அகத்தீசர் கலம்பகம்

Akattīcar Kalampakam

INSTITUTE OF ASIAN STUDIES
Chemmancherry, Chennai - 600 119.
INDIA

அகத்தீசர் கலம்பகம்

Akattīcar Kalampakam

General Editor

G. JOHN SAMUEL

Editor

R. JAYALAKSHMI

English Rendering

Dr. R. RAJARATHINAM

INSTITUTE OF ASIAN STUDIES

Chemmancherry, Chennai - 600 119

INDIA

Silver Jubilee Celebration Series - 5

அகத்தீசர் கலம்பகம்

Akattīcar Kalampakam

First Edition 2006, pp. 243

Publication No. 97

ISBN 81-87892 - 26 - 9

Price Rs. 200 US $ 20

Published with the financial assistance
from the **UNESCO** under the
Memory of the World project

Copies can be had from

Publications Division,
Institute of Asian Studies,
Chemmancherry,
Chennai - 600 119.
India.
Phone: (Off.) 24501851, 24500831, 24502212
(Res.) 24964831
Fax : 91-44-24964831
E-mail: ias@xlweb.com
World Wide Web site : http : // xlweb.com/heritage/asian

Composed by
Institute of Asian Studies, Chennai - 600 119.

Contents

A System of Transliteration of Tamil

VOWELS

Short		Long		Dipthong	
அ	a	ஆ	ā	ஐ	ai
இ	i	ஈ	ī	ஔ	au
உ	u	ஊ	ū		
எ	e	ஏ	ē	ĀYTAM	
ஒ	o	ஓ	ō	ஃ	ḵ

CONSONANTS

Hard		Soft		Medial	
க்	k	ங்	ṅ	ய்	y
ச்	c	ஞ்	ñ	ர்	r
ட்	ṭ	ண்	ṇ	ல்	l
த்	t	ந்	n	வ்	v
ப்	p	ம்	m	ழ்	ḻ
ற்	ṟ	ன்	ṉ	ள்	ḷ
ஸ்	s	ஷ்	ṣ	ஹ்	h
		ஜ்	j		

பதிப்புரை

இலக்கிய, இலக்கணப் பண்பாட்டுக் கருவூலங்களை மிகுதியாகப் பெற்ற செம்மொழிகளுள் ஒன்று தமிழ்மொழி. இயற்கையின் சீற்றத்தாலும், மக்களின் அறியாமையாலும், அனலுக்கும், புனலுக்கும், சிதலுக்கும் இரையாகிக் கொண்டிருக்கும் பண்பாட்டுக் கருவூலங்களைக் காக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கும் நிறுவனங்களுள் ஒன்று ஆசியவியல் நிறுவனம். அச்சில் வாராது ஓலைச்சுவடியிலும், தாள் சுவடியிலும் மறைந்து கிடந்த பல நூல்களை உலகறியச் செய்துள்ளது இந்நிறுவனம். தமிழ் நாட்டை விட்டு விலகி ஜப்பானின் எங்கோ ஒரு மூலையில் முடங்கிக் கிடந்த **வர்ம சூத்திரம்** என்னும் சுவடியை அச்சிட்டு வெளியிட்டமை நிறுவனத்தின் பெருமைக்கு ஒரு சான்றாகும்.

வெங்கலராசன் கதை, அண்ணன்மார் கதை, பெருமாள் சுவாமி கதை, பெண்ணரசியார் கதை போன்ற கதைப்பாடல் நூல்களும், சகுந்தலை நாடகம், திங்களூர் அருள்மலை நொண்டி நாடகம் போன்ற நாடக நூல்களும், நீலியட்ச கானம். தேளூர்ந்த சோழன் யட்ச கானம், சாரங்கதரன் யட்ச கானம் போன்ற யட்ச கானநூல்களும், உத்தண்டன் கோவை, திருக்கலம்பகம் போன்ற சிற்றிலக்கிய நூல்களும், கணித நூல்களும் இந்நிறுவனத்தின் வழி வெளிவந்து பெருமை பெற்றுள்ளன.

இவ்வரிசையில் முப்பத்து ஒன்றாவது நூலாக வெளிவருவது அகத்தீசர் கலம்பகம் என்னும் இச்சிற்றிலக்கியம். இது அரசினர் கீழ்த்திசைச் சுவடி நூலகத்தில் ஆர். 7611 எண் இடப்பட்ட சுவடியிலிருந்து முதன் முதலாகப் பதிப்பிக்கப்படுகிறது.

சுவடி பற்றிய செய்திகள்

இதன் ஆசிரியர் அகத்தியான் பள்ளியைச் சேர்ந்த கவிச்சக்கரவர்த்தி இராம வைத்தியநாத சர்மா என்பவர். இவர் ஐம்பத்தாறு ஆண்டுகளுக்கு முன் இந்நூலை எழுதியுள்ளார். 101 பாடல்களை எழுதியுள்ளார். ஆசிரியர் தாமே எழுதியதால் இது மூலச்சுவடியாகிறது. 1961–62ல் திருவல்லிக்கேணி பிள்ளையார் கோயில் தெரு ஆறாம் எண் இல்லத்தில் வாழ்ந்த ஆசிரியரின் இளைய சகோதரர் ஹரிஹர சர்மா என்பவர் இச் சுவடியையும் இதே ஆசிரியரால் எழுதப்பட்ட தேவிபாகவதம் 11 ஸ்கந்தங்களையும் (ஆர்.எண்.7602–7610) கீழ்த்திசைச் சுவடி நூலகத்துக்குக் கொடுத்துள்ளார்.

எழுத்தமைதி

இந்நூலாசிரியர் பெரும்புலவர் என்பதற்கு அகத்தீசர் கலம்பகமே சான்று. வடமொழி தேவி பாகவதத்தை இவர் 12000 பாடல்களுக்கு மேல் தமிழில் பாடிக் கவிச்சக்ரவர்த்தியாகவும் விளங்கியதால் பாடல்களைத் தலைப்புடன், சீர் அடி பிரித்துத் தெளிவான கையெழுத்தில் எழுதியுள்ளார். இலக்கியச் சுவடிகள் பெரும்பாலும் புலவர்களால் எழுதப்படுவதால் எழுத்துப் பிழை, சொற்பிழை, பேச்சு வழக்குச் சொற்கள் இல்லாமல் காணப்படுகின்றன. அவ்வகையில் இந்நூலும் எந்தப் பிழையுமின்றிக் காணப்படுகிறது.

பதிப்பு நோக்கமும் வரலாறும்

சிற்றிலக்கியங்கள் அருகி வரும் காலம் இது. எனவே இருக்கும் ஒன்றிரண்டையாவது அழியாது காக்க நூல் வடிவமாக்க வேண்டியுள்ளது. இதனை நூலாக்கித் தமிழன்னைக்கு மேலும் ஓர் அணிகலன் பூட்ட வேண்டும் என்னும் அவாவினால் இச்சுவடி பதிப்புக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

1985ஆம் ஆண்டிலேயே இந்நூலைப் பதிப்பிக்க வேண்டும் என்ற அவா எனக்கு இருந்தது. ஆனால் அப்போது வேறு வேறு துறைகளில், வேறு வேறு முயற்சியில் ஈடுபட்டிருந்தமையால் இயலவில்லை. ஆயினும் 15 ஆண்டுகள் கழிந்த பின்னரும் இதனைப் பதிப்பிக்கும் வாய்ப்பு எனக்கே கிடைத்தமை தெய்வச் செயல் என்று தான் சொல்ல வேண்டும். இதன் பெயரைக் கண்ட பலரும் அகத்தியரின் ஏதோ ஒரு மருத்துவ நூல் என்றெண்ணி விட்டு விட்டனர். இதனாலேயே இவ்வாய்ப்பு என்னை விட்டுப் போகவில்லை.

தற்போது வெளிவராத சுவடிகளைப் பதிப்பிக்க யுனெஸ்கோ நிறுவனம் உதவி செய்வதால் இந்நூல் எடுத்துப் பதிப்பிக்கப்படுகிறது.

பதிப்புமுறை

வழக்கம்போல் பாடல், பாடலின் கீழே பொழிப்புரை, அருஞ்சொற்பொருள் அதன் கீழ் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பு ஆகியவற்றுடன் நூல் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. பதிப்புரையும், ஆய்வுரையும் நூலுக்கு முன்னர் அளிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆய்வுரையில் கலம்பகம் பற்றிய ஆய்வும், அகத்தியான் பள்ளி, வேதாரண்யம் ஆகிய ஊர்கள் பற்றிய ஆய்வும், கோயில் பற்றிய ஆய்வும், பிற கலம்பகங்களோடு ஒப்பீட்டாய்வும்

இடம்பெற்றுள்ளன. பின்னிணைப்பில் பாட்டுமுதற்குறிப்பு, சொல்லடைவு, ஆசிரியரின் பிறநூல்கள், கலம்பகப்பட்டியல், ஆசிரியரின் வம்சாவளி ஆகியவை இடம்பெற்றுள்ளன. தேவையான இடங்களில் நிழற்படங்கள் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

நன்றியுரை

இந்நூலைப் பதிப்பிக்க உதவும் யுனெஸ்கோவுக்கு எனது முதல் நன்றி. இப்பணியில் என்னை ஈடுபடுத்திய இயக்குநர் அவர்களுக்கு என் நன்றி என்றும் உரியது. சுவடிப்புலத்தில் உள்ளவர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு நூலைப் பதிப்பிக்க வேண்டும் என்ற நியதியை ஏற்படுத்தி எனக்கு நூலெழுத வாய்ப்பளித்த துறைத்தலைவர் முனைவர் பூ. சுப்பிரமணியம் ஐயா அவர்களுக்கு என்னுடைய முழுநன்றியும் உரியது.

அடுத்து இக்கையெழுத்துப் பிரதியைச் சுவடி நூலகத்துக்கு அளித்த ஹரிஹர சர்மா எனது முழுநன்றிக்கும் உரியவர். இவர் தற்போது புகழ்பெற்ற கடவித்வானாக விளங்கும் டி.எச். விநாயகராம் அவர்களின் தந்தை என்பது பெருமைக்குரிய செய்தி. ஆசிரியர் பற்றிய செய்தி அறிவதற்காக நான் திருவல்லிக்கேணி பிள்ளையார் கோயில் வீதியை வலம் வந்த போது, இவர் மகன் விநாயகராம் என்பதும், அவர் இருப்பிடமும் தெரியவந்தது தெய்வச் செயல்தான். ஏனெனில் 1961ல் ஆறாம் எண் எது என்பதை யாரே இப்போது அறிய முடியும்? பெயரைச் சொல்லிப் பலரிடம் வினவிய போது தான் வேறு முகவரி கிடைத்தது. தற்போது இவர்கள் பெரிய தெரு 20ஆம் எண் வீட்டில் உள்ளனர். நான் சென்று வைத்யநாத சர்மா என்ற பெயரைச் சொன்னதுமே திரு.விநாயகராம் அவர்கள் மிகவும் மகிழ்ந்து என்னைப் பெரிதும் உபசரித்து ஆசிரியர் எழுதிய பிறபாடல்கள், ஆசிரியரின் வரலாறு, பரம்பரை விளக்கம் என அனைத்துச் செய்திகளையும் உதவினார். பெரிய இசை வல்லுநரான அவருக்கு நேரம் கிடைப்பதே அரிது. இந்நிலையில் அவரைப் பார்க்கவும் முடிந்து அவர் செய்திகளையும் உதவினார் என்பதும் தெய்வச் செயலென்றே கருதுகிறேன். அன்னாருக்கு எனது மனம் நிறைந்த நன்றி.

அகத்தீசர் கலம்பகத்தைப் படியெடுக்க ஒப்புதல் அளித்த, கீழ்த்திசைச் சுவடி நூலகக் காப்பாளர் முனைவர். எஸ். சௌந்தரபாண்டியன் அவர்களுக்கும், படியெடுத்து உதவியதோடு மேலும் பல உதவிகளும் செய்த எங்கள் துறையைச் சார்ந்த திரு. ஒய். அந்தோனிசாமி அவர்களுக்கும் என் நன்றி.

வேதாரண்யம் சர்தார் வேதரத்தினம் பிள்ளையின் பெயரர் திரு. வேதரத்தினம் பிள்ளையவர்கள் கள ஆய்வின் போது உணவளித்து, நேரில் பல இடங்களையும் காட்டி, நிழற்படம் உதவி, நூலும் அளித்தார்கள். அவர்களுக்கு என் நன்றி பெரிதும் உரியது.

அகத்தியான் பள்ளி கல்வெட்டுகளைக் கொடுத்து உதவிய என்னுடைய பேராசிரியர் முனைவர் சு. ராஜகோபால் (கல்வெட்டாய்வாளர், தொல்பொருள் துறை) அவர்களுக்கு என் சிறப்பு நன்றி.

வரைபடம் கொடுத்து உதவிய நாதன் ஜெராக்ஸ் உரிமையாளர் வேதாரண்யம் அவர்கட்கும், சொல்லடைவில் உதவி செய்த திருமதி ஜி. செல்வலட்சுமி, திரு கோ. உத்திராடம் ஆகியோருக்கும், கணினியில் அச்சிட்டு உதவிய திருமதி. எஸ். தாரா, திருமதி ஆர். கீதா அவர்களுக்கும், நன்முறையில் அச்சிட்டு உதவிய மாணவர் மறுதோன்றி அச்சகத்துக்கும் என்னுடைய நன்றி உரியது.

ஆர். ஜயலட்சுமி.

Editor's Note

Tamil is one of the ancient and classical languages of the world. It is a veritable treasure of literary works and grammar treatises of very high calibre. Manuscripts of many such works would have perished either on account of Nature's ravages or the ignorance of those who did not realize the value of such works kept by them. Many institutions and dedicated individuals took upon themselves the strenuous task of collecting the valuable works which were mostly found as palmleaf manuscripts. They also published the works with great care and proper editing. Many works were also translated into English to enable global readership and awareness of the Tamil Literature and language.

The Institute of Asian Studies has played a notable and commendable role in the publication of such manuscripts mentioned above. They have published several ballads and pieces of *Ciṟṟilakkiyam* (minor literature) such as *Kalampakam* and *Kōvai* from palmleaf manuscripts. Their painstaking effort is evident from the fact that a manuscript entitled *Varma Cūttiram* was traced by them in a remote corner of Japan and brought here to be published. Besides literary works treatises in other subjects like mathematics have also seen the light of the day thanks to the efforts of this institute. *Akattīcar Kalampakam* is the thirty first venture of the Institute in this regard.

This poetic work of *Ciṟṟilakkiyam* (minor literature) category was found in the Government Oriental manuscripts library numbering R-7611. This work is now edited and published first by the Institute of Asian Studies.

Details of the manuscripts

The author of *Akattīcar Kalampakam* is **Irāma Vaittiyanāta Carma**, a native of **Akattiyāṉpaḷḷi.** This work was written by him about sixty years ago. He has written 101 songs. As the manuscript is in the author's own handwriting it is the original manuscript.

In the year 1961-62 the author's younger brother **Harihara Carma** who lived at **Piḷḷaiyār Kōvil Street** in **Tiruvallikkēṇi** handed over this manuscript and the manuscript of another work entitled *Tēvi Pākavatam* written by the same author to the Government Oriental Manuscripts Library. (No.7602-7610)

The author of this work was a great scholar and poet who was known as **Kaviccakravartti** (emperor among poets). As he had himself written the manuscript there are no mistakes of any kind in the work. The handwriting is also quite legible. There are no errors of spelling or lettering of words. Only ballads and medicinal treatises written by laymen contain such errors. Literary works written by scholarly authors are free from mistakes. Thus *Akattīcar Kalampakam* is free from errors.

The objective and history of the Edition

The number of *Ciṟṟilakkiyam* works available for publication is dwindling. Hence the need to print and publish such works is quite urgent. Only then they can be preserved for posterity. This work will certainly adorn Tamil Literature as an ornament.

As early as 1985 I wanted to edit and publish this work. On account of other preoccupations in various fields my desire remained unfulfilled. Now after a pretty long period of twenty years God has provided me this opportunity to edit this work. Several others mistook the title of this work i.e., *Akattīcar Kalampakam* to mean a medical treatise written by

Akastiyar and did not show interest in publishing it. It was a blessing in disguise for me. Now UNESCO and **Institute of Asian Studies** have joined hands, in publishing ten works contained in manuscripts and I have now the golden opportunity of fulfilling my project.

Editing

Though the songs were written in legible handwriting the various poetic techniques adopted by the author such as *maṭakku* (Repetitive usage of words and phrases) *Cilēṭai* (punning on words) and *Yamakam* made it difficult to understand the meanings of various songs. However that difficulty was surmounted by God's grace to a considerable extent.

Proper attention has been paid to the formation of lines according to the metrical foot *(Cīr)*. Under each song its paraphrase is given and the meanings of difficult words are provided. The poetic sequential combinations have been divided into their component words and explained. The allusions to mythology, legend and other sources have also been explained. The figures of speech and other poetic nuances adopted by the author have been discussed. The translation of each song is given below the explanatory notes.

In the critique which follows the editor's note all the details regarding *Kalampakam* as a poetic genre, the topography and other features of the shrine **Akattiyāṉpaḷḷi** and the temple and its environs have been furnished elaborately and meticulously. Photographs and sketches have also been included in relevant places as illustrations. An index, a glossary, a list of the author's other poetical works and a genealogical table pertaining to the author have all been furnished in the annexure. A list of *Kalampakam* works published so far and the unpublished ones is also given.

Acknowledgement

It was **Dr. P.Subramanyam** who proposed that members of the department of manuscriptology should publish atleast one manuscript based work each **Dr. John Samuel**, the Director of the Institute of Asian Studies not only approved the proposal but also provided the necessary financial support and encouragement for implementing the projects. I owe my deep debt of gratitude to him for this unqualified support which spurred me to take up and complete the work. I gratefully acknowledge the kind permission granted by **Dr. Sowndara Pandiyan,** the Curator of Government Oriental Manuscripts Library, to copy the manuscript. I also thank the other staff members of the library who lent me their support.

I have to thank heartily **Thiru. Vedaratnam** of **Vēdarānyam** who guided and helped me a lot when I had been to **Akattiyāṉpaḷḷi** to see the temple for collecting additional details and verifying the available ones. He is the grandson of the famous freedom fighter **Cartār Vētaratṉam Piḷḷai**. He is incharge of **Kasturpā Kanyā Kurukulam** founded by his illustrious grand father. He made my stay quite comfortable at **Vētāraṇyam.** I can never forget his hospitality and I express my gratitude to him.

As mentioned earlier it was **Mr. Harihara Carma** the brother of the author who handed over the manuscript of this work the Government Oriental Library. I wanted to thank him for this great service to Tamil Literature. But when I tried to locate him at the old address furnished during 1961, I could not find him.

I was about to give up my effort after several fruitless enquiries in that street and locality. Fortunately for me I came to know that **Harihara Carma**'s son is the famous **Kaṭam Vitvāṉ H. Vināyakarām**. Then everything went off well as **Mr. Vināyakarām** not only expressed his

happiness at our efforts to publish his uncle's work but also furnished me all details about the author. It is really a godsent boon to me to get the help of such a busy celebrity as **Vināyakarām**. I hereby express my gratitude to him.

I hereby express my gratitude to Mr. Y. Antonicamy, Dr. G. Selva lakshmi, Mr. G. Uttiradam, Mrs. S.Thara , Mrs. R. Geetha for their assistance in word index, Computer Printing and other help.

I thank **Nathan Xerox**, Vedaranyam for helping me to get the Map of **Akattiyāṉpaḷḷi**. And I thank **Student Xerox** for neat and good printing.

விகாரமாகியுள்ளது. கலப்பாகிய செய்யுட்களை, பொருண்மைகளைத் தன்னகத்தே கொண்டது என்னும் பொருள் பொருந்த இத்தொடர் அமைந்துள்ளது.[4]

கலம் + பகம் எனப் பிரித்து, கலம் – 12, பகம் – அதில் பாதி – ஆறு; பன்னிரண்டும் ஆறும் சேர்த்துப் பதினெட்டு உறுப்புகளையுடைய நூலாதலின் கலம்பகம் எனப் பெயர் பெற்றது என்பாரும் உளர்.[5]

பெரும்பாலான பாட்டியல் நூல்கள் பதினெட்டு உறுப்புகளையே கூறுவதால் இக்கூற்று ஓரளவு பொருந்தலாம். ஆனால் மூன்றாவதாக ஒரு கருத்தை ஓர் ஆய்வாளர் கூறுகிறார். “கலபம் என்றால் மயில் தோகையை விரிப்பதால் இப்பெயர் ஏற்பட்டது. எனவே கலம்புதல் என்றால் விரித்தல், புகழ்தல். பாட்டுடைத் தலைவனின் புகழ் விரிக்கப் படுவதால் கலம்பகம் என்று பெயர் பெற்றது” என்பது அவர் கூற்று.[6]

பெரும்பாலான கலம்பக நூல்கள் பதினெட்டு உறுப்பிற்குமேல் பெற்றிருப்பதாலும், இலக்கியங்கள் அனைத்துமே பாட்டுடைத் தலைவனின் புகழைக் கூறுவதாலும், கலம்புதல் என்ற சொல் இன்மையாலும் இவ்விரு கூற்றும் பொருந்தா. முதற் கூற்றே பொருத்தமுடையது.

கலம்பக இலக்கணம்

சிற்றிலக்கியங்களின் இலக்கணம் கூறும் பாட்டியல் நூல்களில் கலம்பக இலக்கணம் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது.

பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டினது என்று கருதப்பெறும் **பன்னிருபாட்டியல்** கூற்றுப்படி, கலம்பகம் என்பது நூலின் தொடக்கத்தில் ‘ஒருபோகு’ என்னும் யாப்புப் பெற்று, அதன்பின் ஒரு வெண்பா ஒரு கலித்துறை பெற்று, புயம், அம்மானை, ஊசல், யமகம், களி, மறம், சித்து, காலம், மதங்கி, வண்டு, மேகம், கைக்கிளை, சம்பிரதம், தவம் என்னும் 14 உறுப்புகளுடன் அமைய வேண்டும். இவையாவும் அகவல், விருத்தம், வஞ்சித்துறை எனப் பல்வகைப் பாக்களாலும், பாவினங்களாலும் அமைந்து அந்தாதியாய் வரவேண்டும். இவையன்றி கடவுள் மீது பாடப்படும் போது 100 பாடல்கள், முனிவர்க்கு 95, அரசர்க்கு 90, அமைச்சர்க்கு 70, வணிகர்க்கு 50, வேளாளர்க்கு 30 என்று பாடல் எண்ணிக்கை வரையறையும் கூறப்படுகிறது.[7]

இதே பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய **வெண்பாப்பாட்டியல் அல்லது வச்சணந்தி மாலை** முன்னர் கூறிய பதினான்கு உறுப்புகளுடன், பாண், ஊர், தழை.

இரங்கல் ஆகிய நான்கு உறுப்புகளைக் கூட்டிப் பதினெட்டு உறுப்புகளைக் கூறுகிறது. வெண்பா, மருட்பா, கலிப்பா வகைகளையும் பாடல் அமைப்பில் சேர்க்கிறது. பாடல் எண்ணிக்கை வரையறையில் பன்னிரு பாட்டியல் வரையறையே பின்பற்றப்படுகிறது.[8]

14ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த **நவநீதப் பாட்டியல்,** பன்னிரு பாட்டியல் கூறும் பதினான்கு உறுப்புகளில் வண்டு, தவம் இரண்டையும் விடுத்து. குறம், தூது என்னும் இரண்டையும் சேர்த்து, பதினான்கு உறுப்புகளைச் சுட்டுகிறது.[9]

பதினாறாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த **பிரபந்த மரபியல்,** வெண்பாப் பாட்டியல் கூறும் 18 உறுப்புகளோடு, குறம் என்பதைச் சேர்த்துப் பத்தொன்பது உறுப்புகளைக் கூறுகிறது.[10] இதே நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த **சிதம்பரப் பாட்டியல்** இப்பத்தொன்பது உறுப்புகளோடு மருள் என்பதைச் சேர்த்து இருபதாக்குகிறது.[11]

17ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த **இலக்கண விளக்கமும்** இதே இருபது உறுப்புகளைக் கூறுகிறது. இதோடு இறுதிப் பாட்டின் இறுதிச் சீர் அல்லது எழுத்து முதல் பாட்டின் முதலில் வரும் மண்டலித்த அந்தாதியாக இருக்க வேண்டும் என்ற குறிப்பையும் சுட்டுகிறது.[12]

18 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த **தொன்னூல் விளக்கம்,** காலம், கார், பாண், மருள், களி என்னும் ஐந்துறுப்புகளை நீக்கிக் காற்று என்னும் உறுப்பைச் சேர்த்துப் பதினாறு உறுப்புகளைக் கூறுகிறது.[13]

19 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த **முத்து வீரியம்,** 'இலக்கண விளக்கம்' கூறும் இருபது உறுப்புகளில் மடக்கு, மருள் இரண்டையும் விடுத்துப் பதினெட்டு உறுப்புக ளாக்குகின்றது.[14] இதே நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த **பிரபந்த தீபிகையும்** இதே பதினெட்டு உறுப்புகளைக் கூறுகிறது.[15]

பிரபந்தத் திரட்டு என்னும் பாட்டியல் நூலில் வெண்பாப் பாட்டியல் கூறும் பதினெட்டில் சித்துக்கு மாறாகத் தூது சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.[16] இவ்வாறு பெரும்பாலான பாட்டியல் நூல்கள் பதினெட்டு உறுப்புகளையே சுட்டுகின்றன.

பிற்காலத்தில் கொற்றியார், பிச்சியார், வலைச்சியார், கீரையார், இடைச்சியார் என்று எந்தப் பெண்ணைப் பார்த்தும் காமுற்றுப் பாடுவது போன்ற பாடல்களைப் புலவர்கள் சேர்த்து விட்டனர். மேகம், வண்டு என்று இரு பொருள்களை மட்டும் தூதாக்கும் நிலை மாறிப் பல பொருள்களைத் தூதாக்குவதும் வழக்கில் வந்து

விட்டது. இது போன்றே இரங்கல் என்ற துறையும் சுரம்கண்டு இரங்குதல், பொழுதுகண்டு இரங்குதல், கழிக்கரைப் புலம்பல், சந்திரனைப் பழித்தல், மன்மதனைப் பழித்தல் எனப் பலவாறு பெருகி விட்டது. இவை தவிர பள், பாத வகுப்பு போன்ற துறைகளும் சேர்ந்து இன்று முப்பதுக்கு மேற்பட்ட கலம்பக உறுப்புகள் காணப்படுகின்றன.

கலம்பக இலக்கியம் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

தொல்காப்பியர் காலத்தில் சிற்றிலக்கியங்கள் தோன்றவில்லை. "விருந்தே தானும் புதுவது கிளந்த யாப்பின் மேற்றே"[17] என்னும் நூற்பாவில் அமைந்த 'விருந்து' என்னும் சொல்லே பல சிற்றிலக்கியங்களுக்குத் தோற்றுவாய் என ஆய்வாளர் பலரும் கூறுவர்.[18] ஆனால் கலம்பக இலக்கியத்துள் உள்ள துறைகள் பலவும், யாப்பும் தொல்காப்பியத்திலேயே சுட்டப்பட்டுள்ளன. கலம்பகத்தின் முதற்பாடல் 'கொச்சக ஒருபோகு' அல்லது 'மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா. இது தேவரைப் பாடுவதற்கான யாப்பு என்பது தொல்காப்பியர் விதி[19] கலம்பக இலக்கியங்கள் பெரும்பாலும் இறைவனையே பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்டு, முதல் பாடல் இறைவனின் புகழையே பாடுவதால் தொல்காப்பியர் விதிப்படி அமைவது குறிப்பிடத்தக்கது. கலம்பகத்தில் வரும் கைக்கிளை, பாண், மடல், இரங்கல், தூது, வெறிவிலக்கு, உடன்போக்கு ஆகிய உறுப்புகள் தொல்காப்பியத்திலேயே இடம் பெற்றுள்ளன. சங்க இலக்கியங்களில் இவ்வுறுப்புகளின் வளர்ச்சி பெற்ற நிலையைக் காண முடிகிறது. சிலப்பதிகாரத்தில் அம்மானை, ஊசல் போன்ற உறுப்புகளையும், **தேவாரம்**, **திருவாசகம்**, **திவ்வியப் பிரபந்தம்** போன்ற பக்தி இலக்கியங்களில் இவற்றோடு, தூது, இரங்கல், அம்மானை, ஊசல் போன்ற பிற துறைகளையும், இறைவனைப் பல வழிகளில் புகழ்தலையும் காண்கிறோம்.

ஆயினும் முதன் முதலில் கலம்பகம் என்ற முழுவடிவில் கிடைக்கும் நூல் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில் அரசன் மீது பாடப்பட்ட **நந்திக் கலம்பகமே** யாகும். இதனைப் பின்பற்றியே பல கலம்பக நூல்கள் நமக்குக் கிடைக்கின்றன. ஆனால் இதன் சிறப்பைக் காணும் போது வேறு பல கலம்பக நூல்கள் இதற்குமுன் இருந்து நமக்குக் கிடைக்காமற் போயிருக்குமோ என்ற ஐயமும் எழாமலில்லை.

இதன் பிறகு சமயப் பெரியார் மீது பாடப்பட்டதான **ஆளுடைய பிள்ளையார் திருக்கலம்பகம்** நம்பியாண்டார் நம்பிகளால் பத்தாம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்டது. இதுவே இரண்டாவது கலம்பகமாகவும், முனிவர் மீது பாடப்பட்ட முதற்கலம்பகமாகவும் அறிஞர் பலரால் கருதப்பட்ட போதிலும்[20] உதீசித் தேவரால் இயற்றப்பட்ட

திருக்கலம்பகம் இதற்கு முந்தையதாக இருந்திருக்கலாம் என்னும் கருத்தும் ஏற்றுக் கொள்ளத் தக்கது.[21] ஏனெனில் உதீசித் தேவர் 14, 15ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர், என்று சிலர் கூறினாலும்[22] 10 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர் என்ற கருத்தும் உண்டு.[23] "**சீவக சிந்தாமணி**யை எதிர்த்துப் **பெரியபுராணம்** தோன்றியது போலத் **திருக்கலம்பகம்** தோன்றியிருக்கலாம்" என்ற கூற்றையும், "**திருக்கலம்பகம்** என்ற ஒன்று முன்னர் இருந்தமையாலேயே அடுத்துவந்த நூல் **ஆளுடைய பிள்ளையார் திருக்கலம்பகம்**எனப் பெயர் பெற்றது" என்ற கூற்றையும்[24] மறுப்பதற்கில்லை. எனவே கலம்பக வளர்ச்சியில் இரண்டாவது இடம் திருக்கலம்பகத்துக்கா, ஆளுடைய பிள்ளையார் திருக்கலம்பகத்துக்கா என்னும் வினாவுக்கு விடை மேலும் ஆய்வுக் குரியது.

12 ஆம் நூற்றாண்டில் **செஞ்சிக் கலம்பகம்** என்ற கலம்பகத்தைப் புகழேந்திப் புலவர் எழுதியதாகத் தெரிகிறது. அது தற்போது கிடைக்கவில்லை. கொற்றந்தைக் கலம்பகமே செஞ்சிக் கலம்பகமாக இருக்கலாம் என்று கூறும் ஓர் ஆய்வாளர் தொண்டை மண்டல சதகத்தின் பின்வரும் பாடலை அதற்கு ஆதாரமாகக் காட்டுகிறார்.[25]

காரார் களந்தைப் புகழேந்தி
    சொன்ன கலம்பகத்தி
னேரான நையும் படியென்ற
    பாடலை நேரியர்கோன்
சீராகச் செப்பிய நற்பாடல்
    கொண்டவன் **செஞ்சியர்கோன்**
மாராபி ராமனங் **கொற்றந்தை**
    யூர்தொண்டை மண்டலமே.

14 ஆம் நூற்றாண்டில் தொல்காப்பிய தேவரின் **திருப்பாதிரிப்புலியூர்க் கலம்பகம்**, இரட்டையர்களின் **தில்லைக் கலம்பகம்**, **திருவாமாத்தூர்க் கலம்பகம்** ஆகியவை தோன்றின.

15 ஆம் நூற்றாண்டில் பிள்ளைப் பெருமாள் ஐயங்காரின் **திருவரங்கக் கலம்பகமும்**, 16ஆம் நூற்றாண்டில் தத்துவராயரின் **ஞானவிநோதன் கலம்பகம்**, ஞானப்பிரகாசரின் **கச்சிக் கலம்பகம்** ஆகியவையும் தோன்றின.

17 ஆம் நூற்றாண்டில் குமர குருபரரின் **காசிக் கலம்பகம், கயிலைக் கலம்பகம், மதுரைக் கலம்பகம்,** துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாசர் இயற்றிய **சிவஞான சுவாமிகள் கலம்பகம், திருவெங்கைக் கலம்பகம்,** படிக்காசுப் புலவரின் **புள்ளிருக்கு வேளூர்க் கலம்பகம்,** எல்லப்ப நாவலரின் **திருவருணைக் கலம்பகம்,** அந்தகக்கவி வீரராகவ முதலியாரின் **சேயூர்க் கலம்பகம்,** சுவாமிநாத தேசிகரின் **திருச்செந்திற் கலம்பகம்,** ஈசான தேசிகரின் **செந்திற் கலம்பகம்** எனப் பத்திற்கு மேற்பட்ட கலம்பகங்கள் தோன்றின. இக்காலத்துத் தோன்றிய கலம்பகங்கள் யாவும் சைவக் கலம்பகங்கள் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

18 ஆம் நூற்றாண்டில் ஏழு கலம்பகங்களே தோன்றின என்றாலும், பெண்ணின் மீது பாடப்பட்ட **திருக்காவலூர்க் கலம்பகம்,** சவ்வாதுப் புலவரால் பாடப்பட்ட **நாகைக் கலம்பகம்** எனக் கிறித்தவ இசுலாமியப் புலவர்களும் கலம்பக இலக்கியத்தில் கருத்துச் செலுத்தியதைக் காண முடிகிறது.

19 ஆம் நூற்றாண்டில் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையவர்களின் **வாட்போக்கிக் கலம்பகம்** முதல் முப்பத்தைந்து கலம்பகங்கள் தோன்றின. கலம்பக இலக்கிய வளர்ச்சியின் உச்ச கட்ட காலமாக இதனைக் கூறலாம். இக்கால கட்டத்தில் **நசரைக் கலம்பகம், இம்மானுவேல் கலம்பகம், மக்காக் கலம்பகம், நாகூர்க் கலம்பகம், மதீனாக் கலம்பகம், பதாயிருக்குக் கலம்பகம்** போன்ற கிறித்தவ இசுலாமியக் கலம்பகங்கள் தோன்றிக் கலம்பக வளர்ச்சிக்கு உதவியுள்ளன.

19 ஆம் நூற்றாண்டில் முப்பத்தைந்துக்கு மேல் கலம்பக இலக்கியங்கள் தோன்றி வளர்ச்சி பெற்ற நிலைமாறி இருபதாம் நூற்றாண்டில் பதினேழு கலம்பகங்களே தோன்றிச் சிற்றிலக்கிய வளர்ச்சி குன்றியதைக் காணுகிறோம். அரசர், இறைவன், முனிவர் என்று பலரைப் பற்றிப் பாடிய நிலைமாறி பாரதியார் காலம் முதல் சமூகம், நாடு, இயற்கை எனப் பாடும் நிலை வந்ததும், அச்சு யுகம் வந்து உரைநடை வளர்ச்சி பெற்றதும், புதுக் கவிதைகளின் ஆக்கமும், அரிய நடையில் பாடல் இயற்றும் புலமைக் குறைவுமே சிற்றிலக்கியங்கள் குன்றக் காரணம் எனலாம்.

அகத்தீசர் கலம்பகம்

தற்போது பதிப்புக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ள அகத்தீசர் கலம்பகம் என்பது நாகை மாவட்டம் **வேதாரண்யத்துக்கு** (திருமறைக்காடு) அருகேயுள்ள **அகத்தியான் பள்ளி** என்னும் ஊரிலுள்ள சிவபெருமான் மீது பாடப்பட்ட கலம்பகமாகும்.

அகத்தியான் பள்ளி – பெயர்க்காரணம்

இமய மலையில் பார்வதிக்கும், சிவபெருமானுக்கும் திருமணம் நடைபெற்ற போது தேவர், முனிவர் அனைவரும் அங்கு சென்றதால் பூமியின் வடகோடு கீழே அழுந்தித் தென்கோடு உயர்ந்ததாகவும், அதனால் பூமியைச் சமனாக்கச் சிவன் அகத்தியரைத் தெற்கே அனுப்பியதாகவும் புராணக் கதை ஒன்றுண்டு.[26]

அகத்தியர் சிவனின் திருமணத்தைத் தான் எப்போது பார்ப்பது என்று கேட்கச் சிவன், தன் திருமணக் காட்சியைக் காட்டியதாகப் பல ஊர்கள் குறிப்பிடப்படு கின்றன. அவற்றுள் ஒன்று திருமறைக்காடெனும் வேதாரண்யம். இவ்வூரில், தான் திருமணக் கோலத்தோடு காட்சி தருவதாக இறைவன் கூற, அக்காட்சியைக் காண அங்கு வந்த அகத்தியர் அவ்வூரின் அருகே தங்கிச் சிவலிங்கத்தைப் பிரதிட்டை செய்து வழிபட்டு வந்தார்.[27] அகத்தியர் தங்கிய இடம் ஆதலால் இது அகத்தியான் பள்ளி எனப்பட்டது. அகத்தியரால் வழிபடப்பட்ட ஈசன் அகத்தீசன் எனப்பட்டான். பள்ளி என்பது, இடம், சிற்றூர், நகரம், இடைச்சேரி, முனிவராசிரமம், சைன பௌத்தக் கோயில், அரண்மனை, படுக்கை, பள்ளிக்கூடம், அறச்சாலை, அறை என்ற பல பொருள்களைத் தரும் சொல்.[28] ஆதியில் சமண, பௌத்தக் கோயில்களே பள்ளி எனப்பட்டாலும், பிற்காலத்தில் அவை சைவ வைணவக் கோயில்களாக மாறியதும் அதே பெயர் தொடர்ந்துள்ளமையைத் திருச்சிராப்பள்ளி, திருச்செம்பொன் பள்ளி, திருக்காட்டுப் பள்ளி, மகேந்திரப் பள்ளி, சக்கரப் பள்ளி, பார்த்தன் பள்ளி, என்னும் ஊர்ப் பெயர்களால் அறியலாம். தற்போது முகமதியர் தொழுகை இடங்கள் கூட பள்ளி வாசல் என அழைக்கப்படுவதைக் காணும் போது பள்ளி என்பது எல்லாச் சமயக் கோயில்களுக்கும் பொதுப்பெயர் என்பதை உணர முடிகிறது. சமண பௌத்தப் பள்ளிகள், சமண, பௌத்தத் துறவிகள் வாழிடத்தைக் குறித்த தொடராகவும் வந்துள்ளது.[29] எனவே இங்கு அகத்தியான் பள்ளி என்பது அகத்தியர் பூசித்த கோயில் அகத்தியர் தங்கியிருந்த பர்ணசாலை என்னும் இரண்டையும் குறிக்குமாயினும் பின்னதே சிறப்புடைத்து.

இருப்பிடம்

திருமறைக் காட்டிலிருந்து கோடியக்கரை செல்லும் வழியில் இரண்டு கி.மீ தொலைவில் உள்ளது அகத்தியான் பள்ளி. இப்பெயரில் புகைவண்டி நிலையமும் உள்ளது. இவ்வூரைச் சுற்றிலும் காடுகள் நிறைந்த பகுதியாதலால் பல ஊர்களும் காடு, தோப்பு என்றே பெயரிலேயே வழங்கப்படுகின்றன. மேற்கே பயத்தவரன்காடு,

வடக்கே மூர்த்தியன் காடு, கிழக்கே தீவன் காடு, தெற்கே இசக்காடு, வடமேற்கே ராஜாளிக் காடு, ஆகிய ஊர்களால் சூழப்பட்டுள்ளது இவ்வகத்தியான் பள்ளி. வடக்கேயுள்ள திருமறைக் காடும், தெற்கேயுள்ள கோடியக்கரை குழகர் கோயிலும் பாடல் பெற்ற தவங்கள்.

அகத்தீசர் கோயில்

திருமறைக் காட்டிலிருந்து கோடியக்கரை செல்லும் சாலை ஓரத்திலேயே கிழக்கு நோக்கி அமைந்துள்ளது அகத்தீசர் கோயில். இறைவன் பெயர் அகத்தீசர். இறைவி பெயர் பாகம்பிரியாள்.

கோபுரம்

முன்னால் மூன்று நிலை மாடத்துடன் கோபுரம் உள்ளது. முதல் நிலையில் நடுவில் இரு தூண்கள் உள்ளன. அதன் இருபுறமும் இரு துவார பாலகர்கள், அடுத்த இருநிலையைத் தாங்கும் வடிவில் உள்ளனர். அதிட்டானமானது உபானம், ஜகதி, முப்பட்டைக் குமுதம், பட்டி, கண்டம், வேதிகைகளுடன் காணப்படுகின்றது. சுவர்களில் அரைத்தூண்கள் பக்கத்துக்கு ஐந்து உள்ளன. மேலே வெட்டு முனை போதிகைகளும், உத்தர நுனிகளும் கூடுகளும் காணப்படுகின்றன. அரைத்தூண்கள் கலசம், குடம், பலகை, பத்மம், போதிகைகளோடு உள்ளன. (அட்டைப் படம்)

அகத்தீசர் சந்நிதி

கோபுரத்தை அடுத்து நந்திமண்டபமும் (படம் 1) நந்தி மண்டபத்துக்கு நேர் எதிரே அகத்தீசர் சந்நிதியுமுள்ளன. அகத்தீசர் சந்நிதி, கருவறை, அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபத்துடன் உள்ளது. அர்த்த மண்டபத்தில் இருபுறமும் இருதூண்கள் உள்ளன. ஒரு தூணில் அகத்தியர் புடைப்புச் சிற்பம் காணப்படுகின்றது (படம் 2). கருவறை வெளிச்சுவர் – உபானம், பத்மவரி, ஜகதி, விருத்த குமுதம், கண்டம், பட்டி, வேதிகைகளுடன் கூடிய அதிட்டானம் பெற்று சுவரில் உருண்டை வடிவில் அமைந்த அரைத்தூண்களுடன் உள்ளது. அரைத் தூண்கள் நாகபந்தக்கட்டுடன், சதுரமான கபோதக் கட்டும் புஷ்ப போதிகையும் பெற்று விளங்குகின்றன. (படம் 3) சுவரின் மேல்பாகம் பூதவரிக்கு மாறாக எழுதகப்படை பெற்று கபோதத்தின் மேல் யாளி வரிகளுடன் காணப்படுகின்றது.

சுற்றிலும் மூன்றடி பிரகாரம் கட்டப்பட்டு மண்டபம் போல் அமைந்துள்ளது. வடபுறத் தேவகோட்டத்தில் துர்க்கையும், தென்புறத் தேவகோட்டத்தில் தட்சிணா மூர்த்தியும் உள்ளனர். தேவ கோட்டத்தைச் சுற்றி மண்டபம் உள்ளது (படம் 4). பின்புறம் மட்டும் திருச்சுற்று மாளிகை அமைக்கப்பட்டு இலக்குமி, முருகன், விநாயகர் சந்நிதிகள் உள்ளன. நந்திமண்டபத்துக்கு முன் வலப்புறம் தெற்கு நோக்கிப் பாகம் பிரியாள் சந்நிதி உள்ளது (படம் 5) அங்குத் தேவார மூவர்களின் திருவுருவங்கள் உள்ளன (படம் 6). முன்னர் வழிபடப்பட்ட அம்பிகை சிலை ஒன்று வெளியில் மரத்தடியில் உள்ளது (படம் 7). அகத்தியர் கோயில் சிறு அளவில் உள்ளது. இதில் அகத்தியர் சிலை இரண்டடி உயரத்துடன் தாடி, தண்டம், கமண்டலத்துடன் அமர்ந்த நிலையில் உள்ளது (படம் 8).

கோயிலின் காலம்

சம்பந்தரால் பாடப்பட்ட தலம் ஆதலால் அகத்தீசுவர் கோயில் ஏழாம் நூற்றாண்டுக்கு முன்பே உருவான தலம் என்பது தெளிவு. அகத்தியர் காலத்தில் (கி.மு. ஆக இருக்கலாம்) லிங்கப்பிரதிட்டை மட்டும் செய்யப்பட்டு அதன்பின் மண், செங்கல் இவற்றால் சிறு கோயிலாக அமைக்கப்பட்டுத் தேவார காலத்துக்குப் பின் கற்றளி ஆக்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். தற்போதுள்ள அமைப்பு கி.பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது. தட்சிணாமூர்த்தி, அகத்தியர், அம்பிகை ஆகியோரின் உருவ அமைப்புகளும், தூண்களின் நாகபந்த அமைப்பும், கருவறைச் சுவர்களிலிருந்து 1904 இல் படியெடுக்கப்பட்ட கல்வெட்டுகளும் இதனை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

தேவாரத்தில் அகத்தியான் பள்ளி

திருமறைக் காட்டில் வேதங்கள் இறைவனை அருச்சித்துவிட்டுக் கதவை அடைத்துச் சென்றுவிட்டன. அடைக்கப் பட்ட கதவைத் திறக்கப் பாடியவர் திருநாவுக்கரசர். மூடப் பாடியவர் சம்பந்தர். சுந்தரரும் திருமறைக்காட்டீசனைப் பாடியுள்ளார். கோடியக்கரையிலுள்ள குழகரையும் பாடியுள்ளார். இவ்வாறிருக்க இரண்டுக்கும் இடையிலுள்ள திருமறைக்காட்டுக்கு மிக அருகேயுள்ள அகத்தீசுவரரைச் சம்பந்தர் மட்டுமே பாடியுள்ளார் என்பது வியப்பாயுள்ளது. மற்ற இருவரும் பாடவில்லையா? பாடியவை கிடைக்கவில்லையா என்று தெரியவில்லை. காந்தாரப் பண்ணில் சம்பந்தர் பாடிய ஒரு பதிகம் மட்டுமே தற்போது கிடைக்கிறது.[30]

இப்பதிகத்தில், “அகத்தியான் பள்ளி இறைவன் தலைமாலை சூடி இடுகாட்டு எரியே விளக்காக ஆடியவன், கொன்றை, ஊமத்தை, திருநீறு அணிந்தவன், காலனை உதைத்தவன், முப்புரம் எரித்தவன், புலித்தோல் உடுத்தியவன், காமனை எரித்தவன், யானையுரி போர்த்தவன், தக்கன் வேள்வியை அழித்தவன், பிரமன் தலை அறுத்தவன், இராவணனின் இருபது தோள்களை நசுக்கியவன்.” என்னும் வழக்கமான செய்திகளைக் கூறி “இவ்விறைவன் உறையும் அகத்தியான் பள்ளியை நினைத்தவர் வினை ஓடும்; அவர்களுக்குப் பாவம் இல்லை; “பௌத்தர், சமணர் உரை பொய்ம்மொழி அவற்றைக் கேட்காதீர்! எங்கள் அகத்தியான் பள்ளி அந்தணனை வணங்குங்கள்” என்கிறார். அவர் காலத்தில் சமணர், பௌத்தர் அகத்தியான் பள்ளியிலும் இருந்திருக்க வேண்டும்.

கல்வெட்டுச் செய்திகள்

1904 – இல் கல்வெட்டாய்வாளர்கள் இக்கோயிலை ஆய்வு செய்த போது ஐந்து கல்வெட்டுகள் கிடைத்தன. ஆனால் அவை பின்பு உடைக்கப்பட்டுச் சிமெண்ட் பூசப்பட்டு விட்டன. தற்போது கல்வெட்டு ஏதும் இல்லை.

கல்வெட்டில் அகத்தியான் பள்ளி, **உம்பள நாட்டுக் குன்றூர் நாட்டுத் திருவகத்தியான் பள்ளி** என்றும் **உம்பர் வளநாட்டுக் குன்றூர் நாட்டுத் திருவகத்தியான் பள்ளி** என்றும் குறிக்கப்படுகிறது. உம்பர் வளநாடுதான் உம்பளநாடு என்று மருவியது என்று சொல்லலாமென்றால் கி.பி. 926 இலும் தொடர்ந்தும் **உம்பளநாடு** என்றே குறிப்பிடப்பட்ட இப்பகுதி 1299 – இல் **உம்பர் வளநாடான தரணி முழுதுடையவளநாடு** என்று குறிக்கப் பெறுகின்றது.[31] உப்பளங்கள் நிறைய இருந்ததால் உம்பள நாடு என்று வழங்கிப் பின்னர் உம்பர் வளநாடு ஆகியிருக்கலாமோ என்று தோன்றுகிறது.

அகத்தீசர் கருவறையின் (Centre shrine) தென்பகுதி உபானத்தில் காணப்பட்ட கல்வெட்டொன்று மூன்றாம் ராஜராஜனின் இரண்டாம் ஆட்சியாண்டில் (1218) மாசி மாதம், வளர்பிறை, திவிதியை, திங்கட்கிழமை, சதய நாளில் வெட்டப்பட்டது. இது முப்பது வட்டத்துக்கு காணியுடைய சிவப்பிராமணர் அன்றாடு நற்காசு 1500ஐ ஒரு நந்தா விளக்கு எரிப்பதற்காகப் பெற்றுக் கொண்ட செய்தியைக் கூறுகிறது.[32]

தென்பகுதிச் சுவரில் இரு கல்வெட்டுகள் இருந்தனவாகக் கூறப்படுகின்றன. ஒன்று மாறவர்மன் வீரபாண்டியனின் பதினைந்தாவது ஆட்சியாண்டில் வெட்டப்பட்டது.

இது அகத்தீசுவரர்க்குக் காலைசந்தி பூசைக்காக 2000 குழி நிலம் தானம் செய்ததைக் குறிப்பிடுகிறது. திரிபுவன சுந்தர தேவர் ஓடை வேலிக்கு மேற்கு, அனிழமாட்டு ஓதம் எறுகாலுக்கு வடக்கு, ஊர் ஒழுக்கைக்குக் கிழக்கு, பள்ளன் ஓடைப் பனங்காட்டுக் குன்று வேலிக்குத் தெற்கு என்று நான்கெல்லைக்கு உட்பட்ட தரிசு நிலத்தை எழுமூர் கிழவனான அரையன் போயன் விழுப்பரையன் என்பவன் பண்படுத்திப் பயிர்செய்து வருடத்துக்கு இருபது கலம் நெல்லும் நாள் ஒன்றுக்கு இருநாழி அரிசியும் ஐந்து பணமும் தர வேண்டும் என்றும் குறிப்பிடுகிறது.[33]

மற்றொன்று விக்ரம பாண்டிய தேவன் காலத்தில் வெட்டப்பட்டது. ஆண்டு தெரியவில்லை. புதன் கிழமை, புனர் பூசம், என்பது மட்டும் தெரிகிறது. மடத்துக்கு நிலம் வந்த செய்தியும், அறுபது பணம் பெற்றுக் கொண்ட செய்தியும் தெரிகின்றன.[34]

வடக்கு உபானத்தில் முதலாம் மாறவர்மன் குலசேகரனின் ஐந்தாவது ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டொன்று (1273) இருந்தமை தெரிகிறது. இது தை இருபத்தொன்றாம் தேதி வெட்டப்பட்டுள்ளது. இதில் அகத்திய தேவர் திருமடத்தில் நாளொன்றுக்கு ஓர் ஆள் சாப்பிட ஆகும் செலவாக 150 பணத்தை ஆண்டான் குன்றமெறிந்தார் என்பவர் கோயில் தானத்தாரிடம் கொடுத்த செய்தி குறிப்பிடப் படுகின்றது.[35]

வடக்குச் சுவரில் இருந்த கல்வெட்டு முதலாம் மாறவர்மன் குலசேகரனின் 31வது ஆட்சியாண்டைச் சேர்ந்தது. (கி.பி. 1299) இது குன்றூர் நாட்டவர் அரசன் உடல்நலத்தோடு இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக வைகாசி மாதம் அந்த நாளில் அகத்தீசுரமுடையவர்க்குத் திருக்கல்யாண விழா நடத்துவதற்காக ஐந்து வேலி நிலம் வரியில்லாமல் தானம் செய்ததைக் குறிப்பிடுகிறது. தேவதானம் திருவதிகாணிக்கு மேற்கு, ஆதனூர் குலோத்துங்க சோழன் நிலம் புரவரிநல்லூருக்கு வடக்கு, திருமந்திர போனகபுரத்துக்குத் தெற்கு, ஆதனூரர் குலோத்துங்க சோழன் நிலம் தேவதானத்துக்குத் கிழக்கு என்று நான்கு புறம் எல்லைகள் கூறப்படுகின்றன. இந்நிலத்துக்குப் பாகம் பிரியாள் நல்லூர் என்று பெயர் இட்டமையும் தெரிகின்றது.[36]

இவ்வைந்து கல்வெட்டுகள் தவிர கோடியக்கரை குழகர் கோயிலிலும் அகத்தியான் பள்ளியோடு தொடர்புடைய ஒரு கல்வெட்டு உள்ளது. அமிர்த கடேசுவரர் (குழகர்) கருவறை வடபுறச் சுவரில் ஜடாவர்மன் கோ நேரின்மை கொண்டானின் 18 ஆவது ஆட்சியாண்டில் இது வெட்டப்பட்டுள்ளது. அவனுடைய 18 ஆவது ஆட்சியாண்டு முதல் அகத்தீசர் கோயிலுக்கும் குழகர் கோயிலுக்கும் திருப்பணிக்குச்

செலவிடுவதற்காகப் பதினேழாம் ஆட்சி ஆண்டு வரை கொடுத்த பணத்தில் மிஞ்சிய 55 பணத்தோடு 63 பணம் சேர்த்துக் கொடுத்த அரசாணை இது.[37]

ஊரின் பிற சிறப்புகள்

அகத்தியான் பள்ளியின் பிற சிறப்புகளை அறிய வேண்டுமாயின் வேதாரண்யம் எனப்படும் திருமறைக்காட்டின் சிறப்புகளை அறிய வேண்டியது இன்றியமையாததாகும். வேதாரண்யம் இல்லாமல் அகத்தியான் பள்ளி இல்லை என்னும் அளவுக்குப் புராண வரலாறு, சமூக வரலாறு இரண்டிலும் இவை இணைந்தே இடம் பெற்றுள்ளன.

வேதாரண்யம் இருப்பிடம்

திருவாரூரிலிருந்து கோடியக்கரை செல்லும் வழியில் கிழக்குக் கடற்கரை ஓரம் அமைந்துள்ளது வேதாரண்யம்.

பெயர்க்காரணம்

இறைவனை வழிபட்ட வேதங்கள் தாங்கள் அங்கேயே செடி, கொடி, மரமாக வசிக்க வேண்டும் என்று கேட்டு அவ்வாறே வரம் பெற்றதால் இவ்விடம் வேதவனம் – வேதாரண்யம் என்றும், (வேதம் – மறை; வனம், ஆரண்யம் – காடு) தமிழில் திருமறைக்காடு என்றும் பெயர் பெற்றது.[38]

புராணச் சிறப்பு

மனு, மாந்தாதா, தசரதன், இராமன், பஞ்சபாண்டவர், விசுவாமித்திரர், கௌதமர் ஆகியோரால் பூசிக்கப்பட்ட தலமாகிய வேதாரண்யம் மணிகர்ணிகை, வேதாமிருதம் போன்ற 96 தீர்த்தங்களையுடையது. பதினாறு சபைகளில் பன்னிரண்டாவது இடத்தைப் பெற்று, தேவபக்த சபை என்று பெயரிடப் பெற்றது. சக்தி பீடங்கள் அறுபத்துநான்கில் சுந்தரி பீடமாக விளங்குகிறது. வேதாரண்யப் பெருமையை வடமொழிப் புராணங்களான சனத்குமார சம்ஹிதை, சூத சம்ஹிதை, காளிகா காண்டம், பிரம்மாண்டம், பிரம்ம வைவர்த்தம் ஆகியவற்றில் காணலாம்.

இராமர் இராவணனையும் அவனைச் சார்ந்தவர்களையும் அழித்த போது பிரம்மஹத்தி தோஷம் (பிரம்ம குலத்தில் பிறந்தவர்களைக் கொன்ற பாவம்) பிடித்ததால் அதை நிவர்த்திக்கத் தான் கட்டிய சேது அணை நடுவே உள்ள சத்தியகிரியில் தவம் செய்தார்.[37] அப்போது காசி விசுவேசுவரர் மணிகர்ணிகை நதியோடு தரிசனம் தந்து நீ செய்தது பாபமில்லை என்று கூற இராமர் காசி விசுவநாதரை மணிகர்ணிகை

நதியோடு இங்கேயே தங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டதாக வேதாரண்யத் தலபுராணம் கூறுகிறது.[38] ஆதியில் கட்டிய சேது அணை வேதாரண்யம் என்பர். இதனால் இதற்கு ஆதி சேது என்று பெயர்.[39]

விடங்கத் தலம்

முசுகுந்தச் சக்ரவர்த்தி என்பவர் தேவேந்திரனுக்குப் படையுதவி செய்தார். மகிழ்ந்த தேவேந்திரன் "உங்களுக்கு என்ன வரம் வேண்டும்?" என்று கேட்க "நீங்கள் வைத்துப் பூசிக்கும் தியாகேசரைக் கொடுங்கள்" என்று கேட்டார். முசுகுந்தச் சக்ரவர்த்தி. தேவேந்திரனிடம் தியாகேசர் விக்ரகம் இருப்பது யாருக்கும் தெரியாது. தியாகேசர் தானே கனவில் வந்து முசுகுந்தச் சக்ரவர்த்தியிடம் தன்னைக் கேட்குமாறு கூறியதால்தான் முசுகுந்தச் சக்ரவர்த்தி கேட்டார். அதிர்ச்சியடைந்த தேவேந்திரன் உண்மை விக்ரகத்தைப் போலவே மேலும் ஆறு விக்ரகம் செய்து வைத்து "உனக்கு வேண்டியதை எடுத்துக் கொள்" என்று கூற, உண்மைத் தியாகேசர் காலைத் தூக்கிக் காட்ட, அதனையே எடுத்துக் கொண்டார் முசுகுந்தர். 'உண்மை உருவே போனபின் போலி உருவங்கள் எதற்கு' எனக் கருதிய தேவேந்திரன் ஏழு விக்ரகங்களையும் கொடுத்தனுப்பி விட்டான்.

உண்மை வடிவைத் திருவாரூரிலும், மற்ற ஆறையும் ஆறு ஊர்களிலும் பிரதிட்டை செய்தார் முசுகுந்தர்.[40] அவை ஏழும் சப்தவிடங்கத் தலங்கள் எனப்படும். விடங்கர் என்றால் உளியால் செதுக்கப் படாதவர் என்று பொருள். ஒவ்வொரு ஊரிலும் தியாகேசருக்கு ஒவ்வொரு விடங்கர் என்று பெயர். ஒவ்வொரு ஊரிலும் அவருக்குரியதாக ஒரு நடனம் குறிப்பிடப் படுகிறது. **இச்சப்தவிடங்கத் தலங்களுள் ஒன்று வேதாரண்யம், விடங்கருக்குரிய பெயரும் நடனமும்.**

1. திருவாரூர் – வீதிவிடங்கர் – அஜபா நடனம்.
2. வேதாரண்யம் – புவனி விடங்கர் – அம்சபாத நடனம்.
3. திருக்காறாயில் – ஆதி விடங்கர் – குக்குடநடனம்.
4. திருநாகை – சுந்தர விடங்கர் – பாராவாரதரங்க நடனம்.
5. திருநள்ளாறு – நகவிடங்கர் – உன்மத்த நடனம்.
6. திருக்கோளிலி (திருக்குவளை) – அவனிவிடங்கர் – பிருங்க நடனம்.
7. திருவாய்மூர் – நீலவிடங்கர் – கமல நடனம்.

மாபலிச் சக்ரவர்த்தி முற்பிறவியில் எலியாக இருந்து இறைவன் விளக்கைத் தூண்டி விட்டதால் மறுபிறவியில் மாபலியாகப் பிறந்தார் என்றும் அவர் நினைவாகவே கார்த்திகை தீபத் திருவிழா நடக்கிறதென்றும் புராணம் கூறும்.[41] அவர் எலியாக இருந்து விளக்கைத் தூண்டியது வேதாரண்யேஸ்வரர் கோயிலில்தான் என்பதும் இவ்வூரின் புராணச் சிறப்புகளில் ஒன்றாகும். இச்செய்தியை அப்பர்,

"நிறைமறைக் காடு தன்னில் நீண்டெரி தீபம் தன்னைக்
கறைநிறத்து எலிதன் மூக்குச் சுட்டிடக் கனன்று தூண்ட
நிறைகடல் மண்ணும் விண்ணும் நீண்டவான் உலகமெல்லாம்
குறைவறக் கொடுப்பர் போலும் குறக்கைவீ ரட்ட னாரே"

என்று பாடுகிறார்.[42]

மனிதன் மரணத்துக்குப் பின் என்னவாகிறான் என்னும் ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்ட கடோபநிஷத்தில் வரும் நசிகேதஸ் இவ்வூர்க் கோயிலில்தான் தவம் செய்தாராம். இவருடைய சிலை கோயிலிலுள்ளது.

இறைவனும் இறைவியும்

இலிங்க வடிவான மூலவரின் பெயர் மறைக்காட்டு மணாளர். வேதங்களால் பூசிக்கப் பட்டமையால் மறைக்காடர் (வேதாரண்யேசுவரர்). அகத்தியருக்குத் திருமணக் கோலம் காட்டியதால் மணாளர் (படம் 10). இறைவியின் பெயர் யாழைப் பழித்த மொழியம்மை. (வீணாவாத விதூஷிணி, இப்பெயர் அகத்தீசர் கலம்பகத்திலும் இடம் பெற்றுள்ளது பாடல் 33). அம்மை வாய் திறந்து பேசினால் யாழின் இசையைவிட இனிமையாய் இருக்கும். அன்னையின் குரலினிமையைக் கேட்டு, கலைமகள் தன் வீணையைத் துறந்து சுவடி மட்டுமே வைத்துள்ள சிலை இக்கோயிலில் காணப்படுகிறது.

வரலாற்றுச் சிறப்பு

மறைக்காட்டு நாதர் கோயில் மகாமண்டபத்தின் இடது கோடியில் அர்த்த மண்டபத்தினுள் நுழைய ஒரு சிறு கதவு இருக்கிறது. அது எப்போதும் பூட்டப் பட்டே இருக்கும். மாசிமாதம் நடைபெறும் திருவிழாவில் ஏழாவது நாளில் மட்டுமே அது திறந்து அடைக்கப்படுகிறது. வேதங்கள் இங்கே வந்து இறைவனை வழிபட்டுச் செல்கையில் இத்தலத்தைப் பூட்டிவிட்டுச் சென்றனவாம். சம்பந்தரும், அப்பரும் இத்தலம் வந்தபோது அப்பர் இக்கதவு திறக்க ஒரு பதிகம் பாடினார். சம்பந்தர்

கதவு மூடப் பாடினார் என்பது வரலாறு.[43] பாண்டி நாட்டில் சமணத்தை ஒடுக்கச் சம்பந்தர் புறப்பட்ட தலமும் இது தான். அப்பர், இச்சிறு குழந்தை (சம்பந்தர்) புறப்பட்டுச் சென்று நல்லபடியாகத் திரும்ப வேண்டுமே என்று கவலைப்படச் சம்பந்தர் 'கோளறு பதிகம்' பாடியதும் இத்தலத்தில்தான்.[44]

முதலாம் குலோத்துங்கன் போன்ற சோழமன்னர்கள் திருமறைக் காட்டிலிருந்து தான் ஈழநாட்டின் மீது படையெடுத்தனர். கோடியக்கரையில் அவர்கள் போர்க்கப்பல்கள் ஈசல் போல் மொய்த்துநின்றன. படையெடுப்புக்கு முன் மறைக்காட்டு நாதரை வழிபட்டுவிட்டுத்தான் போருக்குச் சென்றனர். கோயிலில் திருநாள் என்றால், கோயில், மதில், பிரகாரம் எங்கும் ஆயிரக்கணக்கான நெய்விளக்குகள் அந்நாளில் ஏற்றப் படுவது வழக்கம். இதற்காக அக்காலத்தில் அரசர்கள், தளபதிகள், தனிப்பட்டவர்கள், ஆடலரசிகள் பலர் நெய்விளக்குத் தானம் செய்துள்ளனர். பலர் நெய்க்காகச் சாவா மூவாப் பேராடுகள் தானம் செய்துள்ளனர். நெய் விளக்கு என்ற ஊரே திருமறைக்காடு அருகில் உள்ளது. 'திருவாரூர்த் தேரழகு, திருவிடைமருதூர் தெரு அழகு, மன்னார்குடி மதிலழகு, வேதாரண்யம் விளக்கழகு' என்ற பழமொழியும் உண்டு.[45]

புலவர்கள்

திருவிளையாடற் புராணம் பாடிய பரஞ்சோதி முனிவர் திருமறைக் காட்டில் தான் பிறந்தார். திருமறைக் காட்டுக்கு அருகில் பரஞ்சோதிபுரம் என்ற ஊரே இருக்கிறது. அங்குக் கோயில் கொண்ட இறைவன் பரஞ்சோதிலிங்கம் என்று அழைக்கப் படுகிறார். கமலை ஞானப் பிரகாசர் வழியில் வந்து கும்பகோணப் புராணம், வேதாரண்ய புராணம், திருக்கானப்பேர் புராணம் ஆகியவற்றை எழுதிய அகோர தேவரும் பல பக்திப் பாடல்களைப் பாடிய தாயுமானவரும் திருமறைக்காட்டில் பிறந்தவர்களே.

சுதந்திரப் போராட்டத்தில் வேதாரண்யமும் அகத்தியான் பள்ளியும்

தாயுமானவர் மரபில் வந்தவர்தான் சுதந்திரப் போராட்டத் தியாகியான சர்தார் வேதரத்தினம் பிள்ளை. இந்தியாவிலேயே சர்தார் என்ற பட்டம் வேதரத்னம் பிள்ளைக்கும் வல்லபாய் படேலுக்கும் மட்டுமே உண்டு. இளம் வயதில் வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட வெறுப்பு காரணமாகப் பத்ரிநாத் சென்ற வேதரத்னம் கோயில் சாத்தி விட்ட படியால் திரும்ப நேரிட்டது. திரும்பும் வழியில் பம்பாயில் தங்கிய போதுதான் சுதந்திர இயக்கம் பற்றி அறிந்தார். இதுவே இவர் வாழ்க்கையின் திருப்புமுனை ஆகி அகத்தியான் பள்ளிக்கும் ஒரு பெருமை ஏற்பட வாய்ப்பாகியது.

வணிகத்தின் பொருட்டு இந்தியா வந்த வெள்ளையர் தங்கள் பொருள்களை இங்கு விற்பதற்காக நம்நாட்டுப் பொருள்களின் மீதெல்லாம் வரி விதித்தனர். வரி போட்டால் நம் நாட்டுப் பொருள் விலை மிகுதியாகும். அவர்கள் நாட்டுப் பொருள் விலை குறைவாயிருப்பதால் மக்கள் அவற்றை வாங்குவர் என்பது அவர்கள் கணக்கு. அக்காலத்தில் பிரிட்டனிலிருந்து கொண்டுவரும் பொருள்களை ஏற்றிவரும் கப்பல்களில் சமன்பாட்டுக்காக மணல் மூட்டைகள் போட்டு வருவது வழக்கம். அதற்கு மாறாக உப்பு மூட்டைகள் போட்டால் அதையும் விற்கலாம் என்று எண்ணிய பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம். அவ்வாறே செய்து நம் நாட்டில் மிக மலிவாகக் கிடைத்த உப்பின் மீது வரி விதித்தது. இதை எதிர்த்த இந்திய மக்கள் வரிகொடா இயக்கம் நடத்தினர். வரி கொடுக்காமையால் உப்பை அள்ளத் தடை விதித்தது ஆங்கில அரசு. இதை எதிர்த்து மகாத்மா காந்தி தலைமையில் ஒரு கூட்டம் வடக்கே உள்ள தண்டியில் சென்று உப்பை அள்ளியது. இதுவே புகழ் பெற்ற தண்டி யாத்திரையும், உப்பு சத்தியாகிரகப் போராட்டமும் ஆகும்.

வடநாட்டில் தண்டி யாத்திரை போல் தென்னாட்டில் தடையை மீறி உப்பெடுக்க இராஜாஜி தலைமையில் தீர்மானம் நிறைவேறியது. அப்போது தமிழ் நாட்டில் தூத்துக்குடியும் வேதாரண்யமுமே உப்பு உற்பத்தியில் சிறந்த இடமாகத் திகழ்ந்தன. ஆனால் வேதரத்னத்தின் முயற்சியால் வேதாரண்யத்திலேயே உப்பு எடுக்க முடிவு செய்யப்பட்டது. தமிழகம் முழுவதும் நூறு தொண்டர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டு 1930 ஏப்ரல் 13 காலை 5 மணிக்குத் திருச்சி டாக்டர் எஸ்.எஸ். ராஜன் வீட்டிலிருந்து கால்நடையாகப் புறப்பட்டனர். இவர்களுக்கு உணவு தரக்கூடாது எனக் காவலர்கள் அடித்தும் தடுத்தும் கூட வேதரத்னத்துக்குத் தஞ்சை மாவட்டத்திலிருந்த செல்வாக்கால் வழி முழுவதும் தொண்டர்கள் உணவளித்தனர்.

தொண்டர்கள் தங்கவும் யாரும் இடம் தரக்கூடாது என்று கட்டுப்பாடு விதித்ததால் வேதரத்னம் தம் புகையிலைத் தோட்டத்தின் ஒரு பகுதியை அழித்து முகாம் அமைத்தார். எவ்வளவோ காவலர்கள் சுற்றி வளைத்திருந்தும் நள்ளிரவில் அவர்கள் கண்ணில் மண்ணைத் தூவி விட்டு (ஏமாற்றிவிட்டு) ராஜாஜியும் இன்னும் சிலரும் உப்பை அள்ளி விட்டு அள்ளிய உப்போடு அதே இடத்தில் அமர்ந்திருந்தனர். விடிந்தவுடன் இதைக் கண்ட காவலர்கள் ராஜாஜியைச் சிறையில் அடைத்து விசாரணை செய்தனர். ராஜாஜி உப்பு அள்ளிய இடமும் சிறையில் காவலில் வைக்கப்பட்ட இடமும் **அகத்தியான் பள்ளி**. உப்பு அள்ளிய இடத்தில் நினைவுஸ்தூபி கட்டப்பட்டுள்ளது. (படம் 12). சிறையும் புகைவண்டி நிலையத்தருகே உள்ளது. ராஜாஜி சிறைக்குச்

சென்றபின் சர்தார் வேதரத்தினமும் சட்டத்தை மீறி உப்பெடுத்துச் சிறை சென்றார். தொடர்ந்து சுதந்திரப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு 1931–32, 1937, 1940 ஆண்டுகளிலும் சிறை சென்றார். காந்தியாலும், வல்லபாய் படேலாலும் நேரடியாகப் பாராட்டப் பெற்ற இவர் தம் சொத்துகள் அனைத்தும் பறிபோய், மன்னிப்பு கேட்டால் அவை திரும்பக் கிடைக்கும் என்ற நிலைமையிலும் கூட ஆங்கிலேயருக்கு அடிபணிய வில்லை.[46]

நாடு சுதந்திரம் பெறுவதற்கு முன்னும் பின்னும் 1937, 46, 57 ஆகிய ஆண்டுகளில் மும்முறை சட்டமன்ற உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு நாட்டுத் தொண்டு செய்துள்ளார். கல்விக்காக இவர் தோற்றுவித்த கன்னியா குருகுலம் பள்ளி மிகப் பெரிய அளவில் மாணவிகள் தங்கி இலவச உணவும், கல்வியும், தொழிற்கல்வியும் பெறும் இடமாக உள்ளது. இவருக்குப் பின் இவர் மகனும், தற்போது பேரனும் இதனைப் பராமரித்து வருகின்றனர். சர்தார் வேதரத்னம் பிள்ளை அவர்களைப் பாராட்டி நாமக்கல் கவிஞர் பாடிய பாடல் இது.

உத்தமருள் உத்தமனாம் காந்தி யண்ணல்
உவந்து கொள்ளும் படிவாழ்ந்த உயர்ந்த சீடன்
சத்தியத்தைக் கடைப்பிடித்த சாந்த சீலன்
சன்மார்க்க நெறிதவறாச் சமூகத் தொண்டன்
நித்தியமாம் பரம்பொருளே நிறைந்த நெஞ்சன்
நிலவொளிபோல் சிரித்தமுகம் நீங்கா நேயன்
வித்தகனாம் வேதரத்னம் பிள்ளை நாமம்
விளங்கிநிற்கும் அறிவறிந்தோர் வீடு தோறும்.[47]

இத்தகு சிறப்புகளைப் பெற்ற அகத்தியான் பள்ளி இறைவன் மீது பாடப்பட்ட கலம்பகமே அகத்தீசர் கலம்பகம்.

நூலாசிரியர்

பதிப்புரையில் கூறியபடி இந்நூலை எழுதியவர் இராம. வைத்தியநாதசர்மா என்பவர். இவர் அகத்தியான் பள்ளியில் இராமசேஷ சர்மாவுக்கும், வாலாம்பாள் அம்மையாருக்கும் பிறந்தவர். இளமையிலிருந்தே தமிழ்ப்புலமை பெற்று விளங்கிய இவர் கவி எழுதுவதில் மிகவும் வல்லவர். தேவி பாகவதம் பன்னிரண்டாயிரம் ஸ்கந்தங்களையும், எத்தனையோ சித்திரகவிகளையும், பல பதிகங்களையும் பாடியதால்

இவர் கவிச்சக்ரவர்த்தி என்ற பட்டம் பெற்றதோடு தருமபுர ஆதினப் புலவராகவும் விளங்கியுள்ளார். இவர் எழுதிய பதிகங்களின் பட்டியல் பின்னிணைப்பில் தரப்பட்டுள்ளது. இவருடைய புலமைக்கு இவ்வகத்தீசர் கலம்பகமே சான்று பகரும்.

நூலமைப்பு

பாட்டியல் நூல்கள் கூறும் இலக்கணப் படி காப்புச் செய்யுளாக ஒரு பாடலையும் நூலின் பகுதியாக நூறு பாடல்களையும் கொண்டுள்ளது அகத்தீசர் கலம்பகம். அகத்தீசரைப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்டு ஐவகைப் பாக்களும் பாவினமும் விரவிவர மண்டலித்த அந்தாதியாக அமைந்துள்ளது. அகப்பொருள் மாந்தரின் கூற்றாகவும், ஆசிரியர் கூற்றாகவும் அமைந்து அகத்தீசரின் புகழ் பாடுகிறது. புயவகுப்பு (7), அம்மானை (10), தூது (14, 21, 51, 87, 96), இரங்கல் (11,13,18,22,24,54,55, 72,80,87,93), தழை (17), தவம் (19), களி (26), சம்பிரதம் (30), தாய் அறிவுறுத்தல் (32), கைக்கிளை (35), கீரையார் (39), கார் (40), மறம் (44,45), வண்டு (47), மதங்கு (48), காலம் (52), சீர்பாதப் புகழ்ச்சி (53), இடைச்சியார் (56) ஊசல் (59) பாண் (62), குறம் (68, 69), பிச்சியார் (74), சித்து (75), வலைச்சியார் (77), கொற்றியார் (81) ஆகிய இருபத்தைந்து உறுப்புகளைக் கொண்டுள்ளது.

கூற்றும் பொருண்மையும்

அகத்தீசர் கலம்பகமாகிய இந்நூலுள் ஆசிரியர் கூற்றாக வரும் பாடல்கள் 60. அவற்றுள் இறைவன் புகழ் பாடுபவை 15. இறைவனைப் புகழ்ந்து 'எனக்கு இதனை அருள்வீராக' என வேண்டுபவை 13. நெஞ்சை நோக்கி இறைவனைப் பணியுமாறு கூறுபவை 9. இறைவனைப் பணிவதால் ஏற்படும் பயன்களைக் கூறுபவை 23. அம்மானை ஆடும் மகளிர் கூற்றாக அமைந்தது ஒரு பாடல். இவை யாவும் பக்திப் பொருண்மையை யுடையவை. கள் வெறியர் கூற்றாகவும் (26), சித்தர்கள் கூற்றாகவும் (30,75), மறவர் கூற்றாகவும் (44, 45), அமைந்தவை ஐந்து பாடல்கள் இவை புறப்பொருள் பற்றியவை.

நற்றாய் கூற்றாக அமைந்தவை 2. மகளைப் பார்த்து இரங்குவது ஒன்று (11). மகளுக்கு அறிவுரை கூறுவது ஒன்று (32).

தலைவி கூற்றாக வருபவை 14. அவற்றுள் இரங்கலாக வருபவை ஆறுபாடல்கள் (13,22,24,72,80,93). மேகத்தையும் (14), நாரையையும் (21), வண்டையும் (47), குயிலையும் (51,87), அன்னம், கிளி, குருகையும் (96) தூது விடுப்பதாக வருபவை

ஆறு பாடல்கள். துன்பத்தைப் பார்த்து உன்னால் என்னைத் துன்புறுத்த இயலாது நான் அகத்தீசரை அடைந்து விட்டேன் எனக் கூறுவது ஒரு பாடல் (79). ஊடல் தீர்க்கவந்த பாணனை இகழ்ந்து பாடுவது ஒன்று (62).

தலைவன் கூற்றாக வருபவை ஐந்து பாடல்கள். ஐயுற்றுத் தெளிதல் ஒன்று (35) தலைவியைப் புகழ்தல் ஒன்று (28) தலைவியின் இயல் இது, இடம் இது எனப் பாங்கனிடம் கூறல் ஒன்று (15). உடன் போக்கின் போது ஊர்வந்து விட்டது என்று கூறல் ஒன்று (71). இரங்கல் ஒன்று (24).

தோழி கூற்றாக வருபவை இரண்டு. தலைவன் கொடுத்த தழையை ஏற்பித்தல் ஒன்று (17). உடன்போக்கு விலக்குதல் ஒன்று (54).

செவிலி தலைமகள் நிலைகண்டு இரங்கல் ஒன்று (18). தலைவியின் நிலைகண்டு இரங்கும் 55வது பாடல் செவிலி கூற்றா? நற்றாய் கூற்றா? தோழி கூற்றா என்பது புலப்படவில்லை இவையாவும் அகப்பொருள் தொடர்பானவை.

கீரையார் (39), மதங்கியார் (48), இடைச்சியார் (56), பிச்சியார் (74), வலைச்சியார் (77), கொற்றியார் (81) ஆகியவை ஒருதலைக் காமம் கொண்ட காமுகன் கூற்றாக வருபவை.

யாப்பு

யாப்பில் சிறந்த புலமை படைத்த இந்நூல் ஆசிரியர் எல்லா யாப்பையும் பயன்படுத்தியுள்ளார். குறள் வெண்பா (42), சிந்தியல் வெண்பா (67), நேரிசை வெண்பா (காப்பு, 2,8,14,20,25,28,37,47,57,61,64,78,82,84,96) ஏழடிப் ப∴றொடை வெண்பா (53), சவலை வெண்பா (73), குறள் வெண் செந்துறை (31) ஆகிய வெண்பா வகைகளைப் பாடியுள்ள ஆசிரியர் திரிபங்கியாகவும் ஒரு நேரிசை வெண்பாவைப் பாடியுள்ளார் (90). திரிபங்கி என்பது சித்திரக் கவியின் ஒரு வகை. ஒரே வெண்பாவை இரண்டாவது சீரில் தொடங்கி மற்றொரு வெண்பாவாகவும், மூன்றாவது சீரில் தொடங்கி மற்றொரு வெண்பாகாவும் ஆக்கினாலும் பொருள் மாறாது தளை சிதையாமல் வருவது.

நேரிசை ஆசிரியப்பா (100), நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா (36) (இதில் உயிர் வருக்க மோனையும் அமைத்துப் பாடியுள்ளார்) ஆகிய ஆசிரியப் பாக்களோடு அறுசீர் (4,18,21,39,48,62,68,69,91,95,99), எழுசீர் (6,12,19,30,40,74), எண்சீர் (5,16,22,41,52,56,59,66,71,75,81,83,86) பன்னிரு சீர் (15,24), பதினான்கு சீர்

(11,32,44,45,60,77), பதினாறு சீர் (26). விருத்தங்களையும் பாடியுள்ளார். இவற்றில் சந்த விருத்தம் இரண்டு, வண்ண விருத்தம் ஒன்று (7).

மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா (1), கொச்சகக் கலிப்பா (50,93), தரவு கொச்சகக் கலிப்பா (96), கட்டளைக் கலிப்பா (43) கட்டளைக் கலித்துறை (3,9,17, 23,29,38,46,51,54,58,63,65,72,76,79) கலிநிலைத்துறை (33,98), விருத்தக் கலித்துறை (89), கலி விருத்தம் (13,49,55,70,80,87,94) ஆகிய கலிப்பாக்களையும் வஞ்சித்துறை (27,34), வஞ்சிவிருத்தம் (92), மருட்பாக்களையும் (35) பாடியுள்ளார். மருட்பா என்பது வெண்பாவில் தொடங்கி ஆசிரியப்பாவில் முடிவது. இதனைத் தலைவன் தலைவியைப் பார்த்து மருளும் இடத்து அமைத்திருப்பது ஆசிரியரின் புலமைக்குச் சான்று பகர்கிறது. இஃதன்றிப் பல பாடல்கள் மடக்காகவும் பாடியுள்ளார். மடக்குத் தாழிசையாக வருவது பத்தாவது பாடல்.

அகத்தியருக்கும் அகத்தியான் பள்ளிக்கும் உள்ள தொடர்பு பற்றிய செய்திகள்

தென்னாடு வந்த அகத்தியர் சிவபெருமானின் திருமணக்காட்சியைக் காண்பதற்காகத் தங்கி வழிபட்ட இடங்களாகப் பல இடங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. எனினும் அவர் வழிப்பட்ட இடம் அகத்தியான் பள்ளிதான் என்பதற்கு நூலிலேயே பல இடங்கள் அகச் சான்றாக அமைந்துள்ளன. காப்பு 1,2,6,21,37,39,43,10 ஆகிய செய்யுட்கள் இச்செய்தியைக் கூறுகின்றன.

முதல் பாட்டில் வேதாரண்யத்திலிருந்து 24 நிமிடம் நடக்கக்கூடிய தூரத்தில் அகத்தியர் வழிபட்ட இடம் இருப்பது குறிப்பிடப்படுகின்றது. 33வது பாடல் வேதாரண்ய இறைவி வீணாவாத விதூஷிணியையும், அகத்தியர் மறைக்காடு வந்தமையையும் குறிப்பிடுகிறது. 29 ஆம் பாடலில் அகத்தியான் பள்ளி இறைவி பாகம்பிரியாள் குறிப்பிடப்படுகின்றாள்.

அகத்தியான் பள்ளி இறைவன் அகத்தீசன், அகத்தீசர், அகத்தீசுரர், அகத்திபதியார், அகத்திபரர் என்று குறிப்பிடப்படுகிறார். அகத்தியான் பள்ளி, அகத்தி, அகத்தி நகர், அகத்தி மாநகர், அகத்திபதி என்று குறிப்பிடப்படுகிறது.

சிவனின் பெருமைகள்

'சிவன் மண்ணாகவும், விண்ணாகவும், காற்றாகவும், நெருப்பாகவும், நீராகவும் விளங்குபவன் ; திருமாலாலும், பிரம்மனாலும் அடிமுடி அறியப்படாதவன் ; உயிர்களையும், அறுசமயத்தையும் தோற்றுவித்தவன்; காலமாகிய வாரம், மாதம், வருடம், திதி,

யோகம் ஆகியவற்றைப் படைத்தவன்; கொன்றையையும், பாம்பையும் அணிந்தவன்; காளையை வாகனமாக உடையவன்; உமையை இடப்பாகத்தில் உடையவன்; பதஞ்சலி வியாக்ரபாதருக்குத் தில்லையில் காட்சி கொடுத்தவன்' என்று சிவனின் பெருமைகள் பலமுறை பேசப்படுகின்றன.

அகத்தியான்பள்ளி வருணனை

அகத்தியான்பள்ளி கடற்கரையோர இடமாகவும், காடு சூழ்ந்த இடமாகவும் வருணிக்கப்படுகின்றது. மரங்கள் வானைத் தொடுமளவிற்கு உயர்ந்துள்ளன. நெய்தல் பூக்களும் ஊமத்தம்பூக்களும் நிறைந்துள்ளன என்று கூறப்படுகிறது.

புராணச் செய்திகள்

சிவனுடைய வீரச்செயல்களும், அருட்செயல்களுமான ஆலகாலம் உண்டமை, பிரம்மனுடைய தலையைக் கிள்ளியமை, சுந்தரர்க்காகப் பரவையிடம் தூதுசென்றமை, பன்றிக்குப் பால் ஊட்டியமை, மாணிக்கம் விற்றமை, வளையல் விற்றமை, பிட்டுக்கு மண்சுமந்தமை, மார்க்கண்டனுக்காக எமனை உதைத்தமை, மன்மதனை எரித்தமை, கங்கையைத் தலையில் அணிந்தமை, சந்திரனைத் தலையில் சூட்டிக்கொண்டமை, தாருகாவனத்து முனிவர்கள் அனுப்பிய யானையை உரித்துப் போர்த்துக்கொண்டமை, புலித்தோலை ஆடையாக உடுத்தமை, மீனவனாகச் சென்று மகரத்தைப் பிடித்தமை, ஏழுகடலை அழைத்தமை, திருமாலுக்குச் சக்கரம் கொடுத்தமை ஆகிய புராணச் செயல்கள் நூல் முழுவதும் எடுத்துரைக்கப்படுகின்றன.

அணி நயம்

ஆசிரியர் சித்திரக்கவி எழுதுவதில் வல்லவர் என்பது முன்பே கூறப்பட்டது. லிங்க பந்தம், நாக பந்தம், மயூர பந்தம், ரத பந்தம் ஆகிய பல பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். இவ்வகத்தீசர் கலம்பகத்தில் மடக்கணி, சிலேடை அணி, உவமை அணி, உருவக அணி ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தியுள்ளதோடு திரிபங்கியாக ஒரு வெண்பாவையும் சவலை வெண்பாவாக ஒரு வெண்பாவையும் எழுதியுள்ளார்.

மடக்கும் சிலேடையும்

மடக்கு என்பது ஒரே தொடரை இரு முறை பெய்து வேறு பேறு பொருள் தரும்படி அமைப்பது. பதினோராவது பாடலில் மானை, ஆனை, மீனை, வேலை என்ற சொற்களை இருமுறை பெய்து இரண்டிரண்டு பொருள் வரும்படி பாடியுள்ளார். மான் மிருகத்தையும் தலைவியையும் குறிப்பதாகவும், ஆனை என்பது யானையையும்,

மகள் + தானை எனப் பிரிந்து தலைவியின் அழகையும் குறிப்பதாகவும் அமைந்துள்ளன. மீன் நீர்வாழ் மீனையும் வட மீனான அருந்ததியை யொத்த தலைவியையும் குறிக்கிறது. வேலை என்பது கடலையும் துன்பத்தையும்குறிக்கிறது. 24வது பாடலில் மேகம் அளாவி அடங்கவில்லை, வேளுக்கு ஆவி அடங்கவில்லை, வேலையில் சரக்கோ மலைப்பட, விழி அசரக் கோ மலைபட, கரும் + பனை – கரும்பன் +ஐ, சைகதம் – அசைகதம், அகத்தீசார் அங்கம் – அகத்தீசா ரங்கம் என்ற சொல் விளையாட்டுகளைக் காண முடிகிறது. களி என்னும் தலைப்பில் முனிவர்களுக்கும் பனைமரத்துக்கும் சிலேடை அமைத்துப் பாடியுள்ளார். சம்பிரதம் என்னும் தலைப்பில், ஏழ் நிலம் களையெடுப்போம் என்ற சாதாரணச் செயலை ஏழ் நிலங்களை யெடுத்துச் செண்டாடுவோம் என்று செய்ய முடியாத செயலைச் செய்வது போல் கூறுகிறார். ஆழ் கடலைப் புசிப்போம் என்பதும் அவ்வாறே கடலையைப் புசிப்பதைக் குறிப்பிடுகிறது. எட்டு வரை (மலை)யைக் கரத்தில் அடக்குவோம் என்று எள் + துவரையைக் கையில் அடக்குவதைக் குறிக்கிறார். கன்னலை (கரும்பை) உண்போம் என்பதைக் கனலை (நெருப்பை) உண்போம் என்று குறிப்பிடுகிறார். நரை மயிரை இழுத்துக் கண்ணீர் வரச் செய்வோம் என்பதை மன்னரை வலிய நாரில் கட்டி இழுத்துக் கண்ணீர் வரும்படி செய்வோம் என்று செயற்கரிய செயல் போல் கூறிச் சொல் விளையாட்டில் இன்பம் துய்க்க வைக்கிறார். 43 ஆவது பாடலில் என் பரவாமை, என்பு அரவு ஆமை, கண்டதுங்கங்கை எடுத்ததுங்கம் கை என்ற பிரிமொழிச் சிலேடையை மடக்காகப் பயன்படுத்தியுள்ளார். 45வது பாடலிலும் மறம் என்னும் தலைப்பில் நாரி, காரிகை, அரிவை, பாவை, குமரி, தையல், வஞ்சி, கோதை, நங்கை என்ற பெண்ணுக்குரிய பெயர்களை இரு பொருள்படப் பாடியுள்ளார். காலம் என்னும் தலைப்பில் மரக்கொம்பில் குடையும் காலம், மலர் அம்பிற்கு + உடையும் காலம் என்று இருவகையாகப் பிரிக்கும் வண்ணம் ஒரு தொடரை அமைத்துள்ளார். 83ஆவது பாடலும் தமரகம் தரித்துள்ளார். அதமர் அகம் தறித்துள்ளார், தார கர்த்தராயுளார், உதார கர்த்தராயுளார், யமர் அகம் கடிந்துள்ளார். இயமர் அகம் கசிந்துளார் என ஓசை நயத்துடன் ஒலிக்கிறது.

உவமை

வலைச்சியார் என்னும் தலைப்பில் பலவகை மீனையும் பெண்ணின் உறுப்புகளுக்கு உவமையாகக் கூறியிருப்பது இவர் பிற கலம்பகங்களை ஆழ்ந்து கற்றுள்ளமைக்குச் சான்று, திருக்கை மீன் இடைக்கு ஒப்பாகவும், சேலும், கயலும் விழிக்கு ஒப்பாகவும், கெளுத்தி விரலுக்கு ஒப்பாகவும், வராலும், ஆலாவும்

முழங்காலுக்கு ஒப்பாகவும், மலங்கும், சுறாவும் பின்னலுக்கு ஒப்பாகவும், கூறப்படுகின்றன.

உருவகம்

இதைப் போல் இது உள்ளது என்று கூறாமல் உவமையையே பொருளாகச் சொல்வது உருவகம். அவ்வகையில் தலைவன் தலைவியின் உறுப்பைப் புகழ்வதாக உள்ள 28ஆம் பாடலில் தோள் மூங்கில், பல் முத்து, அதரம் பவளம், கண் நீலம், முலை மத்தகீசன் கொம்பு என்று உவமையையே பொருளாகக் கூறியுள்ளார். இறுதிப் பாடலில் அகத்தியான் பள்ளிக் குளங்கள் பாற்கடலாகவும், அதிலுள்ள பாசடைகள் பாம்பணையாகவும் தாமரைகள் திருமாலின் கை, கால் முகமாகவும் உருவகப் படுத்தப் பட்டுள்ளன.

சில கலம்பகங்கள் சில வேறுபாடுகள்

முதன் முதல் தோன்றிய **நந்திக்கலம்பகம்** 114 பாடல்களை யுடையது. அரசனுக்குத் தொண்ணூறு பாடல்கள் என்ற பாட்டியல் விதி இதில் பின்பற்றப்பட வில்லை. மண்டலித்த அந்தாதி இல்லை. நந்தியே பாட்டுடைத் தலைவனாகவும் அகப்பொருட் கிளவித் தலைவனாகவும் வருகிறான். இரவுக் குறி இடையீடு, இயற்பழித்தல், இயலிடம் கூறல், உடன் போக்கு, இற்செறிப்பு அறிவுறுத்தல், அறத்தொடு நிற்றல் போன்ற அகத்துறைகளும், நாடு, முரசம், வெற்றி, தொடை, வீரம் ஆகியவற்றைக் கூறும் புறத்துறைகளும் உள்ளன.

ஆளுடைய பிள்ளையார் கலம்பகத்தில் 49 பாக்கள் மட்டுமே உள்ளன. இது 12 உறுப்பைக் கொண்டுள்ளது. ஆற்றுப்படை என்னும் உறுப்பைப் பெற்றுள்ளது. மண்டலித்து முடியவில்லை. கலம்பகத்துக்கு முக்கியமான அம்மானை, ஊசல் என்னும் உறுப்புகள் இல்லை. எனவே 49 பாடல்களைத் தவிர ஏனையவை கிடைக்காமல் போயிருக்கலாம் என்ற கருத்து நிலவுகிறது.

திருக்கலம்பகம் பிரமன், சிவன், திருமால் ஆகிய அனைவரும் அருகரே என்று கூறிச் சமண தத்துவங்கள் பலவற்றைக் குறிப்பிடுகிறது. அகப்பொருள் கலப்பு இல்லை. எல்லாக் கலம்பகத்திலும் அம்மானை மடக்குத் தாழிசையாக வரும் இதில், ஆசிரிய விருத்தமாக வந்துள்ளது.

திருவாமாத்தூர்க் கலம்பகம் 18 உறுப்புகளைப் பெற்றுள்ளது. 103 பாடல்கள் உள்ளன. மண்டலித்த அந்தாதி இல்லை. **தில்லைக்கலம்பகம்** 17 உறுப்புகளுடன் 100 பாடல்களைப் பெற்றுள்ளது. நாணிக்கண்புதைத்தல், இட மணித்தென்றல் ஆகிய உறுப்புகள் உள்ளன. இதில் உயிர் வருக்க மோனை இடம் பெற்றுள்ளது. மயங்கிசைக்குப் பதில் நேரிசை ஒத்தாழிசைக் கலி இடம் பெற்றுள்ளது.

திருப்பாதிரிப் புலியூர்க் கலம்பகம் 100 பாக்களுடன் மண்டலித்த அந்தாதியாய் அமைந்து 16 உறுப்புகளைப் பெற்றுள்ளது. தத்துவக் கருத்துகளைக் கூறுகிறது. 53 அடி அகவல் ஒன்று இதில் இடம் பெற்றுள்ளது.

ஞான விநோதன் கலம்பகம் குருவின் மீது பாடப்பட்டது. 100 பாடல்களுடன் மண்டலித்த அந்தாதியுடன் 5 உறுப்புகள் மட்டுமே பெற்றுள்ளது. பக்திப் பொருண்மை மட்டுமே கொண்டுள்ளது.

புள்ளிருக்கு வேளூர்க் கலம்பகத்தில் 102 பாடல்களும், 21 உறுப்புக்களும் உள்ளன. பாத வகுப்பு காணப் படுகிறது.

திருவரங்கக் கலம்பகத்தில் உயிர் வருக்க மோனை இடம் பெற்றுள்ளது. 17 உறுப்புகள் உள்ளன. பரத்தைக் கூற்று இடம் பெறுகிறது. நீசச் சமணர், நீதியற்ற பௌத்தர், நீதியற்ற சைவர் எனப் பிறமதங்கள் பழிக்கப்படுகின்றன.

திருவருணைக் கலம்பகம் 102 பாடல்களையும், 22 உறுப்புகளையும் கொண்டுள்ளது. **மதுரைக் கலம்பகம்** 102 பாடல்களையும் 24 உறுப்புகளையும் பெற்றுள்ளது. உரு வெளிப்பாடு என்ற உறுப்பு இடம் பெற்றுள்ளது.

காசிக்கலம்பகம் 100 பாடல்களையும் 20 உறுப்புகளையும் பெற்றுள்ளது. **திருவெங்கைக் கலம்பகம்** 100 பாடல்களோடு பதினான்கு உறுப்புகளுடன் அமைந்துள்ளது. இதில் பக்திச் சுவையே மிகுதியாகக் காணப்படுகிறது.

சிவஞான பாலைய சுவாமிகள் மீது சிவப்பிரகாசர் பாடிய கலம்பகம் 93 பாடல்களையும் 16 உறுப்புகளையும் பெற்றுச் சுவை மிக்கதாக விளங்குகிறது.

திருச்செந்திற் கலம்பகம் 100 பாடல்களை யுடையது. அகப் பொருட்டுறைகள் மிகுதி. வண்டோச்சி மருங்கணைதல், தலைவி நெஞ்சொடு கிளத்தல், தலைவியை வியத்தல், பிரியேன் என்றல், மாலை இரத்தல் என்ற துறைகள்

காணப்படுகின்றன. வேற்றொலி வெண்டுறை, கலி முரி போன்ற பா வகைகள் காணப்படுகின்றன.

அழகர் கலம்பகம் 101 பாடல்கள், 22 உறுப்புகள் பெற்று 53 அடிகளையுடைய நீண்ட பா ஒன்றையும் பெற்றுள்ளது.

திருச்சிற்றம்பல தேசிகர் கலம்பகத்தில் 161 பாடல்கள் உள்ளன. 19 முதல் 24 வரையிலான பாடல்கள் கிடைக்கவில்லை. இதில் 15 உறுப்புகள் உள்ளன. பாம்பு என்ற உறுப்பும் உள்ளது. ஆனந்தக் களிப்பு, சிந்து ஆகிய யாப்புகள் உள்ளன.

திருத்தணிக் கலம்பகம் 24 உறுப்புகளுடன் குறுங்கழி நெடில் விருத்தம் (அறுசீர் விருத்தம்) அளவடி விருத்தம் (கலிவிருத்தம்) நேரடி விருத்தம் (எண்சீர் விருத்தம்) என்ற புதிய பெயர்களைப் பழைய பாக்களுக்குச் சூட்டுகிறது. நெடில் விருத்தம், சிந்து விருத்தம், கடைத்திருகு விருத்தம் என்ற யாப்பு வகைகளும் காணப்படுகின்றன.

வாட்போக்கிக் கலம்பகத்தில் 102 பாடல்களும், 23 உறுப்புகளும் உள்ளன. முதல் பாடல் அவையடக்கமாக அமைந்துள்ளது. 89 வரிகளில் அமைந்த கூத்தராற்றுப் படையும், விறலி என்னும் உறுப்பும் புதியவை.

அம்பலவாண தேசிகர் கலம்பகம் 100 பாடல்கள் 22 உறுப்புகளுடன் சித்து என்னும் உறுப்புக்கு நான்கு பாடல்களைத் தருகிறது. இடைச்சியாரில் காமக் கலப்பின்றி 'ஞானப்பால் பெருக்கெடுத்தோடும் ஆவடுதுறையில், உன் பாற்குடம் விலை போகாது' என்று கூறுவது புதுமை.

திருவேங்கடக் கலம்பகம் கதைப்பாடல் அமைப்பில் இறுதியில் நூற்பயன் கூறுகிறது. 33 உறுப்புகளைப் பெற்று அமைகிறது.

திருஎவ்வுளூர்க் கலம்பகத்தில், அரதன மாலை, சல்லாபம், ஆற்றிடை முக்கோற் பகவரை வினாதல், கிளவி வேட்டல், நாணிக்கண் புதைத்தல், பள் ஆகிய புதிய துறைகளும் சுழிகுளம், வினாவுத்தரம், நான்காரைச் சக்கர பந்தம் போன்ற சித்திர கவிகளும் இடம் பெறுகின்றன.

திருக்கழுக்குன்றக் கலம்பகம் தூது என்னும் உறுப்புக்கு 9 பாடல்களைத் தருகிறது. இலிங்கம், சகடபந்தம் ஆகிய சித்ர கவிகளையும், வாரமாலை, வருகை ஆகிய புதிய உறுப்புகளையும் பெற்று 40 உறுப்புகளுடன் அமைதல் இதன் புதுமை.

குமரக் கோட்ட கலம்பகம் இடையூறு கிளத்தல், மலர் வியந்துரைத்தல், இடம் அணித்து என்றல் ஆகிய துறைகளைப் பெற்றுள்ளது.

திருமயிலாசலக் கலம்பகம் வண்ணச் சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகளால் எழுதப்பட்டது. ஆதலின் வண்ணப் பாடல்கள் மிகுதியாக உள்ளன. முடுகுத் தாழிசையும் 128 சீரில் அமைந்த புயவகுப்பும் காணப்படுதல் இதன் சிறப்பு. பள்ளு, வருகை, ஏக பாதம், குரவை போன்ற புதிய உறுப்புகளும் உள்ளன. கலம்பக இலக்கணம் கூறும் ஒரு பாடலும் உள்ளது. அதில் 20 உறுப்புகள் கூறப்படுகின்றன. ஆயினும் இந்நூலில் 14 உறுப்புகளே அமைந்துள்ளன.

வண்ணச் சரபத்தால் பாடப்பட்ட **வீரகேரளன் புதூர் நவநீத கிருஷ்ணன் கலம்பகத்திலும்** 16 உறுப்புகளே உள்ளன. காப்புக்குப் பின் அவையடக்கமும், இறுதிப் பாடலில் நூற்பயனும் அமைந்துள்ளன. வண்ண விருத்தங்கள், இரட்டை ஆசிரிய விருத்தங்கள், கட்டு விருத்தம், கலிநிலை வண்ணத் துறை, சவலை வெண்பா ஆகிய யாப்புகள் இடம் பெற்றுள்ளன. அடிமடக்காக இரண்டு பாடல்கள் உள்ளன. அடிமடக்கு என்பது,

“சீதளநீர்ப் பதத்தானே சீதளநீர்ப் பதத்தானே
நாதருக்கார் தம்மானே நாதருக்கார் தம்மானே”

என்பது போல் ஒரு தொடர் ஒரே அடியில் இருமுறை மடங்கி வருவது.

பேரைக் கலம்பகம் 100 பாடல்களைக் கொண்டது. 47 ஆவது பாடல் முதல் 97 ஆவது பாடல் வரை இல்லை. பெண் மடல் ஏறுவதாகக் கூறுதல், உலாக் கண்ட பெண்கள் கூற்று ஆகிய இரு துறைகள் புதியவை.

திருப்பேரைக் கலம்பகத்தில் (இதுவும் பேரைக் கலம்பகமும் ஒரே இறைவன் மீது பாடப் பட்டவை ஆயினும் வேறு வேறு ஆசிரியர்களால் பாடப்பட்டவை) வேதியரை வினாதல் புதிய உறுப்பு.

திருமயிலைக் கலம்பகத்தில் 25 உறுப்புகள் உள்ளன. 32 சீர் விருத்தம் புயவகுப்பாக அமைந்துள்ளது. ஊசல் என்னும் உறுப்புக்கு மூன்று பாடல்கள் உள்ளன.

கச்சிக் கலம்பகத்தில் முதல் பாடல் திருமாலையும் சிவனையும் ஒப்பிட்டுச் சிவனே உயர்ந்தவன் எனப் பாடுகிறது. அவையடக்கம் இறுதியில் கூறப்படுகிறது.

திருக்கண்ணபுரக் கலம்பகம் 28 உறுப்புகளுடன் தூதுக்கு மட்டும் ஆறு பாடல்களைப் பெற்றுள்ளது. சீர் பாத வகுப்பு, திருவடிப் பெருமை என்று அழகிய தமிழ்ச் சொல்லாக்கப் பட்டுள்ளது. தலைவி, திருக் கண்ணபுரப் பெருமாளின் உருவத்தை வரைய முயன்று தோற்றது. தார் ஆகிய இரண்டு புதிய உறுப்புகளைப் பெற்றுள்ளது. அறுசுவை பற்றிய சொற்கள் அமையப் பாடுதல், வாரத்தின் நாட்கள் அமையப் பாடுதல், இறைவனின் பன்னிரு பெயர்கள் அமையப் பாடுதல், திரு எட்டெழுத்தைப் பாடுதல் ஆகியவற்றை இக்கலம்பகத்தில் காண முடிகிறது.

குறுக்குத் துறைக் கலம்பகத்தில் அட்டநாக பந்தம், காதை கரப்பு, இரத பந்தம், கோமூத்ரி, வினாவுத்தரம், எட்டாரைச் சக்கரம், முரசபந்தம், சுழிகுளம் ஆகிய சித்ர கவிகளைக் காண முடிகிறது.

கிறித்தவக் கலம்பகத்தில் 21 உறுப்புகளும் அம்மானைக்கு **மூன்று** தாழிசைகளும் உள்ளன. (எல்லாக் கலம்பகத்திலும் ஒரு தாழிசையே வருவது வழக்கம்) **நசரைக் கலம்பகத்தில்** 23 உறுப்புகள் உள்ளன. இரண்டிலும் சமூக உல்லாசம் என்னும் உறுப்பு உள்ளது. அகப் பொருட் கலப்பில்லை.

திருக்காவலூர்க் கலம்பகம் மாதாவாகிய பெண்ணின் மீது பாடப்பட்டது. எனினும் ஏசுவின் புயங்களைப் பற்றிய புயவகுப்பே அமைந்துள்ளது.

இசுலாமிய மதக் கலம்பகங்களுள் **குலாம் காதிறு நாவலர்** மட்டுமே ஐந்து கலம்பகங்கள் பாடியுள்ளார். **மக்காக் கலம்பகத்தில்,** களி, பிச்சியார், கொற்றியார், வலைச்சியார், இடைச்சியார் போன்ற உறுப்புகள் இல்லை.

கோட்டாற்றுக் கலம்பகம் முனிவர் மீது பாடப் பட்டது. முனிவர் மீது பாடப்பட்டு ஊர்ப்பெயரால் அழைக்கப்படும் கலம்பகம் இஃதொன்றே. இறைவன் மீது பாடப்பட்ட கலம்பகங்களே ஊர்ப் பெயரால் அழைக்கப் படும். உவகை, பொருள் வயிற் பிரிவு, செவியறிவுறூஉ, நாணிக்கண் புதைத்தல் ஆகிய துறைகள் உள்ளன. உதடு ஒட்டாமல் பாடக் கூடிய நிரோட்டகம் ஒன்று உள்ளது.

காந்திக் கலம்பகம் என்று மிக அண்மையில் எழுதப் பட்ட கலம்பகத்தின் முதல் பாடல் பாட்டுடைத் தலைவனை அறிமுகப் படுத்துகிறது. நந்திக் கலம்பகம் போன்று பல அகப் பொருட் துறைகள் பெற்று, முத்தம், தாலாட்டு, செங்கீரை நடை பயிறல் போன்ற பிள்ளைத் தமிழ்ப் பருவங்களும் பெற்று நாடு, முரசு, கொடி வாழ்த்து,

பரணி போன்ற புறத்துறைகளுடன், துயிலெழுப்பல், களைபறிக்கும் பாட்டு, ஏற்றப் பாட்டு போன்ற துறைகளையும் பெற்று வருகின்றது. அன்றியும் களி என்ற தலைப்பில் கள்ளுண்ட ஒருவன் காந்தியை இகழ்வது போலவும், முதியவள் ஒருத்தி காந்தி மேல் காதல் கொள்வது போலவும் பாடல்கள் உள்ளன. மேலும் கொற்றியார், பிச்சியார் போல கரகமாடும் பெண்மேல் காதல் கொள்ளும் கரகத்தார், கிறித்தியார் போன்ற பாடல்களும், நாட்டைக் காக்கச் செல்லும் போர் வீரனின் மனைவி கூற்றும், மடாதிபதி, வாத்தியார், போலிச்சாமியார் என்ற தலைப்பில் அமைந்துள்ள பாடல்களும் இக்கலம்பகத்தின் புதுமை.

இவ்வாறு கலம்பக இலக்கியம் காலந்தோறும் பல புதுமைகளைப் பெற்று உறுப்புகள் குறைந்தும் மிகுந்தும் வளர்ச்சி அடைந்து வந்துள்ளது.

அடிக்குறிப்புகள்

1. தமிழ்ப் பேரகராதி, தொகுதி 2, பகுதி 1, ப. 778
2. திவ்வியப் பிரபந்தம், திருப்பள்ளியெழுச்சி 2
3. பெரும்பாணாற்றுப்படை வரி 174 நச்சர் உரை
4. பன்னிருபாட்டியல் நூற்பா 45
5. தமிழ் இலக்கியக் கொள்கை ச.வே. சுப்பிரமணியன், கே. பகவதி ப.86.
6. தமிழில் கலம்பக இலக்கியம், எஸ். சௌந்தர பாண்டியன், ப.52
7. பன்னிரு பாட்டியல் இனவியல் நூற்பா 45, 46
8. வெண்பாப் பாட்டியல் செய்யுளியல் 10,11,12
9. நவநீதப் பாட்டியல் நூற்பா 32, 33, 34
10. பிரபந்த மரபியல் நூற்பா 4,5,6
11. சிதம்பரப் பாட்டியல் 28,
12. இலக்கண விளக்கம் நூற்பா 812,813.
13. தொன்னூல் விளக்கம். நூற்பா 259
14. முத்துவீரியம் யாப். 80
15. பிரபந்த தீபிகை 47
16. பிரபந்தத் திரட்டு 32
17. தொல், பொருள் நூற்பா 540
18. தமிழ் இலக்கிய வகையும் வடிவும் ச.வே. சுப்பிரமணியம் (கலம்பகம் என்னும் தலைப்பில் உள்ளவை)

19. தொல். பொருள். செய்யுளியல் நூற்பா 138.
20. தமிழில் கலம்பக இலக்கியம், எஸ். சௌந்தர பாண்டியன், ப.14
21. திருக்கலம்பகம், மூ. பரிமணன், ப.38.
22 – 23. மேற்படிநூல், ப.27
24. மேற்படி நூல் ப.28
25. தமிழில் கலம்பக இலக்கியம் ப.16
26. அபிதான சிந்தாமணி ப.2
27. வேதாரண்யத் தலபுராணம்
28. தமிழ்ப் பேரகராதி தொகுதி 4, பகுதி 1, ப.2552
29. 'புத்த நோன்பியர் பள்ளியுள் உறை' திவ். பெரிய திருமொழி 2.1.5.
30. திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம், ப.476, 'வாடிய வெண்டலை' எனத் தொடங்கும் பதிகம்
31. South Indian Inscriptions Vol.17 546 முதல் 550 வரை.
32. 548 of S.1.1. Vol.17
33. 546 of S.1.1. Vol.17
34. 547 of S.1.1. Vol.17
35. 550 of S.1.1. Vol.17
36. 549 of S.1.1. Vol.17
37. 553 of S.1.1. Vol.17
38,39,40. வேதாரண்யத் தலபுராணம்.
41. மறைக் காட்டில் ஒரு மாணிக்கம், ப.4
42. திருநாவுக்கரசர் தேவாரம், குறுக்கை வீரட்டானப் பதிகம், பாடல் 8, ப.45.
43. பெரிய புராணம் பாடல்கள் 2483 – 2490.
44. பெரிய புராணம் பாடல் 2519.
45. மறைக்காட்டில் ஒரு மாணிக்கம், ப.10.
46. மேற்படி நூல் பக்.31 – 61.
47. மேற்படி நூல் ப.XXX111.

A Critical Note and Introduction

Tamil, the prime language of the Dravidian group of languages, is also celebrated as one of the classical languages of the world. Tamil literature, especially Tamil Poetry, can be divided into two broad categories i.e., *Pērilakkiyam* (major literature) and *Cirrilakkiyam* (minor literature).

The creative ability of an author, the impact of the period of writing and the social or religious circumstances are responsible for the appearance of new varieties of literature. From the 8th Century A.D. onwards, several kinds of ***Cirrilakkiyam*** (minor literature) appeared and developed as a distinct pattern in Tamil literature. Works under the titles of ***Kōvai, Ulā, Parani, Pillaittamil, Antāti, Kalampakam, Tūtū, Kuravañci, Pallu, Matal, Mālai, Catakam*** are examples of ***Cirrilakkiyam.***

Kalampakam **– an etymological explanation.**

The Tamil Lexicon of the University of Madras defines, the term ***Kalampakam*** as a medley or mixture of various types of verses of the **Pirapantam category.** Two other meanings of the word given there are, confusion ***(Kulappam)*** and a mathematical treatise ***(Kanita nūl).***

The word ***Kalampakam*** denotes a ***Kalavai*** or mixture of various poetic units of Tamil prosody. Initially ***Orupōku, Venpa*** and ***Kalitturai*** are employed as the poetic components of a ***Kalampakam*** which also contains ***Puyavakuppu, Ammānai, Kālam, Campiratam, Kār, Tavam, Kuram, Maram, Pān, Kali, Cittu, Mātanki, Irankal, Kaikkilai, Tūtū, Vantu, Talai*** and ***Ūcal.***

Apart from such poetic components a ***Kalampakam*** has in itself metrical variations such as ***Matakku, Marutpa, Āciriyappa, Kalippā, Vañcippa, Āciriyaviruttam, Vancitturai*** and ***Venturai.*** These metrically

varied verses are interspersed with ***Veṇpā and Kalitturai*** verses and conclude with ***Kalampakam toṭai.*** Thus ***Kalampakam*** is a veritable medley of verses in different metrical patterns. This definition leads to the bifurcation of the term ***Kalampakam***, ***Kalappu +Akam*** to indicate the above mentioned mixture of literary patterns.

Kalampakam is defined as a string or garland of various flowers and is metaphonically extended to indicate a string of different kinds of verses. **Toṇṭaraṭipoṭiyāḻwar** of the 8th Century A.D. and **Naccinārkkiniyar** a famous commentator have used and interpreted the term accordingly.

Another etymological explanation divides, the term ***Kalampakam*** into ***Kalam +pakam*** . ***Kalam*** is a term which indicates a volumetric unit in measuring food grains and oilseeds. As twelve ***marakkāls*** (bushels) make one **Kalam**, it indicates here twelve poetic components. The word **Pakam** half of the number twelve is number six. As a ***Kalampakam*** consists of eighteen poetic components this numerical explanation seems plausible, but the prosodic and grammatical treatises on ***Cirrilakkiyam*** such as ***Panniru Pāṭṭiyal*** and ***Ilakkaṇa Viḷakkam*** prescribe 15 and 21 poetic components respectively for ***Kalampakam*** works. A few other periodic works also do not agree to the stipulation of 18 poetic components for a ***Kalampakam*** work.

Any way it may be generally stated that a ***Kalampakam*** is a ***Kalavai*** or mixture in both its poetic components and structural aspects. It also contains many ***Cantappāṭal*** (songs that can be set to a same sound) of various and subtle melodies. ***Kalampakam*** works have drawn their thematic contents from the ***tiṇai*** (a literary convention of conduct in a given situation) of Tamil literature.

Another etymological division of ***Kalampakam*** is ***Kalappu +akam*** which indicates a mixture of varied literary patterns. In Tamil grammar this is called ***melittal vikāram*** (consonant softened while mingling)

A research scholar advances an interesting interpretation of the term ***Kalampakam*** as an unfolding of the poetic theme i.e., the glory and greatness of the hero. This is similar to a peacock unfolding its ***Tōkai*** (colourful feathers). ***Kalāpam*** means a peacock.

When we consider all these definitions the meaning a string of flowers or 'a garland of verses' seems to be the most appropriate interpretation of the term '***Kalampakam***'.

There is also a stipulation regarding the number of songs in a ***Kalampakam*** work. If the work celebrates the glory of a god these should be 100 songs. For saints the number of songs prescribed is 95, for kings 90, for ministers 70, for traders 50 and for agriculturists or ***Vēḷāḷār*** 30.

Each poetic component in the list of eighteen mentioned above is used as a literary device to describe the physical prowess and mental attributes of the hero or ***Pāṭṭuṭaittalaivaṉ***. For example ***Puyavakuppu*** describes the mightly shoulders of the Lord (hero). ***Ammāṉai*** is a game played with small balls by womenfolk who sing questions and answers while dexterously throwing up the balls and catching them. ***Ūcal*** is a song sung while moving up and down in a swing by women who glorify the hero in their songs. Thus all he components are used relevantly in laudatory verses, on the hero. In some verses some components are used plaintively if the hero happens to be indifferent to the plight of the separated heroine pining for the hero's company. In the ***Kalampakam*** works of later periods besides hailing the greatness of the hero, lustful songs purported to be sung by laymen on ***Valaicciyār*** (fisherwomen). ***Iṭaicciyār*** (milkmaids of ***Yātava*** community) ***Kīraiyār*** (women selling greens) , ***Picciyār*** (crazy female devotees) etc. were included.

The poetic component of ***Tūtū*** (sending a message) originally employed ***mēkam*** (cloud) and ***vaṇṭu*** (beetle) as the messengers to convey a message. Later several other animate objects were employed for that purpose,

Similarly the component *Iraṅkal* (expressions of pathos or grief) has assumed different forms and dimensions. Thus the number of poetic components in a *Kalampakam* have increased depending upon the innovative poetic license of the poets.

The origin of *Kalampakam* and its growth - a Historical Account

During the period of Tamil literature corresponding to ***Tōlkāppiyam*** the most ancient and famous grammatical treatise there was no literary work of the *Ciṟṟilakkiam* (minor literature) category. However, there are references in *Tōlkāppiyam* to the poetic components and prosodic elements of *Kalampakam* works. In *Caṅkam* poetry and ***Cilappatikāram*** we find a more pronounced use of such components like ***Kaikkiḷai, Maṭal, Tūtu, Iraṅkal, Ammāṉai, Ūcal*** etc. It has to be inferred hence that ***Kalampakam*** genre which emerged much later, employed the prosody and poetic components mentioned in *Tōlkāppiyam* . The ***Kalampakam*** writers in hailing the glory of Gods saints and kings utilized the poetic components found in ancient Tamil literary works like ***Cilappatikāram, Tēvāram, Tivviyaprapantam*** etc.

The first fullfledged ***Kalampakam*** work in Tamil literature is *Nantikkalampakam* written in honour of a king (**Nantivarmaṉ** of **Pallava** dynasty)of the 9th century A.D. There is no authentic information regarding any earlier *Kalampakam* works.

The second or next ***Kalampakam*** work of the 10th century A.D. is supposed to be ***Āḷuṭaiyapiḷḷaiyār Tirukkalampakam*** written by **Nampiyāṇṭār Nampi** on the famous saivite saint **Tiruñāṉacampantar.** However, a Jaina **Kalampakam** work entitled ***Tirukkalampakam*** is considered by many scholars as written earlier than **'*Āḷuṭaiyapiḷḷaiyār Kalampakam*'.** These scholars hold the view that **Cēkkiḻār's** hagiographic masterpiece ***Periya Purāṇam*** was written as a counter to the Jaina work **'*Cīvakacintāmaṇi*'** and similarly ***Āḷuṭaiyapiḷḷaiyār Kalampakam*** would have been a challenging

religious counter to "*Tirukkalampakam*" written by he Jaina poet **Utīcittēvar.** Anyhow *Āḷuṭaiyapiḷḷaiyār Kalampakam* may be called the first **Kalampakam** work on a saint.

In the 12th Century A.D. **Pukaḻēntippulavar** wrote *Cēñcik kalampakam* which is not available. According to a research scholar *Koṟṟantaikkalampakam* mentioned in *Toṇṭaimaṇṭala Catakam* is the work written by **Pukaḻēntippulavar** on the ruler of **Ceñci.**

In 14th Century A.D. *Tiruppātiripuliyūrk Kalampakam* was written by **Tolkāppiyattēvar.** *Tillaik Kalampakam* and *Tiruvāmattūrk Kalampakam* by **Iraṭṭaipulavar** (Twin poets) were added to the *Kalampakam* list. *Tiruvaraṅkak Kalampakam* **by Piḷḷaiperumāḷ Ayyaṅkār** appeared in the 15th Century A.D. **Tattuvarāyar's** *Ñāṉavinōtaṉ Kalampakam* and **Ñāṉap Prakācar's** *Kaccik Kalampakam* were written during the 16th Century A.D.

The 17th Century witnessed a spate of savite *Kalampakam* works such as **Kumarakuruparar's** *Kāccik Kalampakam*, *Kayilaik Kalampakam* and *Maturaik Kalampakam*, **Tuṟaimaṅkalam Civappirakācar's** *Civañāṉa svāmikaḷ Kalampakam* and *Tiruveṅkai Kalampakam* **Paṭikkācuppulavar's** *Puḷḷirukkuvēḷūrk Kalampakam,* **Ellappanavalar's** *Tiruvaruṇaik Kalampakam*, **Antakakkavi Virarakhava Mutaliyar's** *Tiruccentiṟ Kalambakam* and **Icāṉatēcikar's** *Centurk Kalampakam.*

In the 18th Century only seven *Kalampakam* works saw the light of the day. The significant among them were *Tirukkāvalūrk Kalampakam* written about a girl and **Cavvātuppulavar's** *Nākaik Kalampakam.* It is also to be noted that during this period Islamic and Christian poets attempted *Kalampakam* works on their chosen themes.

The peak of growth in *Kalampakam* works was during the 19th Century A.D. Beginning from **Mahāvidvāṉ Miṉākṣicuntarampiḷḷai's** *Vāṭpōkkik*

Kalampakam, thirty five *Kalampakam* works appeared and flooded the Tamil literary field. Christian and Islamic ***Kalampakam*** works such as ***Immānuvēl Kalampakam, Mekkāk Kalampakam, Nakūrk Kalampakam, Matīnāk Kalampakam*** etc were written during this period.

In the 20th Century A.D. there was a decline in the number of *Kalampakam* works that came out. Only seventeen works were written and the themes also had undergone a change. Instead of writing on gods saints and kings poets started writing on nature, society and the nation at large. The influence of **Bharatiyār** a great national poet caused this change of attitude on the part of Tamil poets. After the advent of the printing press and the subsequent growth of prose literature, a new wave of unconventional poetry swept away conventional works like ***Kalampakam*** and other poetic categories of ***Cirrilakkiyam*** (minor literature).

Akattīcar Kalampakam

Akattīcar Kalampakam is a poetic eulogy on **Akattīcar** the presiding deity of **Akattiyānpaḷḷi (Agasttiyāmpaḷḷi)** a saivite shrine very near **Vētāraṇyam** or **Tirumaraikkāṭu** of the **Nākappaṭṭinam** district of Tamil Nadu.

According to a saivite **Puranic** (mythological) account the divine wedding of **Civan** and **Pārvati** took place at the Himalayas. As a large number of heavenly beings, saints and others attended the function at the northern venue the level of that earthly point there came down resulting in the rise of the south Indian region. In order to tackle this geographical imbalance. Lord **Civan** sent the great saint **Akattiyar** to go to the south and restore the level. The midget saint who was an ardent devotee of **Civan** said that he would miss the divine wedding as he had to leave before the marriage. Lord **Civan** assured him that he could see it at **Vētāraṇyam** and obliged him accordingly with a replication of the wedding scene. **Akattiyar** who arrived at

Vētāraṇyam to witness that divine spectacle stayed at the nearby **Akattiyāṉpaḷḷi** installed a **Civaliṅkam** (a symbolic manifestation of **Civaṉ**) there and worshipped it. Hence the place acquired the name **Akattiyāṉpaḷḷi** on account of its attributed association with saint **Akattiyar.**

The term **Paḷḷi** in Tamil is used to denote several places of worship, education hermitage sojourn and even restful sleep. The Jain, Buddhist and Islamic places of worship are also known as **Paḷḷi** or **Paḷḷivācal**. Hence the place where **Akattiyar** stayed and worshipped Lord **Civaṉ** came to be called **Akattiyāṉpaḷḷi.**

Location of Akattiyāṉpaḷḷi

Akattiyāṉpaḷḷi is situated at a distance of about two kilometres from **Vētāraṇyam (Tirumaṟikkāṭu)** on the route to **Kōṭikkarai** (Pointcalimere). There is a railway station at **Akattiyāṉpaḷḷi** (the present name of the place). As this place is surrounded on all sides and directions by dense forests and vegetation most of the surrounding areas are called **Kāṭu** (forest) such as **Payattavaṉkāṭu, Mūrttiyaṉkāṭu, Tīraṉkāṭu and Isakkāṭu.** Both **Vētāraṇyam** in the north and **Kōṭikkarai Kuḻakar** temple in he south are shrines, hallowed by **Tēvāram** hymns sung by he great saivite saints.

Akattīcar Temple

The temple is situated adjacent to the road leading to **Kōṭikkarai** from **Vētāraṇyam**. The temple faces east. The presiding deity is known as **Akattīcar** and his consort is known as **Pākampiriyāḷ**.

The front temple tower is a threetiered structure. The lowest or first ***nilai*** (bay) contains two pillars carved with ***Tvāra Pālakar*** (divine security guards) in the posture of supporting the two bays ***(nilai)*** above. The ***nilais*** (bays) contain ***Vētikai*** (altar) and various kinds of faceted and angled cuttings

such as **Muppaṭṭaik Kumutam** (triple faceted lily), **Paṭṭi, Kaṇṭam, Patmam** (Lotus) **kalacam,** and **kuṭam** (holy pots) etc. (vide lower left cover illustration).

Akattīcar *Canniti*

As we enter the temple we find *Nantimaṇṭapam* (a pillored hall) opposite the *Cannitti* [the place in front of the sanctum sanctorum *(Karuvaṟai)* of the presiding deity] *Arttamaṇṭapam* and *Mahāmaṇṭapam* halls found generally in saivite temples are found in this temple also. The pillars in *Arttamaṇṭapam* contain beautifully carved figures, floral designs and faceted cuttings (picture No.1) In one pillar we find a sculpture of **Akattiyar** (picture No.2). These are also short halfpillars containing various sculptures and carvings (Picture No.3)

There is a threefoot wide ***Prahāram*** (corridar) around **Akattīcar** *Cannitti*. On the nothernside of the corridor there is a ***Tēvakōṭṭam*** (divine quarters) for **Turkkai** (a goddess) and on the southernside **Takṣiṇāmūrtti** (a god who is found facing south in Saivite temples) has his quarters (vide upper portion of the cover illustration). In the rear of the ***Prahāram*** there is a *Tiruccuṟṟumāḻikai* (a circuit mansion) housing the ***Cannittis*** of **Ilakkumi, Murukaṉ** and **Vināyakar.**

In front of the *Nantimaṇṭapam* on the rightside the ***Cannitti*** of the goddess **Pākampiriyāḷ** (consort of **Akattīcar**) is situated. The deity faces south (picture 5). There are also the statues of the three **Tēvāram** saints in this ***Cannitti.***

The *Talaviruksam* (temple tree) and the temple.

On the left side of the *Nantimaṇṭapam* we find the ***Talaviruksam*** (temple tree). At the foot of the tree there is a statue of **Ampikai** (a goddess)

worshipped earlier. (Picture No.6) . There is a small temple for **Akattiyar** containing a two feet idol of the saint. **Akattiyar** is represented here as a bearded saint with a ***Taṇṭam*** (baton) and ***Kamaṇṭalam*** (holy bowl) (vide lower right cover illustration)

The period of construction of the temple

As the shrine **Akattiyāṉpaḷḷi** and its deity **Akattīcar** have been hailed in the **Tēvāram** hymns of **Saint Ñaṉacampantar** the temple would have been there before the 7th Century A.D. **Saint Akattiyar** who belonged to a period before Christ (B.C.) would have installed the **Civaliṅkam** in some place and worshipped. Later a small temple would have been erected and only after the period of composition of the **Tēvāram** hymn a ***Kaṟṟaḷi*** (solid store structure as a temple) would have been constructed. The present structure of the temple indicates a 13th Century pattern of construction . The figures of **Takṣiṇāmūrtti, Akattiyar** and **Ampikai,** the serpentine bonding (**Nākapantam**) in the pillars and the inscriptions found in the ***Karuvaṟai*** (sanctum sanctorum) in the year 1904 are all pointers to the 13th Century period.

Reference to Akattiyāṉpaḷḷi in Tēvāram hymns

Only **Tiruñaṉacampantar** among the famous saivite saints has sung hymns glorifying **Akattīcar.** The nearby temple at **Tirumaṟaikkāṭu (Vētāraṇyam)** has been glorified by all the three famous saints, **Tirunāvukkaracar, Tiruñaṉacampantar** and **Cuntarar**. Legend has it that the songs of **Appar (Tirunāvukkaracar)** opened the closed doors of that temple, the songs of **Ñaṉacampantar** enabled the closure of the doors. While the illustrious saivite saints had given so much importance to the temple at **Vētāraṇyam,** the nearby **Akattīcar** temple was hailed by **Ñaṉacampantar** alone. It appears rather strange and inexplicable that only one ***patikam*** (decad) sung, by that saint is available now.

In that *Patikam* set to *Kāntārappaṉ* (a musical tune) **Campantar** refers to the lord of **Akattiyāṉpaḷḷi** as a dancer who sports a garland of skulls and dances in the burning ghat in the light of the cremation fire there. The lord wears *koṉṟai* an *ūmattai* flowers, and sacred ash. He kicked **Kālaṉ** to death, set ablaze the **Tiripuram** (the three formidable forts of evildemons), severed one of the heads of **Pramaṉ** (the god of creation) and burnt the lovegod Kaman to ashes. After thus listing the heroic exploits of the Lord Sambandar exhorts people to worship **Akattīcar** who would dispel the evil impact of *Viṉai* from the worshippers. He also warns that people should not fall a prey to the religious machinations and false propaganda of Buddhist and Jain monks. It is a wellknown historical fact that **Jainism** and **Buddhism** posed a great threat to **Hinduism** in those days.

Inscriptions in the temple

In the year 1904, in an epigraphical research operation five inscriptions were found in the temple. However after deciphering them the stone inscriptional plaques were chiseled and plastered with cement. In the inscriptions **Akattiyāṉpaḷḷi** is referred to as **Umpaḷanāṭṭuk Kuṉṉūrnāṭṭut Tiruvakattiyāṉpaḷḷi** and **Umparvaḷānaṭṭuk Kuṉṉūrnāṭṭut Tiruvakattiyāṉ paḷḷi**, **Umpaḷanāṭu** would have become **Umpaḷanāṭu** in usage. This reference continues from the year 924 A.D. to 1299 A.D. As the coastal and saline region of **Akattiyāṉpaḷḷi** contained and still contains *Uppaḷaṅkal* **(saltpans)** in abundance that **Uppaḷanāṭu** would have later become **Umpaḷanāṭu.**

One inscription found in the southern *Upāṉam* of the *Karuvaṟai* (sanctum sanctorum) of the temple relates to the second regnal year of **RajaRajan III,** a Chola emperor (1218 A.D.). The inscription was carved on a Monday in the month of *Māci* on the auspicious day of the *Catayam* star with the moon in the waxing stage. The inscription declares a donation of 1500 *Naṟkācu* (Coins) to saivite Brahmins for lighting a *Nantāviḷakku* (a lamp

that will burn for ever without extinguishing and maintaining it. (548 of S.I.I. Vol.17, A.R.E. No.505 of 1904).

Two inscriptions were found in the southern wall. One related to the 15th regnal year of **Māṟavarmaṉ Cuntara Pāṇṭiyaṉ.** It refers to a gift of 2000 ***Kuḻi*** of land for the performance of morning worship for **Akattīcar.** Even the four boundaries of the gifted land were mentioned in the said inscriptions. The recipient of the gifted fallow land by name **Arayaṉ Pōyaṉ Viḻupparaiyaṉ** was committed to cultivate the land and give twenty ***Kalams*** of paddy, two measurres ***(Naḻi)*** of rice per day and five ***Paṇam*** (Cash) to the temple regularly to fulfill the obligation of morning worship at the temple.

Another inscription of **Vikrama Paṇṭiya Tēvaṉ** was carved on a Wednesday, on the auspicious day of the ***Puṉarpūcam Star*** declares a donation of land and sixty ***Paṇam*** to the **mutt.**

An inscription in the north ***Upāṉam*** pertaining to the 5th regnal year **of Māṟavarmaṉ Kulacēkara Pāṇṭiyaṉ I**, (1273 A.D.) dated the 21st of the Tamil month ***Tai,*** mentions a gift 150 ***Paṇam*** (cash) to meet the expenses of feeding one person everyday at the **Akattiya Tēvar Tirumaṭam.** The gift was made by **Āṇṭāṉ Kuṉṟameṟintār** to the **Kōviltāṉattār** (temple donors or trustees).

Another inscription found in the northern wall relates 31st regnal year of **Māṟavarmaṉ Kulacēkaraṉ I** (1299 A.D.). It mentions a gift of five ***vēlis*** of land free of tax to the **Akattīcuramutaiyār** (the lord of **Akattiyāṉpaḷḷi**) for prayerful worship at the temple for the health and well-being of the king **Māṟavarmaṉ Kulacēkaraṉ**. The four boundaries of the gifted land have also been specified. The gifted land was also named after the goddess of the temple **Pākampiriyāl Nallūr.**

Besides these inscriptions found in **Akattīcar** temple an inscription linked to **Akattiyāṉpaḷḷi** was found in the **Kuḻakar** temple at **Kōṭikkarai**. It relates to the 18th regnal year of **Jatāvarmaṉ Kōnēriṉmai Koṇṭāṉ.**

It is an *Aracāṇai* (imperial or royal edict) which provides for adding sixtythree *paṇam* to the balance of fifty five *paṇam* from the money endowed earlier upto the seventeenth year of the King's reign.

Akattiyāṉpaḷḷi's salient features

Akattiyāṉpaḷḷi is not only situated close to **Vētāraṇyam (Tirumaṟaikkāṭu)** but also is closely linked with it in many respects. Hence we must undertake a study of **Vētāraṇyam** first. **Vētāraṇyam** is its Sanskrit name and in pure Tamil its is known as **Tirumaṟaikkāṭu. Maṟai** means **Vētam** or scripture and **Vaṉam** means **Kātu** or forest.

Vētāraṇyam lies in the eastern coastal stretch of the road from **Tiruvārūr** to **Kōṭikkarai**. Legend has it that the holy scriptures **(Vedas)** that worshipped **Civaṉ** at that place wanted to stay there as plants and trees and obtained that boon accordingly. The place came to be called **Vētavaṉam** or **Vētāraṇyam.**

Mythological references

Vētāraṇyam was credited with ninety six **tīrttams** (holy ponds) such as **Maṇikarṇika** and **Tēvāmrutam**. It was also known as ***Tēva Pakta Capai*** a venue of divine devotion and the 12th among sixteen such *capais*. Among the sixty four **Cakti Pīṭams** (divine power centers of Goddess **Cakti**) it is called **Cuntari Pīṭam.**

It is believed that **Rāmar** after defeating and destroying **Rāvaṇaṉ** and his associates wanted to be rid of the *Pirammahatti tōṣam* (sin of killing the persons of *Pirammakulam*) and impounded water near **Vētāraṇyam** as the

Cētu dam. He performed a penance at **Sathiyatiri** near by when **Civan̲** as **Kācivisvanātar** appeared along with. **Maṇikarṇikai** river (a tribulatory of **Ganga** river.) **Civan̲** assured **Rāmar** that the killing of **Rāvaṇan̲** and his ilk was not a sin. The relieved **Rāmar** requested **Civan̲** to stay at **Vētāraṇyam** along with **Maṇikarṇikai** river.

Viṭaṅkastalam (Viṭaṅkashrine)

Vētāraṇyam is one of **Capthaviṭaṅkastalams.** (seven **Viṭaṅka shrines).** The word **Viṭaṅka** means an unchiselled statue or idol of a deity. A king by name **Mucukuntaccakravartti** once helped **Intiran̲** the Chief of **Tevars** (heavenly beings) in a battle against **Acurars** (evil demons) **Intiran̲** emerged victorious and he wanted to show his gratitude to **Mucukunta.** The king wanted the original idol of **Tiyākēcar** worshipped by **Intiran̲. Intiran̲** arranged to mould six such idols to replicate the original, placed them along with the original and asked the king to take away any one of those idols. The king correctly chose he original as the **Lord** therein lifted his foot for identification by the king. **Intiran̲** gave all seven idols to the king.

The King placed the original at **Tiruvārūr** and the other six at six other places or shrines. **Vētāraṇyam** is one such shrine. Each **Viṭaṅka** idol is associated with one type of dance as mentioned below.

Name of Shrine	-	**Viṭaṅka and Dance Posture**		
(1) **Tiruvārūr**	-	**Vītiviṭaṅkar**	-	**Ajapa** dance
(2) **Vētāraṇyam**	-	**Puvan̲iviṭaṅkar**	-	**Amsapāta** dance
(3) **Tirukkārāyil**	-	**Ātiviṭaṅkar**	-	**Kukkuṭa** dance
(4) **Tirunākai**	-	**Cuntaraviṭaṅkar**-		**Parāvārataraṅka** dance
(5) **Tirunaḷḷār̲u**	-	**Nakaviṭaṅkar**	-	**Unmatta** dance
(6) **Tirukkōḷili**	-	**Avan̲iviṭaṅkar**	-	**Piruṅka** dance
(7) **Tiruvāymūr**	-	**Nīlaviṭaṅkar**	-	**Kamala** dance

Legend also has it that **Mahapali** in his previous birth was a mouse. The mouse kindled the wick of a lighted oil lamp at the **Vētāraṇyam** temple to keep it burning and hence became a human being as a king in its next cycle of birth. Even **Appar** mentions this account in his **Tēvāram** hymn on **Vētāraṇyam.**

Nacikētas whom we come across in **Kaṭōpaniṣat** (One of the ancient and holy **Vedic** treatises) is said to have performed penance at **Vētāraṇyam.** There is a statue of that saint here (picture)

The god and goddess at Vētāraṇyam

The main deity or *mūlavar* shaped as a **liṅkam** (a symbolic manifestation of **Civan̲**) is known as **Mar̲aikkāṭṭu maṇāḷar** or **Mar̲aikkāṭar** as he was originally worshipped by the **Vedas** (scriptures). **Vētāraṇyēsvarar** is the Sanskrit name. The name of the goddess is **Vīṇāvātavitūṣaṇi** in Sanskrit and **Yāl̲aippal̲ittamol̲iyammai** in Tamil. The name means that the voice of the goddess is sweeter than the melodious resonance of a *Vīṇāi* or *yāl̲* (stringed musical instruments). Even the goddess of wisdom **Kalaimakaḷ** was no enamoured of the sweet voice of the goddess that she discarded the traditional musical instrument *Vīṇāi* held by her and kept only the palmleaf manuscript here at this temple. A statue of that goddess without *Vīṇāi* is found at the temple (picture)

A historical account of Vētāraṇyam

In a corner to the left of the *Mahāmaṇṭapam* of the temple there is a small door to enter the *Arttamaṇṭapam*. The door will ever remain closed and will be opened only on the seventh day of a festival in the Tamil month of *Māci*. The **Vedas** that worshipped the deity here locked the door when they left the place. Later **Tirunāvukkaracar** sang ten hymns to open it and **Campantar** song just one hymn to close it back. It is said that the **Lord**

preferred **Appar's** devotional hymns to that of **Campantar** and hence delayed the opening of the door.

This shrine is attributed with several credits. **Campantar** started from this venue to carry out his religious campaign against the Sains When **Appar** was worried over that risky mission of the child prodigy **Campantar**, the latter reassured **Appar** with his *Kōḷaṟupatikam* (a decad of songs to dispel the fear of the evil effects of *Kōḷ* or planets). Powerful kings like **Kulōttuṅkac Cōḻaṉ** started their naval campaigns against **Īlam** (Srīlaṅka) only from this place. A huge fleet of ships would be anchored near this shrine during such military expeditions as the king and his soldiers would start for the war only after praying at the **Vētāraṇyam** temple. Thousands of gheelamps would be lighted in the halls and ramparts of the temple by kings and commons alike. For that purpose endowments of sheep and livestock were made by kings, generals and other individuals. Even now ghee lamps are lighted in large numbers during festivals. A village near **Vētāraṇyam** is known as **Neyviḷakku** which means a gheelamp. There is a saying that **Vētāraṇyam** is noted for the beauty of its lamps.

Poets associated with Vētāraṇyam

Parañcōti muṉivar the author of **Tiruviḷaiyāṭal Purāṇam** was born in **Vētāraṇyam.** There is a place called **Parañcōtipuram** near this shrine. **Tāyumāṉavar** who sang several devotional verses was also born here. **Akōra Tēvar** the author of *Vētāraṇya Purāṇam, Kumbakōṇa Purāṇam* and *Tirukkāṉappēr Purāṇam* was born in **Vētāraṇyam.**

Vētāraṇyam and Akattiyāṉpaḷḷi during the Indian freedom struggle

Cartār Vētāratṉam Piḷḷai, a staunch Congress leader and famous freedom fighter was not only a native of **Vētāraṇyam** but also a descendant of **Tāyumāṉavar.** The title **Cartār** was given only to two veteran and heroic Congress leaders in those days. One was **Cartār Vallapāy Patēl** the first

Home Minister of India known as an Iron man. The other was **Cartār Vētāratnam Piḷḷai** of **Vētāraṇyam.** During his younger days, on his return from **Patrinat** after a futile trip to the closed temple there, he stayed at **Bombay** and acquainted himself with the freedom movement there. The British rulers of India used to bring sandbags as ballast in their cargoladen ships to India. Later they thought that if they brought salt bags instead of sandbags they could sell the salt in India and make money. To implement this tradetrick they had to prevent the production of salt in the long Indian coastline. The British Government levied a tax on salt produced in India. This measure provoked a Country protest and the congress leaders were in the . vanguard of the protest against salttax. **Mahatma Gandhi** took the initiative and organized a pedestrian march (***Pātayātrā***) to a place called **Taṇṭi** in Gujarat Coast to collect salt at the salt pans there without permission from the Government. That historic campaign was known as **Salt Satyākraha** and all the participants including **Gandhiji** were arrested and jailed by the British rulers.

Similarly in Tamilnadu (the Madras province in those days) of South India **Rājāji** a great congress leader undertook a ***Yātra*** (march) to **Vētāraṇyam** to collect salt there. Though **Tuticorin** was also a big salt producing center, **Cartār Vētāratnam Piḷḷai** made **Rājāji** agree to lead his campaign to **Vētāraṇyam.**

On the morning of the 13th of April 1930 at 5 A.M. a team of 100 volunteers chosen from the entire **Tamil Nadu** started from the house of Doctor **T.S.S. Rājan**.

The British Government banned the campaign and the police tried to prevent people from providing food to the congress volunteers. But due to the influence of **Cartār Vētāratnam Piḷḷai** in **Thañcavūr** District, the volunteers were fed by many people at several places on the way to **Vētāraṇyam.**

Though there was a ban on providing accommodation to the volunteers **Cartār Vētāratnam** demolished a portion of his lucrative tobacco plantation and set up a camp for the congressmen. The saltpans at **Vētāraṇyam** were heavily guarded by the police to prevent unauthorized salt collection there.

But under the leadership of **Rājāji** a few volunteers hoodwinked the police cordon at dead of night, collected salt and also sat there with the collected salt. In the morning **Rājāji** and those who accompanied him were arrested and jailed. It was in **Akattiyānpaḷḷi** that **Rājāji** actually collected salt and got arrested. There is a memorial ***Stūpi*** (pillar) in the place where **Rājāji** performed his **Salt Satyākraha** (picture). The prison where he was incarcerated near the railway station can also be seen (picture).

Cartār Vētāratnam continued his **Salt Satyākraha** and freedom struggle relentlessly and was appreciated by even **Gandhiji** and **Paṭēl**. At one stage he lost all his properties and when it was suggested that he could get back his confiscated assets if he apologized to the British Government, he did not budge. He was every inch a staunch and stubborn freedom fighter. He refused to compromise on his anti British stance. He was twice a member of the legislative assembly even before independence (1937 and 1946). After independence he became an MLA in the year 1957. He also established a center for providing food, shelter and education freely in a residential school to the needy girls who sought such help. The school named **Kanyā Kurukulam** had the prefix of **Kastūripa Gandhi** in honour of **Mahatma Gandhi's** wife. **Nāmakkal Irāmaliṅkam Piḷḷai** a noted Tamil Poet has enlogized **Cartār Vētāratnam** in a song highlighting his commendable patriotism and the other great qualities of his head and heart.

The author of *Akattīcar Kalampakam*

Irama Vaidhyanatha Sarma is the author of *Akattīcar Kalampakam*. He was born at **Akattiyānpaḷḷi.** His Parents were **Irāmasēṣa Carma** and

Vālāmbāḷ. He was quite proficient in Tamil while young and composed several Patikam and Citrakavis (decades and illustrative songs). So he attained the title of **Kaviccakravartti** (emperor among poets). He was the poet laureate of **Tarumapuram Atīṉam** (a religion mutt).

A literary assessment of *Akattīcar Kalampakam*

The poetic structure

As stipulated by the prosodic works ***Akattīcar Kalampakam*** starts with a ***Kāppuc ceyyuḷ*** (invocation song) an d contains 100 poems of five kinds of metrical pattern, interspersed in the main work. It also ends in an ***antāti.*** The work is in the form of both the poet's narration and that of others involved in the thematic contents (***Akapporuḷ māntar***)

Narration and its contents

In this work there are sixty songs as narrated by its author. Of them fifteen songs hail the glory of God **Akattīcar,** thirteen songs eulogize the Lord and pray for certain favours to the supplicant and nine songs exhort one's mind to worship the lord. Tewenty three songs tell us of the benefits of such worship of God. One song is in the form of a narration by dancing women. All these songs mentioned above contain messages. There are five songs as sung by drunken revellers (No.26) ***Cittars*** (Nos.30 and 75) and ***Maṟavar*** (No.44 and 45). These songs come under the category of ***Puṟapporuḷ*** (all worldly matters other than love). There are two songs of advice to daughters by their mothers (***Naṟṟāy Kūṟṟu).*** One of them feels sad at the plight of her daughter and the other is counselling in nature. There are 14 songs as narrated by the ***Talaivi*** (heroine). Of those songs 6 pieces are pathetic (***Iraṅkal***) in nature (Nos. 13,22,24,73,80,93) Six other songs come under the ***Tūtū*** (sending a message) category. The messengers employed for that purpose are ***Mēkam*** (Cloud), ***Nārai*** (Stork), ***Vaṇṭu*** (Beetle), ***Kuyil*** (Cuckoo), ***Aṉṉam*** (Swan), ***Kiḷi*** (Parrot) and ***Kuruku*** (Crane). One song (No.79) defies ***Tuṉpam*** (grief) stating that it cannot affect the person (narrator) who has obtained refuge at the feet of

Akattīcar. The song No.62 is the *Talaivi's* expression of contemptuous scolding of the *Pāṇaṉ* (Singer) who arrives as the mediator between the *Talaivaṉ* (hero) and *Talaivi* (heroine) during their *Ūṭal* (lovers' tiff). There are 5 songs as the *Kūṟṟu* (narration) of the *(Talaivaṉ)*. One is the expression of a doubt in identification and subsequent clearance (No.35). The others are praising the *Talaivi* (No.28), stating the place and nature of the *Talaivi* to his **Pāṅkaṉ** (friend No.15), informing the arrival at the destined place during *Uṭaṉpōkku* (elopement) and **Iraṅkal** (No.24)

Two songs are in the form of the statement of the *Tōḻi* (the girl friend of the heroine). One song urges the *Talaivi* to accept the *Taḻai* (sprig as a token of love) given by the *Talaivaṉ* (No.17). The other is an attempt o prevent *Uṭaṉpōkku* (elopement, No.54). The song (No.18) expresses the sadness of *Ceveli*. In the 65th song which laments on the plight of the *Talaivi*, it is difficult to identify the narrator. All these songs come under the *Akam* (love poetry) category.

There are a few songs as narrated by an infatuated person (*Kāmukaṉ*) on seeing women or girls of different categories such as *Kīraiyār* (sellers of greens - No.39) *Mataṅkiyār* (teenaged dancers - No.48), *Itaicciyār* (shepherdesses - No.56). *Picciyār* (crazy female devotees - No.74) *Valaicciyār* (fisherwomen - No.77) and *Koṟṟiyār* (No.81).

In *Akattīcar Kalampakam* twenty five poetic components (*Uṟuppu*) have been used and they are as follows :

Puyavakuppu (No.7), *Ammāṉai* (No.10), *Tūtū* (Nos.14, 21, 51, 87, 96), *Iraṅkal* (11, 13, 18, 22, 24, 54, 55, 72, 80, 87, 93), *Taḻai* (No.17), *Tavam* (19), *Kaṭi* (26), *Campiratam* (30), *Aṟivuṟuttal* (32), *Kaikkiḷai* (35), *Kīraiyār* (39), *Kār* (40), *Maṟam* (45), Vaṇṭu (47), Mataṅṭku (48), *Kālam* (72 and 52), *Cīrpātapukaḻcci* (53), *Iṭaicciyār* (56), *Ūcal* (59), *Paṇ* (62), *Kuṟam* (68, 69), *Picciyār* (74), *cittu* (75), *Valaicciyār* (77) and *Koṟṟiyār* (81).

The meanings in English of the above mentioned poetic components have been provided in the English translation of the text and in the explanatory footnotes thereof.

Yāppu **(Details of prosody)**

The author of this ***Kalampakam*** is quite proficient in Tamil prosody and has displayed his expertise in the entire work. The prosodic and metrical patterns he has employed in the work are as follows :

Kuṟaḷ Veṇpā, Cintiyal Veṇpā, Nēricai Veṇpā, Eḻaṭippahroṭai Veṇpā, Cavalai Veṇpā and ***Kuṟaḷ Veṇ Centuṟai.***

One ***Nēricai Veṇpā*** has been written as ***Tiripaṅki*** (No.90). ***Tiripaṅki*** is a category of ***Cittirakavi*** (illustrative poem). It is a ***Veṇpā*** made treble by beginning it at the second ***Cīr*** (Metrical foot) and third ***Cīr*** without altering the meaning of the ***Veṇpā.***

The other metrical patterns found in this work are ***Nēricai Āciriyappā, Nilaimaṇṭila Āciriyappā*** with ***uyirvarukka mōṉai.***

The ***Viruttam*** metre songs contain in their different length 6, 7, 8, 12, 14 and 16 ***Cīrs*** (metrical feet). Among the ***Viruttam*** songs two are of ***Cantaviruttam*** type and one is a ***Vaṇṇaviruttam.***

The ***Kalippā*** songs are in ***Taravukoccakakkalippā Mayaṅkicaik koccakakkalippā, Koccakakkalippā,*** and ***Kaṭṭaḷaikkalippā*** patterns. Other ***Kalippā*** category varieties such as ***Kaṭṭaḷaikkalitturai, Viruttakkalituṟai, kalinilaituṟai*** and ***Kaliviruttam*** are also found.

Other metrical patterns such as ***Tāḻisai, Vañcivirutam, Vancittuṟai*** and ***Maruṭpa*** have also been used by the author. He uses ***Maruṭpa*** quite

appropriately in the song where the ***Talaivan*** has ***maru!*** (apprehension or doubt) regarding the human identity of the ***Talaivi*** (heroine)

The link between Akattiyar and Akattiyānpaḷḷi

There are several places and shrines in **Tamil Nadu** credited with **Akattiyar's** visit , stay and worship of Lord **Civan.** The appellation **Akattīcar** is found to be that of the presiding deities of many **Civan** temples. However there is ample internal evidence in this *Kalampakam* to indicate that the author has sung only on the deity of the temple situated at **Akattiyānpaḷḷi** near **Vētāraṇyam.** The ***Kāppucceyyul*** (invocation song) and the songs of serial numbers 1, 2, 6, 21, 37, 39, 43 and 100 specifically mention **Akattiyānpaḷḷi** as the venue.

The first song mentions the distance between the big seaside temple and the **Akattīcar** temple at **Akattiyānpaḷḷi** as walkable in twenty four minutes (One *naḻikai*). The 33rd song mentions the name of the goddess at **Vētāraṇyam** as **Vīṇāvātavitūṣaṇi** and refers to **Akattiyar's visit to Maṟaikkatu** or **Vētāraṇyam** and his subsequent worship of **Civan** at **Akattinakar.** In the 29th song the goddess at **Akattīcar** temple is **Pākampēraḷ** or **Pākampiriyāḷ** is mentioned. The terms used in the *Kalampakam* with the prefix **Akatti** are many such as **Akattīcan**, **Akattīcar, Akattīcuvarar, Akattipatiyār, Akattiparar** and **Akattinātar**, to denote the deity. The place **Akattiyānpaḷḷi** is mentioned the work variously as **Akatti, Akattinakar, Akattiyanmānakar** and **Akattipati.**

The glorious attributes of Lord Akattīcar

Akattīcar is hailed and lauded in this work as one who dispels the flaws in human minds, one who is morphous, amorphous and luminary, one whose crown and foot could not be traced by even **Ayan** (god of creation) and **Māl** (god of protection), the sum and substance of all scriptures, the ordainer

of six religions *(Arucamayam)*, one who represents ***Kālam*** or Time both in the whole and in its units of day, week, month, year, ***titi, yōkam*** and ***Karaṇam*** (the auspicious and inauspicious periods of a given day) one who sports a snake as an ornament, who wears ***Konṟai*** garlands, who has a bull as his mount, one who holds his consort **Umai** on his left side, one who carries a **maḻu** and one who has blessed saints **Patañcali** and **Viyākrapāta**.

The description of Akattiyāṉpaḷḷi

Akattiyāṉpaḷḷi is picturesquely described as a place of sylvan surroundings with dense skycraping treefilled forests. It is said that there are beautiful ramparts in **Akattinakar**. The lush vegetation there consists of *neytal* and *Ūmattam* flowers. The groves contain such tall trees as to enable he clouds sojourn there.

The mythological references and allusion

The miracles and divine activities or exploits performed by **Lord Civaṉ** are mentioned in great detail. The consumption of the deadly *Ālakālam* poison, plucking one of the heads of **Piramaṉ,** mediation between **Cuntarar** and **Paravai,** becoming a pig to suckle motherless piglets, peeling of a nogue elephant's hide and wearing it as a shawl, kicking **Kālan** the god of death to save **Mārkkaṇṭaṉ,** burning the love god **Maṉmataṉ** to ashes, wearing the crescent moon on his head to prevent further waning, holding the **Kaṅkai** river in his locks, carrying sand for the sake of ***Piṭṭu*** (a sweet dish) given by **Vanti** (an old female devotee of **Civaṉ**), selling bangles at **Maturai,** chopping the limb of an evilmonger, feeding a stone elephant with sugarcane marrying **Parvati** in his disguise as a fisherman (***Paratavaṉ***), carrying a deer in his hand, summoning the seven seas, endowing **Māl** with a wheel **(Cakkaram)** etc. The author seems to be fully conversant with all the **puranic** details pertaining to Lord **Civaṉ.**

The figures of speech employed in the work

It has already been mentioned that the author is an expert in writing *Citrakavi* such as *Ilinkapantam*, *Nākapantam*, *Mayūrapantam*, *Ratapantam*, etc. In *Akattīcar Kalampakam* he employs the *Tiripanki* device in a *Nēricai Veṇpā*. The figures of speech found in this *Kalampakam* are as follows :

Maṭakku (Repetition of a word or *Cīr* (metrical foot) to give different meanings and *Cilēṭai* (paronomaria or punning in poetry) to make a subtle distinction in meanings are used in this *Kalampakam* effectively. In the 11th and 24th songs we have examples of the poetic exercises. *Uvamai* or simile is a common figure of speech employed by this poet in many contexts especially in his song on *Valaicciyār* (fisherwomen) where the limbs of women are compared to various kinds of fishes.

Uruvakam or metaphor is just mentioning the objects of comparison as the objects, themselves. The *Talaivi*'s shoulders are mentioned as bamboos, teeth as pearls, lips as coral, breasts as the tusks of an elephant and eyes as blue flowers. Similarly, at Akattiyāṉpaḷḷi ponds become *Pāṟkaṭal* (the Ocean of milk), the weeds and moss are the serpentine couch of Lord Viṣṇu and the lotus flowers are the limbs of that god.

A comparison with other *Kalampakam* works

The first *Kalampakam* work *Nantikkalampakam* contains one hundred and fourteen songs. The stipulation of only ninety songs for a king, has not been followed in this work. It also does not end in an *antāti*, Nanti is both the *Pāṭṭuṭaitalaivaṉ* (hero of the poem) and the narrator of the *Akam* matter in the poem. *Akam* components (love poetry themes) such as *Iyaṟpaḷittal, Iyaliṭaṅkūṟaḷ, Iravukkuṟiyiṭaiyīṭu, uṭaṉpōkku, Iṟceṟippu Aṟivuṟuttal* and *Aṟattoṭuniṟṟal*. are found in this work. *Puṟam* components (matters other than love) such as *Nāṭu, Muracam, Veṟṟi, Vīram* and *Koṭai* are also there.

In *Āḷuṭaiyapiḷḷaiyār Kalampakam* there are only forty nine songs, though it is a work on a saint. There are twelve ***uṟuppukaḷ*** (poetic components). It does not end with an ***Antāti***. ***Ammāṉai*** and ***Ūcal*** songs are also not there. There is a view that the work available is an incomplete one with its other portions missing.

In ***Kuṟukkutturaik Kalampakam*** there are many songs of ***Cittirakavi*** (illustrative poetry), pattern like ***Aṭṭanākapantam, kaṭaikkāppu, Iratapantam, Kōmūtri Vināvuttaram, Eṭṭāraiccakkaram, Muracapantam*** and ***Kaḻikuḷam.***

In *Tirukkalampakam* the Jaina God **Arukar** is represented as three in one, is as **Piramaṉ** (creator), **Tirumāl** (protector) and **Civaṉ** (destroyer). As this work is a purely religious work propagating Jaina tenets there is no ***Akam*** poetic component. The *Ammāṉai* here is in the metrical pattern of *Āciriyaviruttam* unlike the usual *Maṭakkuttāḻicai* followed in other *Kalampakam* works.

Tiruvāmāttūrk Kalampakam contains one hundred and three songs employing eighteen poetic components but without an ***antāti***. In ***Tillaik*** *Kalampakam* we find one hundred songs and seventeen poetic components. *Nāṇikkaṇputaittal* and *Iṭamaṇittenral* components are found here. The alliteration ***Uyirvarukka mōṉai*** has been employed in this work.

In *Tiruppātirippuliyūrk Kalampakam* there are one hundred songs with sixteen poetic components employed therein and duly ending with an *antāti*. This work propagates philosophical concepts. There is a fifty three line *akaval* metre song in this work.

Ñaṉaviṉōtaṉ Kalampakam is a work on a *kuru* (mentor) with hundred songs. It ends in an *antāti* but only five poetic components are employed. This is purely a poem of devotional contents. ***Puḷḷirukkuvēḷūrk Kalampakam*** contains one hundred and two songs. We find twenty one poetic components

here including ***Pāta vakkuppu*** (the glory of feet). In ***Tiruvaraṅkak Kalampakam Uirvarukka mōṉai*** finds a place. There are seventeen poetic components in this work. A narration known as ***Parattaiyar Kūṟṟu*** (Courtezans' statement) is found here. As this is a ***Vaiṣṇava*** work other religions and faiths are decried as mean and foul and their followers are referred to as ***Nīcac Camaṇar, Nīca Pouttar*** and ***Nīcac Caivar*** (evil **Jains,** evil **Buddhists** and evil **Saivites**)

Tiruvaruṇaik Kalampakam contains one hundred and two songs and twenty two poetic components ***Maturaik Kalampakam*** has one hundred and two songs and twenty four components. A component known as ***Uruveḷippāṭu*** is found in this work. In ***Kācik Kalampakam*** there are hundred songs and twenty components. ***Tiruveṅkaik Kalampakam*** consists of one hundred songs and fourteen components. This is a predominantly devotional work.

The ***Kalampakam*** on **Civañāṉapālayasvāmikaḷ** written by **Civappirakācar** contains ninety three songs and sixteen components. This is an absorbing work of literary interest.

Tiruccentiṟ Kalampakam has one hundred songs mostly of ***Akam*** (love poetry) category. ***Akatturai*** (***Akam*** situations) such as ***vaṇṭōcci maruṅkaṇaital Talaivi Neñcoṭu Kiḷattal, Talaiviyai Viyattal, Piriyēṉ Eṉral*** and ***Mālai Irattal*** are found here. The metrical patterns of poems, such as ***Vēṟṟoli Veṇṭurai, Kalimuṟai*** categories are in this work.

Aḻakar Kalampakam has one hundred and one songs and twenty two components. There is a lengthy 53 line song in this work.

Tiruccirṟampalatēcikar Kalampakam had one hundred and one songs originally but six songs (from 19 to 24) are missing. Fifteen poetic components are employed here. There is a component known as ***Pāmpu*** (Snake). The prosodic types of ***Āṉantakkaḷippū*** and ***Cintu*** are found.

Tiruttaṇik Kalampakam employs twenty four poetic components and contains songs of old metrical patterns given new names *Arucīrviruttam* becomes *Kuṟuṅkaḻineṭil viruttam*, *Kali viruttam* is called *Aḷavaṭi viruttam* and *Eṇcīr viruttam* gets the name of *Nēraṭi viruttam*. The prosodic types of *Neṭil viruttam*, *Cintu viruttam* and *Kaṭaittiruku viruttam* are also found here.

In *Vāṭpōkkik Kalampakam* there are one hundred and two songs and twenty three components. The first song is a declaration of the poet's humility or modesty (*Avaiyaṭakkam*). There is an *Āṟṟuppaṭai* (guidance) portion of eighty nine lines known as *Kūttarāṟṟuppaṭai*. A poetic component called *Viṟali* is found. These two elements are new to *Kalampakam* tradition.

Ampalavāṇa Tēcikar Kalampakam consists of one hundred songs with twenty two components. Under the *Cittu* component there are four songs. The *Iṭaicciyār* component here is free from he element of lust in a fine poetic twist of expression it is stated that the pot of milk brought for sale by the *Iṭaicciyār* (milk maid) cannot be easily sold at *Āvaṭuturai* where *Ñāṉappāl* (the milk of wisdom) flows in abundance.

Tiruvēṅkaṭak Kalampakam contains thirty three components and is in the form of a ballad (*Kataippāṭal*) with an epilogue declaring the benefits that will accrue to the readers of this work.

In *Tiruevvuḷūrk Kalampakam* new poetic *tuṟais* such as *Arataṉa mālai*, *Callāpam*, *Aṟṟiṭai Mukkōṟ Pakavarai viṉātal*, *Kiḷavi vēṭṭal*, *Nāṉikkaṇputaittal* and *Paḷḷu* are found. Some varieties of *Cittirakavi* like *Kaḻikuḷam*, *Viṉāuttaram* and *Naṉkāraic Cakkarapantam* have been attempted in this work.

Tirukkaḻukkuṉṟak Kalampakam has nine songs using the *Tūtu* component. Two new components called *Vāramālai* and *Varukai* are found in

his work besides ***Cittirakavi*** varieties of ***Ilinkam*** and ***Cakaṭapantam***. There are forty poetic components employed in this ***Kalampakam***.

Kumarakkōṭṭak Kalampakam consists of the ***tuṟais*** of ***Iṭaiyūṟu Kiḷattol, Malarviyanturaittal, Iṭam Aṇittu Eṉṟal, Tirumayilācalak*** *Kalampakam* written by **Vaṇṇaccarapam Taṇṭapāni Cvāmikal** contains a lot of ***Vaṇṇam*** songs. ***Puyavakuppu*** has been written in one hundred and twenty eight ***cīr*** and ***Muṭukuttāḻicai*** is employed new components like ***Paḷḷu, Varukai, Ēkapātam*** and ***Kuṟavai*** are found. One song defines ***Kalampaka Ilakkaṇam*** (the prosody of ***Kalampakam***) wherein twenty components are mentioned. However this work contains only fourteen poetic components.

The same poet has written another work entitled ***Vīrakēraḷaṉputūr Navanītakrisṇaṉ Kalampakam***. Here also only sixteen components are used. After the invocation song there is a song of ***Avaiyaṭakkam*** (expression of humility). The last song declares the benefits of reading the work (***Nūṟpayaṉ***). The metrical poetic patterns of ***Vaṇṇa viruttam, Iraṭṭai Acirya Viruttam, Kaṭṭu Viruttam, Cavalai Veṇpā*** and ***Kalinilai Vaṇṇatturai*** are found in this work. There are two songs employing ***Atimaṭṭakku*** (repetition of a phrase twice in the same line) such as

"Citaḷanīrp patataṉē Citaḷanīrp patataṉē
Nātarukkār Tammāṉē Nātarukkār Tammāṉē"

In ***Pēraik Kalampakam*** supposed to contain one hundred songs, fiftyone songs (from 47 to 97) are missing. Two new components, ***Maṭal Ēṟutal*** by a **girl** and ***Ulākkaṇṭapeṇkaḷ Kūṟṟu*** are found.

Tirupēraik Kalampakam written by a different poet hails the same deity honoured in ***Pēraik Kalampakam***. A new component known as ***Vētiyarai Vinātal*** is found here.

Tirumayilaik Kalampakam contains twenty five components among which **Puyavakuppu** is written in a **thirty two** *Cīr viruttam*. Three songs are written under the **Ūcal** component.

In *Kaccik Kalampakam* the first song compares **Tirumāl** and **Civaṉ** and states that **Civaṉ** is superior to the other god. *Avaiyaṭakkam* comes last in this work.

Tirukkaṇṇapura Kalampakam employs twenty eight components of which *Tūtū* component is the content of six songs. The component called *Cīrpātavakuppu* has been rendered into chaste Tamil and named *Tiruvaṭipperumai* here. Two new components *Tār* and *Talaivi's* failed attempt to draw the figure of the Lord of *Tirukkaṇṇapuram* are found in this work. Terms denoting the six culinary tastes and songs on weekdays and *Tiru Eṭṭeḻuttu* (the sacred eight letters denoting **Tirumāl**) are also found.

Kiṟittavak Kalampakam employs twenty one components. For the *Ammāṉai* there are three *Tāḻicai* verses as against a single *Tāḻicai* verse generally found in *Kalampakam* works. In *Nacaraik Kalampakam* there are 23 components. In both the works there is a component called *Camūka vilācam*. We do not find any *Akam* matter in these works.

Tirukkāvalūrk Kalampakam is a landatory work on the virgin mother (*Mātā*) but the *Puyavakuppu* component is employed to describe the shoulders of Jesus Christ.

Kulām Kātir Nāvalar has written five *Islamic Kalampakam* works among which *Meccā Kalampakam* is significant. It however does not contain the components of *Kaḷi, Picciyār, Koṟṟiyār, Valaicciyār, Iṭaicciyār,* etc.

Kōṭṭāṟṟuk Kalampakam is named after the place *Kōṭṭāṟu* but actually it is a work on a saint. Traditionally *Kalampakam* works named after places

hail only the deities of those places. A particular song known as *Nīrōṭṭakam* which can be sung without the singer's lips touching each other or coming together. The *turais* of *Uvakai, Poruḷvayirppirivu, Ceviyarivurūu* and *Nāṇikkaṇputaittal* are found in this work.

A recently written *Kalampakam* work is entitled *Kāntik Kalampakam* enlogizing **Mahatma Kānti**. The first song introduces the hero of the poem (**pāṭṭutaittalaivan**). As in *Nantik Kalampakam* there are songs in *Akatturai* or category. *Piḷḷaittamiḻ* components such as *Muttam, Tālāṭṭu, Ceṅkīrai* and *Naṭaipayilal* are also there. *Puram* components like *Muracu, Nāṭu, Koṭivalttu* are employed.

Under the title *Kaḷi* a drunken reveller decries **Kānti** in a song. An old woman falling in live with **Kānti** is the theme of another song. Songs under the captions of *Karakattār* and *Krittiyār* are found as expressions of romance, lust and devotion as in *Korriyār* and *Picciyār* songs. One song declares the feelings of the wife of a soldier who leaves for the battlefield to defend his country. There are also songs on *Maṭātipati* (head of a mutt), *Vāttiyār* (teacher) and *Pōliccamiyār* (a bogus saint).

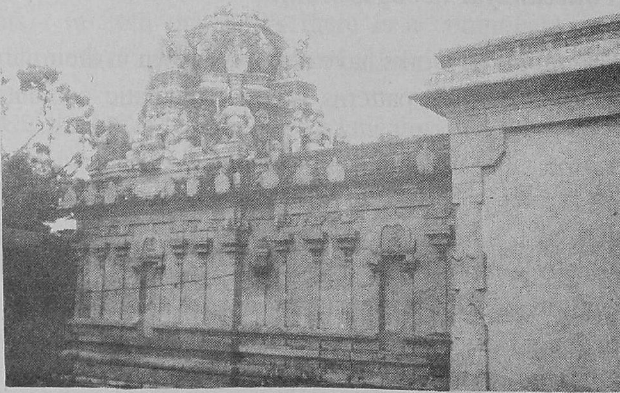
Thus *Kalampakam* works have not only grown in their number but also adopted new and innovative patterns in their thematic contents and poetic components.

நந்தி மண்டபம்

அகத்தியர் புடைப்புச் சிற்பம்

கருவறை வெளிச்சுவர்

பாகம் பிரியாள் சந்நிதி

தென்புறத் தேவகோட்டம் தட்சிணாமூர்த்தி

தேவாரம் பாடிய மூவர்

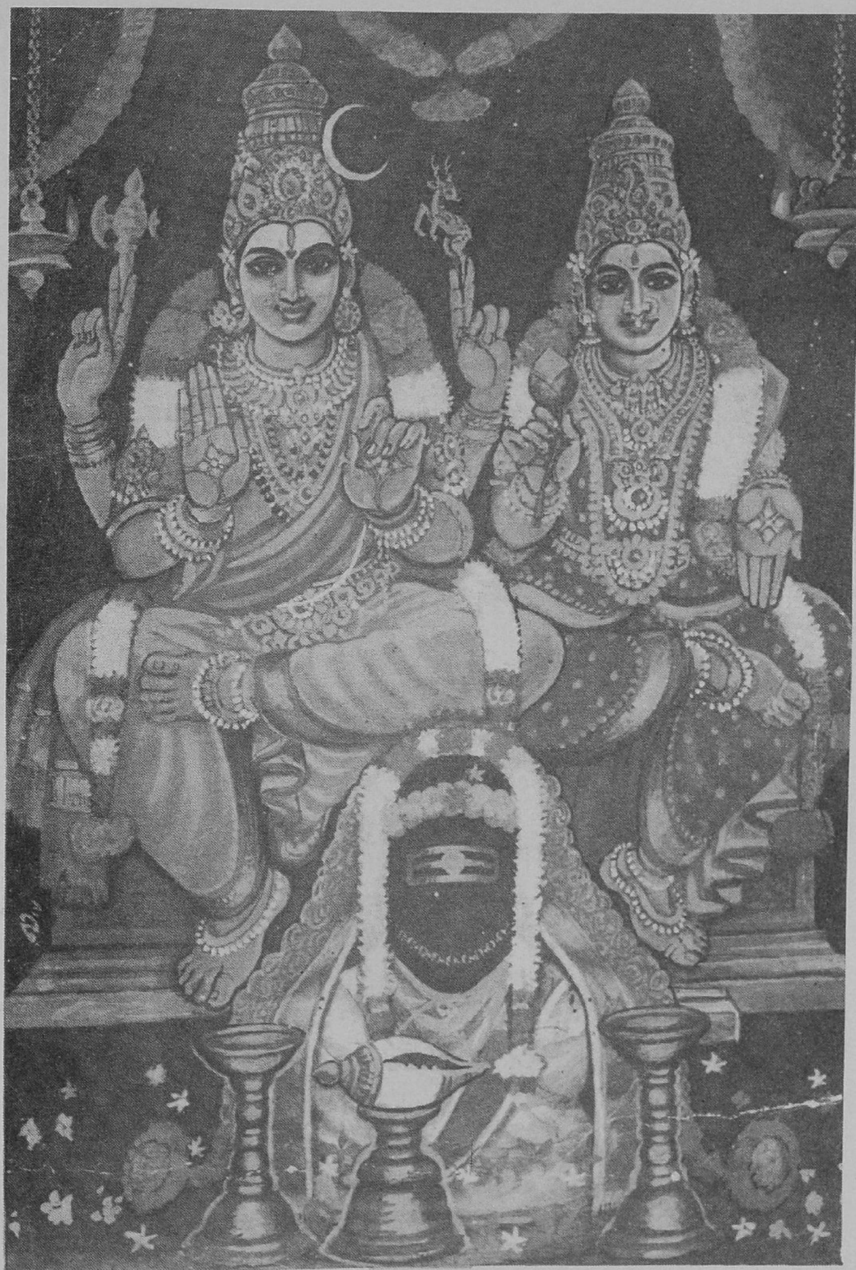
பாகம் பிரியாள்

அகத்தியர்

தூணமைப்பு

திருமணம்

உப்பு சத்யாக்ரக நினைவு ஸ்தூபி
இடம் : அகஸ்தியன் பள்ளி

அகத்தீசர் கலம்பகம்

காப்பு

நேரிசை வெண்பா

சிக்கலம்பு தேவன் றிருவகத்தி யான்பள்ளிப்
பக்கலம்பு பூண்ட பரன்பாற்செ – யிக்கலம்ப
கப்பாமா லைக்கிதழிக் கண்ணியான் கைப்போத
கப்பாதப் பூவேநற் காப்பு.

மனத்தின் குற்றத்தைப் போக்குகின்ற தேவனும், அகத்தியான் பள்ளியில் இருப்பவனும், பக்கத்தில் மூங்கில் போன்ற உமையாளைக் கொண்டவனுமாகிய சிவன் மீது இக்கலம்பகமாகிய நூலைப் பாட, கொன்றை மாலையணிந்த யானை முகனின் தாமரை போன்ற பாதங்களே காப்பாகும்.

சிக்கு – மாசு. **அலம்பு** – நீக்குகின்ற. **அகத்தியான்பள்ளி** – தஞ்சை மாவட்டத்தில் வேதாரண்யம் அருகே உள்ள ஊர். **பக்கல்** – பக்கத்தில். அம்பு – மூங்கில்; (இங்கு மூங்கில் போன்ற உமையாள்). பரன் +பால் +செய் – பரன் பாற் செய். இ +கலம்பகம் +பாமாலைக்கு +இதழி – இக்கலம்பகப் பாமாலைக் கிதழி. கை +போதகம் +பாதம் +பூ – கைப்போதகப் பாதப்பூ.

AKATTĪCAR KALAMPAKAM

Invocation

May the lotus feet of the elephant headed God,[1]
Who doth wear *Konrai*[2] garland
Help me to render in a string of *Kalampakam*[3] verses flowery,
The glory of Lord **Civan**[4] of **Akattiyānpalli**
Who doth rid one's mind of its pollution thereof
And who doth accomodate the bamboolike **Umaiyāl**[5]
As a part of his person divine.

1. **Lord Vināyakan** - A Hindu God who is supposed to remove obstacles.
2. ***Konrai*** - Flowers of the *Konrai* (Indian Laburnum) tree

3. *Kalampakam* - A genre of Tamil poetry
4. Lord Civa<u>n</u> - Is one of the gods of the Hindu Trinity. He is the god of destruction in **Hinduism.**
5. Umaiayāḷ - The divine Consort of Lord **Civa<u>n</u>**.

நூல்

1. மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா

எட்டடித் தரவுகள்

சீர்பூத்த திருமகடன் றிருக்கொழுநன் றிருமாலு
நார்பூத்த நாமகட னாயகனாம் நான்முகனு

முறையாக முகவாசன் முன்னின்று முழுதேவற்
குறையாவுங் கொடுசிரசிற் கொண்டாடித் தொண்டுசெய

வரியதொரு வம்மையுமோ ரத்தமதி லந்தமதாக்
கரியவுடற் காணவெகு களிப்போடு கவின் செய்யச்

சேயிருவர் செஞ்சுடர்போற் சென்றிருநற் றிசையிலங்க
மாயிருசீர் மாகயிலை மலையதனில் வாழ்கின்றோய்

பண்ணவர்கள் பாடிடவும் பலநாவு படைத்திலமென்
றெண்ணரிய வெழிற்சோணாட் டேர்நகரு ளேதங்கு

மம்புவியி னாடையதா மாழ்கடலி னருகேசூழ்
வம்புமறை வனத்துறையு மணவாளர் மாகோயிற்

காணவொரு கடிகைதனிற் கனகத்தாற் கவின்கொளருஞ்
சேணளவு சேர்மதில்சூழ் சிங்காரத் திருக்கோயி

லமமகத்தி யான்பள்ளி யழகுபெற வம்பிகையோ
டெம்மகத்தி னன்முழுது மேகச்செய் கின்றோய்கேள்.

ஈரடித் தாழிசைகள்

ஆதியா யாவர்க்கு மறியாத வருவுருவாய்
சோதியாய் மாலயர்க்குத் தோன்றியெதிர் நின்றோய்நீ !

சாற்றரிய மறைப்பொருளுஞ் சாற்றுவதுன் புகழேயா
லாற்றவுள வாசகங்க ளறையுமா றறியேனால்

தேன்றுளவ மாலையணி திருமாற்கும் பங்கயத்து
நான்முகற்கு மரியபொரு ணானுரைக்கற் பாலதோ ?

உலகின்மிக வுயர்வுபெற வோங்கியுள கடவுள்கள்
பலருமுன தொளியென்றாற் பகரவது பெரிதாமோ ?

அரியதா மமைப்பதுவு மளிப்பதுவு மழிப்பதுவு
முரியவிளை யாட்டென்றா லுன்பெருமைக் களவாமோ ?

உலகெங்கும் வியாபித்து முயிர்க்குயிராய் நின்றெங்கு
மிலகுவது நீயென்றா லிசைப்பவுன்சீர் வரையுளதோ ?

ஈரடி அராகங்கள்

அரனய னரிமுத லனையவ ரையுமொளி
யிரவியு மதியமு மிலகிட வருளினை

அதனது பிறகன லகலிட மொடுபுனல்
கதிவளி யுடனொரு ககனமு மருளினை

யுகபத மலர்தனி லொளிதர விழுபவ
ரகமது களிதர வருள்பர கதியினை

எவரெவ ரெதுவிறை யெனத்தொழு பவர்களோ
வவரவர் மனதென வறுமத மருளினை.

பெயர்த்தும், ஈரடித் தாழிசைகள்

ஆலவிட மதையெடுத்தே யருந்தினையென் றுரைப்பரதுன்
கோலமிட ரேகொளுமாற் கோவேநீ யுணராயால்

பிரமன்முடி யைந்திலொன்றைப் பேர்த்தெடுத்தா யென்பரதுன்
கரநகங்கிள் ளியதல்லாற் கடவுணீ யறியாயால்

தொல்பதியிற் சுந்தரற்குத் தூதுசென்றா யென்பரதுன்
சேணில்பதமே சென்றதல்லால் சிவமேநீ யுணராயால்

பன்றியினற் குருளைக்குப் பால்கொடுத்தா யென்பரதுன்
நன்றியைக்காண் பித்ததலால் நாதாநீ யறியா யால்

நாற்சீர் ஓரடி அம்போதரங்கம்

அந்தமு மாதியு மயனு மாலுமாய்க்
கந்தமு ளாரணக் கருத்து மாயினை
மாதமும் வாரமும் வருட யோகமுந்
தேதியுங் கரணமுந் திதியு மாயினை.

முச்சீர் ஓரடி அம்போதரங்கம்

மதமுள களிறை யுரித்தனை
மதனெதிர் வரவு மெரித்தனை
கரிய வியமனை யுதைத்தனை
கடவு புரமெரி மடுத்தனை

இரு சீர் ஓரடி அம்போதரங்கம்

மதிமு டித்தனை
நதியெ டுத்தனை

மண்ணு மாயினை
விண்ணு மேயினை

உயர்வு பெற்றனை
துயர்வு செற்றனை

ஒருவ னாயினை
துரவு போயினை

தனிச்சொல்

என வாங்கு

சுரிதகம்

அலர்தலை யுலகத்து நிலைமை வாய்ந்த
நால்வர் பாடலை நவிலுமோ தையோடு
மால்முன மறியா மாணடி தொழுதே
வாழ்த்தொலி முரச வாத்திய வொலியுந்
தங்கிட வேதத் தனியொலி யார்ப்பப்
பொங்கிடுங் கோயிற் புனிதா போற்றி
மூவா போற்றி முதலே போற்றி
தேவா போற்றி சிறியேன் போற்றி
வேண்டுவ தொன்றை விமலா மறுக்கே
லாண்டவ வுன்ற னடியவர் களையே
தொழுதடி பெறவுந் தூநில மின்னு
மெழுவகை யான விப்பிறப் பதையும்
யானடை யாம லகத்தீ சாவு
னீனமி லன்பை யெனக்கருள் வாயே.

சிறப்புப் பொருந்திய இலக்குமியின் கணவனாகிய மகாவிஷ்ணுவும், அன்பு நிறைந்த கலைமகளின் கணவனான நான்கு முகங்களையுடைய பிரமாவும், முறை வைத்துக் கொண்டு உன் முன் வாயிலில் நின்று கொண்டு தேவர்களின் குறைகளைத் தலை மேற்கொண்டு போற்றிப் பணி

செய்கின்றனர். அரியவளான உமாதேவியும் ஒரு பாதியில் தன்னுடைய கருமையான உடலைக் காணுமாறு மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன் அழகு செய்கின்றாள், குழந்தைகளான விநாயகன், முருகன் இருவரும் கதிரவன் போல் இரு பக்கத்திலும் நிற்கின்றனர். அப்படிப்பட்ட சிறப்புப் பொருந்திய பெரிய கயிலை மலையிலே வாழ்கின்ற இறைவனே!

வேதாரண்யம், இசைவாணர்கள், பாடுவதற்குப் பல நாவு படைக்கவில்லையே என்று எண்ணக்கூடிய சிறப்பு வாய்ந்தது. நிலை பெற்ற அழகிய பூமியின் ஆடையாக விளங்குகின்ற ஆழமான கடலின் அருகே விளங்குகின்றது. இங்குள்ள பெரிய கோயிலின் அருகில் இருபத்து நான்கு நிமிட நேரம் நடக்கக்கூடிய தூரத்தில் உள்ளது அகத்தியான்பள்ளி. இது பொன்னால் அழகு சேர்க்கும் உயர்ந்த திருமதில்கள் சூழ்ந்த அழகிய திருக்கோயிலை உடையது. இவ்வகத்தியான் பள்ளி அழகு பெறுமாறு உமாதேவியோடு வீற்றிருந்து, எங்களுடைய உள்ளத்தின் குற்றம் முழுவதும் நீக்குபவனே கேட்பாயாக.

முதல்வனாகவும், யாராலும் அறிய முடியாத அருவமாகவும், உருவமாகவும், ஒளியாகவும், திருமாலுக்கும் பிரமனுக்கும் எதிரே தோன்றி நின்றவன் நீ. வேதங்களும் உன் புகழையே கூறுகின்றன. அதன் பொருளைக் கூட என்னால் அறிய முடியவில்லை. தேனிறைந்த துளசி மாலையை அணிந்த திருமாலுக்கும் தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கின்ற பிரமனுக்கும் அரிய பொருளாகிய உன்னைப்பற்றி என்னால் உரைக்க முடியுமோ? உலகில் மிகவுயர்வுடைய கடவுளர்கள் எல்லாருமே உன்னுடைய ஒளியென்று கூறினால் அது மிகையல்ல. படைத்தலும், காத்தலும், அழித்தலும் உனக்குரிய விளையாட்டென்றால் உன்னுடைய பெருமைக்கு அளவுண்டோ? உலகெங்கும் நிறைந்து உயிரில் உயிராய்க் கலந்து எங்கும் விளங்குவது நீயே என்றால் உன்னுடைய புகழைச் சொல்வதற்கு அளவுண்டோ?

சிவன், பிரமன், திருமால் முதலானவரையும், கதிரவனையும், சந்திரனையும் ஒளிபெறுமாறு அருள் செய்தவன் நீ. தீ, பூமி, நீர், வேகமான காற்று, ஆகாயம் ஆகியவற்றைப் படைத்தவன் நீ. உன்னுடைய மலர் போன்ற இரண்டு பாதங்களில் விழுந்து வணங்குபவர்களின் உள்ளமானது மகிழ்ச்சியுடையுமாறு அளிக்கக் கூடிய மேலான முத்தியை உன்னிடத்தில் வைத்திருப்பவன் நீ. யார் யார் எந்தெந்த வடிவில் வணங்குகிறார்களோ அவரவர் மனத்துக்கேற்றவாறு ஆறு சமயங்களை அருள்பவன் நீ.

ஆலகால விடத்தை எடுத்து உண்டனை என்று உரைப்பார்கள். அது உன் அழகிய கழுத்தின் செயலேயொழிய, தலைவனே நீ அதனை உணர மாட்டாய். பிரமனுடைய ஐந்து

தலையில் ஒன்றைக் கொய்தாய் என்பர். அது உன் கை நகமே கிள்ளியதல்லால் கடவுளே நீ அறிய மாட்டாய். திருவாரூரில் பரவை நாச்சியாரிடம் தூது சென்றாய் என்பார்கள். அது உன் காலின் செயலே யொழிய சிவனே நீ உணரமாட்டாய். பன்றியின் குட்டிகளுக்குப் பாலூட்டினாய் என்று கூறுவர். அது உன் நல்ல தன்மையைக் காண்பிக்குமேயன்றி நாதனே நீ அறிய மாட்டாய்.

முடிவாகவும், முதலாகவும், பிரமனாகவும், திருமாலாகவும், வேதத்தின் உட்பொரு ளாகவும் நீயே ஆயினை. மாதமாகவும், வாரமாகவும், வருடமாகவும், யோகமாகவும், தேதி யாகவும், கரணமாகவும், திதியாகவும் நீயே ஆயினை.

மதமுள்ள ஆண்யானையை உரித்தாய்; மன்மதனை எரித்தாய்; கரியநிறமுடைய இயமனை உதைத்தாய்; ஆகாயத்தில் செலுத்தப்பட்ட மூன்று கோட்டைகளை எரியச் செய்தாய்.

சந்திரனைத் தலையில் அணிந்து கொண்டாய்; கங்கையை முடியில் ஏற்றுக் கொண்டாய்; மண்ணும், விண்ணும் ஆனாய்; உயர்வுபெற்றாய்; துயரங்களை அழித்தாய்; ஒப்பில்லாத ஒருவனாய்ச் சுந்தரர்க்காகத் தூது போனாய்.

சம்பந்தர், சுந்தரர், அப்பர், மணிவாசகர் நால்வரின் பாடலைப்பாடும் ஓசையோடு திருமாலால் அறியமுடியாத பெருமை பொருந்திய பாதங்களைத் தொழுது வாழ்த்தும் ஓசையும், முரசொலியும், வேதத்தினொலியும் நிறைந்த கோயிலில் உள்ள தூயவனே போற்றி! மூப்படையாத முதலே போற்றி ! தேவா போற்றி! என்று சிறியேனாகிய யான் வேண்டுவதைக் குற்றமற்றவனே மறுக்காதே. உன்னுடைய அடியவர்களைத் தொழுது உன் அடிபெறவும் இந்தப் பூமியில் இன்றும் ஏழு வகைப் பிறப்பும். பிறக்காமலிருக்கவும், அகத்தீசா! உன்னுடைய மேலான அன்பை எனக்கு அருள்வாயாக.

சீர் – சிறப்பு. **திருமகள்** – இலக்குமி. **கொழுநன்** – கணவன். **நார்** –அன்பு. **நாமகள்** – கலைமகள். **நாமகள் கணவன்** – நான்முகன், பிரமன். **சிரசு** – தலை. **அத்தம்** – பாதி. **அந்தம்** – அழகு. **கவின்** – அழகு. **சேயிருவர்** – குழந்தைகள் இருவர் (விநாயகன், முருகன்). **செஞ்சுடர்** – கதிரவன். **பண்ணவர்கள்** – இசைவாணர்கள். **எண்** – எண்ணக்கூடிய. **ஏர்** – அழகிய. **அம்புவி** – அழகிய பூமி. **வம்பு** – புதுமை. **மறைவனம்** – வேதாரண்யம். **கடிகை** – இருபத்து நான்கு நிமிட நேரம். **கனகம்** – பொன். **சேணளவு** – ஆகாயம் அளவு உயர்ந்த. **அகத்தின்** + **அல்** + **முழுதும்** – அகத்தினன் முழுதும். **அல்** – இருள்.

ஆதி – முதல். **சோதி** – ஒளி; (திருமாலும், பிரமனும் தானே பெரியவர் என்று வாதிட திருவண்ணாமலையில் சோதியாய் அடிமுடிகாண முடியாவண்ணம் நின்றார் சிவன் என்பது புராணம் – **அபிதான சிந்தாமணி** பக்கம்.21). **மால்** – திருமால். **அயன்** – பிரமன். **சாற்றரிய** – சொல்லுதற்கரிய. **மறை** – வேதம். **சாற்றுவது** – கூறுவது. **அறையும்** – சொல்லும். **ஆறு** – வழி. **துளவம்** – துளசி. **பங்கயம்** – தாமரை. **நான்முகன்** – பிரமன். பகர – சொல்ல. அமைப்பது – படைத்தல். **அளிப்பது** – காத்தல். **வியாபித்தல்** – நிறைதல். **இலகுவது** – விளங்குவது. **வரை** – அளவு.

அரன் – சிவன். **அயன்** – பிரமன். **அரி** – திருமால். **இரவி** – கதிரவன். மதி – சந்திரன். **இலகிட** – ஒளிவீச. **கனல்** – நெருப்பு. **புனல்** – நீர். **ககனம்** – ஆகாயம். **உகம்** – இரண்டு. **அகம்** – உள்ளம். **களி** – மகிழ்ச்சி. **பரகதி** – மேலானகதி. **அறுமதம்** – ஆறுவகையான சமயங்கள் (காணாபத்யம் கௌமாரம், சைவம், வைணவம், சாக்தம், வைரவம்).

ஆலவிடம் – ஆலகால விஷம். **அருந்தினை** – உண்டனை. தேவரும் அசுரரும் அமுதம் எடுக்கத் திருப்பாற்கடலைக் கடைந்த போது எழுந்த ஆலகால விஷத்தைச் சிவன் அருந்தினார். கழுத்தில் விஷம் இறங்கும் போது உமையம்மை தடுத்ததால் கழுத்தில் விடம் தங்கி நீலகண்டனானார் என்பது புராணம். (**அபிதான சிந்தாமணி** ப. 659) அது கழுத்தின் செயல்; சிவனின் செயலன்று என்று ஆசிரியர் நயமாகக் கூறுகிறார். **கோலம்** – அழகு. **மிடறு** – கழுத்து. **கோ** – தலைவன். **கரம்** – கை. பிரமனது ஐந்து தலைகளில் ஒரு தலையைக் கிள்ளினார் சிவன் என்பது புராணம் இது நடைபெற்ற இடம் திருக்கண்டியூர் என்பர் (**அபிதான சிந்தாமணி** ப.660) தொல் – பழமையான. **பதி** – ஊர். **சேணில்** – எல்லை காண முடியாத. சுந்தரர்க்காகப் பரவையிடம் சிவன் தூது சென்றான் என்பது பெரிய புராணம் (**ஏயர்கோன் கலிக்காமநாயனார் புராணம்** பாடல் 319–367). **குருளை**–குட்டி. பன்றி இறந்து போக குட்டிகள் மீது இரக்கம் கொண்ட சிவன் பன்றி உடலில் புகுந்து குட்டிகளுக்குப் பால் கொடுத்தார் என்பது **திருவிளையாடற்புராணம்.** (படலம் 45.)

அந்தம் – இறுதி. **ஆதி** – முதல். **ஆரணம்** – வேதம். **யோகம்** – சித்தயோகம், அமிர்தயோகம், மரணயோகம். **தேதி** – நாள். **கரணம்** – ஒவ்வொரு திதியையும் இருசம பாகங்களாகப் பிரித்தால் ஏற்படும் ஒவ்வொரு பாகத்திற்குப் பெயர். **திதி** – பௌர்ணமி முதல் அமாவாசை வரையிலும், அமாவாசை முதல் பௌர்ணமி வரையிலும் உள்ள பிரதமை திவிதியை முதலிய பதினைந்து திதிகள்.

களிறு – ஆண்யானை. மதன் – மன்மதன். **கடவு** – செலுத்துகின்ற. சிவன் தன்னை விழுங்கிய கயமுகாசுரனாகிய யானையை உரித்துப் போர்த்துக் கொண்டான் என்பது புராணம் (**அபிதான சிந்தாமணி**

ப. 659). இது நடந்த இடம் மயிலாடுதுறைக் கருகேயுள்ள வழுவூர் என்பர். தியானம் செய்த சிவன் மீது தேவர்களின் வேண்டுகோளின்படி மன்மதன் அம்பு எய்ய அவன் மேல் சினங்கொண்ட சிவன் நெற்றிக் கண்ணைத் திறந்தார். மன்மதன் சாம்பலானான் என்பது புராணம். இது நடந்த இடம் திருக்குறுக்கை என்பர். இதுவும் மயிலாடுதுறைக்கருகேயுள்ளது. (**அபிதான சிந்தாமணி** ப. 661). மார்க்கண்டேயனுக்காக யமனை உதைத்தார் சிவன் என்பது புராணம். இது நடந்த இடம் திருக்கடவூர் என்பர். இதுவும் மயிலாடுதுறைக்கு அருகே உள்ளது. (**அபிதான சிந்தாமணி** ப. 1298) ஆகாயத்தில் திரிந்த வித்யுன்மாலி, தாரகாசுரன், கமலாட்சன் ஆகிய மூன்று அரக்கர்களின் பொன், வெள்ளி, இரும்பாலான கோட்டைகளைச் சிரித்தே அழித்தான் சிவன் என்பது புராணம். இது நடந்த இடம் திருவதிகை என்பர். (**அபிதான சிந்தாமணி** ப. 825) இவை எட்டு வீரட்டானங்களைச் சேர்ந்தவை.

மதி – சந்திரன். **நதி** – கங்கை. **துயர்வு** – துன்பம். **செற்றனை** – அழித்தாய். **துரவு** – தூது.

நால்வர் – சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர், மணிவாசகர், **நவிலும்** – சொல்லும் (பாடும்). **ஓதை** – ஒலி. **மால்** – திருமால். **மாணடி** – பெருமை வாய்ந்த பாதங்கள். **முரசவாத்தியம்** – முரசு. **ஈனம்** – குற்றம்.

Text of the Kalampakam

At the threshold of the sanctum Thine,
Lord **Viṣṇu**[1] the consort of **Tirumakaḷ**[2] gracious
And **Nā<u>n</u>muka<u>n</u>**[3] the spouse divine of **Kalaimakaḷ**[4]
Stand and serve in turns.
Attending to grievances all of the **Tēvars**[5]
With due deference to Thee.
Umaiyāḷ thy dear consort doth exlubit with delight
Her dark body winsome as an equal half of person Thine
Thy sons both are two suns **veritable**
Vināyaka<u>n</u> and **Muruka<u>n</u>**[6] standing on Thy sides both
Thus dost Thou reside at Mount *Kayilai* lofty, Oh! Lord,
Ma<u>r</u>aiva<u>n</u>am[7] (Vetāraṇyam) is a place so glorious

As to make poets long for tongues many
To sing its glory
Nestling at the shore of a sea so deep and wide,
As to adorn the lovely earth solid like an apparel
It hath a big temple besides.
At a walking distance of one *Nālikai*[8] from that temple.
Lies **Akattiyāṉpaḷḷi** which hath a temple as well
Surrounded by golden ramparts tall and elegant

Thou dost stay there at **Akattiyāṉpaḷḷi**
To adorn the place along with **Umaiyāḷ**
And also to rid our minds of lapses all
Oh! Lord, do please listen!
Thou did appear once as the First and Foremost
As a figureless Flame so huge and luminous
Beyond the reach and ken of even **Tirumāl** and **Piramaṉ**
Scnptures all narrate Thy glory great.
The true import of which I scarce understand
Can I ever describe the grandeur Thime
Which the *Tuḷaci*[9] garlanded **Tirumāl**
And lotus borne **Piramaṉ** failed to measure?
It is no boast to state that all the gods exalted.
Are but the reflections of Thy light original.
If it is Thy sport divine,
To create, protect and destroy things all
Can there be limit any to greatness Thime?
As thou art present everywhere the world over

And hast mingled with forms of life all
As Life universal and omnipresent
Can there ever be a limit in eulogizing Thee?

To **Civan̲, Piraman̲** and **Tirumāl** Thou did provide light
Thou did make the sun and moon bright
In divine grace Thine,
Thou did create the elements five essential
Of fire, earth, water, wind and sky.
To those who prostrate at Thy feet both
Thou holdest the promise of ***Mukti***[10] eternal
As a delightful reward for devotion theirs,
In whichever shapes people worship Thee variously
Accordingly hast Thou provided them religons six[11]

Pious folk state that Thou did consume *Ālakālam*[12] deadly
Thou would not have realized however,
That involuntary act of Thy neck,
You did pluck one of the **Piraman̲**'s heads five[13]
But then you might not have known,
What your sharp finger nails did
People state that Thou did meet **Paravai Nācciyār**[14]
As an emissary earnest at **Tiruvārūr**[15]
But they realize little,
That it was Thy feet that took you there
Without your knowledge.
It is said that Thou did suckle a litter of piglets.

Thou hast done it out of Thy goodness spontaneous
Without conscious awareness of what you did
Thou art the end and Thou art the beginning.
Piramaṉ thou art, you are **Tirumāl** as well
Thou art the essence and meaning of Scriptures all
Time Thou art in all units and divisions thereof
As month, week, year, *yōkam*[16] and date
Besides the *Karaṇam*[17] and *Titi*[18] relevant
Thou did peel the hide
Of a rogue male elephant in muth
Thou did burn **Maṉmataṉ**[19] in ire Thine,
You kicked to death **Yamaṉ**[20] dark
Thou did set aplaze forts three formidable

Thou did wear the moon on forehead Thine,
Thou did accomodate **Kaṅkai**[21] in Thy locks,
Thou did become earth and sky both,
Thus did Thou become exalted
Thou did dispel miseries all,
Thou did act as an emissary non-pareil
Solely for **Cuntarar's**[22] sake.

Hail! Oh! Lord of purity pristine,
Who doth reside at the temple
Where the soulful singing of the *Tēvāram*[23]
Of the famous quartet[24] of **Caivite**[25] sainthood
Doth mingle but harmoniously

With sounds that hail Thy feet glorious
That were beyond the ken of even **Tirumāl**
Besides the rumbling of the drums
And the chants of scriptures holy.
Hail ! Oh, Prime Lord,
Who doth never grow old,
As I do thus worship Thee, Oh! Lord
Deny not what I beg of Thee
Oh, Lord Flawless!
Oh! **Lord Akattīca!** do please grant me.
Thy love great and divine
To enable me attain Thy feet
And to avoid the cycle of births seven
By worshipping Thy devotees ardent.

1.Lord **Viṣṇu** - The Hindu God of protection.
2.**Tirumakaḷ** - Goddess of wealth and consort of **Viṣṇu**
3.**Nāṉmukaṉ** - The god of Creation known as **Piramaṉ** also.
4.**Kalaimakaḷ** - Goddess of Wisdom and education.
5.**Tēvars** - Heavenly beings
6.**Murukaṉ** - One of the two sons of **Civaṉ**
7.**Maṟaivaṉam** - Now known as Vētāraṇyam
8.*nāḻikai* - A timespan of 24 minutes
9.*Tuḷaci* - An aromatic herbal plant used to worship **Viṣṇu**
10.*Mukti* - Eternal state of bliss after one's death.
11.The 6 religions- *Kāṇāpatyam, Kaumāram, Caivam, Vaiṇavam, Vairavam, Cāktam*
12. *Ālakālam* - Deadly poison consumed by **Civaṉ** to save **Tevars**
13. One of the **Piramaṉ**'s heads was plucked by **Civaṉ**.

14. **Paravai Nācciyār** - **Civan** acted as an emissary to mediate in the dispute between **Paravai** and **Cuntarar**
15.**Tiruvārūr** - A famous Caivite shrine, now a district head quarters town
16. *Yōkam* - The auspicious or inauspicious periods of a particular day such as *Cittayōkam, Amirtayōkam* and *Maraṇayōkam*
17.*Karaṇam* - Equal division of *Titi* into two parts.
18. *Titi* - Lunar day after the occurence of full moon or new moon
19. **Manmatan** - God of Love
20.**Yaman** - God of death
21. **Kaṅkai** - **Civan** is supposed to hold the river **Kaṅkai** in his locks
22. **Cuntarar** - One of the four famous **Caivite** saints.
23. *Tēvāram* - Laudatory vases written inpraise of **Civan** by **Appar, Campantar** and **Cuntarar.**
24. Quartet - The four famous caivite saints are, **Appar, Campantar, Cuntarar** and **Māṇikkavācakar.**
25.**Caivite** - Pertaining to **Caivism** or the worship of **Civan**

2. நேரிசை வெண்பா

அருட்கே யிடமகத்தி யான்பள்ளி யத்தா
பொருட்கே புலமை புரிவாய் – மருட்கேன்
மனத்தினிலுண் மால்வினைகண் மாய்ந்திடநீ வேத
வினத்தினினின் றேத்துமெனக் கே.

அருளுக்கிடமான அகத்தியான் பள்ளித் தலைவனே! நின்னை வேதங்களின் வழியாகத் துதிக்கும் எனக்கு என் மனத்திலுள்ள மயக்கம், தீவினைகள், அறியாமை ஆகியவை மாய அருள்புரிந்து புலமையும் அருள்வாய்.

அத்தன் – தலைவன். மருள் – அறியாமை. மால் – மயக்கம். மாய்ந்திட – அழிந்திட.

Oh! Lord of **Akattiyāṉpaḷḷi** the abode of grace divine
As I worship Thee through the scriptures proper

Do please grant me the scholarship discerning
To rid my mind of the illusions therein
And the evil and ignorance besides.

3. கட்டளைக் கலித்துறை

கேதார நாதனைப் பாராளு மீசனைக் கேசவன்முன்
பூதார மாகிமண் காணாத பாதனைப் புண்ணியனைப்
பாதார விந்தத்துக் காளாயென் னெஞ்சே பணிந்திடுவாய்
சீதார கத்தியன் மாநகர்த் தேவைத் தினந்தொழுதே.

மனமே! திருக்கேதாரத்தில் உள்ள இறைவனும், இந்த உலகை ஆளும் ஈசனும், திருமால்முன் வானத்துக்கும் விண்ணுக்கும் உயர்ந்து மண்ணின் அடியிலும் காண முடியாத பாதங்கள் உடையவனும், புண்ணியம் நிறைந்தவனும் ஆகிய குளிர்ச்சி நிறைந்த திரு அகத்தியான்பள்ளி இறைவனுடைய தாமரை போன்ற பாதங்களுக்கு அடியவனாகித் தினம் தொழுது பணிவாயாக.

கேதாரம் – இமயமலைப் பகுதியில் உள்ள சிவத்தலம். **பார்** – பூமி. **ஈசன்** – இறைவன், சிவன். **கேசவன்** – திருமால். **பூதாரம்** – பூமிக்கும் வானத்துக்குமான பெரிய உருவம். **பாதம் + அரவிந்தம்** – பாதாரவிந்தம் – தாமரை போன்ற பாதம். **ஆள் அடிமை** – அடியவன். **சீதார்** – குளிர்ச்சி பொருந்திய. **தே** – தெய்வம்.

Oh ! Mind, do worship everyday
The cool lotus feet of the Lord of **Akattiyāṉpaḷḷi**
Who is besides the Lord of **Kētārnāt**[1]
And the entire world as well
Who did appear in a shape so huge
As to span the earth and sky both
And to make **Kēsavaṉ**[2] search for His feet in vain

1.**Kētārnāt** - a holy care shrime in the **Himālayan** range, dedicated to **Lord Civaṉ** in this manifestation as ***Civaliṅkam***

2.**Kēsavaṉ** - another name of **Tirumāl**, the god of protection.

4. அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

தேன்றுளவத் தெரியலணி தேவர்க்குந் திசைமுகற்குந் தேவர் கோக்கு
மேன்மைபெறு வித்தகராய் வீற்றிடுவர் விபுலத்துண் மேவி வாரா
ரான்றபெரு மையகத்தி யான்பள்ளி யங்கயற்க ணம்மை பாகத்
தான்பெயரைத் தகுதிபெறச் சந்துடனோர் தரமுரைக்குஞ் சான்றோர் தாமே.

நிறைந்த பெருமையையுடைய அகத்தியான் பள்ளியில் உள்ள சிவன், அழகிய கயல் போன்ற கண்களையுடைய உமையம்மையை இடப்பாகத்தில் கொண்டவன். அவனுடைய பெயரைத் தகுதியுடனும் அழகுடனும் ஒரு முறை சொல்லுஞ் சான்றோர்கள், தேன் நிறைந்த துளசி மாலையணிந்த திருமால், பிரமன், தேவேந்திரன் ஆகிய அனைவரையும் விட மேன்மை மிகுந்த பேரறிவாளராய் வீற்றிருப்பர்; இந்தப் பெரிய உலகில் மீண்டும் பிறக்க மாட்டார்.

துளவம் – துளசி. **தெரியல்** – மாலை. **தேன் துளவத் தெரியலணி தேவர்** – திருமால். **திசைமுகன்** – பிரமன். **தேவர்கோ** – தேவேந்திரன். **வித்தகர்** – பெருமையுடையவர். **விபுலம்** – அகலம். பெருமை. இங்கு அகன்ற பெரிய உலகம், **சந்து** – சந்தம், அழகு.

The noble folk who expound,
In rhyme proper and elegant,
The name and fame of the glorious Lord of **Akattiyāṉpaḷḷi,**
Who doth accomodate on His left half,
Umaiyammai of ***Kayal***[1] like eyes lovely
Will occupy a pride of place.
Ranking higher than **Tirumāl**,
Who doth wear ***Tuḷaci*** garlands honeyed
And excel **Nāṉmukaṉ** and **Intiraṉ**[2] the Tevar Chief as well.

1. *Kayal* - a kind of fish comparred to the lovely eyes of women.
2. **Intira<u>n</u>** - The Chief of Tēvars.

5. எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

சான்றோ ரெனினுஞ் சகமீ ரேழுஞ்
சார்வோ ரெனினுஞ் சார்பே யற்ற
வான்றோ ரெனினும் பரமன் னடியா
ராகா தவர்வீ டடையா தவர்பூ
வீன்றோள் கணவன் பயிலும் பொனகத்
தீசன் பாத மிசைப்போர் பணிவோர்
வான்றோய் வானோ ருறையும் பதியு
மற்றவ ரேனும் பெற்றவர் தாமே.

சான்றோர் ஆயினும், பதினான்கு உலகங்களையும் சார்ந்தவராயினும், எந்தச் சார்பும் அற்ற ஞானியராயினும், சிவனுடைய அடியவர் ஆகாதவர் வீடுபேறு அடைய மாட்டார். திருமகள் கணவனாகிய திருமால் வணங்குகின்ற பொன் போன்ற அகத்தீசர் பாதத்தைப் புகழ்பவரும், பணிபவரும், பொன்னுலகத்தில் வாழ்கின்ற தேவர்கள் வசிக்கின்ற அமராபதியை அடையாவிட்டாலும் அடைந்தவராவர்.

சகம் – உலகம். **ஈரேழுலகம்** – பூலோகம், புவர்லோகம், சுவர்லோகம், சனலோகம், தபோலோகம், மகாலோகம், சத்தியலோகம் ஆகிய மேல் ஏழு உலகங்களும், அதலம், விதலம், சுதலம், தராதலம், மகாதலம், இரசாதலம், பாதாளம் ஆகிய கீழேழு உலகங்களும். **பரமன்** – இறைவன், **வீடு** – முத்தி, **பூவீன்றோள்** – மலர்மகள். இலக்குமி.

Even the folk who are noble and virtuous
Or, those who belong to the worlds fourteen
Or raints who claim no identity whatever
Will not attain the Eternal Bliss of *Vīṭu*[1]
If they are not **Civa<u>n</u>**'s devotees.
Those who hail and celebrate

The golden feet of **Akattīcar**
Who is worshipped by **Tirumāl** the consort of **Tirumakā**ḷ
Are deemed resident of **Amarāpati**[2] heavenly
Even if they are not citizens there

1. *Vīṭu* - Eternal bliss
2. **Amarāpati** - The city in heaven where **Tēvars** reside.

6. எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

மேருவரை வில்லாதி வேதவய மேதினி விமானமதின் மேவு பாகன்
சீருளரி சேயெனச் சென்றநம் சிவனுறுந் தெய்வநகர் தெரிய வினவிற்
காருலவு காயமது கண்டுவளர் காடுபடு கடனாடு கனதி ரவிய
மாருலவி யழகுபெறு மதின்மேவு மந்தமு ளகத்தியான் பள்ளி நகரே.

மேருவை வில்லாகவும், வேதங்களைக் குதிரையாகவும், பூமியை விமானமாகவும், பிரமனைத் தேரோட்டியாகவும், திருமாலை எருதாகவும் கொண்ட சிவனுடைய தெய்வத் தன்மை பொருந்திய ஊர் எது எனக் கேட்டால், மேகங்கள் உலவுகின்ற ஆகாயத்தைத் தொட்டுக் கொண்டு வளர்கின்ற காடுகளையுடைய, கடல்படு பொருள்கள் நிறைந்த, அழகிய மதிலையுடைய அகத்தியான் பள்ளியேயாகும்.

வரை – மலை. **வயம்** – குதிரை. பாகன் – தேரோட்டி, **மேதினி** – பூமி. **அரி** – திருமால். **சே** – எருது. **கார்** – மேகம். **காயம்** – ஆகாயம், வானம். **திரவியம்** – செல்வம். **அந்தம்** – அழகு.

If one asks for the name,
Of the native place proper and divine
Of **Lord Civan** who doth hold *Mēru*[1] as His bow
And the four Vedas as his horses
And Earth as the conopy
And **Piraman** as His charioter

And **Tirumāl** as His bull
It is but **Akattiyāṉpaḷḷi** for sure,
Where forests tall scrape the skies cloudy,
And the sea doth fill the place
With its, treasure beneficial and bounteous
And also surrounded by ramparts beautiful

1. ***Mēru*** - A mountain hallowed by association with **Civaṉ**

7. புய வகுப்பு

(புய வகுப்பாவது பாட்டுடைத் தலைவனின் தோளின் பெருமையைப் புகழ்ந்து கூறுவது. இங்கு அகத்தீசரின் புயவலிமை கூறப்படுகிறது).

ஆசிரிய வண்ணவிருத்தம்
சந்தக் குழிப்பு

நகமென வெதிற்படு கடதட களிற்றினு
டம்பது கீறி தணங்கத் தணிந்தன
நகைகொடு புரமெரி தரவரு பொழுதுவி
லென்றுபொன் மேரு வணங்கப் புரிந்தன
நலமிகு மதுரையி னொருகிழ விதரவி
ரும்பியு மேய வரும்பிட் டருந்தின
நடைதள ரவள்பணி யெனநதி யிடையினி
னடந்து மண் கூடை யடங்கச் சொரிந்தன
அகமதி லொருகுரு மனைவியை யிளைஞனி
னைந்திட வேகி யுடம்பைத் துணித்தன
அழகுள வழுதிய ரசனென வுலகுப
ணிந்திட பூமி பொருந்தச் சுமந்தன
அழலுமிழ் விழிகொளு மொருபுலி யுரியைம
ருங்கினி லாடை விளங்கப் புனைந்தன
அருமறை யவனது சிரமவை களிலொரு
சிரந்தனை யோடி மழுங்கப் பிடுங்கின

சகமுமு வதுமதி துயர்பட கடலினை முந்ததோ
ராலவிடம்பொய்க் கவுண்டன
தருவன முனிமனை வியர்கொள வளைகள்ப
கர்ந்திட வீதி யடங்கச் சுமந்தன
சரியென வளைகளை யணிகொள வணிககு லம்படர்
மாத ரிணங்கப் புனைந்தன
தளிருடை நறைபொழி மணமுள விதழிந றுந்தொடை
மாலை விளங்கப் பொலிந்தன
மிகவலி யுடனெம னெதிர்வர வவனது டம்பிலு
ளாவி யொடுங்கப் பிடுங்கின
விலைமிகு நவமணி கொடுமது ரைமறு கிடந்தொறு
மேகி யிலங்கப் பகர்ந்தன
வெகுதிற லுடையத னிளையவ னெனுமொரு
குகன்றன தூற றதும்பக் குளிர்ந்தன
வெயின்மணி குலவிடு கடல்குடி குருமுனி யின்பதி யீச
னதம்பொற் புயங்களே.

ஒளி பொருந்திய மணிகள் நிறைந்த கடலைக் குடித்த குருமுனிவனாகிய அகத்தியன் பணியும், அகத்தியான் பள்ளி ஈசனின் பொற்புயங்கள்.

மலைபோல் எதிரே வருகின்ற மதம் பொருந்திய யானையின் உடலைக் கீறித்தன் உடலில் அணிந்தன; புன்னகையால் திரிபுரத்தை எரித்த போது மேருவை வில்லாக வளைத்தன; நலமிகுந்த மதுரையில் வந்திக் கிழவி தந்த பிட்டை விரும்பி உண்டன; நடை தளர்ந்த அவளுடைய ஏவலாளாக வைகை நதியின் இடையில் நடந்து கூடையில் மண் எடுத்து வெள்ளம் அடங்கப் போட்டன;

குருவினது மனைவியை விரும்பிய இளைஞனை வெட்டின; அழகுள்ள பாண்டியனை அரசனாக உலகம் பணிய வேண்டிச் சுமந்தன; நெருப்பையுமிழும் விழியையுடைய புலியை உரித்து இடையிலே ஆடையாகக் கட்டிக் கொண்டன; வேதங்களைப் படைத்த பிரமனின் தலைகளில் ஒரு தலையைப் பிடுங்கின.

உலகம் முழுவதும் மிக்க துயரமடைய கடலில் எழுந்த ஆலகால விடத்தை யுண்டன; தாருக வனத்து முனிவர்களின் மனைவியார்கள் வாங்க வேண்டி வீதியிலே வளையல் சுமந்தன; அவ்வளையல்களை அப்பெண்களுக்குப் போட்டன; தளிர் நிறைந்த தேன் பொழியும் மணமிக்க கொன்றை மாலையை அணிந்தன;

வலிமையுடன் வந்த எமனின் உடலில் ஆவி பிரியுமாறு பிடுங்கின; விலையுயர்ந்த மாணிக்கச் கற்களுடன் தெருவிலே சென்று விலை கூறின; மிக்க திறமுடைய தன் மகனான முருகனின் வாயுமிழ்நீர் ததும்பக் கண்டு குளிர்ச்சி யடைந்தன.

பிட்டுக்கு மண் சுமந்தமை

அரிமர்த்தன பாண்டியனிடம் அமைச்சராயிருந்த மாணிக்க வாசகர் குதிரை வாங்கக் கொடுத்த பொன்னைக் கொண்டு சிவனுக்குக் கோயில் கட்டிவிட, சிவன் அவர் பொருட்டு நரிகளைக் குதிரைகளாக்கி அனுப்பினார். குதிரைகள் நள்ளிரவில் மீண்டும் நரிகளாகி விட அரசன் மாணிக்கவாசகரை வைகையாற்றுச் சுடுமணலில் நிறுத்தக் கட்டளையிட்டான். சிவபெருமான் அவர் பெருமையைக் காட்ட வைகையில் வெள்ளம் பெருக்கெடுத்தோடச் செய்தார். வீட்டுக்கொரு ஆள் வந்து வெள்ளத்தை அடைக்க வேண்டும் என்று அரசன் கட்டளையிட்டான். அப்போது மதுரையில் பிட்டு வாணிகம் செய்த வந்தி என்னும் சிவபக்தியுடைய பிள்ளையில்லாக் கிழவியின் பெருமையை உலகுக்கு அறிவிக்க வேண்டி, அவளுக்குக் கூலியாளாக வந்து கூலியாகப் பிட்டை உண்டு, மண் சுமந்தார் சிவன். ஒழுங்காக வேலை செய்யாமல் அரசனிடம் பிரம்பால் அடி வாங்கினார். அவ்வடி அனைத்து உயிர்கள் மேலும் பட்டது. கடைசியில் ஒரு கூடை மண்ணை உடைப்பில் கொட்டி வெள்ளத்தை நிறுத்தி, தான் இறைவன் என்பதைக் காட்டி மணிவாசகர் பெருமையையும், வந்திக் கிழவியின் பெருமையையும் அறிவுறுத்தினார். (திருவிளையாடற்புராணம் – படலங்கள் 58 – 61).

வழுதியைச் சுமந்தமை

உக்கிர குமாரப் பாண்டியன் என்று உலகம் மெச்ச அரசாண்ட புதல்வனாகிய வழுதியைச் (பாண்டியன்) சிறுவயதில் தூக்கிச் சுமந்தார் இறைவன். சோமசுந்தரராகிய சிவனுக்கும், மீனாட்சியாகிய உமைக்கும் மகனாக முருகனே உக்கிர குமாரனாக அவதரித்தான்.

வளையல் விற்றமை

தாருகவனத்து முனிபத்தினிகள் சிவபெருமானின் அழகைக் கண்டு மயங்க, அதைக் கண்ட முனிவர்கள் பத்தினிகளை வணிகப் பெண்க ளாகும்படி சபித்தனர். மதுரை சோமசுந்தரக் கடவுள் தீண்டினால் சாபம்தீரும் என்று கூறினர். சோமசுந்தரர் வளையல் விற்று வர முனிபத்தினிகள் வளையல் போட்டுக் கொள்ள அவர்கள் சாபம் நீங்கியது. (திருவிளையாடற் புராணம் – படலம் 32).

மாணிக்கம் விற்றமை

மதுரையை ஆண்ட வீர பாண்டியனின் மணிமுடியை அவன் காமக்கிழத்திக்குப் பிறந்த புதல்வர்கள் எடுத்து ஒளித்து விட்டனர். அவன் பட்டத்தரசிக்குப் பிறந்த மகனுக்கு முடி சூட்டப், புதிய மணிமுடி செய்ய உயர்ந்த மாணிக்கங்கள் இல்லையே எனத் துன்புற்ற போது சிவபெருமான் மாணிக்க வியாபாரியாக வந்து, உயர்ந்த மாணிக்கங்களை விற்றார். (திருவிளையாடல் புராணம் – படலம் 17)

நகம் – மலை. **கடம்** – மதம். **தட** – பெரிய. **நகை** – புன்னகை. **வணங்க** – வளைய. **அழல்** – நெருப்பு. **உரி** – தோல். **மருங்கு** – இடை. **அருமறையவன்** – பிரமன். **மழுங்க** – அடியோடு. **சகம்** – உலகம். **தருவனம்** – மரங்களடர்ந்த காடு. இங்கு தாருகாவனம். **வளை** – பெண்கள் கையிலணியும் வளையல். வளை என்பது சங்கு. அக்காலத்தில் சங்கினால் வளையல் அணிந்தனர். எனவே வளை என்ற பெயர் ஏற்பட்டது. தற்காலத்தில் வளைந்திருப்பது என்ற பொருளில் அல் சேர்த்து வழங்கத் தொடங்கிவிட்டனர். **நறை** – தேன். **இதழி** – கொன்றை. **தொடைமாலை** – தொடுக்கப்பட்ட மாலை. **ஆவி** – உயிர். **நவமணி** – நவரத்னம். **மறுகு** – தெரு. **இளையவன்** – இளைய மகன். **குகன்** – முருகன். **ஊறல்** – உமிழ்நீர், மழலை. **வெயில்** – ஒளி. **குருமுனி** – குருவாகிய முனி. அகத்தியர். (நாளடைவில் எழுதுவோர் பிழையால் 'ரு' என்பது 'று' வாகிக் குறுமுனி, குட்டைமுனி என்று பொருள் கொள்ளப்பட்டு அகத்தியர் குட்டையானவர் என்ற கருத்து வழக்கில் வந்திருக்கலாம்.)

The mighty shoulders of the Lord

The golden shoulders of the Lord of **Akattiyānpal̤l̤i**
Whom the seaguzzling midget saint **Akattiyar**[1] did worship.
Tore the mountainous rogue elephant in musth,

And wore its hide on His person divine
Set ablaze the ***Tiripuram***[2] with derisive laughter His
Even as He bent ***Mēru*** as a bow.
The hands same did willingly receive,
The *Piṭṭu*[3] offered by a devoted old woman.
As the hired worker of that woman weak
Whose steps faltered as she walked
The shoulder of the Lord did carry sand in baskets
And dumped it in ***Vaikai***[4] to contain the flood there
The shoulders did chop the lustful youth evil
Who desired to molest his ***Kuru*'s** wife
They did carry the young **Pāṇṭiyan**[5] handsome
To proclaim to the world that he was the rightful heir royal,
They did cleave a tiger fiery eyed,
And peel its hide to wear around His waist,
They plucked one of **Piraman's** heads.
And as well handled *Ālakālam*
Which emergd as a seaborne evil grievous
For the world entire
They sold bangles in the streets,
To the spouses of the saints of *Tārukāvanam*[6]
And also put the bangles to those women,
The shoulders did wear ***Koṉṟai*** garland,
Of fragrant blossoms honeyed and tender leaves
They did snatch the life of **Yamaṉ**[7]
Who encountered with all his might,
They sold costly gems ninefold at **Maturai** streets
They did become cool indeed

On seeing the saliva sweet which overflowed
The mouth of the beloved infant **Murukan**

1. **Akattiyan** - A legendary sage of short stature, who performed many miracles.
2. *Tiripuram* - Three formidable metal forts of three demons were destroyed by **Lord Civan.**
3. *Pittu* - a sweet dish made of rice flour. **Lord Civan** in one of this miracles performed at **Maturai** carried sand as a hired labourer for **Vanti** an old woman and ardent devotee of the Lord. He was even beaten by the **Pāṇṭiya** king for his laziness. The blow however fell on all at **Maturai** thereby revealing the true identity of the divine labourer who worked merely for the sake of the *Pittu* offered by **Vanti** whose devotion to **Civan** was deep.
4. *Vaikai* - The river which flows at **Maturai.**
5. **Pāṇṭiyan** - The reference is to **Ukkirakumara Pāṇṭiyan** known also as ***Valuti*** who is supposed to be the incarnation of **Murukan**. Hence he was carried by the Lord on His shoulders.
6. *Tārukāvanam* - a legendairy forest where saints lived with their spouses.
7. Yaman - the God of death in Hinduism.

8. நேரிசை வெண்பா

புயங்கமணி புண்ணியனைப் பொற்கொன்றைப் பூமே
லியங்குமகத் தீசனையே யேத்தாய்–மயங்க
வருத்துதல்செய் வன்மனதே வஞ்சநெஞ்ச மாத
ரருத்தியிலங் காழாமற் றான்.

மயங்கும்படி வருத்தத்தைச் செய்கின்ற கொடிய மனமே! வஞ்ச மனத்தையுடைய பெண்களின் ஆசையிலே நீ மூழ்காமல் (இருப்பதற்காக), புயங்கம் என்னும் நூலை அணிந்த புண்ணியனாகிய பொன் போன்ற கொன்றைப் பூவை அணிந்த அகத்தீசனைப் போற்றிப் புகழ்ந்து வணங்குவாயாக.

புயங்கம் – புஜங்கம் என்ற இலக்கிய வகை. அருத்தி – ஆசை. அருத்தியில் + அங்கு + ஆழாமல் + தான்.

Oh! evil mind, the root cause of my illusions grievous,
In order to dispel thy desire overwhelming,
For wenches luring and deceitful
Hail and worship **Lord Akattīcaṉ,**
The *Puyaṅkam* [1] clad Lord of Virtne.
Ensconed in *Koṉṟai* flowers golden

1. ***Puyaṅkam*** - a literary genre, a metaphorical garb in this context.

9. கட்டளைக் கலித்துறை

தானந் தவங்க ளநேகஞ்செய் தேகைலை சார்ந்திடிலெ
னீனந் தவாததொர் பாதாளத் தீதுவிட் டெய்திடலென்
னானந் தநாதனை நான்முகன் மாற்றேவர் நாயகனை
யானந் தனையகத் தீசனைச் சேர்ந்த வடியனெற்கே.

ஆனந்த நாதனும், பிரமன், திருமால், தேவர்கள் அனைவர்க்கும் தலைவனும் ஆகிய அகத்தீசரைச் சார்ந்த எனக்குத் தானம், தவம் செய்து கைலை சென்றால் என்ன? இழிவு தவிராத நரகத்தில் வீழ்ந்தாலென்ன? (இரண்டும் ஒன்று தான் எதைப் பற்றியும் கவலையில்லை என்று பொருள்).

ஈனம் - இழிவு. தவாத - குறையாத, மால் + தேவர் - மாற்றேவர்.

As I depend solely on **Akattīcaṉ**
The Lord of Ecstasy divine,
And the leader of **Tirumāl, Piramaṉ** and heavenly folk all
It matters little,
Whether I attain the bliss of Kayilai lofty
Through penance or charity,
Or wallow in hell foul
Which is never free from disgrace evil.

10. அம்மானை

அம்மானை என்பது காய்கள் கொண்டு பெண்கள் விளையாடும் ஓர் ஆட்டம் ஆகும். ஆடும் போது ஒருத்தி ஒரு கருத்து கூற, அடுத்தவள் ஒரு வினா கேட்க, அடுத்தவள் விடை சொல்வது வழக்கம்.

மடக்குத் தாழிசை

அடியனேற் கருள்புரியு மன்பரகத் தீசனார்
படிமிசையோ பழிக்குமுனம் பயந்தனர்கா ணம்மானை
படிமிசையோ பழிக்குமுனம் பயந்தனரே யாமாகில்
விடனொருவன் அங்கமதை வெட்டியதேன் அம்மானை
வெட்டியது மவனதுதீ வினையலவோ வம்மானை.

எனக்கு அருள்புரியும் அன்பராகிய அகத்தீசனார் பழிக்கு அஞ்சுபவர் (என்று ஒருத்தி கூற,) பழிக்கு அஞ்சுபவர் ஆனால் கெட்டவன் ஒருவனின் உடலை வெட்டியது ஏன்? (என்று அடுத்தவள் வினவிஇ மற்றொருத்தி) வெட்டியது அவனுடைய தீவினை (என்கிறாள்).

படி – பூமி, உலகம். விடன் – தீயவன். அங்கம் – உடல்.

Ammāṉai

Ammāṉai is a game of dice played by women whose banter and dialogue enliven the game. *Ammāṉai* also became a genre in Tamil poetry in the form of searching queries and suitable answers relevant to the contents of the poetic work or piece. The term *Ammāṉai* wil be used in questions and answers as well.

Lord Akattīcar who shower His grace.
On my humble self.
Gives no room for slanderous accusation, ***Ammāṉai***.
If he doth fear any worldly allegation such,
Why did He chop the limb of the youth lustful? ***Ammāṉai***

It was the misdeed vicious of the youth
That chopped him - ***Ammāṉai.***

11. இரங்கல்

(தலைமகனது பிரிவாற்றாது வருந்துகின்ற தலைமகளது துன்பம் நோக்கிய நற்றாய் கூறியது)

பதினான்கு சீர் விருத்தம்

மானை யேந்தின ரின்னு மென்மட மானை யேந்தெழி லோடுறார்
மாலை தந்தொடை மார்ப ணிந்தவர் மாலை தந்திலர் புலியுரித்
தானை கொண்டவர் தயலொ டென்மக டானை கொண்ட தளிக்கிலார்
தைய லுக்கொரு பங்க ளித்தவர் தைய லுக்குறு துயரடார்
மீனை யாழி பிடித்த வர்வட மீனை யொத்தவள் கரந்தொடார்
வேலை யேழு மழைத்த வர்நிசி வேலை நீக்கிலர் கன்னல்கல்
லானை தின்ன வளித்த வர்முலை யானை தின்னவு மன்பிலா
ரணிய கத்தியர் செய்யு நீதிய நீதி யாக விருந்ததே.

கையில் மானை ஏந்தியவர் என் மான் போன்ற மகளின் அழகையும் ஏந்திச் சென்று விட்டார். என் மகள் அளித்த மாலையை அணிந்தவர் என் மகளுக்கு மாலை தந்திலர். புலியை உரித்து ஆனையையும் உரித்தவர் என் மகள் அழகை எடுத்துக் கொண்டு இன்று அளிக்கவில்லை. (காக்கவில்லை, கொடுக்கவில்லை.) தையலாகிய (பெண்) உமைக்கு இடப்பாகம் கொடுத்தவர் என் தையலின் துன்பத்தை நினைக்கவில்லை. கடலில் மீன் பிடித்தவர் வடமீனை யொத்த என் மகள் கையைப் பிடிக்கவில்லை. வேலை (கடல்) ஏழையும் அழைத்தவர் என் மகளின் இரவு வேலையை (துன்பத்தை) நீக்கவில்லை. கல்யானைக்குக் கரும்பூட்டியவர் என் மகள் மார்பாகிய யானையை உண்ண அன்பில்லாதவராகிவிட்டார். அகத்தியான் பள்ளி இறைவனின் நீதி அநீதியாக உள்ளது.

மீன் பிடித்தமை

சிவன் உமைக்கு வேதாகமங்களின் பொருளை உபதேசிக்க அவள் விருப்பமின்றிக் கேட்டாள். கோபம் கொண்ட சிவன் உமையை மீனவப் பெண்ணாகப் பிறக்கும்படி சபித்தார்.

இதைப் பார்த்த விநாயகரும் முருகரும் இந்நூல்களால்தான் இக்கதி ஏற்பட்டது என அவற்றைக் கடலில் வீசினர். சிவன், தானும், உமையும் தனிமையில் இருக்கும் போது பிள்ளைகள் இருவரையும் உள்ளே விட்டதால் நந்தியைச் சினந்து பெரிய மீனாகும்படிச் சபித்தார். இச்சாபங்களின்படி மீனவத் தலைவனிடம் உமை குழந்தையாக அகப்பட்டு வளர்ந்தாள். அவள் மணப்பருவம் அடைந்த போது நந்தி மகர மீனாக வந்து பரதவர் ஓடங்களைக் கவிழ்த்துத் துன்புறுத்தினார். யாராலும் அம்மகரத்தைப் பிடிக்க முடியவில்லை. மகரத்தைப் பிடித்தவர்க்குப் பெண் கொடுப்பேன் எனப் பரதவர் தலைவன் அறிவிக்கச் சிவன் பரதவன் வேடம் கொண்டு மகரத்தைப் பிடித்து நூல்களை மீட்டு உமையை மணந்தார். இறுதியில் பரதவர் தலைவன் தன்னிடம் வளர்ந்தவள் உமை என்றும், மீனவன் சிவன் என்றும் அறிகிறான். (திருவிளையாடற் புராணம் படலம் 57.)

எழு கடல் அழைத்தமை

மலயத்துவச பாண்டியனுக்கும், காஞ்சன மாலைக்கும் மகளாகப் பிறந்த உமையைச் சிவன் சோமசுந்தரராக வந்து திருமணம் செய்து கொண்டார். கடலில் குளிப்பது புண்ணியம் எனக் கௌதம முனிவர் கூறியதால் காஞ்சனமாலை கடல் நீராடி வருவதாக மகளிடம் சொன்னாள். தாயின் பிரிவைத் தாங்க இயலாத மகள் கணவனிடம் கடலை அழைக்கும்படி வேண்டினாள். சிவன் "ஒரு கடலென்ன? ஏழு கடலையும் அழைக்கிறேன்." என எழு கடலையும் அழைத்தார். (திருவிளையாடற் புராணம் படலம் 9.)

கல்யானைக்குக் கரும்பூட்டியமை

மதுரையை ஆண்ட அபிஷேக பாண்டியனுக்கு அருள் புரிவதற்காகச் சிவபெருமான் ஒரு சித்திராக வந்து பல அற்புதங்கள் செய்தார். மன்னன் "அவரை அழைத்து வரும்படிக் கூறி, பின் அவரை நாம் அழைக்கலாமா? நாமே சென்று காண வேண்டும்" என்று கருதிக் கோயிலுக்குச் சென்றான். கோயிலில் அமர்ந்திருந்த சித்தரை அறியாத அமைச்சர்கள் அவரை வெளியேறும்படி கூறினார்கள். அவர் "நானே சித்தன்" என்று கூற, அங்கிருந்த கல்லால் ஆன யானையைக் காட்டி, அப்படியானால் இந்தக் கல்யானையைக் கரும்புண்ணச் செய்யுங்கள் என்றனர். கல்லால் ஆன யானை உயிர் பெற்று பாக்குமரம் போன்ற பெரிய கரும்பை உண்டது. சித்தர் மறைந்தார். அரசன் 'சித்தர் இறைவனே' என உணர்ந்து பணிந்து அருள் பெற்றான். (திருவிளையாடற் புராணம் படலம் 21.)

தையல் – பெண். **ஆழி** – கடல். **வடமீன்** – அருந்ததி, **வேலை** – கடல், துன்பம். **கன்னல்** – கரும்பு.

Plight of the heroine who pines for the attention of the Lord who is indifferent - The foster mother's complaint

He who doth carry a deer in His hand,
Has not taken for Himself the beauty of my daughter doelike
He hath sported the garland given by her
But hath not garlanded her in return
He who did peel the tiger and the elephant
Hath not returned or requited
The beauuty of my dauughter dedicated to Him
He who doth accomodate **Umai** on a part
Of His person divine,
Has scant concern for my daughter's pangs
He who did vigorously fish in the ocean deep.
Hath not touched
My daughter's hand **Aruntati**[1] like
He who did summon the seas seven so deep
Hath little realized,
The depth of my daughter's grief noctunal
He who did feed the stone elephant with sugarcane
Would not take in His mouth and taste
My daughter's breasts elephantine
It is but injustice sheer,
On the part of the Lord of **Akattiyāṉpaḷḷi**

1. **Aruntati** was the wife of Sage **Vaciṣṭar** and became a star by virtue of her Chastity. It is customary in Hindu Marriage to make the bride look at the star in a symbolic gesture of chastity.

12. எழுசீர் ஆசிரியச் சந்த விருத்தம்

இருபுவியி லுறுமனித ரெதிரெருமை கடவியுயி
　　ரெளிதில்கவர் கருவி யமனோ
டொருதிரண மதிவலியொ டுழலுமெம படருமொரு
　　வுருசிறிது கொளும சகமே
மருகமல மலரதனில் வதியுமெழு தயனுமவர்
　　வடியளவி லமையு நமர்காள்
திருபொதிய மலையதனு டிகழ்குருமு னிபரவுமோர்
　　திருநகருள் பரமர் துணையே.

மணம் பொருந்திய தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் பிரமன் எழுத்துப்படி பிறப்பெடுத்த மனிதர்களே! இப்புவியில் வாழும் உங்கள் எதிரிலே எருமை மேலேறி உயிரைப் பறிப்பேன் எனக் கருவும் எமனும், மன உறுதி படைத்து வருத்தும் எமகிங்கரர்களும் வரும்போது, பொதிய மலை முனிவராகிய அகத்தியர் பூசை செய்த அகத்தியான் பள்ளி இறைவனை உங்களுக்குத் துணையாகக் கொண்டால் அவர்கள் கொசுக்களைப் போல் அற்பமாகி விடுவர்.

கடவி – செலுத்தி (வாகனமாகச் செலுத்தி). **எமபடர்** – எமதூதுவர். **மசகம்** – கொசு.

Oh! folk! born in this world,
As per the writ destined by **Piraman** lotus borne,
When **Yaman** doth arrive astride his buffalo mount,
Along with his retinue of ***Yamapaṭar***[1] tough and tormenting,
To wrest your lives with resolve ruthless.
If you seek refuge and succour divine
From the Lord of **Akattiyāṉpaḷḷi**
Whom saint **Akattiyāṉ** did worship,
Those dealers of death all,
Will become mosquitoes mean and powerless.

Yamapaṭar – The assistants of **Yamaṉ** the god of death or ***Kiṅkarar.***

13. இரங்கல்

(தலைவி தான்படும் துயரத்தைத் தோழியரிடம் கூறுதல்)

கலி விருத்தம்

துணையெ னக்கெனத் தோன்றிய தோகையீ
ரணையெ னப்பல பூக்கள டுக்கிலெ
னிணையி லாவகத் தீசற்கு யான்மதன்
கணைக ளாற்படுங் கட்டஞ்சொ லாமலே.

எனக்குத் துணையான மயில் போன்ற தோழிகளே! மன்மதன் அம்புகளால் நான் படும் துன்பத்தை இணையற்றவராகிய அகத்தியான் பள்ளி ஈசற்குச் சொல்லாமல், பல பூக்களை அணை போல் அடுக்கி என்ன பயன்?

மதன் - மன்மதன். **கணை** - அம்பு. **கட்டம்** - துன்பம்.

The heroine expresses her pangs of love to her companions

Oh! my dear pals peahen like,
What is the use of piling flowers
Like a dam veritable,
Without informing the Lord of **Akattiyānpaḷḷi**
Of my pangs of love,
Caused by **Manmatan**'s[1] shafts?

1. **Manmatan** - The God of Love who wields a sugarcane bow and flowery arrows to make people lovelorn.

14. மேக விடு தூது

(காதல் கொண்ட ஒரு பெண் மேகத்தைத் தலைவனிடத்தில் தூது விடுதல்)

நேரிசை வெண்பா

சொல்லுவீ ரும்மைத் தொழுதேன் றரவுபோ
யல்லன்மாய்த் தாளகத்தி யத்தற்கே – மெல்லக்

குரவையினீர் மொண்டு கருக்கொண்டெழு கொண்டல்கா
ளிரவினில்யா னேற்பதிசைத் தே.

கடலில் நீர் மொண்டு கருக்கொண்டு (கருமைநிறம் கொண்டு) எழும் மேகங்களே! உங்களைத் தொழுகின்றேன். துன்பம் நீக்குகின்ற பாதங்களையுடைய அகத்தியான் பள்ளி இறைவனிடம் தூது போய் நான் இரப்பதைச் சொல்வீராக.

துரவு – தூது. குரவை – கடல். கொண்டல் – மேகம்.

Clouds sent as messengers by a lovelorn girl

Oh! clouds dark that emerge,
Impregnated with the water of the seas,
I bow before thee in all humility
Do please convey to the Lord of **Akattiyāṉpaḷḷi**
Whose feet dispel miseries all,
Of what I beg of Him fervently.

15. இயலிடங் கூறலென்னுந்துறை

(தெய்வப் புணர்ச்சியின் இறுதியில் தலைமகளது அடைதற்கரிய தன்மையை நினைந்து வருந்துகின்ற தலைமகனை யெதிர்ப்பட்டு உற்ற துரைக்கக் கேட்ட பாங்கன், "நின்னாற் காணப்பட்ட வடிவுக்கு இயலையுமிடத்தையுங் கூறுவாய்" என்று சொல்ல அவனுக்குத் தலைமகன் தான் கண்ட மகளின் 'இயல் இது ; இடம் இது' என்று கூறுவது.)

பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

இசைத்திடும் போதம் மாதி னிருண்டமொய் குழலோ மேக
மிருங்கடல் குடித்த வண்ண மென்வண்ண மற்று மின்ன
லசைத்திடு வண்ண மாகு மாயிழை யிடையன் னாட
னாகமோ வாட கத்தி லார்வண்ண மாகு மைக்கண்
தசைத்தமீன் கயல்போ லொக்குந் தகுதியா ளகத்தி நாதன்
றங்குநற் பதியின் மேய தருக்களாற் சூழ்ந்தா காய
மிசைத்தளி ருடைத்த காவின் மிகுந்தவோர் வஞ்சி யன்னாள்
மிளிரிய லிடந்தான் விரிந்தவென் னெஞ்ச தாமே.

அகத்தீசுவரர் வாழும் அகத்தியான் பள்ளியில், தளிர்கள் வானைத் தொடும் மரங்கள் சூழ்ந்த சோலையில் உள்ள பெண்ணின், இருள் போன்ற அடர்ந்த கூந்தலின் நிறம் கடல் குடித்த மேகத்தின் நிறம். இடை மின்னலைப் போன்று உள்ளது. உடலின் நிறமோ பொன்னின் நிறமாகும். மையிட்ட கண்ணோ கயல் மீனைப் போன்று உள்ளது. இவை அவளது இயல். அவள் இருக்குமிடமோ விரிந்த என் நெஞ்சம்.

மொய்குழல் – அடர்ந்த கூந்தல். **ஆடகம்** – பொன். தரு – மரம். கா – சோலை. **அன்னாள் +தன் +ஆகம்** – அன்னாடன்னாகம் – அப்படிப்பட்டவளின் உடல்.

The hero tells his friend of the heroine's salient features and sojourn

Her tresses dark and dense
Are but clouds laden with the water of the seas,
Her waist is a flash of lightring for sure,
The hue of her body beautiful
Is that of gold pure and fine,
Her eyes lined and lovely
Look like *Kayal* fishes indeed
The lass seen thus at **Akattiyā<u>n</u>pa<u>ḷḷ</u>i**
Where trees with tender leaves touch the skies
Did however sojourn at my heart.

16. எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

நெஞ்சு கறுத்தானு மஞ்சை யறுத்தானு
நீற்றை யுடைத்தானு மேற்றை யெடுத்தானும்
குஞ்சி சிவந்தானு நஞ்சை யுகந்தானும்
குமரனுக் கம்மானு மமரருக் கெம்மானும்
வஞ்சி யிடத்தானுங் கஞ்சி யுடைத்தானு
மதியை முடித்தானு நதியை யெடுத்தானு
முஞ்சலை யுய்த்தானும் விஞ்சலைத் துய்த்தானு
முகத்த லடைத்தானு மகத்தி யிடத்தானே.

அகத்தி நகர் வாழும் அகத்தீசர் நெஞ்சு கறுத்தவர். ஐம்புலனை அடக்கியவர். திருநீற்றை யணிந்தவர். ஏருதைக் கொடியாக உயர்த்தியவர். சிவந்த சடையை யுடையவர். நஞ்சை விரும்பியவர். குமரனாகிய முருகனுக்குத் தந்தை. தேவர்க்குத் தலைவர். வஞ்சிக்கொடி போன்ற உமையை இடப்பாகத்தில் உடையவர். காஞ்சிபுரத்தையுடையவர். சந்திரனைத் தலையில் முடித்தவர். கங்கையைத் தலையில் ஏந்தியவர். நான் ஊஞ்சலாடும் பொழுது என்னை ஆட்டிவிட்டவர். என்னிடம் இன்பம் துய்த்தவர். தற்பொழுது வராமல் இன்பத்தைத் தடுப்பவரும் அவரே.

கறுத்தானும் + அஞ்சை + அறுத்தானும். **அஞ்சு** – ஐம்புலன். **நீறு** – திருநீறு. **ஏறு** – காளை. **குஞ்சி** – சடை. **நஞ்சு** – விடம். **குமரன்** – முருகன். **அமரர்** – தேவர். **வஞ்சி** – உமை. **கஞ்சி** – காஞ்சிபுரம். **மதி** – சந்திரன். **நதி** – கங்கை. **உஞ்சல்** – ஊசல். **விஞ்சல்** – உயர்வு (இன்பம்). **உகத்தல்** – மகிழ்ச்சி.

My Lord, who doth reside at **Akatti**
Hath a neck blackened, (by venom deadly)
Doth smear ***Tirunīṟu***[1] on His person all over,
As His Flag He hath a bull divine.
His locks are red and He did relish poison
Father He is for **Murukaṉ** ever youthful,
And leader of all folk immortal in heaven.
He who doth accomodate His consort dear
On the left of His person divine
Has chosen to reside at **Kāñci**[2] as well,
He wears the moon on His forehead
And contains the swelling **Kaṅkai** in His locks matted,
When I did oscillate in a swing,
He did push it up and down
He did enjoy me body and soul
It is that Lord of all attributes such

Who doth deny happiness to me
By His absence now

1. *Tiruniṟu* – Sacred ash worn by **Civa<u>n</u>** and his devotees.

2. **Kāñci** – A temple town considered sacred by both **Caivites** and **Vaishnavites.**

17. தழை யேற்பித்த லென்னுந் துறை

(அதாவது இத்தழையை வாங்கிக் கொண்டு, என் குறையை முடித்தருள்வீரா மென்று வேண்டிக்கையுறையாகத் தலைவன் கொடுத்த தழையை, அருமையாக ஏற்றுக் கொண்ட தோழி, தலைமகளிடஞ் சென்று, அவள் குறிப்பை யறிந்து, "இத்தழை நமக்கெளிய தொன்றன்று; இதனை நீ ஏற்றுக்கொள்வாயாக" வெனத் தழையை வியந்துரைப்பது.)

கட்டளைக் கலித்துறை

இடமா யகத்தி யரனின்றி லங்கு மெழினகிரிற்
றிடமாய் வசிக்கு மயிலேயுன் குங்குமச் சேறணிந்த
தடமா முலைக்கு மிடவே யளித்த தழையிதுகற்
கடமாவிற் கிட்ட கரும்பன்று வாய்ந்தது காணிதுவே.

"சிவன் தனக்குரிய இடமாகக் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கின்ற ஊராகிய அகத்தியான் பள்ளியில் வாழும் மயில் போன்ற தலைவியே! உன் குங்குமம் அணிந்த பெரிய கொங்கை மேல் அணிவதற்காகத் தலைவன் அளித்த இத்தழை கல்யானைக்குக் கொடுத்த கரும்பல்ல; அதனினும் உயர்ந்தது." (இதை ஏற்றுக் கொள் என்பது குறிப்பு)

அரன் – சிவன். **அகத்தி** – அகத்தியான் பள்ளி. **கடமா** – யானை. (கல்யானைக்குக் கரும்பூட்டிய திருவிளையாடல் இங்கும் கூறப்பட்டது)

Ta<u>l</u>ai (sprig) sent as a token of love from the hero to the heroine and plea for its acceptance

Oh! ***Ta<u>l</u>aivi***[1] pretty as a peahen.
Thou dost reside at **Akattiyā<u>n</u>paḷḷi**
The abode favourite of **Civa<u>n</u>**'s choice.

Do please accept this *tal̲ai* (spring)
Sent by the *talaivan*[2] to adorn,
Thy huge breast vermilion smeared,
This ***tal̲ai*** is indeed more precious
Than even the sugar cane sweet,
Offered to the stone elephant[3] by the Lord

1.*Tal̲aivi* - the heroine

2.*Tal̲aivan̲* - the hero. This concept is based on the tradition of ancient **Caṅkam** poetry.

3. One of the miracles performed by **Civan̲** disguised as a *Cittar* (ascetic) when challenged at **Maturai** to prove His cittus or miracles. He fed a stone elephant with sugarcane and made it eat the cane.

18. இரங்கல்

(தலைமகளது துயரம் நோக்கிச் செவிலி இரங்கியுரைத்தது)

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

வேர்த்திடுமெய் வெய்துயிர்க்கு மேதினியில் வீழுமழும் விழிநீர் சோரும்
பார்த்திடுமுள் பரிதவிக்கும் பாரினிலுட் காருமிசை பாடு மோடு
மார்த்திடுமை யோவெனும கத்தீசுரர் மாலை யழகாய் வாங்கிச்
சேர்த்திடுமென் சேடியர்கா ளெனுமிளகித் தியங்கிடுமித் தெய்வ மாதே.

தெய்வத் தன்மை பொருந்திய இப்பெண், உடல் வியர்ப்பாள்; பெரு மூச்சு விடுவாள்; தரையில் விழுவாள்; அழுவாள்; விழிநீர் சொரிவாள்; பார்ப்பாள்; பரிதவிப்பாள்; தரையில் அமர்வாள்; இசைபாடுவாள்; ஓடுவாள்; ஆரவாரம் செய்வாள்; ஐயோ என்பாள்; அகத்தீசர் மாலையை அழகாக வாங்கி வாருங்கள் என் தோழியரே என்பாள்; உருகி மயங்கிடுவாள்.

வெய்துயிர்க்கும் - பெருமூச்சு விடுவாள். **சேடியர்** - தோழியர்.

The foster mother's sympathetic concern for the plight of the heroine and her pangs of love

See the plight of this damsel divine,
She sweats all over and sighs
Falls on the ground and weeps
Sheds teass copious and sees around
Suffers in distress acute and sits on the floor
Sings music melodions and runs too at times
Clamours a lot and crie's *Aiyō*[1]
'Get me the garland of **Akattīcar**
Oh! my friends dear', she exclaims
Thus doth she melt and remain spell bound

1. *Aiyō* - an exclamation of despair

19. தவம்

(தவம் செய்பவரைப் பார்த்து அத்தவத்தால் பயனில்லை யெனல்)

எழுசீர் ஆசிரியச் சந்த விருத்தம்

மாதவ மியற்றியிரு மாநில மடுத்தகவை
மாமலை யிடத்துமுழன் மதியோரே
யோதன முயற்றுமென வூசிமு னையுற்றுமென
வூமரி னடித்துமென வுகமிதோ
வேதனை படத்திரியின் வேனென விணுங்கமென
வீனில்கு கையுற்றுமென வினைபோமோ
காதலொ டகத்தியிறை காலிலடை வுற்றுமும
காயமது சுற்றுபழி கழிவீரே.

இவ்வுலகில் பிறந்து ஆயுள் முழுவதும் மலையில் கிடந்து தவமியற்றி வருந்தும், அறிவுடையோரே! உணவின்றி இருக்கிறோம்; ஊசி முனையில் நிற்கிறோம்; ஊமை போல்

நடிக்கிறோம்; திரியின் சுடர் போல் வானம் செல்வோம்; குகையில் அடங்கியுள்ளோம் என வேதனைப்பட்டால் வினை போகுமோ? அன்போடு வந்து அகத்தீசர் காலில் அடைவுற்று உமது உடலைச் சுற்றும் பழியைக் களைவீராக!

அகவை – ஆயுள்; வாழ்நாள். **உழல்** – வருந்தும். **ஓதனம்** – உணவு. **ஊமர்** – ஊமை. **காயம்** – உடல். **விண்நுங்கம்** – விண்ணுலகடைவோம்.

Penance

(Addressing those who perform penance to tell them that their penance is of no avail)

Oh! sages born in this world
Who strain life-long at mountains in penance stoic,
You may declare with pride,
That you forego thy food and starve
And stand on a needletop in balance perfect,
You may pretend dumbness acute
And confine yourselves to caves cramped,
You may claim movement skywards
Like the flame of a wick wide,
All these tricks of which you are adept
Will not dispel *Viṉai*[1] thine,
Unless you seek refuge
At the feet of **Lord Akattīcar**
And get rid of the sinful impact of thy deeds
That haunts bodies thine
Hence do seek the Lord's feet.

1. *Viṉai* - the impact of one's deeds past or present in this world. The term indicates both good or bad deeds. Here it refers to vices.

20. நேரிசை வெண்பா

கழிநிலமு மத்தமுமே கங்கிலுள தான
வெழிலகத்தி மாநகர்வா ழீசா – வழிவின்
மறைமுதலே நின்றனிரு மாமலர்த்தாள் கண்டென்
குறைதீர்வ தென்றெனவே கூறு.

"நெய்தல் நிலமும் ஊமத்தம் பூவுமே ஓரத்தில் உடைய அழகு நிறைந்த அகத்தியான் பள்ளி வாழும் இறைவனே! அழிவற்ற வேத முதல்வனே! உன் இரு மலரடிகளைக் கண்டு என் குறை தீர்வது எப்போது என்று சொல்."

கழி நிலம் – நெய்தல் நிலம். வாழ் +ஈசா +அழிவு +இல். **மறைமுதல்** – வேத முதல்வனே.

Oh! Lord Resindent of **Akattiyānpaḷḷi**
The city beautiful bounded by just a region coastal
With *Ūmattai*[1] flowers only,
Oh! Prime Lord of scriptures all,
Do tell me when I can see,
The pair divine of Thy flowery feet
And get my grievances redressed

1. *Ūmattai* - a toxic plant known as **datura** with tubeshaped flowers.

நாரை விடு தூது

(நாரையைத் தூதாக விடுத்தல்)

21. அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

கூறுவீ ரெம்மை வேண்டிக் குளக்கரை நாரை காணீர்
கீறுகொ ளிந்து மாரக் கிரியினின் றெழும்பி மிக்க
வூறுசெய் தென்றற் காற்று மொவ்விய விடயந் தன்னை
யாறுசேர் சடையார் நந்த மகத்தியான் பள்ளி யற்கே.

குளக்கரையிலுள்ள நாரைகளே! நீங்கள் எனக்காக வேண்டி, கங்கையணிந்த சடையை உடைய அகத்தியான் பள்ளி இறைவனிடம் சென்று, கீற்றாக வரும் சந்திரனும், அம்மலையிலிருந்து கிளம்பி வரும் தென்றலும் எனக்குத் துன்பம் தருகின்ற செய்தியைக் கூறுவீராக.

இந்து – சந்திரன். **நாரைகாள் +நீர்** – நாரைகாணீர். **கிரி** – மலை. **ஊறு** – துன்பம். **விடயம்** – செய்தி. **கீறு** – கீற்று. **ஆறு** – கங்கை.

Oh! storks on the tankbunds,
Do please for my sake,
Go to the Lord of **Akattiyāṉpaḷḷi**
Who doth hold **Kaṅkai** in His locks matted.
And convey to Him the acute misery mine,
Caused by the moon that ariseth as a beam bright
And the breeze that blows from the mountains yonder.

22. இரங்கல்

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

கேசவனுங் கிரியுருவ மெடுத்துங் காணாக்
கிளர்பதத்தோ னகத்திநகர் தன்னில் வாழு
மீசனவ னெற்கிதழித் தாரின் றீந்தா
லிளமகளி ரிங்குநின்று வம்பு பேசார்
வாசமுள சந்தனமுந் தனத்திற் சேரும்
வார்கடலி னொலிக்குமிவண் மயக்கங் கொள்ளேன்
வீசுவட காற்றிற்கு நோகேன் மையன்
மேனோக்கா திரவுமிக நீண்டி டாதே.

திருமாலும் காண முடியாத பாதத்தையுடையவனும், மலையுருவம் எடுத்தவனும், ஆகிய அகத்தியான் பள்ளி ஈசன் எனக்கு அவனுடைய கொன்றை மாலையைத் தந்தானாகில் இளம்

பெண்கள் (என்னைப் பற்றி) வம்பு பேச மாட்டார்கள். என் மார்புக்குச் சந்தனம் பூசப்படும். கடலொலிகேட்டு மயங்க மாட்டேன்; வடக்கேயிருந்து வீசும் வாடைக் காற்றுக்கும் வருந்த மாட்டேன். இரவும் நீளாது. துன்பமும் மிகாது. (மாலை தராததால் தலைவி சந்தனம் பூசாமல் கடலொலிக்கு மயங்கி, வாடைக் காற்றுக்கும், இரவுக்கும் வருந்தி உடல் மெலிவுற்றிருப்பதால் ஊர் மகளிர் வம்பு பேசுகின்றனர். இவை நீங்க வேண்டுமானால் இறைவன் தலைவியை ஏற்க வேண்டும் என்பது கருத்து).

கேசவன் – திருமால். **கிரி** – மலை. **இதழி** – கொன்றை. **தார்** – மாலை.

If the Lord of **Akattiyāṉpaḷḷi**
Who did assume a mountain's shape,
And whose feet divine **Kēcavaṉ** could not find,
Gives me His ***Koṉṟai*** garland,
Women young won't gossip,
Sandalpaste will adorn my breasts for sure
Never shall I feel as under a spell
On listening to the rumbling of the seas
Nor shall I be hurt by the *Vāṭai*[1] wind chill
Which blows from the morth
Nights won't be painfully long
As they are now due to the Lord's indifference.

1. *Vāṭai* – The north wind which is chill and biting.

23. கட்டளைக் கலித்துறை

நீண்டவ னைச்சிவ னாக்கிய வன்பணி நீலமிடற்
றாண்டவ னையகத் தீசனைப் பையர வாபரணம்
பூண்டவ னையிரு மாமுனி கண்டவண் போற்றிச்செய்
தாண்டவ னைத்தின மேத்தக்கை லையிடந் தந்திடுமே.

நெடியவனாகிய திருமாலைச் சிவனாக்கி அவனால் வணங்கப்படும் நீலநிறம் பொருந்திய கழுத்தையுடையவனை, அகத்தீசனை, நச்சுப் பையை யுடைய பாம்பை ஆபரணமாக அணிந்தவனை, பதஞ்சலி, வியாக்கிரபாதர் என்னும் இரு முனிவராலும் வணங்கப்படும் நடராசப் பெருமானை, தினமும் வணங்கினால் கயிலையில் இடம் கிடைக்கும்.

நீண்டவன் – திருமால். **பையரவு** – நச்சுப்பையையுடைய நல்ல பாம்பு.

If we worship daily,
Akatticaṉ who did convert **Tirumāl**
As the blue throated **Civaṉ**'s worshipper **Caivite**
And who doth sport a snake with a venomous pouch
As an ornament veritable,
And who as a Dancer Divine[1] and cosmic
Was worshipped by two saints[2] great and holy,
If we worship the Lord such
We are sure to get a berth eternal
In **Kayilai** quite accomodative.

1. Dancer Divine (*Tāṇṭavaṉ*) – Lord **Naṭarājā** of **Citamparam**.
2. Two Saints – **Patañcali** and **Viyākrapātā**, the worshippers of Lord **Naṭarājā** .

24. இரங்கல்

(தலைவனைப் பிரிந்துறைகின்ற நெய்தல் நிலத்துத் தலைமகள், அங்குள்ள பொருள்களை நோக்கி தான் படும் வருத்தங் கூறி இரங்கியது)

மடக்கு

(வந்த தொடரே மீண்டும் வந்து வேறு வேறு பொருள் தருவது)

பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

மேக மளாவி யடங்கலையே வேளுக் காவி யடங்கலையே
வேலையிற் சரக்கோ மலைபடவே விழிய சரக்கோ மலைபடவே

மாகம் வரக்காண் கரும்பனையே மாலை வரக்காண் கரும்பனையே
மரங்க டழைத்திடு மஞ்சரமே மயிலைய ழைத்திடு மஞ்சரமே
மோக வனங்கொளு மோதிமமே மோக வனங்கொளு மோதிமமே
முத்த ரெனப்பட் டசைகதமே மூளு மனற்பட் டசைகதமே
சாகரத் தேயுள வம்பேரே சடலத் தேயுள வம்பேரே
தாமரை யகத்தீ சாரங்கமே தருவீ ரகத்தீ சாரங்கமே.

மேகங்கள் சூழ்ந்தவை அடங்கவில்லை. என் காமத்துக்கு இன்னும் உயிர் போகவில்லை. கடல்படு பொருள்கள் மலைக்கு வந்து விட்டன. சூரியன் கண்துயில மலைக்குச் சென்று விட்டான். கரிய பனைகள் ஆகாயம் வரை தெரிகின்றன. மாலையில் மன்மதனும் வந்து விட்டான். வறண்ட நிலத்தில் மரங்கள் தழைத்து விட்டன. மேகக் கூட்டங்கள் மயிலை அழைக்கின்றன. அன்னங்கள் அன்னத்தைச் சேர்கின்றன. கவரிமான்கள் (துணைதேடி) வனத்தை அடைகின்றன. கடற்கரை மணல்கள் முத்துப் போல் ஒளிர்கின்றன. காமவெப்பத்தால் சினம் எழுகிறது. கடலின் தண்ணீர் அழகாக உள்ளது. உடலின் வாசனையும் அழகாக உள்ளது. தாமரை மலர் போன்ற என் மென்மையான உள்ளத்தில் ஏற்படும் வெப்பம் உடலையும் சுடுகிறது. அகத்தீசுரரே என் நிறத்தைக் கொடுப்பீராக. (புணர்ச்சியைக் கொடு எனினும் ஆம்)

வேள் – விருப்பம். **ஆவி** – உயிர். சரக்கு – பொருள். விழி + அசர + கோ. மாகம் – ஆகாயம். **கரும்** (மை) + **பனை** – கரியபனை. **கரும்பனை** – கரும்புவில்லுடைய மன்மதனை. தழைத்திடும் + அம் + சுரம். அழைத்திடும் + மஞ்ச + உரம். மோக + அனம். மோக + வனம். **ஓதிமம்** – அன்னம். கவரிமான். **சைகதம்** – மணல். **அசை + கதம்** – கோபம் எழுதல். **சாகரம்** – கடல். **அம்பு** – நீர். **சடலம்** – உடல். **அம்பு** – வாசனை. ஏர் – அழகு. அகத்தீ + சார் + அங்கம். தருவீர் + அகத்தீச + ரங்கம். ரங்கம் – நிறம்.

The heroine *(Talaivi)* of a coastal *(neytal)* region complains to the components of that region of her pangs of separation from the hero *(Talaivan)*

The gathered clouds have not yet cleared,
My desire lustful has not yet subsided,
The seaborne goods, have reached the mountian,

The sun with eyes weary
Has gone to sleep behind the mountain,
Black palms tall are seen to scrape the skies,
Ma<u>n</u>mata<u>n</u> too has arrived to indicate the evening
Trees have flourished in arid lands,
Clouds invite peacocks but temptingly,
Swans mate with partners theirs proper,
And *Kavaṅ*[1] deer seek in jungles their own mates,
The sands of the seashore glitter like pearls,
Lustful heat doth generate fury indeed,
Water in the sea is simply beautiful
Bodily fragrance is equally elegant
The heat of passion which torments my tendermind lotuslike
Doth hurt my body as well
Oh! **Lord Akattīca!** give me back my hue proper
And grant me too the supreme pleasure of Thy union sexual

1. *Kavaṅ* - a kind of deer supposed to be so sensitive as would die even if a single hair is plucked from its body

25. நேரிசை வெண்பா

சாரங்க பாணிக்குச் சக்கரமீந் தோய்கொன்றைத்
தாரங்க மீதிற் றரித்தோயே – பாரங்க
மோங்கத்தென் பால்வடக்கு முட்காரக் கும்பசனைத்
தாங்கவனுப் பித்தோய் சரண்.

வில்லையுடைய திருமாலுக்குச் சக்கரப்படையை அளித்தவனே! கொன்றை மாலையை உடலில் தரித்தவனே! பூமியின் தென்பகுதி உயர்ந்து வடபகுதி தாழ அதனைச் சமன் செய்ய அகத்தியரைத் தென் திசைக்கு அனுப்பியவனே! நான் உன் அடைக்கலம்.

சாரங்கம் – வில். **பாணி** – கை. **சாரங்கபாணி** – வில்லேந்திய கையையுடையவன். பெருமாளுக்கு பஞ்சாயுதம் உண்டு. அவை சங்கு, சக்கரம், வாள், வில், கதை ஆகியவை தார் + அங்கம். **தார்** – மாலை. **அங்கம்** – உடல். **பாரங்கம்** – பூமியின் பகுதி. **கும்பசன்** – கும்பமுனி – கும்பத்தில் தோன்றியவர், அகத்தியர். "மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றருள் செய்தவன்" என்னும் திருப்பல்லாண்டுத் தொடர் இங்கு ஒப்பு நோக்கத் தக்கது (திருப்பல்லாண்டு பாடல் – 9)

Oh! Lord who did provide a wheel divine
To the bowwielding **Cāraṅkapāṇi**[1]
And who doth wear a ***Koṉṟai*** garland on his person holy
Oh ! Lord who did send **Akattīyar**[2]
To balance the risen hemisphere of the south
With the lowered part morthern,
I seek refuge Thine in total surrender.

1. **Cāraṅkapāṇi** - a manifestation of **Tirumāl** as a wielder of a bow. **Cāraṅkam** means a bow. There is **Cāraṅkapāṇi** temple at **Kumpakōṇam** a town in **Tañcāvūr** district.

2. **Akattīyar** - When once the southern hemisphere of the earth rose steeply resulting in the descent of the northern part, **Lord Civaṉ** sent **Akattīyar** to the south. When that midget saint of mighty penance landed there, the sourthern part came down on a par with the north. The balance of the earth was thus restored.

26. களி

(கள்ளுண்டு களித்தவன் பாடுவது)

பதினாறு சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரியச் சந்த விருந்தம்

சரண டைந்தே யகத்திய நாதனுந்
தங்கி யேதொழு தேத்தும் பதிக்குளே
சார்ந்த வன்புகழ் பேசித் தருக்களைத்
தாள மோடுரைத் தாடு மடியரே

மரண டைந்திடு மந்தப் பதிக்குளே
யாடு கின்ற பெருத்த களியரே
மாய்ந்து பார்க்கிற் குருக்களுக் கேநிக
ராகு மேபனை யேனெனி லப்பனை
பரண டைந்து தினமு முயன்றிடிற்
பலமு முண்டதி லுள்ள நலத்தையும்
பார்த்த பேரறி வார்களல் லாமலும்
பலவ கைப்படு நூலெழு தப்படு
முரண டைந்ததோ ரேடுமுண் டாலது
மோக்க வீடுந் தருந்திற முள்ளதே
முனையெழுத் தாணி யாலெழு தாதவோர்
மொய்கொண் மந்திரம் பாளையுட் கொண்டதே.

அகத்தியர் சரணடைந்து (பூசை செய்து) வாழும் அகத்தியான் பள்ளியில், அகத்தீசர் புகழைப் பேசி, இசைப்பாடல்களை ராகத்தோடு பாடி ஆடும் நாங்கள், காவல் நிறைந்த அவ்வூரில் கள்ளுண்டு ஆடும் கள்வெறியர் ஆவோம். ஆராய்ந்து பார்த்தால் பனைமரம் குருக்களுக்கு நிகராகும். எப்படியெனில் பனைமரத்தில் தினமும் ஏறிக் கள் இறக்கி உண்டால் உடல் வலிமை பெறும். பார்த்தவர் அதன் பெருமை அறிவர். குருக்கள் (முனிவர்) பர்ண சாலையில் இருந்து தினமும் முயன்று தவம் செய்தால் பயன் பெறுவர். பார்த்தவர் அவர் பெருமையறிவர். பலவகைநூலும் பனையேட்டில் எழுதப்படும். பெருமையுள்ள ஏடுகள் (நூல்கள்) மோட்சமும் தரும். பலவகை நூலும் முனிவர்களால் எழுதப்பெறும். அவற்றுள் சிறந்த நூல்கள் மோட்சமும் தரும். எழுத்தாணியால் எழுதப்படாத ஒரு மந்திரச சக்தி (மயக்கம் தரும் சக்தி) பாளையில் உள்ளது. எழுத்தாணியால் எழுதப்படாத மந்திர சக்தி முனிவர்களிடமும் உள்ளது.

சரண் – அடைக்கலம். **பதி** – ஊர். **அரண்** – காவல். **தரு** – இசைப்பாடல் வகையுள் ஒன்று. **பரண்** – மரத்திலமைக்கும் பரண், தவச்சாலை. **பலம்** – உடல்வலிமை, பயன். **முரண்** – பருமை. **மோக்கம்** – மோட்சம் – வீடு.

Song of revelry by a toddyswiller

Frenzied drunkards are we at **Akattiyāṉpaḷḷi** seare,
Where we dance and sing with delight
Landatory verses set to music proper
Hailing the glory of **Akattīcar**
Worshipped by **Akattiyaṉ** at the shrine holy,
On an analysis by observation we can state,
That a palm tree is aventabe priest indeed,
If one climbs a palm tree every day
And swills the toddy tapped therein
His body will acquire strength for more.
Those who have witnessed exercise that
Are aware of its value beneficial
Saintly priests who perform penance austere
At *Parṇacālai*[1] thatched with palmfronds
Will also be rewarded for devotion theirs
Observers will vouch for that saintly effort as well .
Besides various works valuable and erudite
Will be written on palmleaves as manuscripts
Many such works of lasting value
Will guide the readers to bliss eternal
Saints will write works such on palm leaves
The best of which will ensure berths in heaven
There is a binding spell in the palm spathe
Which the stylus cannot provide in palm leaves
Saints too have a similar spell not coded in manuscripts such.

1. ***Parṇacālai*** - A cottage thatched with palmyra leaves or fronds. Saints reside in such cottages.

27. வஞ்சித் துறை

கொண்டுளங் குறுமுனி
தொண்டுசெய் தூயனைக்
கண்டுகால் வீழ்குவோ
ரண்டர்நா டாள்வரே.

குறுமுனியாகிய அகத்தியர் மனதிற் கொண்டு தொண்டு செய்யும் தூயவனைக் கண்டு காலில் வீழ்பவர் தேவர் நாடாகிய அமராவதியை ஆள்வர்.

அண்டர் – தேவர்.

Pious folk who fall at the feet
Of the perceived Lord Pristine
Whom **Akattīyar** did worship in devotion earnest
Will rule over **Amarāvati**[1] in heaven

1. **Amarāvati** – The land or the city of the Heavenly beings.

28. நேரிசை வெண்பா

ஆளும் பரம ரகத்தீசர் வாழ்பதியி
னாளும் வதியுமிந் நாயகியின் – றோளும்வேய்
பன்முத் ததரம் பவளங்கண் ணீலமுலை
கொன்மத்த கீசனிரு கொம்பு.

நம்மை ஆட்கொள்ளும் அகத்தீசர் வாழும் அகத்தியான் பள்ளியில் வசிக்கும் இத்தலைவியின் தோள் மூங்கில். பல் முத்து. உதடு பவளம். கண் நீலமலர். முலை கொல்லும் யானையின் இரு கொம்பு.

வதியும் – வசிக்கும் – வாழும். **வேய்** – மூங்கில். **அதரம்** – உதடு. **மத்தகீசன்** – மத்தகத்தையுடைய யானை.

The damsel who doth reside
At the place where **Akattīcar** the Prime Lord berign
Accommodates us under His aegis divine,
Hath shoulders bamboo like and pearly teeth
Coral lips and eyes blue as well
Her breasts are like the tusks both
Of a killer elephant indeed.

29. கட்டளைக் கலித்துறை

கொம்பொன் றுடையோனைக் குட்டிய வன்றொழு கோவையொரு
வம்பன் பொழிற்சூ ழகத்தி நகர்வா ழமலனைமற்
றெம்பன் னகப்பூ ணனைப்பாகம் **பேராள்** எழிற்பதியை
நம்பன் றனைத்துதி யன்பர்க்கென் னாளு நரகிலையே.

ஒற்றைக் கொம்பையுடைய விநாயகனைக் குட்டிய அகத்தியரால் வணங்கப்படும் தலைவன். சோலை சூழ்ந்த அகத்தியான் பள்ளியில் வாழும் குற்றமற்றவன். அவன் பாம்பை அணிகலனாக உடையவன். பாகம் பிரியாதவளாகிய உமையின் கணவன். அப்படிப்பட்ட சிவனைத் துதிக்கும் அன்பர்க்கு எந்நாளும் நரகம் இல்லை.

பன்னகம் – பாம்பு. **நம்பன்** – சிவன். **பாகம்பிரியாள்** – அகத்தியான் பள்ளி இறைவி உமை. அகத்தியர் காவிரியைக் குடத்தி லடைக்க, உலக நலம் கருதி விநாயகர் காக்கை வடிவம் எடுத்துக் கமண்டலத்தைத் தள்ளிக் காவிரியை விடுவிக்க, சினம் கொண்ட அகத்தியர் விநாயகரைத் துரத்தி அவர் தலையில் குட்டினார் என்பது புராணம். (அபிதான சிந்தாமணி ப–3).

The devotees who worship **Lord Civa<u>n</u>**
The Leader worshipped by **Akattīya<u>n</u>**
Who with his knuckles rapped **Vināyaka<u>n</u>**[1] singletusked,
The Lord flawless who doth reside

At **Akattiyāṉpaḷḷi** girdled by groves,
And who as well doth sport a snake
As an ornament on His self,
Besides being the consort of **Umai** inseparable
As a part of His person divine
Those who worship the Lord with attributes such
Will never go to hell.

1. **rapped Vināyakaṉ** – Saint **Akattīyar** got angry with **Vināyakaṉ** as the latter overturned the saint's bowl which contained **Kāvēri** water. Thus the pent up river was made to flow in **Tamilnāṭu.**

30. சம்பிரதம்
(சித்து வேலை செய்தல்)
எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்

ஏழ்நிலங் களையெடுத் திலகுசெண் டாடுவோ
மேழெழிலி யும்பி சைகுவோ
மிரவுபக லாகவும் பகலிரா வாகவுமொ
ரெளிதினி லியற்றி வைப்போ
மாழ்கடலை யேழையு மெடுத்துப் புசித்திடுவ
மாரெட்டு வரையைக் கரத்தி
லடக்கிவைப் போந்துங்க நீரையமு தாக்குவோ
மாகாய வாசி களையும்
வாழ்குகையு ளேவரச் செய்குவோங் கனலையும்
வாயினி லெடுத்த யிலுவோ
மன்னரையும் வலியநா ரிற்கட்டி விழிகணீர்
வழியவே செய்தி டுவமற்

றூழ்மறைய வுந்திசைகண் மாறவுஞ் செய்குவோ
மோதுமிவை வித்தை யலவா
லோருவந மகத்திநக ரீசனைப் போன்மற்றொ
ருருவமுங் காண்பிப் பமே.

ஏழுலகங்களைக் கையில் எடுத்துப் பந்து விளையாடுவோம். ஏழு மேகங்களையும் பிசைவோம். இரவைப் பகலாக்குவோம். பகலை இரவாக்குவோம். ஆழமான கடல்கள் ஏழையும் எடுத்து உண்போம். எட்டு மலையைக் கையில் அடக்கி வைப்போம். நல்ல நீரை அமுதமாக்குவோம். ஆகாய வாசிகளையும் குகையினுள் வரச் சொல்லுவோம். நெருப்பை வாயில் எடுத்து உண்போம். மன்னரை வலிய நாரினால் கட்டி விழிகளில் நீர் வழியச் செய்வோம். ஊழ்வலி மறையவும் திசைகள் மாறவும் செய்குவோம். சொன்ன இவை கூட வித்தைகள் இல்லை. எல்லாவற்றுக்கும் மேலே அகத்தீசரைப் போல் மற்றோர் உருவம் காண்பிப்போம். (ஏழு நிலத்தைக் களையெடுத்து வீதி சமைப்போம்; கடலையை உண்போம்; எள்ளையும், துவரையையும் கையில் அடக்குவோம் ; கரும்பை வாயிலிட்டு மெல்லுவோம்; நரை மயிரை நாரில் கட்டி இழுத்துக் கண்ணில் நீர்வரச் செய்வோம் என்ற பொருளும் உண்டு).

செண்டு– பந்து, வீதி, **எழிலி** – மேகம். **வரை** – மலை. **துங்க** – உயர்ந்த. **கனல்** – நெருப்பு. **அயிலுவோம்** – உண்போம். **ஏழுலகம்** – பூலோகம், புவர்லோகம், சுவர்லோகம், தபோலோகம், மகாலோகம், சனலோகம், சத்தியலோகம் இவை மேல் ஏழுலோகங்கள். அதலம், விதலம், சுதலம், தராதலம, ரசாதலம், மகாதலம், பாதலம் இவை கீழ் ஏழுலோகங்கள். **ஏழுமேகம்** – ஆவர்த்தம், சம்வர்த்தம், புட்கலா வர்த்தம், சங்காரித்தம், துரோணம், காளமுகி, நீலவருணம். **ஏழுகடல்** – உவர்நீர்க்கடல், நன்னீர்க்டல், பாற்கடல், தயிர்க்கடல், நெய்க்கடல், கருப்பஞ்சாற்றுக்கடல், தேன் கடல் ஆகியவை. **எட்டுவரை** – இமயம், ஏமகூடம். கந்தமாதனம் கயிலை, நிடதம், நீலகிரி, மந்தரம், விந்தம். **கனல்** – கன்னல் – கரும்பு. **எட்டுவரை**– எட்டு +வரை, எள் + துவரை.

Campiratam
(Declaration of impossible feats)

We will take the worlds seven[1] in our hands
And play with them as balls,
We will knead the clouds seven[2] in the skies,

We will convert nights into days and days into nights
Drink we will the seas seven[3] so deep
And confine the mountains eight[4] in our hands for sure,
We'll make ambrosia sweet out of water pure and simple,
We will drive the heavenly folk to dwell in caves,
We'll hold fire in mouths ours and eat it too
And bind monarchs with ropes stout and make them shed tears
Change we will the destiny's course
And rearrange as well the directions all,
Even all these are not real feats
As we can project another **Akattīcar** so illusory,
As to pass for the real Lord Himself.

1. **The seven worlds** are **Pūlōkam, Puvarlōkam, Cuvarlōkam, Tapōlōkam, Mahālōkam, Canalōkam** and **Cattiyalōkam** of the upper strata. **Atalam, Vitalam, Cutalam, Tarātalam, Racātalam, Mahātalam** and **Pātāḷam** are the lower seven worlds.
2. **The seven clouds** are **Āvarttam, Camvarttam, Puṭkalavarttam, Caṅkārittam, Turōṇam, Kāḷamuki** and **Nīlavarunam.**
3. **The seven seas** are, **Uvarnīrkkaṭal, Nannīrkkaṭal, Pāṟkaṭal, Tayirkkaṭal, Neykkaṭal, Karuppañcāṟṟukkaṭal** and **Tēnkaṭal.**
4. **Eight mountains are Imayam, Ēmakūṭam, Kantamātaṉam, Kayilai, Niṭatam, Nīlakiri, Mantaram.**

31. குறள் வெண்செந்துறை

மேலக முளவோ விலகத் தீசன்
காலக மேகொள் கன்னியர் கட்கே.

(அகத்தீசர் கால் அகமே கொள் கன்னியர்கட்டு மேலக முளவோ இல்.)

அகத்தீசர் கால்களை அகத்தில் கொள்ளும் கன்னியர்களுக்கு இதற்கு மேலான வீடு எதுவும் உளதோ? இல்லை.

Is there any *Vītu*[1] else of bliss eternal
For the maidens who harbour
Akattīcar in minds theirs? None indeed

32. தாய்க்கூற்று

பதினான்குசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

கட்செவிக ளாபரண மடுபுலித் தோலாடை
கரியுரிப் போர்வை வெள்ளைக்
காளைவா கனமோர்சுடு காடிடம் பூசுவது
காடுடை யசுட லைப்பொடி
நட்பலகை நாயகனோர் நத்தன்மைத் துனனழகு
நாரிவரை யரையன் மகளாம்
நால்வாய் முகத்தனுமோ ராறுதலை யீராறு
நாட்டமுள னும்பு தல்வராம்
பெட்புமரு மகள்வள்ளி தெய்வானை மேருப்
பிறங்கல் விற்கூ லாயுதம்
பேசுதற் கரியமழு மான்கரத் தேந்தியொரு
பிறையுடைச் சடையு டையவன்
கொட்புலவு மடவிகொ ளகத்திநகர் தன்னில்வாழ்
குமரியே யுன்ற னுக்குக்
கோலனாய் வருவனோ வவனாசை நீமிகக்
கொள்ளு வதுவே வீணாகுமே.

காடு நிறைந்த அகத்திநகர் வாழும் குமரியே! நீ விரும்பும் சிவனுக்குப் பாம்புகள் ஆபரணங்கள், கொல்லும் தொழிலையுடைய புலியினது தோல் ஆடை. யானையின் உரி போர்வை. வெள்ளைக் காளை வாகனம். சுடுகாடு வாழிடம். அவன் பூசுவது, சுடுகாட்டுச் சாம்பல். நட்பு பேய்களின் தலைவன். இருண்ட நிறமுடைய திருமால் மைத்துனன். மலையரையன் மகள் மனைவி. தொங்குகின்ற துதிக்கையையுடைய யானை முகத்தனும், ஆறு

தலையும், பன்னிரு கண்ணுடையவனும் புதல்வர்கள். வள்ளி, தெய்வயானை மருமகள்கள். மேருமலை வில். ஆயுதம், சூலாயுதம். கையில் ஏந்தியிருப்பவை மழுவும், மானும். பிறையைச் சடையில் உடையவன். இப்படிப்பட்ட அகத்தீசன் உனக்காக மணக்கோலம் கொண்டு வருவானோ? அவன்மீது நீ ஆசை கொள்வது வீணான செயலாகும்.

கட்செவி – கண்ணையே செவியாக உடையது, பாம்பு. **கரி** – யானை. **அலகை** – பேய். **நத்தன்** – இருள் போன்றவன். **நாரி** – பெண். **வரை** – மலை. **நால்வாய்** – தொங்கும் வாய். துதிக்கை. **நாட்டம்** – கண். **பெட்பு** – விரும்புத்தக்க. **பிறங்கல்** – மலை. **கொட்புலவு** – சுழன்று திரியும். **அடவி** – காடு.

A mother's caution

Oh! Damsel of **Akattīnakar** covered by forests dense,
Lord Civa<u>n</u> of whom Thou art so enamoured
Doth sport snakes as ornaments His
His garment is but the skin of a cruel tiger predatory
A peeled elephant hide is His shawl
His mount is but a bull white,
The cremation ground is His abode of choice,
He doth smear the ash from the burning ghat
On His person all over,
His friend is but the devil's chief dark,
The dark hued **Tirumāl** is His wife's brother,
His consort is the daughter of the king of mountains,
The elephant headed **Vināyaka<u>n</u>** with a trunk to boot
And the six faced dozeneyed **Muruka<u>n</u>** are His sons indeed,
Vaḷḷi and **Teyvayā<u>n</u>ai**[1] are His daughters-in-law,
Mount *Mēru*[2] is His bow veritable,
His weapon is the trident sharp,
He doth hold a deer and an axe in His hand,
He wears the crescent moon on His locks matted,
Do you expect the Lord such

To arrive as a bridegroom proper to wed thee?
It is a vain desire on thy part,
Thou art only hoping against hope.

1. **Va!!i and Teyvayāṉai** – The spouses of Lord Murukaṉ.
2. **Mount *Mēru*** – A legendary mountain.

33. கலிநிலைத்துறை

வீணா வாத விதூஷணி யம்பிகை மேவுமறை
பேணா வூர்மண வாளரை யேகாண் பேர்முனிவன்
காணா நின்றவ கத்திந கர்வாழ் கடவுள்கழற்
பூணா நின்றவ ரேபுன் னரகிற் போகாரே.

வீணா வாத விதூஷணி என்று பெயர் படைத்த உமையம்மையுடன் உறைகின்ற திருமறைக்காட்டிறைவனைக் காணவந்த முனிவர்களும் கண்ட அகத்திநகர் வாழும் கடவுள் பாதங்களைத் தலைமேல் பூண்டவர் நரகத்தை அடையமாட்டார்.

The saints who arrived at **Maṟaikkāṭu** hallowed,
To see the Lord who doth reside there with **Vīnāvātavitūṣaṇi**[1]
Did see and worship the Lord resident
Of **Akattīnatar** as well
Hence those who hold on their heads
The feet of **Akattīcar** in reverence pious
Will never wallow in hell.

1. **Vīnāvātavitūṣaṇi** - The goddess at **Maṟaikkāṭu** or **Vetāraṇyam.**

34. வஞ்சித்துறை

காரார் கடிபொழி
லோரா ரிறைமுனி
யூரா ருறுநர
கோரா ருறுதியே.

மேகம் வந்து தங்கும் மணம் பொருந்திய சோலை சூழ்ந்த, அழகு பொருந்திய, அகத்தியர் பெயரால் அமைந்த ஊரில் உள்ளவர்கள் நரகத்தை அடையமாட்டார்கள். இது உறுதி.

கார் – மேகம். கடி – மணம். **பொழில்** – சோலை. ஏர் – அழகு. **ஆர்** – நிறைந்த. இறை முனி – அகத்தியர். **ஊரார்** + உறு + நரகு + ஒரார். **ஒரார்** – அடையமாட்டார்.

Those who reside at the place lovely
Named after the midget saint **Akattīyar**
Where clouds sojourn and fragrant groves surround
Will never go to hell for sure.

35. கைக்கிளை

(கைக்கிளை – ஒரு தலைக் காமம்)

மருட்பா

மருட்பா – செய்யுள் வகையுள் ஒன்று. முதலில் வெண்பாவில் தொடங்கி ஆசிரியப்பாவில் முடிவது. இங்கு தலைவன் மருளுவதற்கு மருட்பாவையே ஆசிரியர் பயன்படுத்தியிருப்பது நோக்கத்தக்கது.

உறுகாலு மேதினியி லூன்றியது பூவி
லறுகாலு மொய்த்ததா லஞ்சேற்–சிறுகாலு
நெஞ்சே யகத்தி நெறிநகர்
மஞ்சே நிகர்தலை மாதணங் கலளே.

கால் பூமியில் படுகிறது. இவள் அணிந்திருக்கும் பூவில் வண்டு மொய்க்கின்றது. ஆகையால் அகத்தி நகர் வாழும் மேகம் போலும் கூந்தலுடைய இப்பெண் தெய்வப் பெண் அல்லள். பூமியிலுள்ள மானிடப் பெண்ணே. ஆகவே நெஞ்சே! சிறிதும் அஞ்சாதே.

(இது தலைவன் தலைவியைக் கண்டு இவள் தெய்வப் பெண்ணோ மானிடப் பெண்ணோ என ஐயுற்றுத் தெளிந்தது. அகப்பொருட் கோவைகளில் தலைவியைத் தலைவன் காணுதல், ஐயுறுதல், தெளிதல், ஆகியவை தலைவன் பக்கல் மட்டுமே நிகழ்வதாதலால் கைக்கிளையில் அடங்கும்)

மேதினி – பூமி. அறுகால் – ஆறுகால்களையுடைய வண்டு. மஞ்சு – மேகம். அஞ்சேல் + சிறுகாலும் – சிறிதும் அஞ்சாதே.

Kaikkiḷai – one sided love or lust

Maruṭpā

Maruṭpā is a poem which begins as a *Veṇpā* and ends as an *Aciriyappā* in its metrical pattern.

Here this song is indicating the confusion and doubt of the *Talaivaṉ*[1] regarding the human identity of the *Talaivi*[2] and to the subsequent clearance of his doubts.]

Her feet touch the earth
Beetles swarm around the flowers she wears
Hence this damsel with tresses couldlike
Who doth reside at **Akattinakar**
Is indeed a woman earthly
And not an apparition divine.

1. *Talaivaṉ* – hero as per the concept of Caṅkam poetry.
2. *Talaivi* – heroine as per the concept of Caṅkam poetry.

36. நிலை மண்டில ஆசிரியப்பா

உயிர்வருக்க மோனை

அணங்கிடப் பாகத் திணங்கிய வருளை
ஆவி யனைத்தினு மேவிய பொருளை
இடப மேலிருந் தடல்கொளு மாதியை
ஈசனா யெங்குந் தேசுகொள் சோதியை
உலகழி நாளினு மிலகுறு விளக்கை
ஊனமோர் காலுந் தானிலாச் சரக்கை

என்பா பரணத் தன்புகொண் மூர்த்தியை
ஏகமா யுருபம நேகமாங் கீர்த்தியை
ஐந்தக் கரத்தி லுந்திய தேவை
ஒடிவிலா மறையின் முடியமர் கோவை
ஓரகத் தீசர் சீர்நகர்க் கடவுளை
ஔவிய மிலாத்துதி செய்யிது திடனே.

உலா தேவியை இடப்பாகத்தில் கொண்டு விளங்கும் அருள் வடிவானவனை, உயிர்கள் அனைத்திலும் பொருந்தி விளங்கும் பொருளை, எருதின் மேலிருக்கும் வலிமை பொருந்திய மூலப்பொருளை, ஈசனாய் எங்கும் அழகு பொருந்தி விளங்கும் சோதியை, உலகம் அழியும் நாளிலும் இலங்கும் விளக்கை, ஒரு காலும் குறைவில்லாப் பொருளை, எலும்பை ஆபரணமாக அணியும் அன்புருவான மூர்த்தியை, ஒருருவாயும் பலவுருவாயும் விளங்கும் புகழ் மிக்கவனை, சிவாய நம வென்னும் திருவைந்தெழுத்தில் விளங்கும் தேவனை, குறைவில் வேதத்தின் உச்சியில் அமர்ந்த இறைவனை, அகத்தீசர் நகர்க் (அகத்தியான் பள்ளி) கடவுளைப் பொறாமையில்லாமல் துதி செய்வாயாக.

அணங்கு – உமையம்மை. **இடபம்** – ரிஷபம். எருது. **அடல்** – வலிமை, **தேசு** – வலிமை, அழகு, **ஊனம்** – குறை. **என்பு** – எலும்பு. **ஔவியம்** – பொறாமை.

Do worship without any inhibition envious
Lord Akattīcar of **Akattīnakar** glorious
Who as grace divine personified
Hath held **Umai** on His left,
Who doth exist but properly in forms of life all.
The Prime one mighty astride a bull,
The Light lovely as Lord Omnipresent,
The Lamp which is eternal and burns
Even on the day of the world's extinction
The object perfect sans blemish,
The Lord who loves to sport bones as ornaments,

The famed God in a shape single
And in shapes manifold too,
He who is contained in the sacred letters five[1]
The Lord seated at the crest of scriptures flawless,
Do worship the glorious Lord such.

1. The five sacred letters are நமசிவாய (**Na Ma Ci Vā Ya**) according to the worshippers of **Lord Civan̲**.

37. நேரிசை வெண்பா

திடமுண் டெனவிண்ணோர் சேரமருந் துண்ண
விடமுண்டு காத்த மிடறோ—னிடமுண்ட
வம்பிகையோ டாரகத்தி யான்பள்ளி காணுமவர்க்
கிம்பருல கின்னலென்று மில்.

இறப்பின்றி இருப்பதற்காகத் தேவர்கள் அமுதுண்ண வேண்டி, நஞ்சையுண்டு காப்பாற்றிய கழுத்தையுடையவனும், இடப்பாகத்தில் அம்பிகையைக் கொண்டவனுமாகிய சிவன் வாழும் அகத்தியான் பள்ளியைத் தரிசிப்பவர்க்கு, இவ்வுலகில் துன்பமே இல்லை.

திடம் – அழியாமை. **விண்ணோர்** – தேவர். **மருந்து** – அமிர்தம். **மிடறு** – கழுத்து. **இம்பருலகு** – மண்ணுலகு. **இன்னல்** – துன்பம்.

For those who see at **Akattiyān̲paḷḷi**
The Lord who did consume venom deadly
To enable the heavenly folk to pastake amprosia
To attain immortality
And who did accommodate on His left.
Goddess **Umai.**
For those who see the Lord such
There will be no misery in this world of ours.

38. கட்டளைக் கலித்துறை

என்றுஞ் சிரம தகத்தீசர் தாளை யிறைஞ்சிடக்கா
தொன்றும் பிரம ரிசைகேட்க வாதிக் குறுபணிக
டுன்றுங் கரங்க ளியற்றிடப் புந்தி துதித்திடவே
பொன்றலி லங்கம் விழிகாண நாச்சீர் புகன்றிடவே.

அகத்தீசரை என்றும் வணங்கவே தலை. அவர் புகழைக் கேட்கவே காது. அவருக்குப் பணிகள் செய்திடவே கைகள். துதித்திடவே அறிவு. அழகு குறையாத அவருடைய உடலைக் காணவே விழிகள். அவர் புகழ் சொல்லவே நா.

சிரம் – தலை. **இறைஞ்ச** – வணங்க. **துன்றும்** – நெருங்கிய. **புந்தி** – அறிவு. **ஏர்** – அழகு. **பொன்றல்இல்** – குறையாத.

The head is there only to bow before **Akattīcar**
The ears are meant to listen to His glory alone,
Hands are there to offer Him service exclusive,
Intellect is there only to worship Him,
Eyes are there to behold
His body beautiful which never doth diminish
The tongue is there but to sing His praise.

39. கீரையார்

(கீரை விற்பவளிடம் கீரை வாங்குவது போல் பாடும் பாடல்)

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

புகலடியார் வினைதவிர்க்கும் பொன்னகத்தி யான்பள்ளிப் புரியின் மேவு
மகல்வீதி தொறுங்கீரை கீரையென வறைந்துபகர்ந் தலையு மானே
பகருனது சொல்லேயென் னகமுருகப் பண்ணியதாற் பரிவோ டுன்கை
நகமவைகிள் ளியகீரை நயமேயா மவைமுழுது நான்கொள் வேனே.

தன்னிடம் வந்தவரின் தீ வினை நீக்கும் அகத்தியான் பள்ளியிலுள்ள அகன்ற வீதிகள் தோறும் கீரை கீரையெனக் கூவி விற்கும் பெண்ணே! உன்னுடைய சொல்லே என் உள்ளமுருகச் செய்தது. மேலும் உன் கை அன்போடு கிள்ளிய கீரைகள் மிகவும் விலைநயமாக உள்ளன. எனவே அவை முழுவதையும் நான் வாங்கிக் கொள்வேன்.

அறைந்து பகர்ந்தலையும் – கூவிக் கூவி விலை கூறித்திரியும். **நயம்** – விலை குறைவு.

Oh! Lass who hawks ***Kīrai***[1]
In the wide streets of **Akattiyāṉpaḷḷi**
Which doth dispel the ***Viṉai***[2] evil
Of the pilgrims and visitors there,
Thy voice hath melted me much indeed
And the green leaves plucked by fingernails thirne
Are so fine and cheap
That I have decided to buy the lot entire.

1. ***Kīrai*** – Greens or leaves and stems of a group of plants used in cooking as sidedishes.
2. ***Viṉai*** – The impact of the good or bad deeds of a person.

40. கார்

(தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி கார்காலம் கண்டு வருந்திக் கூறுவது)

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

வேளெரித் தவிழி யாளர் வாழுமொரு
வில்ல கத்திநகர் மயிலனீர்
நாளையே வருவ னென்று சொன்னவரிந்
நாளும் வல்லையினி யென்செய்வேன்
நீளதாம் புவிநி றைந்தி டச்சலதி
நீர்கு டித்துடல் கறுத்துவான்

காளமே கம்வில் வளைத்து மின்னியிடி
காண வந்தமழைக் காலமே.

மேகமானது கடலைக் குடித்து உடல் கருத்து, வில் வளைத்து, மின்னி, இடி இடித்து, பூமி நிறையும்படி மழை பெய்யும் கார் காலம் வந்து விட்டது. மன்மதனை எரித்த விழியையுடைய சிவன் வாழும் அகத்தி நகரில் உள்ள மயில் போன்ற பெண்களே! நாளையே வருவேன் என்று சொல்லிச் சென்ற தலைவர் இன்னும் வரவில்லை. என்ன செய்வேன்?

வேள் – மன்மதன். **சலதி** – கடல். **காளமேகம்** – கரியமேகம். **வல்லை** – வரவில்லை யென்பதன் மரூஉ.

Oh! Lovely lasses peahen like of **Akattiyāṉpaḷḷi**
Where the fiery eyed **Lord Civaṉ** who burnt[1] **Maṉmataṉ** doth reside,
The season of rains has arrived
When the cloud after drinking deep the sea
Becomes dark and arched like a bow
With flashes of lightning and thunder to boot
And is ready to pour so heavily
As to fill the earth entire,
My *Talaivaṉ* (Lord) who has, left
Promising to return on the morrow next
Has not yet arrived
Oh, what shall I do now?

1. **Burnt Maṉmataṉ** – Lord **Civaṉ** was disturbed in His penance by **Maṉmataṉ** the god of love. The enraged **Civaṉ** opened His third eye and burnt **Maṉmataṉ** to ashes.

41. எண்சீராசிரிய விருத்தம்

காரானை யுரித்தானைக் கதியீ வானைக்
கைதவர்தம் புரமெரியக் கண்டான் றன்னை
யோரானை முகத்தானை யுதவி னானை
யுததிவிட முண்டானை யுலகோ ரேத்துஞ்

சீரான மால்விடைமேற் றிகழ்வான் றன்னைத்
திருவகத்தி யான்பள்ளித் தேவைக் கொன்றைத்
தாரானை யன்பர்மனந் தங்கு வானைச்
சாராதார் பிறவாழிக் கரைகா ணாரே.

கரிய யானையை உரித்தவனும், மோட்சம் தருபவனும், அரக்கர்களின் முப்புரத்தை எரித்தவனும், ஆனைமுகனைப் பெற்றவனும், பாற்கடலில் தோன்றிய ஆலகாலவிடத்தை உண்டவனும், உலகம் போற்றும் சிறப்புப் பெற்றவனும், திருமாலாகிய ரிஷபத்தின் மேல் வீற்றிருப்பவனும், கொன்றை மாலை அணிந்தவனும், அன்பர் மனத்தில் தங்குபவனும் ஆகிய அகத்தியான் பள்ளி இறைவனை, அடையாதவர் பிறவிக் கடலின் கரையை அடையமாட்டார்.

உததி – கடல். இங்கு பாற்கடல். **விடை** – ரிஷபம். **தார்** – மாலை. **ஆழி** – கடல்.

Those who fail to seek
The Lord of **Akattiyāṉpaḷḷi**
Who did skin an elephant black,
Who doth grant state eternal,
Who did set ablaze the forts three
Of the demons formidable,
Who did beget the god elephant headed,
Who did consume the seaborne poison deadly,
Whose glory is hailed by the world entire.
Who is seated on **Māl** as his mount bull,
Who doth wear ***Koṉṟai*** garlands,
And who sojourns in the hearts
Of his devotees ardent,
Those who fail to seek the Lord such
Will never reach the shores
Of the oceans of birth vast and varied.

42. குறள் வெண்பா

காணகத் தீசன் கழற்கன்பு செய்மனனே
மாணகந் தான்மருவ வந்து.

மனமே! மாட்சியமைப்பட்ட மனம் பொருந்த (உள்ளன்புடன்) அகத்தீசன் பாதங்களுக்கு அன்பு செய்வாயாக.

மாண் – மாட்சிமைப்பட்ட. **அகம்** – மனம். **கழல்** – கழலணிந்த பாதம்.

Oh! Mind, do hold the ankleted feet
Of the Lord of **Akattiyāṉpaḷḷi**
In thy sincere devotion spontaneous and noble.

43. மடக்கு

கட்டளைக்கலிப்பா

(நேரில் தொடங்கினால் அரையடிக்கு ஒற்று நீக்கிப் பதினோரு எழுத்துக்களும், நிரையில் தொடங்கினால் அரையடிக்கு ஒற்று நீக்கிப் பன்னிரண்டு எழுத்துக்களும் உடைய கலிப்பா)

மருங்கு மையற்கு மைமாத ரங்கமே
மாலய னறியார் நாத ரங்கமே
யொருங்கு சேர்பணி யென்பர வாமையே
யுழலு கின்றது மென்பர வாமையே
கரங்கு வார்சடை கண்டதுங் கங்கையே
கான யாரு மெடுத்துங் கங்கையே
யரங்கு மென்ற னகத்தியன் பள்ளியே
யமர்வ தைய னகத்தியன் பள்ளியே.

பக்கத்தில் சிவபெருமானுக்கு உமையுடைய உடலே உள்ளது. திருமாலாலும், பிரமனாலும் அறியப்படாததும் அச்சிவனின் உடலாகும். சிவனுடைய ஆபரணங்கள் எலும்பு, பாம்பு, ஆமை ஆகியவை. நான் துன்பப்படுவதும் அவனைத் துதிக்காத காரணத்தால் தான். சிவனுடைய சடையைக் கண்டது உண்டு கங்கையே. அவன் எல்லோரும் காண எடுத்தது உண்டு மேரு மலையையே. இறைவன் ஆடுகின்ற இடமும் என்னுடைய மனமே. விரும்பி அமர்வதும் அகத்தியான் பள்ளியே.

மருங்கும் + ஐயற்கு + உமை + மாதர் + அங்கம். மருங்கு + உமையற்கு + மைமா + தரங்கம். பக்கத்தில் உமையைக் கொண்ட சில பெருமானுக்கு யானையுரி போர்வையாகும் என்ற பொருளும் கொள்ளலாம். பணி - ஆபரணம். என்பு + அரவு + ஆமை. என்பு + எலும்பு. என் + பரவாமை - நான் வணங்காமை. கராங்கு - நெருங்கிய. கண்டதும் + கங்கை. எடுத்த + துங்கம் + கை.

A part integral of **Civa<u>n</u>**'s person
Is the body of **Umai** the damsel divine,
It was the selfsame Lord's person
Which **Māl** and **Aya<u>n</u>** could not comprehend,
Bones, snakes and turtles are but His ornaments
Suffer I do so much as I have failed to worship the Lord such,
It was **Kaṅkai** who did see and secure
A place in His locks matted,
It was He who held aloft in His hand
The **Mount Mēru** for all to see,
It is my ***Aka<u>m</u>***[1] where He doth dance as on a stage,
It is **Akattiyā<u>n</u>paḷḷi** which is the Lord's sojourn favourite.

Aka<u>m</u> – one's mind. Here it is a stage for the Lord's dance.

44. மறம்

(மறவர் மகளை மணம் பேச வந்த தூதனிடம் மறவன்
தங்கள் வீரம் தோன்ற மறுத்துக் கூறுவது)

பதினான்கு சீர் ஆசிரிய விருத்தம்

ஏந்த ரூத வைவர் தூத ரிறையு டன்று திக்கவே
யின்பர் தூத ராம கத்தி யீச ரூரின் மறவர்யாம்
காந்து கால தூத ருங்க ரப்ப ரெங்கள் பேர்சொலிற்
கடுகி யச்ச மேயி லாது கழறி யோலை வைத்தனை
வேந்தர் தந்த திருமு கங்காண் வீர வென்று செப்பினை
விழிக ணெற்றி செவிகண் மூக்கு விரியும் வாய்பன் னாவிலை
கூந்த லைக்கி ழித்தெ றிந்து கூறு மரசு கொள்ளுமோர்
குலத்திற் கேற்ற வேம்பின் கொம்பைக் கூடிப் பேசு வோடியே.

மணமகனுடைய தூதனே! கிருஷ்ணனாகிய திருமாலால் துதிக்கப்பட்டவரும் சுந்தரருக்குத் தூதருமாகிய அகத்தீசரின் ஊராகிய அகத்தியான் பள்ளியில் வாழ்கின்ற மறவர்கள், நாங்கள். எங்களுடைய பெயரைச் சொன்னால் கொடுமை செய்கின்ற எமதூதரும் ஓடி மறைந்து கொள்வர். விரைந்து வந்து அச்சமே இல்லாமல் மணச் செய்தியைக் கூறி ஓலை வைத்தாய். வேந்தர் தந்த திருமுகம் (ஓலை) இது என்று சொன்னாய். இது திருமுகம் என்றால் விழிகள், நெற்றி, செவி, கண், மூக்கு, வாய், பல், நா ஆகியவை இல்லை. ஓலையைக் கிழிந்தெறிந்து விட்டு நீ கூறிய அரசனை ஏற்றுக்கொள்ளும் உன் குலத்திற்கு ஏற்ற ஒரு வேப்பங்கொம்பினைப் போய் மணம் பேசுவாயாக.

ஏந்தல் – அரசன். **காந்தல்** – கொடுமை செய்தல். **கரப்பர்** – ஒளிவர். **கடுகி** – விரைந்து. **கழறி** – வீரம் பேசி. **கூந்தல்** – கூந்தல் பனையாகிய ஓலை. **அரசு** – அரச மரம். அரசன்.

Maram[1] (Bravery or Mettle)

A *Maravan*[2] rejects with contempt on offer of marriage to his daughter brought by the emissary of a king who does not belong to the *Marava* community.

Oh! emissary of the bridegroom,
We are ***maravar*** veritable
Who reside at the resort of **Akatticar**
Whom **Krisnan**[3] the **Pāntavar's**[4] emissary did worship
And who Himself was **Cuntarar's**[5] emissary once,
Even **Yaman's**[6] emissaries ruthless will run away
And hide themselves at the very mention of our names.
Thou did go over here sans fear
And delivered the ***ōlai***[7] with its message matrimonial,
You called that palmleaf a ***Tirumukam***[8]
Sent by thy king.
If it is a ***Tirumukam*** as claimed by thee
It does not contain eyes, ears forehead and nose
O the mouth, teeth and tongue thereof
Hence tear that ***ōlai*** to pieces
Go away and tell thy king
To seek as his bride a neempole
Which will suit him and his community too
As a choice proper.

1. ***Maram*** - In ancient Tamil ethos ***aram*** meant virtuous life and ***maram*** meant adventure and courageous acts .
2. A community in Tamilnātu noted for its valour and vigour in all activities.
3 &4. **Lord Krisnan** a manifestation of Visnu acted as an emissary of the five **Pāntavar's** to negotiate with the **Kauravars** in the epic ***Māhaparatam***.
5. Lord **Civan** acted as an emissary of **Cuntarar** to appease **Paravai Nācciyār.**
6. **Yaman** - God of death in Hinduism

7. *Ōlai* – Palmleaf manuscript
8. **Tirumukam** – an epistle or letter, It also means one's face.

45. இதுவும் அது (மறம்)

பதினான்குசீர் விருத்தம்

ஓடி யோடி வந்த தூத ஒருவ கத்தி யீசர்த
    மூரி ருக்கு மறவ ரென்ற உண்மை கண்டு மதமரோ
நாடி நாரி யென்றனை நயத்த வில்லி லுண்டது
    நாவ லர்பாற் காரி கைகே ணஞ்செய் தன்னி லரிவையே
யாடி தன்னி லறிவை பாவை யடவி யுண்டு குமரியு
    மாடை தன்னி லுண்டு தையல மரும் வஞ்சி புதர்களிற்
கூடி யாரும் கோதை பூவிற் குன்றிலே யிளம்பிடி
    கூறு நங்கை காணு வாய்நீ கூர்வி னைமு கத்திலே.

ஓடி வந்த தூதனே! நாங்கள் அகத்தீசர் ஊரிலிருக்கும் மறவர் என்று அறிந்தும் செருக்குக் கொண்டு எங்களிடம் நாரி வேண்டும் (பெண்) என்றாய். வில்லில் உள்ளது நாரி (நாண்) போய் எடுத்துக் கொள். காரிகை (பெண்) வேண்டும் என்றாய். புலவரிடம் போய்க் கேள், அவர்களிடம் தான் காரிகை (யாப்பு நூல்) உள்ளது. அரிவை (பெண்) கேட்டாய், நஞ்செய் நிலத்தில் போய் நெல்லை அரிவாய். பாவை (பெண்) கேட்டாய். கண்ணாடியில் உண்டு பாவை (பிம்பம்) அறிவாய். குமரி கேட்டாய். காட்டில் உண்டு குமரி (தாவரம்). தையல் (பெண்) கேட்டாய். ஆடையில் உள்ளது தையல். போய் எடுத்துக் கொள். வஞ்சி (பெண்) கேட்டாய். புதர்களில் உண்டு போய்ப்பார். கோதை (பெண்) கேட்டாய். பூவிலுண்டு கோதை (மாலை). பிடி (பெண்யானை போன்ற பெண்) கேட்டாய். மலையில் உண்டு பிடி (பெண்யானை). நங்கை (பெண்) கேட்டாய். போர்க் களத்தில் பெறுவாயாக (வெற்றி).

மதம் – செருக்கு. அடவி – காடு, பெண்ணுக்குள்ள பெயர்களை யெல்லாம் கூறி, அப்பெயர்க்குரிய வேறு பொருளை வைத்துச் சிலேடை நயத்துடன் பாடப்பட்ட பாடல்.

Oh! emissary who came hither sprinting post haste,
Knowing full well that we are *maṟavars*
Who reside at the resort of **Akattīcar**
You sought in arrogance thine,
A ***nāri***[1] from among us,
The ***nāri*** you seek is there in a bow as well,
You wanted a ***Kārikai***[2] from our folk,
You can get a ***Kārikai*** from poets and scholars
Thou did ask for an ***arivai***[3] from our tribe,
Thou can perform ***arivai*** at wetlands indeed
You would have a ***Pāvai***[4] in our caste,
Thou can very well find a ***Pāvai*** in a mirror
You did demand a ***Kumari***[5] from us,
You will find a ***Kumari*** in a forest for sure,
Thou did seek a ***taiyal***[6] from us,
A ***taiyal*** you can find in a piece of cloth.
A ***Vañci***[7] from our folk thou did wish to have,
Vañci is these among bushes thick,
You wanted a ***Kōtai***[8] from our clan,
Kōtai can be had from flowers strung.,
Thou did ask for a ***Piṭi***[9]
Piṭi will be found only in mountains
You did seek a ***Naṅkai***[10] from us
Fight for ***Naṅkai*** at a field of battle.

1. ***nāri*** – a bow string
2. ***Kārikai*** – a work on prosody in Tamil
3. ***Arivai*** – reap grain stalks.
4. ***Pāvai*** – a reflection in a mirror
5. ***Kumari*** – a wild plant
6. ***Taiyal*** – a stritch in a piecte of cloth
7. ***Vañci*** – a plant
8. ***Kōtai*** – garland of flowers

9. ***Piṭi*** – female elephant
10. *Naṅkai* – Victory in war. (All the ten words used here are common nouns meaning a girl).

46. கட்டளைக் கலித்துறை

வினையா லழுந்தி நிலமீ துழன்று விரிகுடும்ப
நினைவே பொருந்தி யதுவே கவலை நிதமிருந்தா
லுனையே நினைந்தென் வினையே தவிர்நா ளுறுவதெவ
னெனையா ளகத்தி நகர்வாழு மீச வெனக் குரையே.

நல்வினை, தீவினையால் அழுந்தி இந்நிலவுலகத்தில் குடும்ப நினைவுகளிலேயே மூழ்கி நாள்தோறும் அதுவே கவலையாக இருந்தால், உன்னை நினைந்து என் வினையைத் தவிர்க்கும் நாளை நான் எப்பொழுது பெறுவேன். என்னையாளும் அகத்திநகர் வாழும் ஈசனே! எனக்கு உரைப்பாயாக.

உழன்று – வருந்தி. நிதம் – தினந்தோறும்.

If I remain submerged in ***Vinai***[1] mine
And wallow in worris familial
Everyday in my life here on earth,
When shall I think of thee
And rid myself of ***Vinai*** mine?
Oh! Lord who doth rende at **Akattinakar**
Do tell me please

1. ***Vinai*** – good and bad deeds of a human being.

47. வண்டு

(தலைவி, தலைவன்பால், வண்டைத் தூதாக விடுப்பது)

நேரிசை வெண்பா

உரைகொளகத் தீச னொருவீதி சுற்றி
விரைவில்வரக் கண்ட வெறியேன் – கரைகாணா

துண்டேன் மயக்க மொருநொடியிற் சென்றவரை
வண்டே வரச்செய்கு வாய்.

எல்லோருடைய புகழுரையையும் கேட்கும் அகத்தீசன் வீதி சுற்றி வருவதைக் கண்டு காமம் கொண்ட நான் எல்லையில்லாத மயக்கமடைந்தேன். வண்டே! ஒரு நொடியில் சென்று, அவரை வரச் சொல்லுவாய்.

On seeing the all hailed **Akattīcan**
Go fast on his ritual round in a street,
I did become enamoured in frenzy boundless
Oh! Beetle, rush to the lord in a trice
And bring him before me at once.

48. மதங்கு

(வாட்களைக் கையில் ஏந்தி ஆடிக் கொண்டு வரும் பெண்களைப் பார்த்துக் காதல் கொண்டவர் பாடுவது)

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

வாளிரண்டு கைகள்கொடெம் மனமுருகும் படிவிசிறி மருங்குல் வாடத்
தாளிரண்டுநோவவிரு தனமசைய வகத்திநகர்ச் சாருந் தேவ
ராளிரண்டு பதங்கள்பணிந் தாடிவரு மதங்கியரே யடியேன் பேரில்
வேளிரண்டு கரங்களினால் விடுபாணத் துயர்தீரும் விதஞ்செய் வீரே.

இரண்டு கைகளிலும் வாளை ஏந்திக் கொண்டு, என் மனம் உருகும்படி அவற்றைவீசி, இடைவாட, கால்கள் இரண்டும் வருந்த, இரண்டு தனங்களும் அசைய, அகத்தீசரின் பாதங்களைப் பணிந்து ஆடி வரும் மதங்கியரே! அடியேன் பேரில் மன்மதன் தன் இரண்டு கைகளினால் விடும் அம்புகளின் துன்பத்தைத் தீர்ப்பதற்கு வழி செய்வீராக.

மருங்குல் – இடை. வேள் – மன்மதன். பாணம் – அம்பு.

The fascinating dance of *Matarki* lasses

Oh! *Matarki*[1] lasses
You brandish swords in boh hands yours
Melting my mind much thereby
Straining thy waists and hurting thy feet both
With your breasts both swinging as well
Thus do all of you dance
In pious worship of **Akattīcar's** divine feet both
Oh! lasses lovely
As I do suffer from pangs of love acute
Caused by the arrows flowery
Hurled at me by **Manmatan**[2] with his hands both
Help me to get rid of of the pangs such.

1 *Matarki* - A sixteen year old girl who brandish the swords.
2. Manmatan - God of love in Hinduism. He is supposed o wield a sugarcane bow and flowershafts with which he makes people love born.

49. கலி விருத்தம்

செய்வ ளங்கொ டிருவகத் தீசர்தம்
மொய்வ ளம்பத முன்னித்து திப்பிரேன்
மெய்வ ளம்புகழ் மேவத்த மாயுளு
முய்வ ளம்பெற வோங்கு மறிவிரே.

நாம் செய்யும் பூசைகளை ஏற்றுக்கொள்ளும் அகத்தீசருடைய வளம் பொருந்திய பாதங்களை நினைத்துத் துதிப்பீர்களேயாயின் உண்மையான வளமும், புகழும் பொருந்திய செல்வமும், ஆயுளும், வளம்பெறக் கிடைக்கும் என்று அறிவீராக.

Oh! Folk, do know and realize
That you will acquire prosperity real

Fame and wealth proper
Besides a lifespan long
If thou contemplate in worship pious
The prosperous feet of Lord **Akatt¢car**
Who doth accept offers all
Of our prayer and worship

50. கொச்சகக் கலிப்பா

அறிவறியா மாந்த ரகத்தொறுஞ்சென் றாங்கென்
வறிதுபல சொல்லி வருந்திட வையாமற்
செறிவினையை யோட்டித் திருவலஞ்சே ரச்செய்
நெறிதவறா நீதி நெறிகொளகத் திப்பரனே.

நெறி தவறாத அகத்தீஸ்வரரே! அறிவில்லாத மாந்தர்களின் இல்லந்தோறும் சென்று அங்கே வறுமையெல்லாம் சொல்லி வருந்துமாறு செய்யாமல் என்னுடைய வினையை நீக்கி வளம் செய்வீராக.

Oh! Lord of **Akatti**
Who doth never deviate from the code of justice
Instead of making me call on stupid folk
And tell them my penuty in humiliation abject,
Do please dispel ***Vinai*** mine
And grant me prosperity in thy grace divine.

51. குயிற் பயிற்று

(குயிலிடம் தலைவனை வரச்சொல்லுதல்)

கட்டளைக் கலித்துறை

பரனே யகத்தி யரனே கடுக்கை பணிந்திசந்
திரனே றுசடா தரனே யழிவிற் றிரிபுரசங்

கரனே சுரர்க்குக் சுரனே வரர்க்குக் கதிதருநல்
வரனே வருக வருகவென் றோத மரக்குயிலே.

பரனே! அகத்தீஸ்வரத்திலுள்ள அரனே! கொன்றை, பாம்பு, கங்கை, சந்திரன் ஆகிய அனைத்தும் ஏறியுள்ள சடையை உடையவனே! அழிவில்லாத முப்புரத்தை எரித்தவனே! தேவாதி தேவனே! வரம் வேண்டுபவர்க்கு நற்கதியைத் தருகின்ற வரனே! வருக, வருக என்று குயிலே! கூவுவாயாக.

கடுக்கை – கொன்றை. **பணி** – பாம்பு. **நதி** – கங்கை. **சடாதரன்** – சடையைத் தரித்தவன். **சுரர்** – தேவர்.

Oh! Cuckoo[1] in the tree
Call the Lord in sweet chanting notes hine as,
Oh! **Paran**[2] and Lord **Civan** of **Akatti**
Oh! Lord who dost wear
Konrai, snake, ***Kankai*** and the moon
On thy locks matted
Oh! Lord who did set ablaze ***Tiripuram***
Oh! Lord of **Tevars** all
Oh! Benefactor who dost grant well being eternal
To all who seek boons from Thee,
Oh! Lord come, come hither
Do call the Lord thus here, Oh! Cuckoo in the tree.

1.**Cuckoo** - a bird whose notes are melodious. The conventional poetic device of sending a call to the Lord through a Cuckoo by the heroine *(Talaivi)* is employed here. This poetic devices called ***Kuyir Payirru.***

2. **Paran** - The Lord of the other world.

52. காலம்

(காலத்தைப் பற்றிப் பாடுதல்)

மடக்கு

எண்சீர் ஆசிரிய விருத்தம்

குயிலினங்கண் மரக்கொம்பிற் குடையுங் காலம்
　　கோனனங்கன் மலரம்பிற் குடையுங் காலம்
மயிலினங்க டோகைவிரி வாகுங் காலம்
　　மல்லிகையின் வாசம்விரி வாகுங் காலம்
வெயிலினொளி மழுங்கிமதி மேவுங் காலம்
　　வேளனையார் தோளின்மதி மேவுங் காலம்
அயில்விழியார் விரகத்தா லழுந்துங் காலம்
　　அகத்திநக ரீசரவ ரடையாக் காலம்.

குயிலினங்கள் மரக்கிளையில் சேரும் காலம் ; மன்மதனின் மலர் அம்பிற்கு இளையோர்கள் வருந்தும் காலம் ; மயிலினங்கள் தோகையை விரித்து ஆடும் காலம்; மல்லிகையின் மணம் எங்கும் வீசம் காலம் ; வெயில் ஒளி மழுங்கி சந்திரன் ஒளிவீசும் காலம் ; மன்மதன் போன்ற ஆடவர் தோளில் பெண்கள் சேரும் காலம் ; வேல் போன்ற விழிகளை யுடையவர் விரகத்தால் வாடும் காலம் எதுவென்றால் அகத்தி நகர் ஈசரை அவர்கள் அடையாத காலம்.

குயில் + இனங்கள் + மரக்கொம்பில் + குடையும் காலம். கோன் + அனங்கன் + மலரம்பிற்கு + உடையும் காலம். **மதி** – சந்திரன் போன்ற முகமுடைய பெண்கள். **அனங்கன்** – மன்மதன். **மழுங்கி** – குறைந்து. **அயில்** – வேல்.

Kālam – Time

The time when
The flocking Cuckoos mate at treebranches,
The youth suffer from **Ma<u>n</u>mata<u>n</u>'s** flowery shafts,
The peacocks unfold their plumes to expand,
The fragrance of jasmine doth waft wide,

The luster of the moon supersedes the fading sunlight,
Women nestle on the shoulders of **Vel** like men handsome
And women with sharp eyes spearlike
Suffer from pangs of lust oppressive
Is the time when all the folks such
Fail to reach Lord **Akattīcar** for succour

53. சீர்பாதப் புகழ்ச்சி

(இறைவனுடைய திருவடியைப் புகழ்தல்)

ஏழடிப் பஃறொடை வெண்பா

காலன் மடியக் கதமோ டுதைத்துவு
நீலநிற மாலு நினைந்தருச் சித்ததுவுங்
கோலத் திருத்தில்லை கூடிநட மாடியதுஞ்
சோலைகொளு மாரூரிற் தூது நடந்ததுவும்
மாலயனுங் தேடி மருவா திருந்ததுவுஞ்

எமன் அழியக் கோபத்துடன் உதைத்தவும், நீல நிறத் திருமால் அர்ச்சித்ததும், அழகிய தில்லையிலே நடனமாடியதும், சோலைகள் நிறைந்த திருவாரூரில், சுந்தரர்க்காகப் பரவையிடம் தூது சென்றதும், ஒழுக்கமுள்ள தவத்தை உடையவர்கள் மனத்திற்கு உகந்ததுவும், திருமாலும், பிரமனும் தேடிக்காண முடியாததும் அகத்தீசருடைய இருதாள்கள்.

காலன் – இயமன். **முடிய** – இறக்க. **கதம்** – சினம். **சீலம்** – ஒழுக்கம். **மருவுதல்** – பொருந்துதல். சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரின் முதல் மனைவி பரவை நாச்சியார். இரண்டாவதாகச் சங்கிலி நாச்சியார் என்ற பெண்ணை மணந்ததனால் பரவை ஊடல் கொள்ளச் சிவன் அவளிடம் தூது சென்று அவள் சினத்தை மாற்றினார் என்பது பெரிய புராணம். (ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் – பாடல்கள் 319 – 367).

Praising the feet of the Lord

It was Lord **Akattīcar's** feet both divine
That kicked **Kālan**[1] in anger to death

And held in whorship earnest by the bluehued **Māl**
That danced in **Tillai**[2] beautiful
And walked to mediate at **Ārūr** surrounded by groves
Pleasing to the minds of saints virtuous
And beyond the reach of **Māl** and **Piramaṉ**
Who did search for them in vain.

1. **Kālaṉ** - the god of death. Lord **Civaṉ** kicked **Kalaṉ** to death in order to save his devotee **Mārkkṇṭaṉ**.

2. **Tillai - Citamparam** where **Civaṉ** manifests himself as **Naṭarājar** or the dancing God.

54. இரங்கல்

(தலைவனுடன் போகத்துணிந்த தலைவிக்கு அவள் செல்லும் வழியின் கொடுமையைக் கூறித் தோழி விலக்குதல்)

கட்டளைக் கலித்துறை

தாளடி வைக்கச் சகிக்காத பாலைத் தனிவனத்துன்
னீளடி காண்முன் சுடுமகத் தீச னெறியிலவ
னாளடி யோடு தொடருதல் கிட்டா தடியுரைத்தேன்
கேளடி யென்மொழி நன்மொழி யாகுங் கிளிமொழியே.

கிளி போன்ற மொழியை யுடையவளே! அடி வைக்குமுன் சுடும் அகத்தீசர் பாலை வழியில் அவன் அடியின் பின்னே உன்னால் தொடர முடியாது. என் பேச்சைக் கேள். அது உனக்கு நன்மை தரும்.

Iraṅkal (Expression of concern)

The friend (*Tōḻi*) of the *Talaivi* (heroine) warns the latter of the terrible desert terrain which she has to tackle while going along with the *Talaivaṉ* (hero).

Oh! Damsel parrotvoiced,
In the lonely desert unsteppable
Where it will scorch your feet
Even before you step out there,
You cannot follow in the footsteps
Of Lord **Akattīcar**
Do listen to my advice wellmeant for thee.

55. இரங்கல்

(தலைவன் வராமையால் தலைவிபடும் துயரம் கண்டு, அவன் என்று வருவான், என இரங்கிக் கூறுதல்)

கலிவிருத்தம்

மொழிபெறு மகத்திய முனிவ ரேத்துமோ
ரழிவிலா வீசர்வந் தடைவ தெந்தநா
ளெழிலிவ ளொருசர மேற்கு முன்மத
னொழிவிலாச் சரத்தினை னுரைக்கற் பாலதோ ?

தமிழ் மொழியை இறைவனிட் பெற்ற அகத்திய முனிவர் புகழ்ந்தேத்தும் அகத்தீசர் இவளைச் சேர வரும் நாள் எந்நாளோ? மன்மதனின் ஒரு அம்பை இவள் அழகு ஏற்பதற்குள் அவன் விடும் அடுத்த பாணங்களின் எண்ணிக்கையை உரைக்க இயலுமோ? (அடுத்தடுத்து மன்மதன் பாணங்கள் இவளைத் துளைக்கின்றன என்பது பொருள்)

Irankal

(Expression of Sympathy by *Tōḻi* at the plight of the love lorn *Talaivi*)

When will that day dawn
For **Akattīcar** worshipped by **Akattiyan**
Who did acquire ***Tamil***[1] from the Lord,
To arrive as a mate for this damsel here ?
Even before this lovely lass can absorb

Just one flowery arrow of **Manmatan**
He doth shoot his shafts in succession quick
Can anyone count the number of arrows such ?

1. acquired **Tamil** – **Akattiyan** is supposed to have acquired Tamil Language from Lord **Civan** himself.

56. இடைச்சியார்

(பால், தயிர் விற்கும் இடைச்சி மேல் காதல் கொண்ட ஒருவன் பாடுவது)

எண் சீராசிரிய விருத்தம்

பால்வெண்ணெய் நெய்தயிர்மோர் பலவுங் கொண்டு
பகரகத்தி நகர்வீதி தோறுஞ் சென்று
கால்நோவ வலைந்துபக ரிடைச்சி யாரே
கலயமதை மூடிடுமோ ராடை நீக்கும்
மால்தருமா மயக்கமதைப் போக்கு மென்னில்
வாங்கிடுவேன் பால்முழுதும் விரைவி லென்னைப்
போல்வாங்கு பவருமிலை யாதலா னீரும்
புகுந்துமது பால்தந்து பொருள்கொள் வீரே.

பால், வெண்ணெய், நெய், தயிர், மோர் பலவற்றையும் எடுத்துக் கொண்டு அகத்தி நகரின் (அகத்தியான் பள்ளி) வீதிகளில் கால் வருந்த அலைந்து விலை பகரும் இடைச்சியரே! கலயத்தை மூடிய ஆடையை நீக்கி நீ தரும் பால் என் மயக்கத்தைப் போக்குமென்றால் யான் பால் முழுதும் வாங்கிடுவேன். என்னைப் போல் விலையில் வாங்குபவரும் இலர். ஆகவே நீர் உமது பால் தந்து பொருள் கொள்வீர். (கலயத்தை மூடும் ஆடை நீக்கிப் பால் தருவீர் என்பது சிலேடை.)

சிலேடை – இரு பொருள் படக் கூறுதல்.

Itaicciyār (Cowherdesses)

(sung by a man enamoured of a woman of the cowherd community)

Oh! Cowherdesses,

Who carry milk, butter, ghee, curd and buttermilk
And walk the streets of **Akatti**[1] straining your legs.
To quote their prices and hawk them
If the milk which thou give me.
After removing he cloth that covers the pot
Can remove my daze amorous,
I will buy the entire milk yours
Noneelse can buy like me so fast,
Hence give me the milk and collect its cost.

1. Akatti – Akattiyāṉpaḷḷi.

57. நேரிசை வெண்பா

பொருளறியாப் புல்லரிடம் போய்ப்பாடிப் பாடிப்
பொருளறியா னானேன் புனிதப் – பொருளே
னகத்தினக லாதிருக்க வாவீ னுழன்றே
னகத்தினக ராளெனத ரா.

அகத்திநகர் ஆளும் எனது அரனே! மேலான தூய பொருளானது என்னுள்ளத்தில் அகலாதிருக்கவும், பொருளறியாப் புல்லரிடம் சென்று, பாடிப்பாடிப் பொருளறியாதவனாகி வீணாய்த் துன்புற்றேன்.

புல்லர் – அற்பர். **உழன்றேன்** – துன்புற்றேன்.

Oh! **Araṉ**[1] who dost rule over **Akattinakar,**
I did sing often before mean folk
Who did not know what I meant
And suffered from such wasteful exercise meaningless,
May the sacred thing exalted and meaningful
Held fast in my mind
Be there forever and never go away

1. Araṉ – Lord **Civaṉ**

58. கட்டளைக் கலித்துறை

அரவர சங்கர சம்போ சிவசிவ வாமையொடென்
பரவர வாபர ணத்த சதாநந்த பாதிமதிச்
சிரவர தாவுமை பாக மகதேவ தேவகங்கா
தரவர வென்றகத் தீசனை யேதினநீ தாழ்மனமே.

மனமே! "அரஹர! சங்கரா, சம்போ! சிவசிவா! ஆமையோடு, எலும்பு, அரவு ஆகிய ஆபரணங்களை அணிந்தவனே! சதா ஆனந்தமாயிருப்பவனே! பாதி மதியைச் சிரசில் அணிந்தவனே! உமை பாகனே! மகா தேவனே! கங்காதரனே வா" என அகத்தீசனைத் தினம் பணிவாயாக.

அரவர - அர + அர. **அரன்** - சிவன். ஆமையோடு + என்பு + அரவு + அரசு + ஆபரணத்த. **சிரவரதா** - சிரத்திலணிந்து அபயம் அளித்தவன். **சிரம்** - தலை. **கங்காதரன்** - கங்கையைத் தலையில் அணிந்தவன்.

Oh! mind,
Hail **Akattīcan** in worship humble
As **Arahara**[1] **Caṅkara**[2], **Campō**[3] and **Civa Civa**[4]
Oh! Lord who dost wear
Tortoiseshell, bones snake and **Aravu**[5]
As ornaments Thine!
Oh! God ever ecstatic,
Oh! Lord who dost wear the crescent moon on Thy head
Oh! **Umaipākan̲**[6] and **Kaṅkātaran̲**[7]
Do come please
Greet the Lord thus, Oh! mind

1. **Arahara, 2. Caṅkara, 3.Campō, 4.Civa Civa** - The various appellations of Lord **Civan̲** by which he is addressed or greeted by His devotees.

5. ***Aravu*** - snake.

6. **Umaipākan̲** - **Civan̲** who holds his consort **Umai** as a part of his person.

7. **Kaṅkātaran̲** - **Civan̲** who holds **Kaṅkai** river on his matted locks.

59. ஊசல்

(இறைவனை அல்லது இறைவியை ஊஞ்சலில் இருத்தி ஆடீர் ஊசல்! ஆடுக ஊசல்! என்று ஊஞ்சலாட்டுவது ஊசல் எனப்படும். சில மகளிர் இறைவன் புகழைப் பாடிக்கொண்டு தாங்களே ஊஞ்சலாடுவதும் உண்டு)

எண்சீர் ஆசிரிய விருத்தம்

மனமெனுமோர் சோலைதனில் வளரும் பத்தி
மரத்தினிலோர் சினையாக மருவு மூக்கந்
தனிலன்பாஞ் சங்கிலியைத் தாழ விட்டுத்
தயங்குமுன தருட்பலகை தன்னை மாட்டி
யெனதுபிறப் பிறப்பெனுமோ ரிகல்கொ ளூச
லினியடையா வண்ணமுற வேறி ஞான
வணையுடனே யிருந்துமகிழ்ந் தாடீ ரூச
லகத்திநக ராளரசே யாடீ ரூசல்.

மனமாகிய சோலையில், பக்தியாகிய மரத்தில், ஊக்கமாகிய கிளையில், அன்பாகிய சங்கிலியைத் தொங்க விட்டு அருளாகிய பலகையை மாட்டி, அதில் ஏறி, ஞானமாகிய பஞ்சணையில் இருந்து, பிறப்பு இறப்பாகிய மாறுபாடுடைய ஊஞ்சல் இனியென்னை யடையாதவாறு அன்புடனே ஊஞ்சலாடுவீராக. அகத்தி நகரை யாளுகின்ற இறைவனே! ஊஞ்சல் ஆடுவீராக.

சினை – கிளை. **இகல்** – மாறுபாடு.

Ūcal – swing

(Placing a God or Goddess on a swing and moving it to and fro. This devotional practice is called ***ūcal***)

In the garden of mind
At the tree of ***Pakti***[1] which grows there
On the branch of ***ūkkam***[2] in that three
With the chains of ***Anpu***[3] suspended
To link and hold the plank of ***Arul***[4]

Upholstered with the cushion of ***ñāṉam***[5]
In a swing such,
Oh! Lord who dost rule over **Akattinakar**
Do please swing in Thy love divine
As to relieve me of my swing miserable
Between the differing cycles of birth and death
Do please swing thus, Oh! Lord.

1. ***Pakti*** – Devotion.
2. ***ūkkam*** – motivation or encouragement
3. ***Aṉpu*** – Love.
4. ***Aruḷ*** – Divine Grace.
5. ***Ñāṉam*** – Wisdom.

60. பதினான்குசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

ஊனமு ளவய முடைத்தவ ரேனு
முறுபவத் தொழிலுள ரேனு
முதித்ததோர் குலத்திற் றாழ்பவ ரேனு
மொழிவிலா நோயுள ரேனு
மீனமின் மனதோ டீசசங் கரனே
யிறையென் றனுதினங் கழறி
யேத்துவ ரெவரோ வவர்களே கண்டீ
ரியாந்தொழு மடியர்க ளாவா
ரானநல் லொழுக்க மடைந்தவ ரேனு
மருமறை வேள்வியிற் புகழை
யடைந்தவ ரேனு மந்தணர் குலத்தி
லவதரித் திட்டவ ரேனும்
வானவ ரேனு மாலயன் முதற்றே
வணங்கிடு மகத்திய நகரில்

வாழுநம் மீசன் மலரடி வணங்கார்
மாடுணும் புலையர்க டாமே.

உறுப்பு குறைபாடுடையவராயிருந்தாலும், இழிந்த தொழிலுடையவராயிருந்தாலும், தாழ்ந்த குலத்தில் பிறந்தவரானாலும், நீங்காத நோயுடையவரானாலும், களங்கமற்ற மனத்தோடு, 'ஈசனே! சங்கரனே! இறைவனே!' என்று நாள்முழுதும் வணங்குபவர் எவரோ அவரே நான் வணங்கும் அடியார். நல்ல ஒழுக்க முடையவரானாலும் வேதங்களைக் கற்று, வேள்வி செய்பரானாலும், அந்தண குலத்தில் பிறந்தவரானாலும், தேவர்களாயிருந்தாலும், திருமாலும், பிரமனும், வணங்கக் கூடிய அகத்திநகரீசரின் அடியை வணங்காதவராய் இருந்தால் அவர்கள் மாட்டையுண்ணும் புலையருக்குச் சமமாவார்கள்.

ஊனம் – குறைபாடு. **அவயவம்** – உறுப்பு. **உறு** – மிக்க. **பவ** – பாவமான. **ஈனம்** – களங்கம். **கழறி** – துதித்து. **அவதரித்தவர்** – பிறந்தவர்.

சங்கநிதி பதுமநிதி யிரண்டுந் தந்து
தரணியொடு வானாளத் தருவ ரேனும்
மங்குவா ரவர்செல்வ மதிப்போ மல்லோ
மாதேவர்க கேகாந்த ரல்லா ராகில்
அங்கமெலாங் குறைந்தழுகு தொழுநோ யாராகி
ஆவுரித்துத் தின்றுழலும் புலைய ரேனும்
கங்கைவார் சடைக்கரந்தார்க் கன்ப ராகி
லவர்கண்டீர் நாம்வணங்குங் கடவு ளாரே.

என்னும் அப்பர் தேவாரம் தனித்திருத்தாண்டகப் பாடலும் (முதல் திருத்தாண்டகம், பாடல் 10)

பாதியாய் அழுகியகால் கைய ரேனும்
பழிதொழிலும் இழிகுலமும் படைத்தா ரேனும்
ஆதியாய்! அரவணையாய்! என்பார் ஆகில்
அவாரன்றோ யாம்வணங்கும் அடிகள் ஆவார்
சாதியால் ஒழுக்கத்தால் மிக்கோ ரேனும்
சதுர்மறையால் வேள்வியால் தக்கோ ரேனும்

போதில்நான் முகன்பணியப் பள்ளி கொள்வான்
பொன்னரங்கம் போற்றாதார் புலையர் தாமே.

என்னும் திருவரங்கக் கலம்பகப் பாடலும் (பாடல் 15) இங்கு ஒப்பு நோக்கத் தக்கன.

Even folk with limbs defective and mean occupation
And those of low birth or chronic sufferers with diseases incurable
If they hail **Akattīcar** daily in worship earnest
As ***Icā***[1], ***Cankarā***[2] and ***Iraivā***[3]
They are devotees genuine whom I worship
Even virtuous folk or scholars erudite in scriptures
Who perform ***Vēḷvi***[4] but properly
And ***Antaṇars***[5] highborn or **Tēvar**[6] as well
If they fail to worship the feet of **Akattīcar**
Whom **Māl**[7] and **Ayan**[8] did worship,
They are but beefeating ***Pulaiyar***[9] lowly.

1. ***Icā*** – Oh! Lord.
2. ***Cankarā*** – an appellation of Lord Civan
3. ***Iraivā*** – Oh! God.
4. ***Vēḷvi*** – also known as *Yākam* which means a ritual ceremony performed by raising sacred fire to propitiate gods,
5. ***Antaṇars*** – Brahmins who belong o the uppercaste in Hinduism.
6. **Tēvar** – Heavenly beings.
7. **Māl** – **Tirumāl** or **Viṣṇu** the god of protection in Hinduism
8. **Ayan** – **Piraman** the god of creation in Hinduism
9. ***Pulaiyar*** –Those who born in a low caste.

61. நேரிசை வெண்பா

தாம மலரைச் சடையிற் றரித்தபிரான்
வாம மதிலுமையை வைத்தபிரா – னீமமாங்

கானகத் தேநடனங் கண்டபிரான் சூழுமொரு
காவகத் திப்பிரான் காண்.

சோலை சூழ்ந்த அகத்திநகர் வாழும் சிவன், கொன்றை மலரைச் சடையில் தரித்தவர். இடப்பாகத்தில் உமையை அமைத்துக் கொண்டவர். சுடுகாட்டில் நடனமாடுபவர்.

தாமம் - கொன்றை. வாமம் - இடப்பாகம். கா - சோலை.

The Lord who doth reside
At **Akattīnakar** surrounded by groves
Is a God
Who wears **Konrai** flowers on his locks matted
Holds **Umai** on his lef half
And dances at cremation ghats.

62. பாண்

(தலைவியின் ஊடலைத் தணிக்கத் தலைவன் பாணனைத் தூதாக விடுக்க, தலைவி அவனை இகழ்ந்து கூறுவது)

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

காணா திருந்துனையே கண்டறிந்து வாவென்று கழறத் தூது
பாணாநீ வந்தனையோ பரத்தையர்பாற் காதலரைப் பரவ விட்டு
வீணாலுன் வீணையினின் மயங்குவனோ விசையாக மேவி நாகப்
பூணாரு மகத்திநகர் புண்ணியனைப் போய்வருகப் புகலு வாயே.

பாணனே! தலைவர் என்னைக் காணாதிருந்து விட்டுப் பின் உன்னைக் கண்டறிந்து வாவென்று அனுப்பத் தூது வந்தனையோ? நீ அவரைப் பரத்தையரிடத்தில் உறவு செய்யவிட்டு வீணை மீட்டினாய். உன் வீணையில் நான் மயங்குவேனோ? நாகப் பாம்பை அணியாகப் பூண்ட அகத்தீசுவரரிடம் விரைந்து சென்று, 'போய் வா' என்று சொல். (என்னிடம் வர வேண்டாம் என்று பொருள்)

பரத்தை - விலைமகள். பூண் - ஆபரணம்.

Pāṇ

(***Talaivan*** (hero) sending a ***Pāṇan*** as his messenger to mediate in the ***ūṭal*** (lovers tiff) between the ***Talaivi*** (heroine) and himself. The ***Talaivi*** scolds the ***Pāṇan*** here)

Oh! ***Pāṇan***[1] ,
Hast thou gone over here as a messenger
Of the ***Talaivar*** who has not cared to see me so far ?
Thou hast strummed your ***Vīṇai***[2]
After allowing my lover to have amour with ***Parattaiyar***[3]
I won't be lured by your ***Vīṇai*** here
Go fast to **Akattīcan** who sports a snake as ornament His,
And ask him to go away and get lost.

1. ***Pāṇan*** – A singer and instrumental musician playing on yāḻ or ***Vīṇai***
2. ***Vīṇai*** – a stringed musical instrument.
3. ***Parattaiyar*** – Courezens or prostitutes.

63. கட்டளைக் கரலித்துறை

வாயினாற் சொல்வது மட்டும் பிறர்மா மனமகிழ்ச
காயமே செய்குவ னென்றுதன் காரியங் காணுமொரு
பாயமே செய்துமிப் பாரிற் றரித்திடும் பாபிகளாந்
தீயர்கள் தன்னையும் ஏன்படைத் தாயகத் தீசரனே.

அகத்தீசுவரரே! வாயினால் பிறர் மனமகிழ உதவி செய்வதாகக் கூறிவிட்டுத் தன் செயலையே முடிக்க உபாயம் தேடும் வஞ்சகர்களை இப்பூமியில் ஏன் படைத்தாய்?

சகாயம் – உதவி. உபாயம் – வழி.

Oh! Lord **Akattīcuran,**
Why hast thou created on earh here
The folk deceitful

Who promise help to others in mere lipservice
As a ploy to achieve their own ends.

64. மடக்கு யமகம்

(நேரிசை வெண்பா)

அகத்தீ சுரனை யகத்தே நினைய
வகத்தீ வினையி னகத்தை – யகற்றி
யகத்தீ யளித்து னகத்தே யிருப்ப
னகத்தே யிருத்தெ னகம்.

அகத்தீசுவரனை மனத்தில் நினைத்தால் தீவினையையும் அகங்காரத்தையும், அகற்றி உள்ளொளி உண்டாக்கி உன் உள்ளத்தில் இருப்பான். எனவே மனத்தில் அகத்தீசனை இருத்துவாயாக.

அகம் – *மனம்; அகங்காரம்,* இடம், உள்.

If thou contemplate **Akattīcan** in thy mind
He will dispel the ***Tīvinai***[1] and ego thine
And provide inner light indeed
Hence hold him fast in mind thine.

1. *Tīvinai* – The misdeeds of a person and their impact.

65. கட்டளைக் கலித்துறை

அகமே வுயிரை நிலையாய் நினைந்திவ் வலையுடுத்த
சகமே லுழன்று மதர்மா விழியர் தருமயலின்
சுகமே சுகமென் றிருக்கி லதுநற் சுகந்தருமோ
விகமே தருநற் சுகமகத் தீச னிருபதமே.

மனமே[1] உயிரையே நிலை என்று எண்ணி இந்த அலைகடலை ஆடையாக உடுத்த உலகத்தில் உழன்று மதர்த்த விழியையுடைய பெண்கள் தரும் மோகத்தின் சுகமே

சுகமென்றிருந்தால் அது உண்மைச் சுகமாகுமா? அகத்தீசன் இருபதந்தான் சுகம் கொடுக்கும்.

அகம் – மனம். **சகம்** – உலகம். **மதர்த்த** – அகன்ற. **மயல்** – மயக்கம்.

Oh, mind
If thou think that life is everlasting here
And wallow in this surfy seaclad earth
Deeming the lustful pleasure which wide eyed women provide
As the only real pleasure on earth
Will it be pleasure perfect ?
Only the divine feet both of **Akattīcan**
Can give thee enduring pleasure eternal.

66. எண்சீராசிரிய விருத்தம்

அகத்தீச னிருபதமே யகத்தி னாளு
மன்போடு தியானிக்கு மடியேன் யானென்
றகத்தினிலே சற்றேனு மறியா துற்றா
யகன்றிடுவா யிப்பொழுதே யன்றே லுன்ற
னகத்தையெலா மொருநொடியி லடக்கி யாளு
மடலுற்றோன் செந்தமிழுக் கரசு மானோ
னகத்தியனே நொக்கிடுவா னறியா நோயே
யறமேசெய் தறியாரை யடைபோ வின்னே.

அறியாமையாகிய நோயே! அகத்தீசர் இருபதத்தை மனத்தில் அனுதினமும் தியானம் செய்யும் அடியேன் நான் என்று அறியாது என் மனத்தில் வந்து குடி புகுந்தாய். இப்பொழுதே அகன்றிடுவாய்; இல்லையேல் உன் அகங்காரத்தை யெல்லாம் ஒரு நொடியில் அடக்கி ஆளும் வலிமை பெற்றவனும், தமிழுக்கு அரசனும் ஆன அகத்தீசுவரனே அழித்து விடுவான். எனவே அறம் செய்தறியாதவரிடம் இப்போதே போய்ச் சேர்.

அடல் – வலிமை. **நொக்கிடுவான்** – அழித்து விடுவான். **இன்னே** – இப்பொழுதே.

Oh! Mālady of ignorance,
Not knowing that I worship in meditation deep,
The feet both of **Akattīcan** every day
Thou did enter and occupy my mind
Go away now itself
As otherwise **Akattīcan** who can curb and conquer arrogance thine,
And who is the sole[1] monarch of **Tamil**
Will destroy thee
Hence leave me at once
And seek such folk
As have never been virtuous in lives theirs

1. **Sole monarch of Tamil** - Lord Civan is supposed to be the Chief patron of Tamil languague.

67. சிந்தியல் வெண்பா

இன்னறவிர்க் குங்கடவு ளின்பமளிக் குங்கடவு
ளன்ன மளிக்குங் கடவு ளன்றி
யகத்திநகர்க் குங்கடவு ளாம்.

அகத்தீசன் இன்னல் தவிர்க்கும் கடவுள்; இன்பம் அளிக்கும் கடவுள்; அன்னம் அளிக்கும் கடவுள்; அன்றியும் அகத்தி நகர்க்கும் அவனே கடவுள்.

இன்னல் - துன்பம். **தவிர்க்கும்** - நீக்கும். **அன்னம்** - உணவு.

The God who dispels distress
And who doth grant happiness
Besides, being a divine provider of food to all
Is the Lord of **Akattinakar** as well.

68. குறம்

(குறத்தியர் தம் பெருமை கூறிக் குறி சொல்லுதல்)

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

ஆமறை யோடிரு நாழியெனு மரிசியு மேகிழி யாடைகொடு
வாமுறை யாகம கிழ்ந்துமுனம் வந்துவ லக்கர நீட்டுவையே
னீமுறை யாகநி னைந்துளதோர் நினைவுகள் யாவும்வி டாதிவணே
நாமுறை செய்வம கத்தியனார் நல்லருள் பெற்றகு றத்தியரேம்.

இருநாழி அரிசியும், கிழிந்த ஆடையும் கொடுத்து மகிழ்ச்சியாக முன் வந்து கை நீட்டினால் போதும்; அகத்தீசர் அருள்பெற்ற குறத்தியராகிய நாங்கள், நீங்கள் மனத்தில் நினைத்துள்ள யாவற்றையும் விடாது முறையாகச் சொல்லுவோம்.

Kuṟam[1] – Gypsylore

(Gypsywomen (***Kurattis***) declare their proficiency in ***Kuṟi*** or sooth saying and predictions)

If you give us just two *nāḻis*[2] of rice
And torn clothes some,
And extend right hand thine willingly
We the gypsies blessed with the grace divine
Of Lord **Akattīcaṉ**
Will reveal thy thoughts and aspirations all
Now itself precisely for sure
And predict their outcome as well.

1. ***Kuṟum*** – In Tamil poetry *Kuṟum* or gypsylore forms a part. *Kuṟavars* and *Kuṟattis* are nomadic men and women with some special skills like soothsaying besides their traditional means of livelihood. The study of that gypsy tribe is known as *Kuṟum*.

2. *Nāḻis* – A volumetric measure.

69. இதுவு மது

(இதுவும் குறம் என்றும் உறுப்பு)

அறுசீர் விருத்தம்

குறத்திய ரெம்மொழி கேளம்மே கூறுமகத் தீசன் மேலே
யுறத்திய னித்தாசை கொண்டா யுன்றனைநா ளைக்கே வந்து
திறத்திய லோடணை வார்மயலுந் தீருமோர் சேயுமு தித்திடுமா
னிறத்திய லார்குழ விப்பெயரு நிலமதில் வேளென்றிசையுறுமே.

அம்மே! குறத்தியாகிய என் மொழியைக் கேள்! அகத்தீசர் மேலே ஆசை கொண்டுள்ளாய். உன்னை நாளைக்கே வந்து அவ்வகத்தீசர் அணைவார். உன்றன் ஆசையும் தீரும். ஒரு குழந்தையும் பிறக்கும். அக்குழந்தை முருகன் என்ற பெயருடன் புகழ் பெற்று விளங்கும்.

சேய், குழவி – குழந்தை. **வேள்** – முருகன். **இசை** – புகழ்.

Kuram – Gypsylore

Oh! *Ammē*[1],
Do listen to what we ***Kurattiyar***[2] tell thee,
Thon art enamoured of Lord **Akatticar**
He will come to you tomorrow itself
And hug thee to appease desire thine,
A child will be born to thee as well,
Who will grow up and glow
As **Murukan**[3] illustrious of glory great.

1. *Ammē* – a term of respect or endearment used to address women. It means Oh! Madam.
2. ***Kurattiyar*** – Gypsywomen
3. **Murukan** – the younger son of Lord **Civan** and an exclusive Tamil God noted for his bravery and handsomeness.

70. கலிவிருத்தம்

இசையுறு மகத்திய வீசற் குறுபணி
திசையுறு தலமெலாந் திகழச் செய்யுமோர்
நசையுறு மனத்தவர் நமனிட ரின்றியே
மிசையுறு மரன்பத மேவி வாழ்வரே.

புகழ்பெற்ற அகத்தீசர்க்கு எத்திசையிலும் உள்ள எல்லாத் தலங்களிலும் பணி செய்து வாழும் பக்தர் யமனால் வரும் துன்பமின்றிச் சிவன்பதம் பொருந்தி வாழ்வர்.

நசை – அன்பு. நமன் – எமன். மிசை – மேல்.

Those who render service in devotion deep
To the famed **Akattīcar**
At all his shrines in directions all,
Will never have torment any from **Yaman**
They will live for ever in peace
Under the aegis of **Aran's** feet.

71. எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

வாமுமேழ் புரவியான் மருவுதே ருடையவன்
வலியதோர் வெயிலினான் மதிமுகம் வேர்வையாற்
றாபமே ரன்னமே தாண்டுமிப் பாலைகா
தங்கடந் தாலுடன் சாருகா வதமரை
வீழுமேல் விண்ணளா வியவகத் தீசனார்
மேவுபொற் கோயிலு மேடையும் புரிசையுஞ்
சூழுமே கம்படி சோலையு மக்கினித்
தூயமா தீர்த்தநற் றுறையுமே தோன்றுமே.

ஏழு குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தேரையுடைய சூரியனின் வெப்பத்தினால் சந்திரன் போன்ற முகம் வேர்த்த அன்னம் போன்ற பெண்ணே! இப்பாலை நிலங் கடந்து ஒன்றரை காத தூரம் நடந்தால் விண்ணளாவிய அகத்தீசர் உறையும் அழகிய கோயிலும், மேடையும், மதிலும், மேகம் சூழ்ந்த சோலையும், அக்கினித் தீர்த்தத்துறையும் தோன்றும்.

உடன் போக்கின் போது தலைவன் தலைவிடம் கூறியதாக இருக்கலாம்.

புரவி – குதிரை. புரிசை – மதில். மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் என்ற மூன்று சிறப்பு ஒவ்வொரு க்ஷேத்திரத்ததுக்கும் உண்டு. அகத்தியான் பள்ளித் தலத்து அகத்தீஸ்வரர் கோயிலின் தீர்த்தப் பெயர் **அக்கினி தீர்த்தம்.**

(This song is perhaps the statement of the ***Talaivan*** **to the** ***Talaivi*** during her ***Uṭanpōkku*** (elopement) with the ***Talaivan*** across a ***Pālai*** (desert) land.

Oh! sweet damsel swanlike,
Thy moonlike face doth sweat in the scording heat
Of the sun who hath a chariot[1] drawn by horses seven,
If we but cross this desert
And walk a ***Kātam***[2]
The lovely temple of Lord **Akattīcar** towering up to the skil,
The ***Mēṭai***[3] therein and the ramparts around,
Besides the cloudcovered groves
And the ***Akkini Tīrttam***[4] as well
Will all be there for us to see.

1. **chariot** – According to Hindu mythology the sungod is supposed to traverse the skies in his Chariot drawn by seven horses.
2. *Kātam* – a distance of 10 miles or 16 kilometres.
3. *Mēṭai* – a raised structure or dais in a temple
4. *Akkini Tīrttam* – The name of the holy pond near **Akattīcar** temple.

In all Hindu temples the three important components are ***Mūrtti*** (the deity), ***talam*** (the shrine) and ***Tīrttam*** (temple tank).

72. பனிக்காலம்

(பனிக்காலம் வந்தும் தலைவன் வரவில்லையே எனத் தலைவி ஏங்குதல்)

கட்டளைக் கலித்துறை

மேவிக் கலச முனிபூசை செய்து விளங்கிடுமோர்
காவிற் கலந்த வகத்தீசர் வந்திடக் காண்கிலனே
பூவிற் புகுந்தொளி புட்களே நெஞ்சுகற் போலுமறை
தாவிப் பனிக்கா லமும்வர வின்னமென் றாமதமே.

பூவில் புகுந்து ஒளிந்து கொள்ளும் வண்டுகளே! அகத்தியரால் பூசை செய்யப்பட்டு விளங்கும் ஒரு சோலையில் என்னைச் சேர்ந்த அகத்தீசர், மான்கள் விளையாடும் இப்பனிக்காலம் வந்தும் இன்னும் வரக் காணேன். ஏன் தாமதம்? நெஞ்சம் கல்லோ?

கலசமுனி – கும்பமுனி அகத்தியர். புள் – வண்டு. மறை – மரை – மான்.

Pan̲ikkālam – the dewy season

The ***Talaivi*** (heroine) longs for the company of the ***Talaivan̲*** (hero) as he has not shown up even after the advent of the dewy season)

Oh! beetles who hide yourselves in flowers
Lord **Akattīcar** who did mate with me
At a grove where saint **Akattiyar** offered worship
Has not yet been sighted
Even after the advent of the dewy season
Which makes the deer merry and playful
Why this delay? Is he so hard hearted ?

73. சவலை வெண்பா

மதனை யெரித்த மகிபனை வேளாஞ்
சுதனை யளித்த சுதனை
யகத்திப் பரனை யறியுந் தவரே
சகத்திற்சா வில்லா தவர்.

மன்மதனை எரித்தவனும், செவ்வேளாகிய முருகனை மகனாகப் பெற்றவனும் ஆகிய அகத்தீசுவரனை அறிந்த தவத்தையுடையரே இவ்வுலகில் சாவில்லாதவர்.

சவலை வெண்பா – வெண்பா இலக்கணம் பெற்று, இரண்டாம் அடி இறுதிச் சீர் குறைந்து வந்துள்ளதால் இப்பெயர் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. **மதன்** – மன்மதன். **மகிபன்** – அரசன். **வேள்** – முருகன். **சுதன்** – மகன். **சகம்** – உலகம்.

Cavalai Veṇpā[1]

Only those who in penance theirs comprehend **Akattīcan**
Who did burn **Manmatan** in his ire
And who hath *Vēḷ*[2] as his son
Are the immortals veritable who defy death
In this world of ours.

1. *Cavalai Veṇpā* – This quatrain is in *Veṇpā* metre but in the secondline of the original text in Tamil the *Cīr* or metrical foot falls short and hence becomes defective or weak. Therefore it is called *Cavalai Veṇpā* . *Cavalai* means anaemic or weak.

2. *Vēḷ* – *Vēḷ* or *Cevvēḷ* means a fair and handsome person. Here it refers to Lord **Murukan**.

74. பிச்சியார்

(தலைவனை நினைத்துப் பைத்தியங் கொண்ட ஒரு தலைமகளின் நிலையை விளக்குதல்)

எழுசீராசிரியச் சந்த விருத்தம்

தவவுரு வங்கொளு மக்கம் விபூதி
தரித்துடை காவி யுறச்
சிவவுரு வங்கொ டகத்திய னூருள
தெருவுறு பிச்சி யரே
நவவுரு வங்கொடு பிச்சை யெடுத்திட
நாடுநீர் பிச்சி யரோ
வவவுரு வங்கம தசைவற நோக்குறு
மாடவர் பிச்சி யரோ.

தவவேடமாகிய உருத்திராட்ச மாலை, திருநீறு ஆகியவற்றைத் தரித்து, காவியுடை உடுத்தி, சிவ உருவம் கொண்டு அகத்தியான் பள்ளியில் உள்ள தெருவில் வரும் பிச்சியாரே! புதிய உருவம் கொண்டு பிச்சை எடுத்திட வரும் நீர் பித்தரோ? ஆசை தரக்கூடிய உங்கள் அங்கத்தைக் கண் இமைக்காமல் நோக்கும் ஆடவர் பித்தரோ?

அக்கம் – உருத்திராட்சம். **கொடு** – கொண்டு. **நவ** – புதிய. **அவவுரு** – ஆசைதரக் கூடிய.

Picciyār – (A crazy woman)

(Description of a ***Talaimakaḷ***[1] who has gone crazy with love towards her ***Talaivan̲***[2])

Oh! ***Picciyār*** who dost sport
The saintly outfit of a string of beads[3],
With sacred ash[4] and saffron robe[5] besides
And walk in he streets of **Akattiyān̲paḷḷi**
In he guise of Lord **Civan̲**
Art thou insane to project thyself
As a strange beggar thus?
Or are those men insane
Who stare at the provocative sexy features thine ?

1. ***Talaimakaḷ*** – ***Talaivi*** or heroine
2. ***Talaivan̲*** – The hero or lover.

3,4,5 – Cavite saints wear **Strings of beads, sacred ash** and **saffron robes** to identify themselves with Lord **Civan̲** as his true devotees.

The term ***Picciyār*** in this song means a crazy or insane person

75. சித்து

(சித்தர்கள் ஒன்றை வேறொன்றாக மாற்றுவேன் எனக் கூறுதல்)

எண்சீ ராசிரிய விருத்தம்

பிச்சியரும் பித்தளைநா கங்காணச் செய்வோம்
பேசுமிரும் பைநாகம் பணமுமுறச் செய்வோம்
நச்சியுறு மீயத்தை வெள்ளிவரச் செய்வோம்
நாகத்தைப் பொன்னாக நாடுறவுஞ் செய்வோம்
இச்சித்த படியேயி ரசவாதஞ் செய்யு
மியலுறுமோர் பதினெட்டுச் சித்தர்களில் யானோர்
மெச்சுஞ்சீர் பெற்றதொரு சித்தன்யா னென்னூர்
விளங்குமகத் தீசர்வதி மேவுறுநற் பதியே.

பித்தளையை நாகமாகச் செய்வோம். இரும்பையும் துத்த நாகமாக்கிப் பணம் பெறுமாறு செய்வோம். ஈயத்தை வெள்ளியாக்குவோம். துத்தநாகத்தைப் பொன்னாக்குவோம். விரும்பியபடி இரசவாதம் செய்யும் 18 சித்தர்களில் நானும் ஒருவன் ; புகழ் பெற்றவன். என் ஊர் அகத்தீசர் வாழும் அகத்தியான் பள்ளி.

பிச்சியரும்புகளை ஜடை நாகத்தைச் சுற்றிப் பின்னுவோம். பெரிய நச்சுப் பையையுடைய நாகத்தைப் படம் எடுக்கச் செய்வோம் ; வானில் வெள்ளியை (சுக்கிரனை) வரச்செய்வோம். மலையைப் பொன்னாகச் செய்வோம் (மேருமலை) என்று இயல்பாக உள்ளதை அப்படியே கூறும் சாதாரணப் பொருளும் காண்க.

இரும்பு + **ஐ** = இரும்பை. **இரும்** + **பை** = பெரியபை. **நாகம்** – மலை, பாம்பு. **பணம்** – படம் ; காசு.

Cittu[1] (The magic of the mystics)

(Declaration of the alchemy of ***Cittars***)

We the ***Cittar***[2]
Will convert brass into zinc
And change iron too similarly as zinc
To make money thereby

Lead lowly we will transform into silver sparkling
We will make gold out of zinc for sure,
I am one of the *Cittar* **eighteen**[2]
Who perform alchemy such as we desire
Famous am I as a ***Cittar***
And I belong to **Akattiyāṉpaḷḷi**
Where **Akattīcar** doth reside.

1. *Cittu* - magical trics or miracles performed by Cittar.

2. *Cittar* - a mystic or unorthodox saint

3. ***Cittar eighteen*** - There were eighteen **Cittar** who were mystics. They not only performed magical feats or miracles but also evolved an efficient system of medicine known as **Siddha medicine**. They were experts on both temporal and spiritual matters.

76. கட்டளைக் கலித்துறை

பதிவி லமணர்க்கு நாசவா திக்கும் பவுத்தருக்கு
மதியில் வயிணவ மாந்தர்க்கும் யார்க்கு மதியுரைப்பேன்
நிதியுறு மாதி யுயிரெலாந் தந்த நிமலனருங்
கதிதரு வோனகத் தீசன வன்றாட் கருதுமினே.

நல்ல கொள்கையற்ற சமணர்க்கும், தீய வாதம் செய்பவர்க்கும், பவுத்தருக்கும் அறிவற்ற வைணவர்க்கும் அறிவுரை கூறுவேன்; கேளுங்கள்! செல்வம் பெற்ற உயிர்களைப் படைத்த குற்றமற்றவனும், மேலான செல்வமாகிய முத்தியைத் தருபவனும் ஆகிய அகத்தீசன் தாளை நினையுங்கள்.

பதிவு - கொள்கை. மதி - அறிவு. நிதி - செல்வம். **கதி** - மோட்சம்.

A piece of advice I do offer
To the *Camaṇar*[1] sans principles sound
And to the **nihilists**[2] who counsel evil
Besides the **Buddhists**[3] and **Vaiṣṇavites**[4] senseless

And others as well,
Do listen to me,
Contemplate in minds thine
The lord flawless who did create
The prosperous lives all here on earth
And who doth confer
The noble wealth of *Mukti*[5] eternal
Think of **Akattīcan̲**, the Lord such.

Camaṇar – The followers of **Jainism**

Nihilists – Those who consider nothing as important or valid. They also advocate destruction of existing institutions and values.

Buddists – The followers of **Buddhism** and the teachings of **Lord Buddha.**

Vaiṣṇavites – The followers or worshippers of **Lord Viṣṇu and Vaiṣṇavism.**

Mukti – State of eternal bliss after one's death.

77. வலைச்சியார்

(மீனவப் பெண்ணைப் பார்த்துக் காமுற்று உரைப்பது)

பதினான்குசீர் ஆசிரியச் சந்த விருத்தம்

மின்னற் போலிடை தான்றி ருக்கை
மீனைப் போலவு மேகயன்
மீனைப் போலவு மோடி டுஞ்சேன்
மீனைப் போலவு மேவிழி
சன்னற் போல்விரல் தான்கெ ளிற்றின்
சாயற் போலுற வேழுழந்
தாளைப் போலும் வராலு மாலா
தானு மலங்கு சுறாவுமுன்
பின்னற் போலெழி லேவு றச்சீர்
பெற்று மகத்திய மாநகர்

பேர்பெறு வீதியின் மீன்வி லைதான்
பேசிடு மோர்விலை மாதரே
யின்னற் செய்மத னம்பி னாலிங்
கென்னை மயற்கொள வைப்பதா
லென்ன பயன்பெறு வீர்த விர்த்தே
யின்புற வேசெய் தேகுவீரே.

மின்னல் போன்ற இடை திருக்கை மீனைப் போலுள்ளது. விழி கயல் மீனைப் போலவும் சேல் மீனைப் போலவும் பிறழுகிறது. சன்னல் போன்ற விரல்கள் கெளுத்தி மீனைப்போல் உள்ளன. முழங்கால் வரால் மீன் போன்றும் ஆலா போன்றும் உள்ளது. மலங்கும், சுறாவும் உன் பின்னல் போல் எழில் பெற்று உலாவுகின்றன. இப்படிப்பட்ட அழகுடன், அகத்தி மாநகரின் பெயர் பெற்ற வீதிகளில், மீனை விலை பேசும் மாதரே! துன்பம் தரும் மன்மதன் அம்பினால் நான் மையல் கொண்டு தவிக்கிறேன். ஆதனால் உமக்கு என்ன பயன் விளையப் போகிறது. எனவே என் துன்பம் நீக்கி இன்புறச் செய்து செல்வீராக!.

Valaicciyar

(Declaration of amorous desire for a lasses selling fish)

Oh! women who sell fish
In the famous streets of **Akattiyāṉpaḷḷi**
Your waists are like flashes of lightning
And ***tirukkai***[1] fishes as well
Eyes thine are like ***Kayal***[2] and ***Cēl***[3] both
Thy fingers resemble ***Caṉṉal***[4] and ***Keḻuthi***[5] alike
Your knees look like ***Varāl***[6] and ***Ālā***[7]
The plaited tresses thine move but elegantly
Like ***Mālaṅku***[8] and ***cuṟā***[9]
Oh! lovely lasses such who sell fish at **Akattinakar,**
I do suffer from pangs of love
Caused by **Maṉmataṉ's** flowery shafts

What do you gain by causing me
Amorous misery such?
Please relieve me of agony mine
And make me happy before you leave.

1 to 9. *Tirukkai, Kayal, cēl, Cannal, Keluthi, Varāl, Ālā, Mālanku* and ***curā*** are all the names of various kinds of edible fishes

78. நேரிசை வெண்பா

வியன்மா வகத்தி விமலனைப் பூவா
முயன்மா தவனறி யானை – யியன்மா
மறைமுடிவோ னைப்பணியு மாதவத்தோர்க் கில்லை
யிறைமுடிவோ னாற்செ யிடர்.

இடமகன்ற சிறப்புப் பொருந்திய அகத்திமாநகர் வாழும் குற்றமற்றவரும், தாமரைப்பூவில் வாழும் பிரமனாலும், திருமாலாலும் அறியப்படாதவரும் வேத முடிவாய் விளங்குபவருமாகிய அகத்தீசரை வணங்குபவருக்கு எமனால் வரும் துன்பமில்லை.

வியன் – அகன்ற, சிறந்த. **விமலன்** – குற்றமற்றவன். **இறை முடிவோன்** – எமன்.

For those who worship
The Lord flawlers who doth reside
At **Akattinakar** glorious of understreets,
And whom the lotusborne **Piraman**[1] and **Mātavan**[2]
Could not trace and comprehend,
And who is the substance ultimate of scriptures all,
Those who worship **Akattīcar** such,
Will have no torment from the terminal **god of death**[3]

1. **Piraman** – The god of creation in Hinduism.
2. Mātavan – **Tirumāl** or Lord **Vi** ṣṇu the god of protection.
3. god of death – **Yaman**.

79. கட்டளைக் கலித்துறை

இடரே யகத்தி யிறையி னருள்பெற் றிருக்குமெனைச்
சடரே செயநினை வாயதுன் மூடத் தனமலவோ
படரே லெனையிப் பொழுதுசொன் னேன்கேள் படரிலென்சொற்
சுடரே யுனது தருக்கழி வுற்றிடச் சுட்டிடுமே.

துன்பமே! அகத்தீசர் அருள்பெற்ற என்னைத் துன்புறுத்த நினைக்கிறாய். அது உன் அறியாமை. என்மீது படராதே! படர்ந்தால் என் சொல் உன் செருக்கு அழிய உன்னைச் சுடும்.

சடர் செய்தல் – துன்புறுத்துதல்.

Oh! misery,
Thou don't plan to torment me
The recipient of **Akattīcar**'s grace divine,
It is but thy ignorance
I tell thee now not to cling to me,
If thou creep over me even then
Just a word from me
Will scorch thee and arrogance thine.

80. இரங்கல்
கலிவிருத்தம்

(ஒரு பெண் அகத்தீசர் மேல் காதலுற்று இரங்கிப் பாடுவதுபோல் பாடப்பட்ட பாடல்)

சுட்டிடுங் காமனார் தொட்டிழுத் தேசரம்
விட்டிடும் புண்களின் மேலையே சந்தனங்
கொட்டிடுங் கோதையீர் கோவகத் தீசருக்
கெட்டிடும் வண்ணமென் னின்னலைச் சொல்வீரே.

மன்மதன் இழுத்து விடும் அம்பினால் ஏற்பட்ட புண்களின் மேல் சந்தனம் பூசும் பெண்களே! தலைவராகிய அகத்தீசர் காதில் கேட்கும் வண்ணம் என் துன்பத்தைச் சொல்வீராக.

காமன் – மன்மதன். சரம் – அம்பு. கோ – தலைவன். **இன்னல்** – துன்பம்.

Irankal (Pity)

(Expression of selfpity by a woman enamoured of **Akttīcar)**

Oh! lasses who pour sandal paste on my wounds
Caused by the heady shafts from the bowstring
Pulled by the hot **Manmatan** who hunts me
Do tell Lord **Akattīcar** in terms loud and clear
My agony of love acute
So that it reaches his ears.

81. கொற்றியார்

(வைணவ பக்தியுடன் வீதியில் வரும் பெண் மீது காமுற்ற ஒருவன் பாடுவது)

எண்சீர் ஆசிரிய விருத்தம்

சொல்லிசை யுறுந்தமிழ் தொழப்பெறு மகத்தீ
சுரர்மருவு மூர்மறுகு தோறுமொரு நாம
நல்லிசை விளங்கிடமு நான்குமுடன் மேவ
நாடுமரி நாமமவை நாவதுரை செய்ய
வல்லிசை பெறுந்துளவ மாலையணி வுற்று
மகிழ்கொற்றி யாரென வருந்தெரிய லேவு
னெல்லிசை யுறுந்திருவி லிருடியர் தவங்க
ளிழப்பரெனி லென்மய லிசைக்குமள வுளதோ ?

சொற்சிறப்புடைய தமிழால் தொழப்பெறும் அகத்தீசர் வாழும் ஊரில் தெருத்தோறும் பெயரும் புகழும் விளங்கிட அச்சம், நாணம், மடம், பயிர்ப்பு என்னும் நான்கு குணங்களும் பொருந்த, நாராயணா என்னும் பெயரை உச்சரித்துக் கொண்டு துளசி மாலையணிந்து கொண்டு வரும் கொற்றியாரே! உங்களுடைய அழகில் முனிவரே மயங்கித் தம் தவத்தை இழப்பர் எனின் என் காமம் சொல்ல முடியுமோ?

மருவும் – பொருந்திய. **மறுகு** – தெரு. **நாமம்** – பெயர். **இசை** – புகழ். **துளவமாலை** – துளசி மாலை. **முன்னான்கு** – அச்சம், நாணம், மடம், பயிர்ப்பு **இருடி** – ரிஷி, முனிவர். **தெரியல்** – மாலை. **மயல்** – மயக்கம், காமம். **இசைக்கும்** – சொல்லும்.

Korriyār (FeMāle devotees of Lord Vi ṣṇu)

(Sung by a man enamoured of a *Korriyār*)

Oh! ***Korriyār*** ,
Who dost walk the streets of the shrine of **Akattīcar**
Worshipped by **Tamil** with its wealth of words proper,
And who endowed with the essential traits four womanly[1]
Dost wear ***Tuḷaci***[2] garland and chant the name of **Ari**[3] as well,
On seeing your beauty so ravishing
Even saints most devont will deviate from penance theirs
And lose its benefits thereof
If saints become so enamoured
Can I express adequately my lustful desire for thee?

1. The four essential traits for women are ***Accam*** (fear), ***Maṭam*** (innocence), ***nāṇam*** (shyness) and ***Payirpu.***
2. ***Tuḷaci*** – **basil** – a plant used in worship of **Viṣṇu**
3. **Ari** – An appellation of Lord **Vi ṣṇu.**

82. நேரிசை வெண்பா

உளமாரப் பொய்யே யுரையார்மற் றோர்பெற்
றுளமாதைத் தாயாயெண் ணுற்றோ – ருளமா
ரகத்தீசர் தாள்போற்று மன்பருமே யிந்தச்
சகத்தே யுயருத் தமர்.

அகத்தீசர் தாள் போற்றும் அன்பர், மனம் பொருந்திப் பொய் சொல்லாதவர், மற்ற பெண்களைத் தாயாக மதிப்பவர், ஆகியோர் இப்பூமியில் உயர்ந்தவர் ஆவர்.

சகம் – உலகம். அகத்தீசரை வணங்குபவர் மற்ற இருவருக்கும் சமமாகக் கருதப்படுபடுவர் என்பது கருத்து.

Those who do not utter lies of their own volition,
The folk who consider
All other women as mothers theirs,
And the ardent devotees
Who hail **Akattīcar's** feet divine
Are all the exalted people on earth indeed.

This song also implies that the devotees of **Akattīcar** are on a par with people who do no utter lies and those who treat all womenfolk reverentially as their mothers.

83. மடக்குத் தாழிசை

எண்சீர் விருத்தம்

தமரகந் தரித்துளார தமரகந் தறித்துளார்
தாரகர்த்த ராயுளாரு தாரகர்த்த ராயுளார்
யமரகங் கடிந்துளாரி யமரகங் கடிந்துளார்
யாமியன் பதிக்குளாரி யாமியம்பு பற்றுளார்
சமரகந்த னெந்தையார்றி சமரகங்கொள் சிந்தையார்
தார்கடுக்கை யாரொர்நீல தார்கடுக்கை யாலெடுத்
தமரகண்ட மாக்கினாரி தமரகண்ட மாக்கினார்
அருளகத்தி நாதனாரெ மருளகத்தி நாதரே.

அருளையுடைய அகத்தீசர், எம் மயக்கம் நீக்குபவர்; தன்னிடம் அன்பு பூண்டவர் அகத்தில் வீற்றிருப்பவர்; தீயவர்களின் ஆணவத்தை அடக்குபவர்; உமையை இடப்பாகத்தில் கொண்டுள்ளவர்; கருணைச் செயல் புரிகிறவர்; மார்க்கண்டனுக்காக எமனைக் கடிந்தவர்; இயம யோகிகளுக்கு உள்ளம் உருகி அருளுபவர். நான் வாழும் ஊருக்கு உரியவர்; நான் பாடும் அன்புக்குடையவர்; சமராபுரி கந்தனின் தந்தை; நியம யோகிகள் உள்ளத்தில் இருப்பவர்; கொன்றை மாலை அணிந்தவர்; நீல நிறமுள்ள ஆலகால

விடத்தைக் கையால் எடுத்து விரும்பி உண்டதால் கண்டம் (கழுத்து) நீலமானவர் ; அவ்வாறு உண்டதால் (அமுதம் கிடைத்துத் தேவர்கள் உண்ண அவர்களுக்கு) தேவர் உலகம் நிலைக்கச் செய்தவர்.

தமர் + அகம். அகம் – உள்ளம். அதமர் + அகம் = தீயவர் ஆணவம். தறித்தல் – வெட்டுதல், நீக்குதல். தாரகர்த்தர், உதாரகர்த்தர். உதாரம் – உதவி. கருணை. இயமர் – இயமம் உடையவர். இயமம் – அட்டாங்க யோகத்துள் ஒன்று. பதி – ஊர். நிசமர் – நியமம் உடையவர். நியமம் – அட்டாங்க யோகத்து ஒன்று. கடுக்கை – கொன்றை. தார் – மாலை. கடு + கையால் + எடுத்து + அமர + கண்டம் – தேவர்களின் உலகம்.

Maṭakku

(Repetition of words to give different meanings)

Akattīcar of grace divine
Is the lord who doth dispel illusions ours,
A resident in the minds of his devotees ardent
He doth sever the conceit of evil folk all
Holder of consort **Umai**[1] on his left
He is a benefactor benign as well,
He did chide **Yamaṉ**[2] once for **Mārkkaṇṭaṉ's**[3] sake
He doth melt in his grace for the ***Iyama yōkis***[4]
He not only doth belong to my place
But also is the Lord of my loving prayers,
Father he is to **Kantaṉ**[5] of **Camarāpuri**[6]
He doth dwell in he minds of *Nicamars*[7] too,
The Lord doth wear ***Koṉṟai*** garland
His neck turned blue as he did consume
The bluish *Ālakālam*[8] of his own accord
To vouch for **Tēvars**[9] ***Amarakaṇṭam***[10] heavenly
As their proper place rightful.

In the original Tamil song words and phrases are repeated to give different meanings to describe the different attributes of the Lord.

1. **Umai** – the consort of Lord **Civan.**
2. **Yaman** – God of death
3. **Mārkkaṇṭan** – A young devotee of **Civan** who was saved from death by he Lord who punished **Yaman** for his attempt to snatch the life of **Mārkkaṇṭan.**
4. ***Iyama Yōkis*** – Practitioners of **Iyama Yōkam**. **Yōkam** means a rigorous and disciplined control of body and mind through physical exercises and meditation. It involoves perfect concentration of body and mind.
5. **Kantan** – Lord **Murukan** the son of Lord **Civan**
6. **Camarāpuri** – One of the resorts of **Murukan**.
7. *Nicamar* – A category of **Yōkis**.
8. **Ālakālam** – The name of the poison consumed by **Civan** when he saved the **Tēvars** from the poison's deadly fumes.
9. **Tēvars** – The heavenly beings.
10. *Amarakaṇṭam* – The city or State of **Tēvar**.

84. நேரிசை வெண்பா

நாதா வகத்தி நகரா மறைதுதிக்கும்
பாதா வெவர்க்கும் படியளிக்குந் – தாதா
மிடியா லலையா விதம்யா னுறவு
னடியா தரவே யருள்.

நாதா[1] அகத்திநகர்த் தலைவா! வேதம் போற்றும் பாதங்களையுடையவனே! எல்லோர்க்கும் உணவளிக்கும் வள்ளலே! வறுமையால் நான் பிறரிடம் அலையாத வண்ணம் உன்னுடைய பாதங்களின் ஆதரவை எனக்கு அருள்வாயாக.

மறை – வேதம். படி – உணவு. தாதா – வள்ளல். மிடி – வறுமை.

Oh! **Nātā**[1]
Oh! Leader of **Akattinakar**
Oh! Lord whose feet is worshipped by scriptures,

Oh! Generons feeder of folk all,
Do please grant me the succour of feet thine,
To save me from wandering here and there
In poverty miserable and abject.

1. **Nātā** – Oh! Lord.

85. கட்டளைக் கலித்துறை

அருளே நிறையு மகத்தீசற் கென்மீ தருளிலையோ
விருளே நிறையு மிடிதா னெனைவிட் டிரியலையோ
பொருளே நிறையும் படிபுண் ணியம்யான் புரியலையோ
மருளே நிறையும் வினைக ளெனையேன் வருத்துவதே.

இருள் நிறைந்த வறுமை என்னைவிட்டு நீங்கவில்லை. மயக்கம் தரும் வினைகள் என்னை வருத்துகின்றனவே! பொருள் நிறையும்படி நான் புண்ணியம் செய்யவில்லையோ? அருள் நிறைந்த அகத்தீசர்க்கு என்மேல் அருள் இல்லையோ? (அகத்தீசரே! நீர் அருள் செய்து என் துன்பம், தீவினையை அகற்ற வேண்டும் என்பது கருத்து.)

இரிதல் – நீங்குதல்.

Has the gracious **Akattīcar** no mercy on me ?
The dark penury doth never leave me,
Have I not done anything virtuous
To deserve prosperous plenty?
Why doth ***Vinai***[1] illusory harass me for ever?

1. *Vinai* – In this context *Vinai* means bonds and obligations of this world.

86. எண்சீர் ஆசிரியச் சந்த விருத்தம்

வருத்துமிடி நோய்தீர் மருந்துநிதி யதனை
மகிழ்ந்துற வளித்துநல் வயித்திய மியற்று
மருத்துவ னகத்திய மகாமுனி யவன்காண்
மகதேவ னைத்துதி வழுத்திமன மேற

விருத்துமல கீர்மிடி யிருந்தவிட மறியா
தேகிடநி திக்குவிய லேறிட வளிக்குந்
திருத்துணை விளக்கந் திகழ்ந்ததிக வின்பஞ்
சேரவரு நினைவுகள் செயம்பெற விளங்கும்.

வறுமை நோய் தீர செல்வமாகிய மருந்து கொடுத்து வைத்தியம் பார்க்கும் மருத்துவன் அகத்தீசன். உலகத்தவரே! மகாதேவனாகிய அவனைத் துதித்து மனத்திலிருத்துங்கள். வறுமை இருந்த இடம் அறியாமல் செல்லும்படி செல்வம் கிடைக்கும்; மகிழ்ச்சி கிடைக்கும்; வெற்றி கிடைக்கும்.

செயம் – வெற்றி.

Akattican is a physician ventable
To cure the Mālady of poverty with the medicine of wealth,
Oh! worldly folk,
Do worship and hold him in minds thine,
Then wealth so huge will accumulate
That thy penury will vanish without a trace,
Happiness too thou will attain,
And your aspirations all will meet with success.

87. இரங்கல்

குயில் விடு தூது

கலிவிருத்தம்

விளங்குறு மகத்தியன் வியன்பதி விரிஞ்சன்
வளங்குல வறும்பத மலர்க்கடிமை யென்ற
னுளங்கவலை கொள்மய லுரைத்தவ ரிடந்தூ
திளங்குயில டைந்துவரு மியல்புரிக நின்றே.

இளங்குயிலே! அகத்தியன் பள்ளித் தலைவராகிய அகத்தீசன் பாதங்களுக்கு நான் அடிமையென்றும் என் உள்ளம் அவனை நினைத்து மையலால் கவலையுறுகின்றதென்றும் கூறி எனக்கு நன்மை செய்வாயாக.

Oh, Young Cuckoo
Do please tell the Lord of **Akattiyāṉpaḷḷi**
That I am a slave at his feet divine,
And my mind doth suffer from pangs
Of anxious love acute for the Lord
Do me good by the favour such

88. கட்டளைக் கலித்துறை

நன்றே புரிபவர் நாடு மகத்திய நாதனைமுன்
சென்றே தொழுது மதுரஞ் செறிந்திடுந் தீந்தமிழ்ப்பா
நின்றே பலபுனைந் தானந்தக் கூத்தி னிலைபெறுவோர்க்
கன்றே பிறவிப் பெருங்கட னீந்திட லாகுவதே.

நன்மை செய்பவர் மட்டுமே நாடும் அகத்தீசர் முன் சென்று தொழுது இனிமை பொருந்திய தமிழ்ப் பாடல்கள் பல பாடி ஆனந்தக் கூத்தில் நிலை பெறுபவர்க்கு அன்றே பிறவிப் பெருங்கடலைக் கடக்க இயலும்.

நாடும் – விரும்பும். மதுரம் – இனிமை. புனைந்து – இயற்றி.

"பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார்
இறைவ னடிசேரா தார்." (திருக்குறள் 10)

என்னும் குறட்பா ஆசிரியரால் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது.

Those who stand before **Akattican**
The Lord sought by those who do good,
And hail Him in worship humble
With **Tamil**[1] hymns many and melodious
And dance as well in ecstary earnest,
Only such folk can swim and cross
The Ocean of birth so vast.

1. **Tamil** – A **Dravidian** language spoken in **Tamil Nātu** of South India. It is an ancient and classical language with a rich literature and well codified grammar.

89. விருத்தக் கலித்துறை

ஆலமர் செல்வன் விழிநுத லோன மகத்தீசன்
சூலம தேந்துஞ் சுகனுமை கொழுநன் சுரர்நாதன்
மாலய னாடும் அரனெண் டோளன் மழுவாளன்
ஞாலம தாளுஞ் சசிதர னெனின்வினை சாராதே.

"ஆலமர நிழலில் அமர்ந்தவனே! நெற்றிக்கண் பெற்றவனே! அழகிய அகத்தீசனே! சூலம் ஏந்துபவனே! உமை கணவனே! தேவர் தலைவனே! திருமாலாலும் பிரமனாலும் தேடப்பட்டவனே! எட்டு தோள்களையுடையவனே! மழுவேந்தியவனே! உலகத்தை ஆளுபவனே! சந்திரனை அணிந்தவனே!" என்று அகத்தீசரை வணங்கினால் வினை அடையாது.

If we hail **Akattican** as,
Oh! God seated under a banyan tree,
Oh! Lord with an eye on Thy forehead[1],
Oh! God who dost carry a ***Cūlam***[2],
Oh! consort of **Umai**[3]
Oh! Tevars' Chief,
Oh! God sought by **Māl**[4] and **Piramaṉ**[5]
Oh! Lord with shoulders eight,
Oh! God who dost carry ***Māḻu***[6]
Oh! Ruler of the world
Oh! wearer of the moon on thy locks,
If the Lord is hailed thus,
Viṉai[7] will not affect a supplicant such.

1. Lord **Civaṉ** is supposed to have a third eye on his forehead. It will emit fire when it is opened.
2. ***Cūlam*** – A trident or spear.
3. **Umai** – consort of Lord **Civaṉ**
4. **Māl** – **Tirumāl** or Lord **Viṣṇu** the god of protection.

5. Piramaṉ– The God of creation.

6. *Mālu* – an axe which **Civaṉ** carries in his hand.

7. *Viṉai* – The impact one's deeds.

90. நேரிசை வெண்பா

திரிபங்கி

(ஒரு செய்யுளிலேயே மூன்று செய்யுள் அமையுமாறு பாடும் சித்திரகவி)

சார்பாளா சங்கந்தா வாரந்தா தக்ககலை
தார்தாவு னங்கந்தா சாரமுறு – மார்தாநற்
சங்கரா வாரா தராவா ளகத்தீசா
தங்கரா வாரா தரா.

சார்புடையவனே! நல்ல கூட்டம் தா. இசையைத் தா. கலையைத் தா. உன் மாலையைத் தா. உன் மார்பைத் தா. சங்கரா! அகத்தீசா! ஆதரவு தா.

சங்கம் – கூட்டம். வாரம் – இசை. தார் – மாலை.

இதனுள்ளேயே அமைந்த இரு வெண்பாக்கள்

இரண்டாவது சீரில் தொடங்குதல்

சங்கந்தா வாரந்தா தக்ககலை தார்தாவுன்
னங்கந்தா சாரமுறு மார்தாநற் – சங்கரா
வாரா தராவா ளகத்தீசா தங்கரா
வாரா தராசார்பா ளா.

மூன்றாவது சீரில் தொடங்குதல்

வாரந்தா தக்ககலை தார்தாவுன் னங்கந்தா
சாரமுறு மார்தாநற் சங்கரா – வாரா
தராவா ளகத்தீசா தங்கரா வாரா
தராசார்பா ளாசங்கந் தா.

Tiripaṅki[1] (A threefold song)

Oh! Lord dependable,
Grant me good company,
Give me music melodious
Do please provide me with arts as well
Give me the garland Thine,
Bestow me Thy benign chest besides
Oh! **Caṅkara**, Oh! **Akattīcā**
Extend thy support to me for ever.

Tiripaṅki – This term in the original **Tamil** text means that in this song the words and lines can be transposed and rearranged to have two more quatrains of the same **Veṇpā** metre. Thus there will be three songs or **Veṇpās** but the meaning of all will be the same.

Caṅkara – An appellation of Lord **Civaṉ**.

91. அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

தரைசே ருயிர்க டமக்கருளுந் தயைகொள் பரனா மகத்தீசன்
பரையா மனையா ளின்னருளாற் படிமீ துயர்ந்து வாழ்குவிரே
விரைசேர் கமல மலர்குழுமி விளங்கோர் காத மணநாறுந்
திரைமோ திடுமக் கினித்துறைக்கட் டிருநீர் படியு மொருநீரே.

மணம் பொருந்திய தாமரை மலர் கூட்டமாக விளங்கி ஒரு காதம் மணக்கும் அலை வீசும் அக்கினித் தீர்த்தத்தில் நீராடி மகிழ்பவரே! நீர் இவ்வுலகிலுள்ள உயிர்களுக்கருளும் அருள் பொருந்திய அகத்தீசரின் மனைவியாகிய உமை அருளால் இவ்வுலகில் நன்கு வாழ்வீர். (அக்கினி தீர்த்தத்தில் முழுகினால் நன்கு வாழலாம் என்பது கருத்து.)

பரை – உமை. படி – உலகம். **விரை** – மணம். **குழுமி** – கூட்டமாய். **காதம்** – ஏழரை நாழிகையில் (மூன்று மணி நேரம்) கடக்கும் தூரம். சுமார் 5200 மீட்டர். **மணம் நாறும்** – மணம்

வீசும். **திரை** – அலை. **அக்கினித்துறை** – அக்கினி தீர்த்தத் துறை. (அகத்தீசுரர் கோயிலுக்கருகே உள்ளது).

Oh! pious devotees
Who bathe blissfully at ***Akkiṉitīrttam***[1] surfy and sacred,
With its bunches of lotus wafting their fragrance
Upto a ***Kātam***[2] away
You will lead lives exalted here in this world of ours
By the grace of **Umai** the consort divine
Of **Akattīcar** who showers his mercy
On all lives here on earth.

1. *Akkiṉitīrttam* – The name of the holy pond near the temple of **Akattīcar.**

2. *Kātam* – A distance of 5200 metres.

92. வஞ்சி விருத்தம்

நீர கந்துயி னேயனும்
பார கந்தரு தீரனுஞ்
சீர கம்பெறு தேவனு
மேர கத்தியி னீசனே.

அழகிய அகத்தியான் பள்ளி இறைவன் ஒருவனே நீரிலே (பாற்கடலில்) துயிலும் திருமாலும், உலகைப் படைத்த பிரமனும், சிறந்த உள்ளம் படைத்த தேவனும் ஆவான்.

நேயன் – அன்புடையவன் ; இங்கு திருமால். **தீரன்** – திறமையுடையவன் ; இங்கு பிரமன். ஏர் – அழகு.

The Lord of **Akatti** is the God sole and supreme,
It is He the kind God[1] who doth sleep in the sea,
And also the God[2] who hath created earth
It is **Akattīcar** indeed with a heart benevolent.

1. **God who doth sleep in the sea** - **Tirumāl** or **Viṣṇu** who is supposed to slumber on a snakebed in ***Pārkaṭal*** or Ocean of Milk.

2. **God who hath created earth** - **Piramaṉ** the god of creation In this song it is implied that **Viṣṇu** and **Piramaṉ** play their roles only under the aegis of **Akattīcar** or **Civaṉ.**

93. கொச்சகக் கலிப்பா

ஈச னகத்திநக ரெம்பிரா னேறூர்ந்தான்
வாச முறுஞ்சடில மன்னு மிளமதியே
வீசு கிரணத்தால் வெப்பளிக்கு மித்திறனை
நீசகத் துட்கற்ற நெறியே துரையாயே.

ஈசனும், அகத்திநகர் ஆள்பவனும், காளை வாகனத்தில் ஏறியவனும் ஆகிய சிவனின் மணம் பொருந்திய சடையில் உள்ள பிறைச் சந்திரனே! உன் கிரணத்தால் வெப்பமளிக்கும் திறமையை நீ இவ்வுலகில் கற்றது எப்படி? உரைப்பாயாக! (அகத்தீசன் மேல் ஏற்பட்ட காதலால் சந்திரன் வெப்பம் தருகின்றான் என்பது கருத்து. தலைவி கூற்று.)

ஏறு - காளை. சடிலம் - சடை. மன்னும் - நிலைபெற்ற. சகம் - உலகம்.

Oh! crescent moon
Who stays in the fragrant locks matted of Lord **Civaṉ**
Who astride his bull mount is the ruler of **Akatti** as well
Tell me how you did learn in this world
The trick [1] of making thy rays so hot and oppressive.

1. **The trick** - This song is a complaint of the lovelorn ***Talaivi*** (hereoine) who finds the moon's rays hot and oppressive due to the absence of the ***Talaivaṉ*** who is Lord Akattīcaṉ in this context.

94. கலி விருத்தம்

உரைகொள்சீ ரகத்தியி னுறையு மையனே
தரைபுகழ் பேறதே தரினு மன்றிநீ

நரைதிரை மூப்புடைப் பிறவி நல்கினும்
விரைமல ரடிவிடேன் விரவு மத்தனே.

புகழ்பெற்ற, சிறப்பையுடைய அகத்தியான் பள்ளியில் வாழும் உமை கணவனே! தலைவனே! இவ்வுலகம் புகழும் வீடுபேற்றைத் தந்தாலும், நரை, சுருக்கம், மூப்புடைய பயனற்ற பிறவி கொடுத்தாலும், உன் மணம் பொருந்திய மலர் போன்ற பாதத்தை விடமாட்டேன்.

உரை – புகழ். **பேறு** – வீடுபேறு, முக்தி. **விரை** – மணம். **திரை** – சுருக்கம்.

Oh! consort Divne of **Umai**
Who dost reside at **Akatti** glorious
Oh! Lord
Whether thou grant me a glorious status
Admirable on earth here,
Or ordain a miserable lot useless
Marked by wrinkles and grey hairs of wizened old age
I shall never leave Thy flowery feet fragrant.

95. அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

அயனார் சிரமொ ன்றினைச்சினந்திட் டந்நாட் கொய்த தாருகிரே
முயலு மொன்னார் புரமூன்று முன்ன ரெரித்த தின்னகையே
யியல்கொள் மதனை யெரித்ததுவு மெம்மா னகத்தி யிறைவிழியே
பயனே யன்றிச் சூலமொடு பரசு கொள்ளல் வீணன்றே.

சினந்து அந்நாளில் பிரமன் தலையைக் கொய்தவை அகத்தீசரின் நகங்களே; பகைவர் புர மூன்றை எரித்தது அகத்தீசரின் சிரிப்பே; மன்மதனை எரித்தது அகத்தீசரின் விழியே. அப்படியிருக்க சூலம், மழு ஏந்தியது வீணேயாகும்.

அயனார் – பிரமன். **கொய்தது** – கிள்ளியது. **உகிர்** – நகம். **ஒன்னார்** – பகைவர். **நகை** – சிரிப்பு. **பரசு** – மழு.

It was **Akattīcar's** nails sharp
That plucked **Piraman's** head[1]

It was his fiery laughter
Which set ablaze the three forts[2]
If foes formidable,
It was his eye which burnt **Manmatan**[3] to ashes,
Endowed with prowess such
The Lord doth carry in vain
Weapons like ***Cūlam***[4] and ***Malu***[5] in his hand

1. **Piraman's** head - **Civan** plucked one of the five heads of **Piraman** as he was very conceited at the time of **Civan**'s marriage.

2. **Three forts - Civan** is supposd to have burnt three forts of demons by means of this fiery langhter.

3. **Manmatan** - The God of love was punished for disturbing **Civan**'s penance.

4,5. ***Cūlam*** and ***Malu*** - **Civan** sports a spear and an axe in his hand.

96. தூது

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

அன்றுமுத லிதுகாறு மனம்விடுத்தா ளெனவனமே
சென்றுரையாய் சுகம்விடுத்தா ளெனச்செப்பாய் செஞ்சுகமே
யென்றுமுள குருகிழந்தா ளெனவியம்பா யிளங்குருகே
வொன்றினரைக் கருப்பாதியா வுயரகத்திப் பதியாற்கே.

தன்னை அடைந்தவரைப் பிறவா வண்ணம் காக்கும் அகத்தீசரிடம் சென்று, அன்னமே! அன்று முதல் இன்றுவரை அன்னம் (சோறு) உண்ணாள் எனக் கூறு. சுகமே! சுகம் விடுத்தாளெனச்சொல். குருகே! குரு கிழந்தாளெனச் சொல்.

அனம் - அன்னம், சோறு. சுகம் - நலம், கிளி. குருகு - நாரை, அழகு.

Tūtu

(Sending a message)

Talaivi (heroine) sends a message to ***Talaivan*** (hero) who is Lord **Akattīcan** here)

Oh! ***Annam***[1]
Go to the lord of **Akatti**
Who doth ever save his devotees dependent
From the cycle of birth,
And tell him that she has foregone ***Annam***[2] till date
Ever since he left her.
Oh! ***Cukam***[3]
Tell the Lord that she has given up ***Cukam***[4]
Oh! ***Kuruku***[5]
Inform **Akattīcar** of the loss of her ***Kuruku***[6]

1. ***Annam*** - Swan.
2. ***Annam*** - food
3. ***Cukam*** - parrot
4. ***Cukam*** - pleasure or wellbeing
5. ***Kuruku*** - stork
6. ***Kuruku*** - beauty

The words ***annam, Cukam*** and ***Kuruku*** are used in the original song twice to indicate the two meanings of each word.

97. நேரிசை வெண்பா

பதியே பிறைச்சடிலப் பண்ணவனே போற்றக்
கதியே யளித்தருளுங் கண்ணே - நிதியே
வஞ்சக் கரன்பிரம னாயு மகத்திநக
ஞ்சக் கரனே யருள்.
*Let .

சந்திரன் தான் அடைந்த சாபத்தால் தேயும் நிலையில் அடைக்கலமென்று அடைந்ததனால் சடையிலே வைத்துத் தேயாமல் காப்பாற்றிய சிவனே! சிவாய நம என்னும் ஐந்தெழுத்துக்குச் சொந்தக்காரனே; சக்கரத்தை யுடையவனும், பிரமனும் தேடிய அகத்தீசனே; அருள்வாயாக.

பதி – தலைவன். கதி – வாழ்வு. நிதி – செல்வம். **வன்மை + சக்கரன்** – வலிமையான சக்கரத்தை யுடையவன் ; திருமால். **அஞ்சு + அக்கரன்** – ஐந்தெழுத்தையுடையவன் சிவன்.

Oh! Lord who did save the cursed moon[1] from warning further
By sheltering the crescent on Thy locks matted,
Oh! Lord of the five lettered incantation[2] sacred
Oh! **Akattican**
Whom **Tirumāl** sporting a wheel strong
And **Piraman** could not trace,
Do please sustain me in Thy grace divine.

1. **The cursed moon** – The moongod or ***Cantiran*** was cursed to ware completely for a sinful act but **Civan** redeemed him by accommodating the crescent moon on his locks. The moon was thus made to wax and wane alternately.
2. **Five lettered incantation** – ***na ma ci vā ya*** is that incantation

98. கலிநிலைத் துறை

அரிய நின்மனைக் கிழத்தியுந் தொலைவிலா வறமே
புரியு மேல்வையிற் செங்கரந் தனிற்பசும் புண்ணீர்
சொரியு மோர்தலை யோட்டினைக் கொடுமனை தோறுந்
திரியு மீதொரு வியப்பரோ வகத்தியான் சிவனே.

அகத்தியான் பள்ளி ஈசனே! நின் மனைவியாகிய உமை இடைவிடாமல் முப்பத்திரண்டு அறங்களைச் செய்யும் அன்ன பூரணியாக விளங்கும் நிலையில், நீ புண் நீர் ஒழுகும் ஓட்டையான ஒரு மண்டையோட்டை உன் கையில் வைத்துக் கொண்டு வீடுதோறும் பிச்சை யெடுப்பது வியப்பாக உள்ளது.

ஏல்வை – வேளை. **புண்ணீர்** – குருதி. **கொடு** – கொண்டு. **மனை** – வீடு. சிவன், பிரமனின் ஐந்தாவது தலையைக் கொய்ததால் பிரமஹத்தி தோஷம் ஏற்பட்டு மண்டை ஓடு கையோடு ஒட்டியது. அது என்று நிறைகிறதோ அன்றுதான் கை விட்டுப் போகும் என்ற சாப வீடு பெற்றதால் வீடு தோறும் பிச்சையேற்றார் சிவன். இறுதியில் இலக்குமி கையால் அன்னமிட ஓடு நிறைந்து கையைவிட்டு அகன்றது.

Oh! Lord of **Akattiyānpaḷḷi**
While thy consort **Umai**
Doth engage herself in generous charity ceaseless
It is rather strange
That thou go about begging door to door,
With a leaky skull[1] as a bowl in Thy hand.

1.**leaky skull** – As **Civan** plucked one of the five heads of **Piraman**, **Civan** was afflicted with the sin of **Piramahatti.** In order to absolve himself of the sin and get rid of the skull which stuck to his hand the Lord had to go about begging till the leaky bowl was filled. Atlast Goddess **Lakṣmi** filled the bowl with food and the skull fell from the Lord's hand.

99. அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

சிலையிருக்குந் திருத்தோளும் விழியிருக்குந் திருநுதலுஞ் செவ்வே சூடுங்
கலையிருக்குந் திருமுடியுங் கனலிருக்குந் திருக்கரமுங் கலந்தோர் மங்கை
நிலையிருக்குந் திருப்பரிசு நீறிருக்குந் திருவடிவு நெஞ்சி னோர்ந்து
கலையிருக்கு மகத்திநக ரெழுந்தருளுங் கற்பகத்தைக் காணு வோமே.

வில் இருக்கும் தோளையும், விழி இருக்கும் நெற்றியையும், பிறையிருக்கும் சடையையும், தீயிருக்கும் கரத்தையும், மங்கையிருக்கும் பக்கத்தையும், திருநீறு அணிந்திருக்கும் திருவடிவையும் நெஞ்சில் நினைத்து அழகிய அகத்தி நகர் இறைவனைக் காணுவோம்.

சிலை – வில். **நுதல்** – நெற்றி. **கலை** – சந்திரன், அழகு. **பரிசு** – தன்மை.

*Let as contemplate in minds ours,

The elgant shoulder which sports a bow,
The forehead which an eye doth contain,
The matted locks that accommodate the crescent moon,
The hand which carries fire hot,
That part of his person which holds, the Damsel Divine
And the handsome figure entire smeared with sacred ash,
When we see all these in our minds' eyes
We see Lord **Akattīcan̲** for sure.

* In this song the physical features, attributes and accessories of Lord **Civan̲** are found in detail. Lord **Akattīcan̲** who is the manifestation of Civan at **Akattiyān̲paḷḷi** is also visualized thus.

100. நேரிசையாசிரியப்பா

கார்க்கடல் சூழ்ந்த காசினி புகழும்
வியன்பனை யுடுத்த மென்பரல் வைப்பில்
வலம்புரி யீன்ற வாளொளி நித்திலம்
வெண்ணில வெறித்தலின் விளங்கிடுந் தடநீர்
பாற்கட லாகம் படுதிரைச் சுரட்டே
பாம்பணை யாகப் பாசடைக் குழாங்கள்
பச்சை மேனியின் பாங்கினைத் தெரிக்க
அலர்செய் கமல மளவில் கருணைசேர்
விழிமுதற் பலவா மேவுறுப் பாகப்
பூவுல கனைத்தும் புரந்திடு புண்ணியன்
பள்ளி கொண்ட பரிசது காட்டு
மந்தண் பூந்தட மளவில் சூழ்ந்திட்
டருஞ்சீர் பெருகு மகத்தியான் பள்ளித்
திருநக ரதனிற் றிகழ்ந்திடு பெருமான்
சுருதியு மறியாச் சுந்தர புருடன்
விரிமலர்ச் செஞ்சடை வேதியக் கூத்தன்

திங்களங் கண்ணித் தேவ தேவ
னுலகமோ ரேழும் பலமுறை பயந்து
மிளமுலை முதிரா விறைவியால் வைகு
மாமுத றடிந்த காமரு குழவியின்
மழலைத் தீஞ்சொலின் மகிழ்ந்திடுஞ் செவியினன்
செஞ்செவிக் கைப்பயான் தெறித்தபுன் மொழிக்கு
மறித்தே யருள்கூர்ந் தாண்டுகொண் டனனால்
தேனெனப் பாலெனத் தித்திக் குந்தமிழ்
மாண்புயர் கவிகள் வழுத்துநற் பாவலீர்!
செந்நெறி யாடவும் சிந்தைமேற் கொண்டு
பாத்தொடுத் தாளும் பரமனை
நாத்தழும் பூறநீ ரேத்துமின் சீரே.

கருமையான கடல் சூழ்ந்த உலகம் புகழும் பனைமரங்கள் நிறைந்த மணற் பரப்பில், வலம்புரிச் சங்கு ஈன்ற ஒளிபொருந்திய முத்து வெண்ணிலவு போல் ஒளி வீசுவதனால் குளத்து நீர் பாற்கடல் போல் விளங்குகின்றது. அலைகள் பாம்பணை போல் காட்சியளிக்கின்றன. பாசடைகள் திருமாலின் பச்சை மேனிபோல் தோன்றுகின்றன. தாமரை மலர்கள் அவனுடைய கருணை பொழியும் விழியாகவும் முகமாகவும், கையாகவும், காலாகவும் விளங்குகின்றன. அதனால் பூவுலகைக் காக்கும் திருமால் பள்ளி கொண்டது போல குளங்கள் காட்சியளிக்கின்றன. அத்தகைய அழகிய பல குளங்கள் சூழ்ந்த அகத்தியான் பள்ளியில் கோயில் கொண்டுள்ள அகத்தீசன் வேதங்களாலும் அறிய முடியாத அழகிய ஆண்மகன் ; விரிந்த சிவந்த சடையையுடைய வேதியன் ; கூத்தன் ; குளிர்ந்த கண்களையுடைய தேவன் ; உலகம் முழுவதும் ஏழுமுறை பெற்றும் முதிரா இளமுலையுடைய உமையால், சூரனாகிய மாயையை அழித்த முருகனாகிய குழந்தையின் மழலை கேட்கும் செவியையுடையவன். அவன் செவி கசக்குமாறு நான் பாடும் பாடலையும் ஏற்று அருள் புரிந்தான். எனவே தேன் போன்றும், பால் போன்றும் தித்திக்கும் தமிழில் பாடும் புலவர்களே! அவனை நா தடிக்கும்படிப் பாடுவீராக.

கார் – கரிய. **காசினி** – உலகம். **பரல்** – மணல். **வாள்** – வெண்மையான. **நித்திலம்** – முத்து. **எறித்தல்** – ஒளிவீசல், காய்தல். **தடம்** – குளம். **திரை** – அலை. **பாசடை** – பாசி. **புரந்திடும்** – காக்கும். **புண்ணியன்** – இங்கு திருமால். **பரிசு** – தன்மை. **சுருதி** – வேதம். **சுந்தரபுருடன்** – அழகிய ஆடவன். **பயந்து** – ஈன்று. மா – சூரனாகிய மாமரம். **தடிந்த** – அழித்த.

காமரு – விருப்பம் பொருந்திய. குழவி – குழந்தை. இங்கு முருகன். பாவலீர் – புலவர்களே!. தழும்பு – வடு.

In the vast sandy expanse surrounded by the sea dark
And dotted with palmtrees famed worldwide.

As the pearl yielded by the rightwhorled conch[1]
Doth emit its luster like the moon so white.
The sheet of water in the tank shines like ***Pāṟkaṭal***[2]
The waves there have woven the snakebed[3] vertable
The layers of green weeds remind us of **Māls** green hue divine
The lotus flowers seem to represent
Māl's eyes merciful and many other limbs besides
Thus all the ponds present the scene picturesque
Of **Tirumāl's** solemn slumber divine
At **Akatti** girdled with such tanks glorious
Lord **Akttīcaṉ** hath his holy shrine,
He is a prince charming whom the scriptures cannot comprehend,
A dancer[4] He is with matted red locks blossomed wide
A **Tevar** of **Tevars** all
With cool lunar eyes lovely,
The Lord who doth listen joyously with his ears
The lisp of His child **Murukaṉ**
Who did destroy the evil ***Cūraṉ***[5] illusory,
And whose mother is **Umai** whosebreasts remain unsagged
Despite her begetting the worlds seven,
The great and glorious Lord such
Did condescend in his grace divine
To listen to my songs bitter and jarring
Hence, Oh! poets and bards

Who can compose and sing in Tamil chaste
Songs sweet and delicious like milk and honey
Do sing and hail His glory great
Till thy tongues become sore and numb

1. **nightwhorled conch** - conchs do not yield pearls Only oysters generate pearls. Hence this is an example of poetic license.
2. ***Pāṟkaṭal*** - The legendary ocean of milk
3. **snakebed** - The legendary serpentine couch of **Tirumāl** in the ocean of milk or ***Pāṟkaṭal.***
4. **Dancer** - Lord **Civaṉ** as **Naṭarāja** is a Divine Dancer at **Tillai** or **Citambaram.**
5. **Cūraṉ** - an evil demon by name **Cūrapatmaṉ** he appeared in various shapes and tormented the **Tevars. Murukaṉ** fought with that demon who assumed the shape of a mangotree and destroyed him.

துணைநூற்பட்டியல்

பதிப்புக்குரிய சுவடி

அகத்தீசர் கலம்பகம், ஆர். எண் 7611. — அரசினர் கீழ்த்திசைச் சுவடி நூலகம், சென்னை,

அச்சு நூல்கள்

1. அபிதான சிந்தாமணி, — ஆ.சிங்காரவேலு முதலியார், ஆசியன் எஜுகேஷனல் சர்வீஸ், டெல்லி, 1991.

2. அஷ்டப்பிரபந்தம் தெளிவுரையுடன், — மு. சண்முகம்பிள்ளை (பதி.), முல்லை நிலையம், சென்னை, 1995.

3. இம்மானுவேல் கலம்பகம், — சுந்தர முதலியார் (பதி.), சென்னை, 1863.

4. இலக்கண விளக்கம், பொருளதிகாரம், பாட்டியல், — தி.வே. கோபலையர் (பதி.), சரசுவதி மகால் வெளியீடு, தஞ்சை, 1974.

5. கயிலைக் கலம்பகம், — குமரகுருபரத் தம்பிரான், கழக வெளியீடு, சென்னை, 1923.

6. கலித்துறைப் பாட்டியல் என்னும் நவநீதப் பாட்டியல், — எஸ். கல்யாணசுந்தரம் ஐயர், எஸ். ஜி. கணபதி ஐயர் (பதி.), உ.வே.சா. நூலகம், சென்னை, 1994.

7. காசிக் கலம்பகம், — குமரகுருபரத் தம்பிரான், கழக வெளியீடு, சென்னை, 1925.

8. சிதம்பரப் பாட்டியல், — மு.இராகவையங்கார் (பதி.), மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை, 1911.

9. சிவஞான பாலைய தேசிகர் கலம்பகம்,	சிவப்பிரகாச சுவாமிகள், இராமலிங்க சுவாமிகள் மெமோரியல் அச்சுக் கூடம்,	1887.
10. சுவாமி நாதம்,	செ.வை. சண்முகம், அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகம், அண்ணாமலை நகர்,	1975.
11. ஞான விநோதன் கலம்பகம்,	சண்முகசுந்தர முதலியார் (பதி.), கல்விக்களஞ்சிய அச்சுக் கூடம், சென்னை,	1869.
12. தமிழ் இலக்கியக் கொள்கை – 8,	ச.வே. சுப்பிரமணியன், கு. பகவதி (பதி.), உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை,	1983.
13. தமிழ் இலக்கிய வகையும் வடிவும்,	ச.வே. சுப்பிரமணியன் உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை,	1984.
14. தமிழ்ப் பேரகராதி ஒன்று முதல் ஆறு தொகுதிகள்,	சென்னைப் பல்கலைக் கழகம், சென்னை,	1982.
15. தமிழில் கலம்பக இலக்கியம்,	எஸ். சௌந்தர பாண்டியன், ஸ்டார் பிரசுரம், சென்னை,	1988.
16. திருக்கலம்பகம்,	சூ. பரிமணன் (பதி.), ஆசியவியல் நிறுவனம், செம்மஞ்சேரி,	1999.
17. திருக்காவலூர்க் கலம்பகம்,	வீரமாமுனிவர், தத்துவ போதினி அச்சுக் கூடம், சென்னை,	1872.
18. திருக்கோட்டாற்றுக் கலம்பகம்,	கொட்டாம்பட்டி எம். கருப்பையா புலவர், ...	1898.

19. திருச்செந்திற் கலம்பகம்,	சுவமிநாத தேசிகர், சேற்றூர்ச் சுப்பிரமணியக் கவிராயர், தமிழ்ச் சங்கமுத்திரா சாலை, மதுரை,	1905.
20. திருக்கண்ணபுரக் கலம்பகம்,	த. ஸ்ரீ. ராஜகோபாலன், புக்ஸ் (இந்தியா) பி.லிட், சென்னை 5,	1966.
21. திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்,	பன்னிரு திருமுறைப் பதிப்பு நிதி வெளியீடு, காசிமடம், திருப்பனந்தாள்,	1996.
22. திருத்தொண்டர்புராணம் பெரியபுராணம்,	அ.ச. ஞானசம்பந்தன் (பதி.), சேக்கிழார் ஆராய்ச்சி மையம், சென்னை,	1993.
23. திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தேவாரம் – தலமுறை,	பன்னிரு திருமுறைப் பதிப்புநிதி வெளியீடு, காசி மடம், திருப்பனந்தான்,	1992.
24. திருப்பாதிரிப்புலியூர்க் கலம்பகம்,	தொல்காப்பிய தேவர், இராமலிங்க சுவாமிகள் (பதி.), சென்னை,	1908.
25. திருப்பேரைக்கலம்பகம்	ஸ்ரீ. நம்பிஜயங்கார் (பதி.), எஸ்.பி. பிரஸ், விருதுநகர்,	1937.
26. திருப்போரூர்க் கலம்பகம்,	சி.கே.நடேசக்கவுண்டர், கோவை,	1952.
27. திருவரங்கக் கலம்பகம்,	வேங்கடாசல முதலியார் (பதி.), சென்னை,	1874.
28. திருவருணைக் கலம்பகம்,	எல்லப்ப நாவலர், எம்.வி. நாயுடு அன் கோ. டிவைன் பிரஸ், சென்னை,	1905

29. திருவெல்லிக்கேணிக் கலம்பகம்,	சங்கரலிங்கம் பிள்ளை, சென்னை,	1898.
30. திருவிடை மருதர்க் கலம்பகம்,	த.ச. மீனாட்சி சுந்தரம் (பதி.), மகாலிங்க சுவாமி தேவஸ்தானம், திருவிடைமருதூர்,	1900.
31. திருவிளையாடல் புராணம்	கு. சுந்தரமூர்த்தி (பதி.), அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், அண்ணாமலை நகர்,	1991.
31. திருவீரைக் கலம்பகம்	பழனிக்குமாரப் பண்டாரம், மதுரை,	1912.
32. திருவெங்கைக் கலம்பகம்,	துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாசர், இராமலிங்க சுவாமி மெமோரியல் அச்சுக் கூடம், சென்னை,	1906.
33. திருவெண்ணெய்க் கலம்பகம்	இராசப்ப நாவலர், சென்னை,	1911.
34. திருவேங்கடக் கலம்பகம்,	வீரராகவ முதலியார், சென்னை,	1894.
35. தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், இளம்பூரணம் 1,2,3,	சூ. சண்முகம் பிள்ளை (பதி.), முல்லை நிலையம், சென்னை,	1997.
36. தொன்னூல் விளக்கம்,	ச.வே. சுப்பிரமணியன் (பதி.), தமிழ்ப்பதிப்பகம், சென்னை,	1978.
37. நசரைக் கலம்பகம்,	சாமிநாதப் பிள்ளை, சென்னை,	1868.
38. நந்திக் கலம்பகம்,	அ.கோபாலையர், மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம், மதுரை,	1927.

39. நாலாயிரத்திவ்வியப் பிரபந்தம்,	வித்துவான் கி. வேங்கடசாமி ரெட்டியார் (பதி.), திருவேங்கடத்தான் திருமன்றம், சென்னை, இரண்டாம் பதிப்பு,	1981.
40. பத்துப்பாட்டு மூலமும் நச்சினார்க்கினியருரையும்,	உ.வே. சாமிநாதய்யர் (பதி.), தமிழ்ப் பல்கலைக் கழக வெளியீடு – 56, தஞ்சாவூர்,	1985.
41. பதாயிருக்குக் கலம்பகம்,	குலாம் காதிறு நாவலர், சென்னை,	1900.
43. பன்னிரு திருமுறைகள் –13 இரண்டாம் பதிப்பு	வர்த்தமானன் பதிப்பகம், சென்னை,	1998.
42. பன்னிரு பாட்டியல்,	கோவிந்தராச முதலியார், கழகப் பதிப்பு, சென்னை,	1943.
43. பாட்டியல்கள் (ஓர் அறிமுகம்)	டாக்டர் நலங்கிள்ளி, வாணி தாசன் பதிப்பகம், புதுவை,	1986.
44. பிரபந்தத் திரட்டு,	அன்னி தாமசு (பதி.), உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை,	1980.
45. பிரபந்த தீபிகை,	ச.வே. சுப்பிரமணியன், அன்னி தாமசு (ப.உ.ஆ.), உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை,	1982.
46. பிரபந்த மரபியல்,	மு. அருணாசலம் (பதி.), தமிழ்நாடு அரசு வெளியீடு, சென்னை,	1976.

47. புள்ளிருக்கு வேளூர்க் கலம்பகம்,	படிக்காசுப் புலவர், இராமலிங்க சுவாமிகள் மெமோரியல் அச்சுக் கூடம், சென்னை,	1888.
48. பேரைக்கலம்பகம்,	திருவேங்கடக் கவிராயர், அரசுகீழ்த்திசைச் சுவடி நூலகம், சென்னை,	1960.
49. மதுரைக் கலம்பகம்,	குமர குருபரத்தம்பிரான் கழக வெளியீடு, சென்னை,	1925.
50. மறைக்காட்டில் ஒரு மாணிக்கம்,	பகீரதன், காந்தி கன்யா குருகுல வெளியீடு, வேதாரண்யம்,	1984.
51. முத்து வீரியம்,	கு. சுந்தர மூர்த்தி (பதி.), கழகப் பதிப்பு, சென்னை,	1972.
52. வச்சணந்தி மாலை என்னும் வெண்பாப் பாட்டியலும், வரைய றுத்த பாட்டியலும்,	கொ. இராமலிங்கத் தம்பிரான் (பதி.), திருநெல்வேலி சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், நான்காம் பதிப்பு, சென்னை,	1976.
53. வாட் போக்கிக் கலம்பகம்,	திரிசிரபுரம் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை, மட்டுவார் குழலம்மை அச்சுக் கூடம்,	1890.
54. வேதாரண்ய புராணம்	அகோரதேவர், யாழ்ப்பாணம் கதிரைவேற்பிள்ளை (பதி.), ஸ்ரீ லலிதா கச்சியந்திர சாலை, சென்னை,	1898.
55. ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகர்க் கலம்பகம்,	த.சா. மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை (பதி.) திருவாவடுதுறை ஆதீனம்,	1963.

பாடல் முதற்குறிப்பு அகராதி

(எண். — பாடல் எண்)

சொல்லடைவு

(எண். பாடல் எண்)

பின்னிணைப்பு : 1

கலம்பக இலக்கணம் கூறும் இலக்கண நூல்கள்

வ.எண்.	நூலின் பெயர்	நூற்பா எண்
1.	பன்னிருபாட்டியல்	129, 130
2.	வெண்பாப் பாட்டியல்	செய். 10, 11, 12
3.	நவநீதப் பாட்டியல்	32, 33, 34
4.	பிரபந்த மரபியல்	4, 5, 6
5.	சிதம்பரப் பாட்டியல்	28
6.	இலக்கண விளக்கம்	812, 813
7.	தொன்னூல் விளக்கம்	259
8.	முத்துவீரியம்	யாப் 80
9.	பிரபந்த தீபிகை	47
10.	சுவாமிநாதம்	170

பின்னிணைப்பு : 2

கலம்பக உறுப்புகளின் விளக்கம்
(அகரவரிசை)

1. அம்மானை

மூன்று பெண்கள் அம்மானைக் காய்களை வைத்து விளையாடுவர்; அதில் ஒருத்தி தலைவன் புகழினைப் பாட்டில் கூறுவாள்; இரண்டாமவள் அதில் ஒரு வினா எழுப்புவாள்; மூன்றாமவள் அதற்கு உரிய விடையை அளிப்பாள். எல்லாம் பாட்டிலேயே நடக்கும்.

2. ஆற்றுப்படை

வள்ளல் ஒருவனிடம் பரிசில் பெற்ற இரவலன் ஒருவன், தான் பெற்ற தன்மையை மற்றொரு வறியவனுக்குக் கூறி, அவனையும் அதே வள்ளலிடத்துப் போகுமாறு வழி முதலிய கூறல்.

3. இடைச்சியார்

தயிர் விற்றுக் கொண்டு போவாள் அழகி ஒருத்தி. அவளது மேனி அழகில் சொக்கிப்போன ஒருவன் கூற்றாக வருவது இந்த உறுப்பு.

தயிர் விற்கும் பெண், இடையர் குலப் பொண்ணாக இருப்பதால், ‘இடைச்சி’ என்ற சொல் அடிப்படையில், ‘இடைச்சியார்’ வந்தது.

4. இரங்கல்

தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி கடல், கடலைச்சார்ந்த மணல்வெளி முதலிய பகுதிகளை நோக்கி இரங்கிப் பாடுவதாக அமையும்.

5. ஊசல்

பெண்கள் ஊஞ்சல் ஆடிக்கொண்டிருக்கும் போது பாடுவதாக வரும் உறுப்பு.

6. ஊர்

பாட்டுக்கு உரிய தலைவன் வாழுகின்ற ஊரின் பெருமைகளைப் பேசுவது.

7. களி

கள்ளைக் குடித்து மகிழ்ந்தவர்கள், கட்குடியைச் சிறப்பித்துப் பாடுவர்.

8. காலம்

பொருள் ஈட்டச் சென்ற தலைவன் கார்காலத்தில் மீண்டு வந்துவிடுவான் என்று எதிர் பார்த்தாள் தலைவி. கார் வந்தது; ஆனால் தலைவன் தேர் வரவில்லை. அக்காலத்தில் வருந்திய தலைவி கார் காலத்தைப் பற்றிப் பாடுவது.

9. கீரையார்

வீதியில் கீரைக்காரி ஒருத்தி போகிறாள். அவள் அழகில் ஈடுபட்டு ஒருவன் பாடுவது.

10. குறம்

தலைவி, ஒருவனை விரும்புகிறாள். அவன் கிடைப்பானோ மாட்டானோ என மயங்கும் நிலையில், குறத்தி ஒருத்தி அவளுக்கு; நீ உன் தலைவனை அடைவாய் என்று குறி சொல்வது.

11. கைக்கிளை

ஒரு தலைக்காமமே, கைக்கிளை எனப்படும்.

ஒரு தலைக் காமம் – ஆண், பெண் இருவரில் ஒருவர் மட்டும் மற்றொருவர் மீது காதல் கொள்வது.

இத்தகைய ஒருதலைக் காமம் கொண்டு, காட்சி, ஐயம், துணிவு, குறிப்பறிதல் ஆகிய நான்கு வகைகளும் அமைந்து வரப் பாடுவது.

12. கொற்றியார்

வைணவப் பெண் துறவி மீது காதல் கொண்டு ஒருவன் பாடுவது.

13. சம்பிரதம்

மந்திரவித்தை செய்யக் கூடிய ஆற்றல் பெற்றவர்கள், தமது திறமையைக் கூறுவது.

14. சித்து

ஓர் உலோகத்தை இன்னோர் உலோகமாக மாற்றும் சித்தர்கள் தம் ஆற்றலைத் தாமே கூறுவது.

15. சிலேடை

இரு பொருள்படப் பாடுவது.

16. வலைச்சியார்

மீன் விற்றுக் கொண்டு செல்லும் மீனவப் பெண்ணின் அழகில் ஈடுபட்ட ஒருவன் பாடுவது.

17. தவம்

தவத்தை விட்டுவிட்டு, கடவுளையே நினைத்துச் செயல்படுமாறு வேண்டிப் பாடுவது.

18. தழை

காதலி கட்டிக்கொள்வதற்காகத் தழையுடை ஒன்றைக் கொண்டுவருகிறான் காதலன். தோழி மூலமாக அதைத் தலைவிக்குக் கொடுக்கிறான்; காதலியிடம் தந்த தோழி, தழையைப் புகழ்ந்து கூறுதல்.

19. தூது

பிரிந்து சென்ற தலைவனுக்குத் தலைவி தூதுவிடுதல். வண்டு, மேகம், தென்றல் எனப்பல பொருள்களைத் தூது விடுவர்.

20. பள்ளு

பள்ளர்கள் தங்கள் வாழ்க்கை நிகழ்வுகளில் சிலவற்றைக் கூறுவது.

21. பாண்

காதலன் மீது காதலிக்குக் கோபம்! ஊடல்! காதலனோ அவளை அடைய விரும்புகிறான். காதலி கோபத்தைத் தணிக்க வேண்டுமே? அதற்காக, பாணனைத் தூதுவனாகக் காதலியிடம் அனுப்புவதாக வரும் பாடல் இது.

22. பிச்சியார்

பெண் துறவி அவள். அதிலும் விபூதி அணிந்த சிவத் துறவி அவள். அவளைக் கண்டு காதல் கொண்டான் ஒருவன். அவன் பாடுவது இப் பகுதி.

23. பாதவகுப்பு

தலைவனின் பாதச் சிறப்பைப் பாடுவது.

24. புயம்

பாட்டுத் தலைவனுடைய தோளின் அழகையும், தோள் ஆற்றலையும் புகழ்ச்சசியாகப் பாடல்.

25. மடக்கு

சொற்கள், சீர்கள் அதே பாடலில் மீண்டும் மீண்டும் வேறு வேறு பொருள்களில் வரப் பாடுவது.

26. மதங்கி

இசையாட்டக் கலையில் தேர்ந்தவர்கள் மதங்கர். மதங்கச்சாதியைச் சேர்ந்த 18 வதுப் பெண் ஒருத்தி, தனது இருகைகளிலும் கத்திகளை ஏந்திச் சுழற்றி ஆடுவாள். அப்போது, அவளின் அழகைக் கண்டு பாராட்டிப் பாடுவது மதங்கியார்/மதங்கி எனப்படும்.

27. மறம்

மறவனின் மகளை அடைய ஆசைப்பட்ட அரசன் ஒரு தூதனை மறவனிடம் அனுப்பிப் பெண் கேட்க மறவன் அரசனை இகழ்ந்து கூறி வந்த தூதனைத் திருப்பி அனுப்புதல்.

28. மேகம்

பிரிந்து சென்ற தலைவனிடத்து, மேகத்தைத் தலைவி தூதாக விடுதல்.

29. யோகினியார்

யோகினி எனும் பெண்ணின் பெருமைகளைப் பாடுவது இந்த உறுப்பு.

கையிலே கபாலத்துடன் காட்சி தருபவள் யோகினி; இவள் சிவனை எண்ணித் தவம் செய்பவள்.

30. வண்டு

பிரிந்து போன தலைவனிடம் தலைவி வண்டைத் தூதாக அனுப்பதல்.

31. வெறி விலக்கல்

காதலனோடு பழகினாள் காதலி. அதனால் அவள் மேனியில் மாற்றம் தெரிந்தது. அதனைக் கண்ட தாய், பேய் பிடித்துவிட்டது என்று முடிவெடுத்தாள். பேய் ஓட்ட ஏற்பாடு செய்தாள். அந்த நிலையில் காதலியின் காதலை வெளிப்படுத்தினாள் தோழி. வெறியாட்டை விலக்கினாள் தோழி. இதனைத் தெரிவிப்பது இக்கலம்பக உறுப்பு.

பின்னிணைப்பு : 3

கலம்பகச் சுவடிகளின் பட்டியல்

வ.எண்.	நூலின் பெயர்	சுவடி எண்	நூலகம்
1.	அகத்தீசர் கலம்பகம்	ஆர். 761	அ.கீ.சு.
2.	அழகர் கலம்பகம்	1128 ஏ	உ.வே.சா.
3.	கந்தசுவாமிக் கலம்பகம்	ஆர். 5788	அ.கீ.சு.
4.	காசிக் கலம்பகம்	ஆர். 5528	அ.கீ.சு.
		433,457ஏ,864	உ.வே.சா.
5.	சிவஞான பாலைய சுவாமிகள் கலம்பகம்	டி. 286	அ.கீ.சு.
		410 ஏ	தி.ஆ.
6.	ஞானவிநோதன் கலம்பகம்	1207 ஐ	உ.வே.சா.
7.	திருக்கலம்பகம்	டி. 288	அ.கீ.சு.
		522	உ.வே.சா.
8.	திருக்கலம்பகம் உரையுடன்	டி. 287	அ.கீ.சு.
9.	திருச்செந்திற் கலம்பகம்	ஆர். 592	அ.கீ.சு.
10.	திருச்செந்தூர்க் கலம்பகம்	457	உ.வே.சா.
11.	திருத்தணிகைக் கலம்பகம்	டி. 290	அ.கீ.சு.
12.	திருப்பரங்குன்றக் கலம்பகம்	ஆர் 8187	அ.கீ.சு.
13.	திருப்பாதிரிப்புலியூர்க் கலம்பகம்	207,202	உ.வே.சா.
14.	திருமயிலாசலக் கலம்பகம்	ஆர் 5969	அ.கீ.சு.
15.	திருமயிலைக் கலம்பகம்	ஆர் 578	அ.கீ.சு.
16.	திருவரங்கக் கலம்பகம்	டி.291, ஆர்.3430, ஆர்.4353, ஆர்.5045	அ.கீ.சு.
		322,735சி,738ஏ, 1128,1129,1259	உ.வே.சா.

17.	திருவருணைக் கலம்பகம்	ஆர். 5138	அ.கீ.சு.
		245,744,1071 ஏ	உ.வே.சா.
18.	திருவாமாத்தூர்க் கலம்பகம்	256,265,286,288	
		354,627 ஏ,827,	உ.வே.சா.
19.	திருவெங்கைக் கலம்பகம்	ஆர். 2813	அ.கீ.சு.
20.	திருவேங்கடக் கலம்பகம்	டி. 296	அ.கீ.சு.
21.	தில்லைக் கலம்பகம்	டி. 297	அ.கீ.சு.
22.	நசரைக் கலம்பகம்	ஆர். 2701	அ.கீ.சு.
23.	நந்திக் கலம்பகம்	171	உ.வே.சா.
24.	மதுரைக் கலம்பகம்	டி. 299	அ.கீ.சு.
25.	மறைசைக் கலம்பகம்	ஆர். 5926	அ.கீ.சு.
26.	மாறன் கலம்பகம்	ஆர். 975	அ.கீ.சு.
27.	வாட்போக்கிக் கலம்பகம்	280,1130ஏ	உ.வே.சா.
28.	வேளூர்க் கலம்பகம்	315,357	உ.வே.சா.

குறிப்பு : அ.கீ.சு.– அரசினர் கீழ்த்திசைச் சுவடி நூலகம்.
உ.வே.சா – உ.வே. சாமிநாதய்யர் நூலகம்.
தி.ஆ. – திருவாவடுதுறை ஆதீனம்.

பின்னிணைப்பு : 4

தமிழில் தோன்றிய மொத்தக் கலம்பகங்கள்

(அச்சிடப் பட்டவையும், அச்சிடப்படாதவையும், மறைந்தவையும் இதில் அடங்கியுள்ளன)

கி.பி. 9 – ஆம் நூற்றாண்டு

1. நந்திக்கலம்பகம்,

கி.பி. 10 – ஆம் நூற்றாண்டு

2. ஆளுடையபிள்ளையார் திருக்கலம்பகம், நம்பியாண்டார் நம்பிகள்

கி.பி. 12 – ஆம் நூற்றாண்டு

3. திருவரங்கக் கலம்பகம், பிள்ளைப் பெருமாள் ஐயங்கார்

கி.பி. 12 – 14ஆம் நூற்றாண்டு

4. கொற்றந்தைக் கலம்பகம், புகழேந்திப் புலவர் (மறைந்தது?)

கி.பி. 14 – ஆம் நூற்றாண்டு

5. திருக்கலம்பகம், உதீசித்தேவர்
6. திருப்பாதிரிப்புலியூர்க் கலம்பகம், தொல்காப்பிய தேவர்
7. தில்லைக் கலம்பகம், இரட்டைப் புலவர்
8. திருவாமாத்தூர்க் கலம்பகம், இரட்டைப் புலவர்

கி.பி. 16 – ஆம் நூற்றாண்டு

9. ஞானவிநோதன் கலம்பகம், தத்துவராயர்
10. கச்சிக்கலம்பகம், ஞானப்பிரகாசர்
11. திருவதிகைக் கலம்பகம், உத்தண்ட வேலாயுதகவி

கி.பி. 17 – ஆம் நூற்றாண்டு

12. மதுரைக் கலம்பகம், குமரகுருபரர்
13. காசிக் கலம்பகம், குமரகுருபரர்
14. கயிலைக் கலம்பகம், குமரகுருபரர்
15. மதுரைக் கலம்பகம், குமரகுருபரர்
16. சிவஞான சுவாமிகள் கலம்பகம், துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்
17. திருவெங்கைக் கலம்பகம், துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்
18. அருணைக் கலம்பகம், எல்லப்ப நாவலர்
19. சேயூர்க் கலம்பகம், அந்தகக்கவி வீரராகவ முதலியார்
20. திருச்செந்திற் கலம்பகம், சுவாமிநாத தேசிகர்
21. செந்திற் கலம்பகம், ஈசானதேசிகர்

22. புள்ளிருக்கு வேளூர்க் கலம்பகம், படிக்காசுப் புலவர்

கி.பி. 18ஆம் நூற்றாண்டு

23. துறைசைக் கலம்பகம், சீனிப்புலவர்
24. நேமக்கலம்பகம், பாடுவார் முத்தப்பச் செட்டியார்
25. திருத்தணிகைக் கலம்பகம், கந்தப்பையர்
26. திருக்காவலூர்க் கலம்பகம், வீரமாமுனிவர்
27. அழகர் கலம்பகம், அரபத்த (நாவலர்)?
28. திருப்பெருந்துறைக் கலம்பகம், சாஸ்திரசாமிநாத முனிவர் (மறைந்தது)
29. நாகைக் கலம்பகம், ஜவ்வாதுப் புலவர்

கி.பி. 19 – ஆம் நூற்றாண்டு

30. வாட்போக்கிக் கலம்பகம், மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை
31. துறைசைக் கலம்பகம், மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை
32. புதுவைக் கலம்பகம், தண்டபாணி சுவாமிகள்
33. நெல்லைக் கலம்பகம், தண்டபாணி சுவாமிகள்
34. சென்னைக் கலம்பகம், தண்டபாணி சுவாமிகள்
35. மயிலாசலக் கலம்பகம், தண்டபாணி சுவாமிகள்
36. பழநிக் கலம்பகம், தண்டபாணி சுவாமிகள்
37. திருத்தணிகைக் கலம்பகம், தொழுவூர் வேலாயுத முதலியார்
38. மகிழ்மாக் கலம்பகம், தொழுவூர் வேலாயுத முதலியார்
39. திருவேங்கடக் கலம்பகம், வீரராகவ முதலியார்
40. செய்யூர்க் கலம்பகம், வீரராகவ முதலியார்
41. பாலூர்க் கலம்பகம், வீரராகவ முதலியார்
42. கச்சிக் கலம்பகம், அரங்கநாத முதலியார்
43. திருப்போரூர்க் கலம்பகம், அட்டாவதானம் சபாபதி முதலியார்
44. குமரக்கோட்டக் கலம்பகம், அட்டாவதானம் சபாபதி முதலியார்
45. சென்னைக் கலம்பகம், முருகதாச சுவாமிகள்
46. திருமயிலைக் கலம்பகம், முருகதாச சுவாமிகள்
47. பேரூர்க் கலம்பகம், கந்தசாமி அடிகள்
48. விந்தைக் கலம்பகம், இராசப்ப நாவலர்
49. திருவெண்ணெய்க் கலம்பகம், இராசப்ப நாவலர்
50. முருகக் கடவுள் கலம்பகம், அரசன் சண்முகனார்
51. திருமதீனத்துக் கலம்பகம், பிச்சை இபுராகிம் புலவர்
52. மறைசைக் கலம்பகம், பீதாம்பரப் புலவர்
53. நசரைக் கலம்பகம், சாமிநாதபிள்ளை
54. இம்மானுவேல் கலம்பகம், ஜே.பி. மானுவேல்
55. மக்காக் கலம்பகம், செய்கப்துல்காதிர் நெயினார் லெப்பை
56. நாகூர்க் கலம்பகம், குலாம்காதிறு நாவலர்

57. பதாயிகுக் கலம்பகம், குலாம்காதிறு நாவலர்
58. திருக்கோட்டாற்றுக் கலம்பகம், கருப்பையாப் பாவலர்
59. திருவல்லிக்கேணிக் கலம்பகம், சங்கரலிங்கம் பிள்ளை
60. அழகர் கலம்பகம், வேம்பத்தூர் கவிகுஞ்சரம் ஐயர்
61. கதிர்காமக் கலம்பகம், கந்தப்ப சுவாமிகள்
62. திருநாராயணக் கலம்பகம், வரதராஜ பிள்ளை
63. திருவிடைமருதூர்க் கலம்பகம், திருஎவ்வுளூர் இராமசாமி
64. திருக்கழுக்குன்றக் கலம்பகம், திருஎவ்வுளூர் இராமசாமி

இருபதாம் நூற்றாண்டு

65. திருவொற்றியூர்க் கலம்பகம், பூவை கலியாண சுந்தர முதலியார்
66. குருகைக் கலம்பகம், முத்துச் சாமி ஐயங்கார்
67. திருப்பேரைக் கலம்பகம், அனந்தகிருஷ்ண ஐயங்கார்
68. தென் தில்லைக் கலம்பகம், பின்னத்தூர் நாராயணசாமி ஐயர்
69. திருச்செங்கோட்டுக் கலம்பகம், சுந்தர முதலியார்
70. சீகாளத்திக் கலம்பகம், இராமசாமி செட்டியார்
71. அர்ச் சூசையப்பர் கலம்பகம், செகராவு முதலியார்
72. வீரமாமுனிவர் கலம்பகம்
73. பகுதாதுக் கலம்பகம், குலாம்காதிறு நாவலர்
74. மதீனாக் கலம்பகம், குலாம்காதிறு நாவலர்
75. குவாலீர்க் கலம்பகம், குலாம்காதிறு நாவலர்
76. திருப்பரங்குன்றக் கலம்பகம், நா. கனகராசையர் (அச்சிடப்படாதது)
77. திருக்கண்ணபுரக் கலம்பகம், தி.ஸ்ரீ.ராஜகோபாலன்
78. திருவிருதைக் கலம்பகம், எம்.பார்த்தசாரதிநாயுடு
79. திருப்பேரூர்க் கலம்பகம், சி.கே. நடேசகவுண்டர்
80. மதீனக் கலம்பகம், ஜீவரத்தினக் கவி

காலம் தெரியாதவை

81. மாறன் கலம்பகம் (அச்சிடப்படாதது)
82. கந்தசுவாமிக் கலம்பகம்
83. திருவல்லிக்கேணிக் கலம்பகம்
84. மயூரகிரிக் கலம்பகம்
85. வரமங்கைக் கலம்பகம்
86. திருவாரூர்க் கலம்பகம்
87. திருச்சுசீந்தைக் கலம்பகம், கோட்டாறு பழனிக்குமர பண்டாரம்
88. திருவீரைக் கலம்பகம்
89. குன்றக்குடிக் கலம்பகம்
90. பேரைக் கலம்பகம், திருமேனி திருவேங்கடக் கவிராயர் (?)
91. புதுவைக் கலம்பகம், பு.அ.பெரியசாமிபிள்ளை

பின்னிணைப்பு : 5

அச்சில் வெளிவந்த கலம்பகங்கள்

வரிசை எண்.	வெளிவந்த ஆண்டு	கலம்பகப் பெயர்	ஆசிரியர்	பதிப்பு
1.	1863	இம்மானுவேல் கலம்பகம்	ஜே.பி. மானுவேல்	பதி. சுந்தரமுதலியார், சென்னை.
2.	1868	நசரைக் கலம்பகம்	சாமிநாதபிள்ளை	சென்னை.
3.	1869	ஞானவினோதன் கலம்பகம்	தத்துவராய சுவாமிகள்	பதி. சண்முக சுந்தர முதலியார் கல்விக் களஞ்சிய அச்சுக்கூடம். புதுவை.
4.	1871	தில்லைக் கலம்பகம்	இரட்டைப் புலவர்கள்	
5.	1872	திருக்காவலூர்க் கலம்பகம்	வீரமாமுனிவர்	தத்துவப் போதினி அச்சுக்கூடம், சென்னைப் பட்டணம்.
6.	1874	திருவரங்கக் கலம்பகம்	பிள்ளைப் பெருமாள் ஐயங்கார்	பதி. வேங்கடாசல முதலியார், சென்னை.
7.	1878	சென்னை மாநகர்க் கந்தசுவாமி கலம்பகம்	தண்டபாணி சுவாமிகள்	ஸ்ரீநிதி அச்சுக்கூடம், சென்னை.
8.	1883	திருக்கலம்பகம்	உதீசித் தேவர்	இயற்றமிழ் விளக்க அச்சுக்கூடம், காஞ்சி.

9.	1887	சிவஞான பாலைய தேசிகர் கலம்பகம்	சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்	பதி. இராமலிங்க சுவாமிகள் மிமோரியல் அச்சுக்கூடம், சென்னை.
10.	1888	புள்ளிருக்கு வேளூர்க் கலம்பகம்	படிக்காசுப் புலவர்	பதி. இராமலிங்க மிமோரியல் அச்சுக்கூடம், சென்னை.
11.	1888	மகிழ்மாக் கலம்பகம்	தொழுவூர் வேலாயுத முதலியார்	மிமோரியல் அச்சுக்கூடம், சென்னை.
12.	1890	அழகர் கலம்பகம்	வேம்பத்தூர்க் கவி குஞ்சரம் ஐயர்	பதி. எம். சடகோப ராமானுஜாசாரியார், சென்னை.
13.	1890	வாட்போக்கிக் கலம்பகம்	திரிசிரபுரம் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை	ஸ்ரீ மட்டுவார் குழலம்மை அச்சுக்கூடம், திருவாவடுதுறை.
14.	1891	திருநாராயணக் கலம்பகம்	கட்டளை வரதராஜ பிள்ளை	சுஜன ரஞ்சநி முத்திராக்ஷர சாலை.
15.	1892	குமரக்கோட்டக் கலம்பகம்	அஷ்டாவதானம் சபாபதி முதலியார்	ஆதிகலாநிதி அச்சுக்கூடம், சென்னை.
16.	1893	நாகூர்க் கலம்பகம்	குலாம்காதிறு நாவலர்	ஊ. புஷ்பரதச் செட்டியார். சென்னை.
17.	1894	திருவேங்கடக் கலம்பகம்	வீரராகவ முதலியார்	சென்னை.

18.	1897	கதிர்காமக் கலம்பகம்	கந்தப்ப சுவாமிகள்	பதி. நா. கதிரைவேற் பிள்ளை, யாழ்ப்பாணம்.
19.	1898	திருக்கோட்டாற்றுக் கலம்பகம்	கொட்டாம்பட்டி எம். கருப்பையாப் பாவலர்	– – –. – – –.
20.	1898	திருவல்லிக்கேணிக் கலம்பகம்	சங்கரலிங்கம் பிள்ளை	சென்னை.
21.	19 நூ.ஆ.	திருமதீனத்துக் கலம்பகம்	பிச்சை இபுராகிம் புலவர்	– – –.
22.	19 நூ.ஆ.	நாகைக் கலம்பம்	ஜவ்வாதுப் புலவர்	சென்னை.
23.	1900	திருவிடைமருதூர்க் கலம்பகம்	திருவள்ளூர் இராமசாமி	பதி. த.ச. மீனாட்சி சுந்தரம், ஸ்ரீமகாலிங்க சுவாமி தேவஸ்தானம், திருவிடைமருதூர்.
24.	1900	பதாயிகுக் கலம்பகம்	குலாம்காதிறு நாவலர்	ஊ. புஷ்பரதச் செட்டியார், சென்னை.
25.	1901	திருக்கழுக்குன்றக் கலம்பகம்	திருவள்ளூர் இராமசாமி செட்டியார்	– – –.
26.	1903	திருமயிலைக் கலம்பகம்		பதி. திருமயிலை சண்முகம் பிள்ளை, சென்னை.

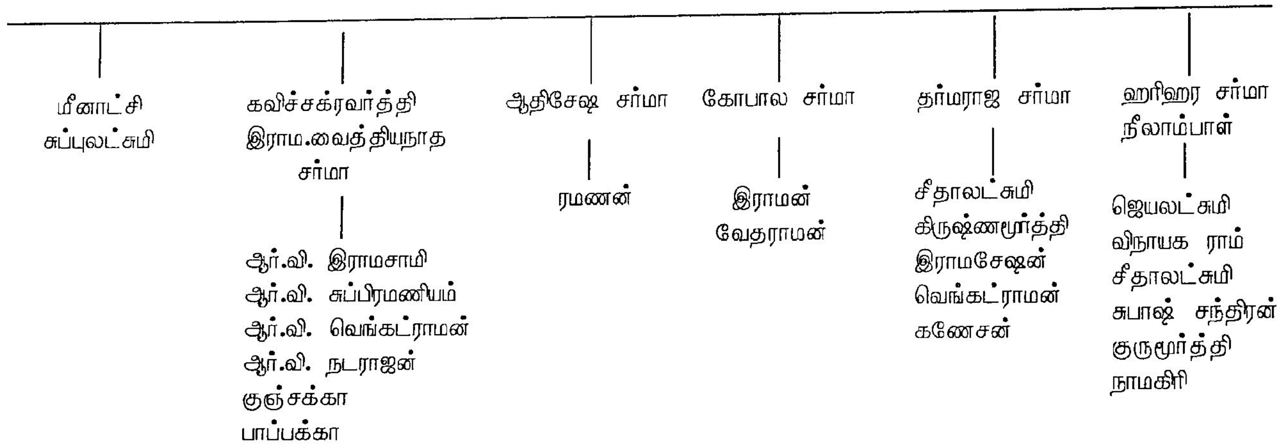
27.	1904	திருவொற்றியூர்க் கலம்பகம்	பூவை. கலியாண சுந்தர முதலியார்	சென்னை.
28.	1905	திருச்செந்திற் கலம்பகம்	சுவாமிநாத தேசிகர்	பதி. சேற்றூர்ச் சுப்பிரமணியக் கவிராயர், தமிழ்ச் சங்கமுத்திரா சாலை, மதுரை.
29.	1905	திருவருணைக் கலம்பகம்	எல்லப்ப நாவலர்	எம்.வி.நாயுடு அண் கோ, டிவைன் பிரஸ், சென்னை.
30.	1906	திருவெங்கைக் கலம்பகம்	துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாசர்	பதி. இராமலிங்க சுவாமி, சென்னை.
31.	1908	திருப்பாதிரிப்புலியூர்க் கலம்பகம்	தொல்காப்பிய தேவர்	பதி. இராமலிங்க சுவாமி, சென்னை.
32.	1911	திருவெண்ணெய்க் கலம்பகம்	இராசப்ப நாவலர்	சென்னை.
33.	1912	திருச்சுசீந்தைக் கலம்பகம்	பழனிக்குமார பண்டாரம்	மதுரை.
34.	1912	திருவீரைக் கலம்பகம்	பழனிக்குமார பண்டாரம்	மதுரை.
35.	1914	அர்ச் சூசையப்பர் கலம்பகம்	செகராவு முதலியார்	சென்னை.
36.	1914	திருவிருதைக் கலம்பகம்	எம். பார்த்தசாரதி நாயுடு	விருதுபட்டி.
37.	1925	கயிலைக் கலம்பகம்	குமரகுருபரத் தம்பிரான்	கழக வெளியீடு, சென்னை.

38.	1925	காசிக் கலம்பகம்	குமரகுருபரத் தம்பிரான்	கழக வெளியீடு, சென்னை.
39.	1925	மதுரைக் கலம்பகம்	குமரகுருபரத் தம்பிரான்	கழக வெளியீடு, சென்னை.
40.	1927	நந்திக் கலம்பகம்	– – –	பதி. அ. கோபால் ஐயர், மதுரைச் தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை.
41.	1937	திருப்பேரைக் கலம்பகம்	அனந்தகிருஷ்ண ஐயங்கார்	பதி. ஸ்ரீ நம்பிஜயங்கார், எஸ்.பி.பிரஸ், விருதுநகர்.
42.	1947	கச்சிக் கலம்பகம்	பூண்டி அரங்கநாத முதலியார்	பதி. மோகூர்க் கந்தசாமி முதலியார், கழக வெளியீடு, சென்னை.
43.	1952	திருப்பேரைக் கலம்பகம்	சி.கே. நடேச கவுண்டர்	கோயம்புத்தூர்.
44.	1960	பேரைக் கலம்பகம்	திருவேங்கடக் கவிராயர் (?)	அ.கீ.சு. நூலகம், சென்னை–5.
45.	1963	ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகர் கலம்பகம்	திரிசிரபுரம் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை	பதி.த.சா. மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை, திருவாடுதுறை ஆதீனம்.
46.	1966	திருக்கண்ணபுரக் கலம்பகம்	த.ஸ்ரீ.ராஜ கோபாலன்	புக்ஸ் (இந்தியா) பி.லிட்., சென்னை–5.

47.	20 நூ.ஆ.	ஸ்ரீ வரமங்கைக் கலம்பகம்	---	---
48.	20 நூ.ஆ.	மயூரகிரிக் கலம்பகம்	---	---
49.	20 நூ.ஆ.	விந்தைக் கலம்பகம்	இராசப்ப நாவலர்	---
50.	–	குன்றக்குடிக் கலம்பகம்	---	---
51.	–	திருப்போரூர்க் கலம்பகம்	புரசை. அட். சபாபதி முதலியார், சென்னை.	
52.	–	குவாலீர்க் கலம்பகம்	குலாம் காதிறு நாவலர்	
53.	–	மதீனாக் கலம்பகம்	குலாம் காதிறு நாவலர்	
54.	–	திருச்சிற்றம்பலதேசிகர் கலம்பகம்	சுப்பிரமணிய தேசிகர்	
55.	–	புதுவைக் கலம்பகம்	பு. அ. பெரியசாமி பிள்ளை	
56.	–	மக்காக் கலம்பகம்	செய்கப்துல்காதிர் நெயினார் லெப்பை	
57.	–	மதீனாக் கலம்பகம்	ஜீவரத்ன கவி	

பின்னிணைப்பு – 6

ஆசிரியரின் மரபுவழி – பட்டியல்

பின்னிணைப்பு 7

ஆசிரியரின் பிற நூல்கள்

1. தேவி பாகவதம் 11 ஸ்கந்தங்கள்

பதிகங்கள்

2. இலட்சுமி பதிகம்
3. எவுண்ட முருகன் பதிகம்
4. காரைக்குடி கொப்புடையம்மன் பதிகம்
5. செல்லாயி அம்மன் பதிகம்
6. சோமசுந்தரேசர் பதிகம்
7. தலையாய மழை மாரியம்மன் பதிகம்
8. திரிசிரபுரம் மலைக்கோட்டைவாயில் பிள்ளையார் பதிகம்
9. திருச்செந்தில் பதிகம்
10. நடராஜர் பதிகம்
11. பரங்கிப்பேட்டை அகரம் பிள்ளையார்ப் பதிகம்
12. மீனாட்சியம்மன் பதிகம்
13. வங்காளச் சிங்கார முருகேசர் பதிகம்
14. வில்லான் குலத்தம்மை பதிகம்
15. வீரகத்திச் சேதன விநாயகர் பதிகம்
16. வேதவன துர்க்கை பதிகம்

Publications from Palm – Leaf Manuscripts

General Editors **Dr. Shu. Hikosaka, Dr. G. John Samuel**

	Editors			
1. The Wandering Voice (3 Ballads),	Dr. R. Nirmala Devi	1987	Rs.120.00	US $ 32
2. The Art of Drumming – Mattaḷaviyal	Dr. V.P.K. Sundaram	1988	Rs. 90.00	US $ 20
3. The Dateless Muse – Veṅkalarājan̲ Katai	Dr. R. Nirmala Devi	1988	Rs. 80.00	US $ 20
4. The Unsung Melodies, Palavēcañ Cērvaikkāran̲ Katai,	Dr. V. Murugan	1989	Rs. 75.00	US $ 32
5. The Divine Pilgrimage – Perumāl cāmi katai	M. Shanmukham Pillai	1992	Rs.200.00	US $ 40
6. A Tale of Romance – Cakuntalai Nāṭakam	Dr. A. Thasarathan	1994	Rs.300.00	US $ 50
7. Varma Cūtiram	Dr. P. Subramaniam	1994	Rs.400.00	US $ 50
8. Peṇṇaraciyār Katai	Dr. K. Jayakumar, D. Boominaganathan	1995	Rs.100.00	US $ 20
9. Nīli Yaṭcakān̲am	Dr. P. Subramaniam	1996	Rs.150.00	US $ 20
10. A Tale of Nemesis – Nīli Yaṭcakān̲am	Dr. P. Subramaniam	1996	Rs.250.00	US $ 20
11. The Valorous Virgins – Peṇṇaraciyār Katai	Dr. K. Jayakumar D. Boominaganathan	1996	Rs. 220.00	US $ 35
12. A Tale of Betrayal – Cāraṅkataran̲ Yaṭcakān̲am	Dr. P. Subramaniam	1996	Rs. 400.00	US $ 65
13. The Epic Eternal – Irāmar Katai, Part I & II	Dr. K. Jayakumar	1996	Rs. 900.00	US $130
14. Destiny and Divinity – Vāraṅkan̲ Katai,	M. Parimanam	1996	Rs. 200.00	US $ 30
15. The vows Fulfilled – Āmaiyar Ammān̲ai,	M. Maruthamuthu	1996	Rs. 450.00	US $ 65
16. Poetic Petals in the Interior Landscape –Uttanṭan̲ Kōvai	R. Jayalakshmi	1996	Rs. 400.00	US $ 50
17. The Defender of the Faith – Marikarutammāḷ Ammān̲ai Dr. K. Jayakumar,	R. Jayalakshmi	1996	Rs. 350.00	US $ 40
18. Where Justice Chimes – Tērūrnta Cōlan̲ Yaṭcakān̲am	Dr. P. Subramaniam	1997	Rs. 400.00	US $ 50

General Editor **Dr. G. John Samuel**

19. Tiṅkaḷūr Aruḷmalai Nonṭi Nāṭakam	M. Maruthamuthu	1998	Rs. 350.00	US $ 30
20. Tirukkalampakam	M. Parimanan, R. Jayalakshmi	1999	Rs.300.00	US $ 30
21. Treatise on Mathematics – Kaṇita Nūl	Dr.P. Subramaniam, K. Sathya Bama	1999	Rs. 300.00	US $ 30
22. The Scorching Guile – Tampimār Katai	A.K. Perumal, K. Jayakumar	1999	Rs.300.00	US $ 35
23. The Beatitude Undefiled – Nīlacuvāmi Katai	G. Selvalakshmi	1999	Rs. 350.00	US $ 50
24. The Measure of Eternity – Vaikunṭa Ammān̲ai,	Dr. K. Jayakumar	1999	Rs.500.00	US $ 50
25. Kaṇan̲ the Munificent – Kaṇan̲ Pōr	R. Jayalakshmi	1999	Rs. 500.00	US $ 50
26. Kōlavarait Tuyilaraṅkan̲ Caritam	P. Subramaniam , K. Sathyabama	2000	Rs.600 .00	US $ 45
27. The Story of Casting the Net	G. Selva lakshmi	2005	Rs. 215.00	US $ 20
28. Treatise on Mathematics – Part – II	P. Subramaniam , K. Sathyabama	2005	Rs.210 .00	US $ 20
29. The Misplaced Royal Romance	G. Uthiradam	2005	Rs.400 .00	US $ 40
30. A Kuravañji of Riṣivintam	M. Maruthamuthu	2006	Rs.335.00	US $ 35
31. Akattīcar Kalampakam	R. Jayalakshmi	2006	Rs. 200.00	US $ 20
32. The Story of Kusalavan̲	G. Selva lakshmi, R. Jayalakshmi	2006	Rs.160.00	US $ 20